Bestselling author of

The Dressmaker's Gift

The Skylark's Secret

Fiona Valpy

The Skylark's Secret

ALTE CĂRȚI DE FIONA VALPY:

Darul croitoriei The Al

apicultorului Promisiune

Marea Amintirilor

FrenFh pentru

dragoste The FrenFh

pentru Mereu

The FrenFh pentru Crăciun

The Skylark's Secret

Fiona Valpy

LAKE UNION
PUBLISHING

Acest este A muncă de fictiune. Nume, personaje, organizatii, locuri, evenimente,iar incidentele sunt fie produse ale imaginaţiei autorului, fie sunt folosite fictiv. Orice asemănare cu persoane reale, vii sau moarte, sau reale evenimentele sunt pur întâmplătoare.

Text drepturi de autor © 2020 de
Fiona ValpyToate drepturile
rezervate.

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă sau stocată într-un sistem de recuperare sautransmise sub orice formă sau prin orice mijloc, electronic, mecanic, fotocopiere, înregistrare sau altfel, fără permisiunea scrisă expresăde editorul.

Publicat de Lake Union Publishing, Seattle
www.a p ub.com

Amazon, sigla Amazon și Lake Union Publishing sunt mărci comerciale aleAmazon.com , Inc. sau afiliații săi.

ISBN-13: 9781542005159
ISBN-10: 1542005159

Design de copertă de Emma Rogers

Pentru cel oameni de LoFh
Oaie,apoi și acum.

CUPRINS

Începeți să
citiți gLexie ,
1980
Lexie , 1977
Lexie , 1978
Flora , 1939
Lexie , 1978
Flora , 1939
Lexie , 1978
Flora , 1939
Lexie , 1978
Flora , 1939
Lexie , 1978
Flora , 1940
Lexie , 1978
Flora , 1940
Lexie , 1978
Flora , 1940
Lexie , 1978
Flora , 1941
Lexie , 1978
Flora , 1941
Lexie , 1978
Flora , 1942
Lexie , 1978
Flora , 1942
Lexie , 1978
Flora , 1942
Lexie , 1978
Flora , 1942

Lexie , 1978
Flora , 1942
Lexie , 1978
Flora , 1943
Lexie , 1978
Flora , 1944
Lexie , 1978
Flora , 1944
Lexie , 1978
Flora , 1944
Lexie , 1979
Flora , 1944
Lexie , 1979
Lexie , 1979
Lexie , 1980 ALE
AUTORULUI
NOTĂ
MULȚUMIRIDESPRE
AUTOR

Când Sunt singuratic, *Fridhe gaolaFh,*Negru cel noapte sau
sălbatic cel mare De ale iubirii
ușoară Ale mele picior găsește
Vechea cale către tine.

Din 'The Eriskay Dragoste Lilt', tradiţional SFottish cântec

Lexie, 1980

Este una dintre acele zile, la începutul verii, când cerul și marea deopotrivă este inundată de lumina soarelui. Zile ca asta sunt destul de rare aici sus cel scoţian Highlands la fi remarcat peste și stocate departe în cel memorie, tezaurizat ca talismane împotriva întunericului lung al iernii. eu pune-o pe Daisy în haină și trage-i peste bucle un tammy de lână. Chiar deși este căldură în soare, vântul pe dealurile de deasupra croftului poate sa încă nip nasuri și frig urechi, cotitură lor cireașă roz. Apoi eu cataramă ea în transport și-l ridic pe umerii mei. Ea chicotește, iubind senzație de înălțime, îngropându-și degetele în părul meu și am pornit la drum cale.

Urcăm constant, lăsând în urma noastră apele Loch Ewe, d-le respirația devine mai grea pe măsură ce poteca se abruptă, răsucindu-se prin pini pe langa cel a arde acea vorbărie și bolborosi prietenos pe este cale jos cel brae. In cele din urma, noi apar din cel întuneric acea piscine sub cel copaci, în cel lumina soarelui de cel superior sol. Viţel muşchii arzând, mă opresc o clipă, cu mâinile pe șolduri, luând înghițituri de aer care este la fel de limpede și rece ca apa din pârâu. Mă întorc să privesc înapoi spre drum am venit. Grupurile de cabane văruite în alb, care mărginesc drumul ici și colo de-a lungul malului lacului sunt încă doar vizibile, dar în câțiva pași mai mult vor dispărea pe măsură ce braţele dealurilor îmbrăcate în erica ne vor plia în îmbrățișarea lor.

De-a lungul cel margine de cel cale, pe jumătate ascunsă printre cel frecat de rowans iar mesteacănurile, primulele își întorc fețele spre soare în timp ce violetele timide încercarea de a le ascunde pe ale lor. Urcarea se uniformizează puțin și eu și Daisy cântăm ca noi du-te, vocile noastre sunând în senin aer.

' *Și bine toate merge*
împreună La Trage sălbatic
Munte cimbru

Toate în jurul cel înflorit
Heather, Voi voi merge, fata,
merge? . . .'

Mai sus, când rămânem fără cântece ale noastre, izbucnește o cioclă cel acoperi de cel cu flori galbene gorge, avântându-se ca A minuscul exploda în albastrul de deasupra noastră. Împotriva tăcerii, cântecul ei pare să atârne, suspendat, fiecare notă tăiată cu o claritate perfectă, creând un colier de sunet. stau Stock-still și Daisy și cu mine ne ținem respirația, ascultând, până când pasărea este mică punct, sus deasupra dealurilor și cântecul ei este furat de vânt.

Poteca devine o pistă îngustă, iarbă, mai obișnuită cu copite de oi și căprioare decât la tălpile cizmelor de mers. În cele din urmă, ne întoarcem colțul și acolo este lochanul, adăpostit în adâncul său în versantul dealului. Margaretă își flutură brațele de încântare și râde la vedere. Astăzi, apa din piscina abia se vede. Într-o transformare magică, sa înnegrit de turbă adâncimile sunt ascunse de o cuvertură de nuferi albi ale căror petale au fost convins deschis de căldura soarelui.

Eliberez suportul de pe umeri, frecând durerea în locul curelelor au tras și sprijini-l de resturile cu pete de lichen ale unuia dintre zidurile de piatră ale vechiului ambele, în timp ce desfac cataramele, ridicând-o pe Daisy afară. Ea decolează imediat pe picioarele ei mici și rezistente, iar sandalele roșii se scufundă în pământ cu mușchi și o prind, strângând-o în brațe și îngropându-mi fața în căldură de a ei gât. 'Oh Nu tu nu, domnisoara Rapid! Apă poate sa fi periculos, îți amintești? Iată, ține-mă de mână și vom merge să ne uităm împreună.'

Olarim la malul apei, uitându-ne între stuf și lată lame de steaguri galbene în locul unde urmele unei vidre cicatrice umezeala pământul, brazda semnalizatoare a unei cozi grele înfășurându-se între zgârieturi de cel ghearele ascuțite ale animalului înăuntru noroiul.

Odată ce am terminat de explorat malul, ne instalăm într-un mic scobitură căptușită cu mușchi și stai pe haina mea, unul lângă altul, ferit de vânt înăuntru adăpostul zidului de fronton al celor doi. Acoperișul clădirii antice – o dată casa cuiva, poate, sau un adăpost de vară pentru un păstor de deal – are a căzut complet, lăsând doar cochilia prăbușită a pereților și a vatră înnegrită sub horn. În timp ce Daisy se joacă la a face o ceașcă și farfurie cu nufărul pe care l-am cules pentru ea, fredonând ocupat ea însăși, în timp ce îmi toarnă vase imaginare cu ceai, mă uit în afara noastră biban de deal de lângă lochan până unde apele mai largi ale lacului mării răspândire afară de mai jos S.U.A. The ușoară smulge peste este suprafaţă ca A sărind peste piatră,

aschiindu-se în fragmente care orbiesc ochii mai obișnuiți cu griul iarnă cer.

Trebuie să fie un truc al aceleiași lumini pentru că, pentru o clipă, îmi imaginez că vedea cel hulks de Grozav navelor ancorat Acolo. Poate ei sunt fantome, umbre lăsate în urmă din acei ani când lacul era o adunare secretă loc. Clipesc și ele dispar, lăsând doar apa și insula cu marea deschisă dincolo.

Un nor trece peste fața soarelui și, pe măsură ce lumina se schimbă, dintr-o dată devin conștient de apele adânci și întunecate ale lochanului, ascunse sub deriva lor de crini. Pe creasta dealului de deasupra noastră, o căprioară roșie privesc în tăcere, alunecând când îmi ridic capul pentru a-i întâlni privirea. Și apoi trec umbrele și lumina soarelui revine. De pe versanții de deasupra noastră, I poate auzi din nou cântecul lacului. Mi-aș dori să aibă cuvinte ca să-mi poată spune tot ce stie ea.

Și pentru acest loc – ascuns deasupra mării în brațele dealurilor – este a loc al secretelor. Acesta este un loc unde viețile au început și viețile s-au sfârșit. Un loc Unde singura martori au fost ciocurile si Căprioara.

Lexie, 1977

La fel de eu grabă de-a lungul cel stradă, ţesut în și afară prin cel mulțimi, cel ceasul de la Piccadilly Circus îmi spune ceea ce știu deja: am întârziat. Și asta Audiția este marea mea șansă, o șansă la un rol principal feminin într-un West End producție. În graba mea, prind vârful platformei cizmei pe un denivelat pavaj piatră și excursie, gâfâind cu cel brusc durere de aceasta, poticnire împotrivaA trecător.

— Îmi pare rău, mormăi eu, dar nici măcar nu ridică capul ca să recunoască fie contactul, fie scuzele și ne grăbim amândoi mai departe, prinși goana vieții noastre ocupate.

M-am obișnuit acum, cu impersonalitatea orașului, deși la început, toate acestea ani în urmă, eu găsite cel mișcare la Londra frumos greu. eu ratat Căsuța Keeper's atât de tare încât a durut. Și mi-a fost și mai dor de mama mea. Ea a fost prietena mea, confidenta mea, cel mai mare susținător și m-am gândit la ea adesea, singur în căsuța văruită de lângă lac. Orașul era plin de oameni și lumini și de zgomotele traficului. Chiar și o ceașcă de ceai nu avea același gust ca și acasă în Highlands scoțiani pentru că ibricul din bucătăria din bucătăria mea era încrustat cu flegmă- calcar colorat care a contaminat apa în timp ce fierbea.

Dar, în același timp, o parte din mine a fost uşurată că am părăsit Ardtuath. Anonimul orașului a fost binevenit după claustrofobia de a locui în o comunitate mică în care toată lumea și-a făcut treaba să-ți cunoască Afaceri și Nu unu a fost vreodată înapoi în venire redirecţiona cu al lor părerea luată în considerare asupra ei. Noua mea viață mi-a oferit o libertate pe care nu am avut-o niciodată la Acasă și eu a fost determinat la mișcare redirecţiona în Ale mele luminos viitor fără atâta ca o privire înapoi peste al meu umăr.

aș curând făcut prieteni la cel etapă şcoală eu a fost frecventând la fel de A Bursa de studiu student și început la adapta. The lung ore de istovitor clase

– dans, cânt, actorie – și emoția inedită a vieții mele urbane rapid mi-am înlocuit vechea realitate cu una nouă și mult mai superficial plină de farmec unu.

Desigur, acea realitate nu era deloc atât de plină de farmec. De aproape, cel costumele și machiajul și-au pierdut magia sub strălucirea reflectoarelor, dezvăluind caracterul lor improvizat. Ne-am schimba în pansament înghesuit camere, luptă pentru spațiu în fața oglinzii printre un aglomerat de haine, creion de ochi și agrafe de păr, unde totul era acoperit într-un strat fin de pudră pe care o folosim pentru a ne fixa machiajul și a distruge strălucirea. Aerul ar fi plină de mirosuri de sudoare și de parfum învechit și de funinginea umedă purtată în hainele noastre de pe străzile londoneze și ne-am pocni unul pe altul, eliberând mici explozii de nervi pre-performanță. Dar toate astea ar fi uitat intr-un instant cu adrenalina goana celor cinci minute apel.

Încetul cu încetul, m-am obișnuit să merg pe jos kilometri întregi străzi în care aerul este umplut cu suflarea învechită a șapte milioane de oameni iar cerul de deasupra este tăiat în dreptunghiuri gri murdare, întrezărite ici și colo între clădiri. E departe de cerul de deasupra Loch Ewe, care arcuire de la dealuri la orizont într-o măturare neîntreruptă. M-am obișnuit cu Vremea la Londra, de asemenea. Sau mai degrabă la lipsa acesteia. Anotimpurile din oraș sunt marcat de schimbarea afișajelor din vitrinele magazinelor mai degrabă decât de oricare adevărate schimbări climatice: chiar și în mijlocul iernii orașul pare să genereze căldura proprie, ridicându-se de pe trotuarele umede și radiind de la pereții de cărămidă ai caselor. Ocazional, la început îmi era dor de simțul sălbăticia acea cel scoţian vreme aduce, cel neîngrădit putere de un Furtuna atlantică, frigul uluitor al unei dimineți senine și geroase și primul căldură slabă, evazivă a unei zile de primăvară. Dar mi-am îngropat repede tricotajele de mână jumperi din spatele comodei din patul meu și le-am înlocuit cu topurile din bumbac care îmbrățișează siluetele și cămășile din pânză plutitoare pe care le purtau alți studenți, mai potrivite pentru fumul sălilor de audiții și nu numai de natură să atragă atenția unui agent sau a unui producător. Și am învățat să beau cafea în loc de ceai, chiar dacă o ceașcă a costat mai mult decât un borcan întreg de instant lucruri de la care mama ar cumpăra magazinul din Aultbea.

Mă afund pe aleea care coboară pe o parte a teatrului și umăr deschis cel etapă uşă. Ale mele stomac ciuboci cu nervi și eu înghiți bila care îmi urcă în gât, care nu-mi va ajuta vocea unu pic. The ultimul puţini luni avea fost stresant, finisare Ale mele alerga în *Carusel* și pornire cel întreg istovitor proces de mergând pentru audiții

din nou. Nu am mâncat sau nu am dormit prea bine. Îmi spun că este anxietatea în întregime de inteles, dat cel muncă situatie și griji despre Cum O să-mi plătesc chiria pe măsură ce soldul meu bancar se micșorează. Dar dedesubt se află o altă realizare oribilă care s-a terminat încet, dar inexorabil ultimele săptămâni: Piers își pierde interesul pentru mine. Poate, doar poate, dacă aterizez asta rol, atunci el mă va iubi din nou. Poate vom reuși să recâștigăm pasiunea iar entuziasmul acelor zile de început și totul va fi bine.

Mă alătur celorlalți care s-au adunat deja în culise și îmi ridic din umeri haină, trecându-mi degetele prin păr pentru a netezi nestăpânitul roșu-auriu bucle înapoi într-o aparență de ordine. „Îmi pare rău”, spun la producție asistentă, care îmi bifează numele pe clipboard-ul ei. Ea îmi aruncă un zâmbet, prea scurt pentru a fi real și apoi se întoarce. Recunosc unul sau doi dintre altele: lumea teatrului muzical este una mică. Dar evităm să ne întâlnim ochii unul altuia, concentrându-ne să ne ținem nervii sub control și ascultând primul aspirant la audiție pentru rolul principal feminin. Concurenta pentru rolul va fi îndrăzneț – presa este deja plină de știri despre Renașterea pe Broadway și spectacolul de la Londra se epuizează.

Încerc să respir adânc și să mă concentrez pe canalizarea rolului Mariei Magdalene, dar atenția mea se întoarce spre o altă audiție, doi ani în urmă, într-un alt teatru. A fost pentru o producție de *A Cor Linia,* regizat de strălucitul Piers Walker a cărui stea era în ascendent pe Occident Încheiați scena teatrului.

M-a remarcat la audiție. La sfârșitul zilei obositoare, el mi-a cerut să mă alătur lui la un pahar. Mi-a spus că mă vrea în emisiune chiar dacă eram mai mult cântăreață-care-putea-dansa decât dansatoare-care- putea cânta, ceea ce căutaseră inițial. Mi-a spus eu avea o luminozitate, că i-am amintit de o Audrey Hepburn roșcată. Mai târziu în acea seară, mi-a spus că nu a întâlnit niciodată pe cineva ca mine. Că am avut o talent rar. Că m-ar putea ajuta cu cariera mea. Și în noaptea aceea, când zăceam în cearșafurile încurcate de pe pat în săpăturile mele murdare, mi-a spus că voi fi a lui muză și acea împreună, noi ar foc A traseu la cel foarte top de celindustrie.

Am băut din cuvintele lui la fel de însetat precum băusem paharul de vin din pub din spatele Drury Lane. Cât de naiv am fost: amândoi s-au dus direct la mine cap.

Pasiunea a dispărut acum, doi ani mai târziu, iar realitatea viaţă are lovit cu piciorul în. Recent, Piersuri are fost venire Acasă mai tarziu și mai tarziu

de la teatru, menționând de mai multe ori numele unei noi starlete care, se străduiește să-mi spună, *își înțelege cu adevărat* viziunea și este un vis *total* direct. Am început să realizez că are nevoie de afirmarea unui public departe mai mult decât mine. Viața este o performanță pentru el și, ca și producțiile, el regizează, fiecare dintre relațiile lui pare să-și parcurgă înaintea noutății dispare și trece la următorul. Încă mă agăț de speranță, totuși, că eu voi fi cel care va schimba toate astea. Că eu voi fi cel care face el vrea să rămână.

Anxietatea constantă își ia pragul. Nopți nedormite și senzație de greața din stomacul meu a avut un efect asupra vocii, deși Nu recunosc asta nimănui. Poate că m-am suprasolicitat puțin, încercând afară pentru mai multe părți acea avea întins Ale mele vocal gamă. Dar eu nu pot permite să las ca această îndoială să mă afecteze acum. Trebuie să trec azi și să pun un performanţă acea voi teren pe mine cel Femeie conduce în *Iisus Hristos Superstar*.

— Alexandra Gordon. Asistentul de producție îmi strigă numele. Și așa eu Etapa pe la cel etapă și lua A adânc suflare, determinat acea, chiar deşi Ale mele inima este fâlfâind împotriva Ale mele Stern ca cel aripile de A prins în capcană pasăre, vocea mea se va înălța din nou liber, la fel de fără efort ca alardele care zboară deasupra dealurilor care înconjoară fosta mea casă.

Aterizez partea. Și timp de câteva săptămâni, Piers este la fel de atent ca înainte, aducându-mi flori și scoțându-mă la o masă de sărbătoare. O să fie să fie bine, cred, răsuflând uşurat. Dar odată ce încep repetițiile, Se pare că mă chinui din ce în ce mai mult să ajung la notele înalte. Directorul este îngrijorat și, când vorbește cu mine, îi văd ochii pâlpâind cu îndoială că a făcut alegerea potrivită pentru rol. Apoi, într-o zi, o voce antrenor ma ia deoparte și întreabă eu daca sunt Bine.

— Bine, spun, forțând un zâmbet mult mai strălucitor decât mine sentiment. 'Este fost A dificil cuplu de luni dar Sunt obtinerea înapoi pe urmări. Am avut și eu o mică problemă de stomac, dar acum o trec. Am doar am fost puțin în formă, dar vocea mea va fi bine odată ce mă voi recupera complet. eu sper sa reusesc sa par convingator. De fapt, m-am simțit îngrozitor greață după ce am băut o bucată de pâine prăjită și o ceașcă de cafea în această dimineață, dar Am continuat cu hotărâre și am venit la muncă.

'În regulă.' Ea mă privește cu îndoială. — Dar Alexandra, am văzut asta întâmpla o singura data inainte de. eu speranţă tu nu minte Ale mele întrebând . . . sunt tu gravidă?'

În secunda în care o spune, știu. Parcă aș fi știut deja, pur și simplu nu mi-am recunoscut asta. Automat mâinile mele merg la burtă ca sângele îmi curge de pe față. O Maria Magdalena însărcinată nu se va uita cel parte pe etapă, în ciuda aceasta probabil având fost A pericol de a ei profesie. Mă legăn în timp ce pereții par să se prăbușească în jurul meu.

Antrenorul vocal mă așează pe un taburet la colțul repetiției cameră și îmi apasă capul spre genunchi pentru a mă împiedica să leșin.

„Se poate întâmpla”, explică ea. „În sarcină modificările hormonale pot cauză cel vocal corzile la umfla. Aceasta poate sa a afecta ta gamă. Ai fost străduindu-se pentru a ajunge la note și care poate provoca o sângerare. Ar trebui să vezi a specialist, verifică-l. Și cu siguranță odihnește-ți vocea pentru un timp.

Furia lui Piers izbucnește cu forța unei furtuni atlantice. — Ce completă dezastru,' el spune când eu spune -l acea seară, având văzut A doctor OMS a confirmat atât că sunt însărcinată, cât și că am ceea ce arată ca a leziune pe una dintre corzile mele vocale. Întind mâna să-mi pun brațele în jurul lui, cu disperare având nevoie de reasigurarea de o îmbrățișare, dar el mă scutură.

— Va trebui să scapi de ea, spune el, căldura furiei lui transformându-se în a rece, mânie dură în timp ce se întoarce departe să se toarne a scotch mare.

Pentru A moment Sunt confuz și gândi el este vorbind despre cel leziune. Dar apoi Sunt uluit cu groază la fel de eu realiza el mijloace cel bebelus. Avortul este legal de zece ani, dar nici măcar nu am considerat asta un opțiune. eu simt A conexiune la acest copil deja, la o singura data cu înverşunare de protecţie și cu dragoste tandru.

Ia o înghițitură de whisky și continuă: „Scapa de el și apoi dacă tu au nevoie de o operație la gât, ei pot rezolva asta. Nu vrei pierde acest rol.

Capul mi se umple de zgomot alb și nu pot gândi corect. Și apoi, prin confuzie și frică, aud un fir din vocea mamei mele, cântând cuvintele cântecelor de dragoste și pierdere în bucătăria de la Keeper's Cabană:

' *Will voi bandă dragoste și părăsi pe mine nu?*

Voi voi părăsi ta ain dragoste Adevărat? '

Știu răspunsul la această întrebare: nu există nicio îndoială ce este Piers de gând să faci. A părăsit deja această relație.

Și apoi cel zgomot în Ale mele cap curăță și Acolo este Nu îndoială în Ale mele minte, fie. O să am acest copil și o să-l cresc pe mine proprii. Poate că vocea mea se va repara în timp. Antrenorul vocal a spus că a existat o şansă aceasta ar, la fel de lung la fel de cel deteriora Am Terminat la aceasta nu este de asemenea rău. Bolnav trebuie sa vezi un specialist pentru a sti. Dar acum va trebui să aștepte câteva luni. Am niște economii puse deoparte din care, la un pic, pot trăi până când copilul se naște și apoi îmi pot relua cariera. Nu s-a terminat, doar în așteptare. La urma urmei, alți cântăreți au combinat copiii și o carieră. De ce nu ar trebui eu?

Scotch-ul i-a slăbit limba lui Piers până acum și când îi spun eu lasă el lasă să zboare un şuvoi de invectivă atât de amar încât mă înspăimântă ce i-ar putea face copilului nostru. Îmi spune că nu vrea nimic de-a face cu mine din nou, că sunt egoist să iau această decizie, că sunt la fel de egoist centrat ca orice altă actriță pe care a întâlnit-o vreodată. — Probabil că nici măcar nu este al meu copil.' Își trage jacheta și, în timp ce deschide ușa, aruncă înapoi la pe mine, 'Este nu surprinzător ei a dat tu acea rol – ei clar stiu A curvă când văd una.

Am închis ușa la cuvintele lui pline de ură cu o bufnitură. Finalitatea sunetul răsună de pe pereți. Și apoi mă prăbușesc la pământ și stau încovoiat pe plăcile murdare de pe podeaua holului, genunchii strânși pentru a proteja pâlpâirea de viață nouă în burta mea în timp ce suspin în mâinile mele. Mă simt complet singur.

Dar unu chestia pentru sigur, Ale mele viaţă este în Londra acum. Există Nu cale Suntinapoi in Scotia.

Lexie, 1978

Din fericire, Daisy a dormit, legată de scaunul mașinii, de când am trecut noi Inverness. Știu că asta înseamnă că nu va fi ușor să o duci în pat în seara asta, dar aș mai degraba avea cel pace pentru cel final mile. eu întoarce oprit cel casetă jucător, care s-a săturat din suflet de colecția noastră combinată de pepinieră rime și melodii de spectacol din West End de-a lungul celor două zile în care am fost în mașină. The radio recepţie sus Aici este inexistent, asa de Sunt stânga cu cel zumzetul motorului și propriile mele gânduri în timp ce drumul întortocheat ne atrage spre nord-vest.

Un sentiment de groază se încadrează în adâncul stomacului meu pe măsură ce începem se apropie de coastă. Nu m-am întors o dată de când am plecat de la Cabana Keeper acum mai bine de o duzină de ani. Desigur, mama a venit să mă vadă de mai multe ori pe parcursul Ale mele Carieră și din cel cale ea a mers pe despre aceasta, ai face avea am crezut că călătoria în jos pe dormitor a fost mai degrabă marele eveniment decât privindu-și singurul copil cântând în *Oklahoma!* și *Carusel.* Presupun că eu mereu a luat aceasta pentru acordat acea ea ar fi fi Aici, în cel mic piatră croft casa pe malul lacului Ewe, dacă aș fi vrut vreodată să mă întorc. Dar revenind a fost ceva ce nu mi-am dorit niciodată să fac. Nici măcar nu am avut puterea de a aranja o slujbă de înmormântare în Kirk când mama a murit în spital din Inverness. A fost mai ușor – și mult mai practic – să ai un simplu serviciu la cel crematoriu în cel oraș. eu ar putea sens cel dezamăgire şi dezaprobare în rândul micului grup de săteni care au făcut călătoria pentru a-și lua rămas bun de la Flora Gordon chiar și în timp ce ei s-a scuturat Ale mele mână și mormăi al lor condoleanțe pe acea îngrozitor, gol zi.

Așa că acum mă întorc, în sfârșit, fără tragere de inimă, după ce am rămas fără opțiuni. Și e prea târziu. Mama a plecat. Încă nu pot absorbi cu adevărat finalitatea acestea cuvinte. Cum poate sa eu transporta pe fără a ei? The Două de S.U.A au fost A echipă. La fel de lung la fel de noi a avut fiecare alte, noi nu Necesar oricine altfel. Ea a fost cel

unul care mi-a dat încrederea să plec, încurajându-mă să aplic la etapă şcoală și ajutand pe mine ambalaj Ale mele valiză când cel timp a venit. eu mereu știa acea chiar deşi noi au fost asa de mulți mile în afară, ea a fost mereu acolo cu mine în spirit când am urcat pe scenă să cânt. Dar acum sunt pe cont propriu, cu bebelușul meu, despre care știu că va fi referit la spatele meu ca un *copil fără tată* . Acolo sunt mai rau insulte, de curs, și nu am nicio îndoială că și acestea vor fi folosite la bun sfârșit. Acolo va fi şoaptă de bârfă în cel BANDĂ, și cel tung de limbi la cel biserică Poartă. Și vor spune că istoria are un mod amuzant de a se repeta, și ce ar tu aştepta din A fată OMS a fost născut afară de căsătorie se și a plecat galivant la teatrele din marele oraș? *Ea a avut voie pentru asta, totuși* , vor recunoaște; dar apoi vor clătina din cap și vor spune *pentru toți bun asta s-a făcut ea* .

Daisy se trezește, tresărită din somn, în timp ce mașina zdrăngănește peste o vite grilă cu un zgomot. Ea se plânge consternată când se trezește încă legată de scaunul ei de mașină și se zvârcolește, străduindu-se să iasă, ajungând la un foarte bun acces de furie.

— Bine, dragă, spun eu. — Suntem aproape acolo. Trebuie doar să ne oprim la magazinul pentru câteva lucruri.

este amarnic ispititor la conduce pe prin cel sat, trecut cel vechi stâlpi de poartă care marchează intrarea în Ardtuath Estate, de mult părăsit, mergând direct la Cabana Keeper, ca să mă pot agăța de finalul prețios frânturi de anonimat pentru încă câteva ore. Dar mor după o ceașcă de ceai... și ceva mai puternic, de asemenea. Și voi avea nevoie de mâncare pentru cină. Acolo va fi să nu fie nimic comestibil în casa, care a fost goală de luni de zile.

Dacă sunt total sincer, gândul de a descuia ușa și pășind peste prag în liniștea rece și întunecată a camerelor care au fost mereu atât de plini de viață și de lumină mă îngrozește. Opreste sa fac ceva cumpărăturile vor întârzia momentul în care trebuie să mă confrunt cu adevărul gol al lucrurile pe care m-am străduit atât de mult să le ignor de atâta vreme. Pierderi. Și vinovăția. Și durere.

eu Trage sus în față de cel magazin și geme, prinderea A puf de A Daisy cu siguranță mai puțin proaspătă, care acum țipă în vârful ei plămânii. — Îmi pare rău, fată scumpă, va trebui doar să mai aștepți câteva minute până ajungem la casă.

O echilibrez pe șold, trimițând o rugăciune rapidă ca magazinul să o facă fi pustiu. eu Apăsaţi cel uşă deschis și cel clopot ping, cu toate că este înecat

de Daisy, care face o treabă mult mai bună de a ne anunța intrarea. În mod evident, rugăciunea mea a rămas neascultată, așa cum se întâmplă în mare parte. Mai multe capete întoarce.

'Oh, Lexie Gordon, este tu. Vino Acasă la Ardtuath la lung ulti mul! a lui Daisy vaiete avea incetat pentru A moment la fel de ea ia A ' înghiţitură de aer și așa că salutul este puternic în tăcerea bruscă care a căzut, amintindu-mi acea Alexandra Gordon, vedeta scenei muzicale, al cărei nume era cândva tipărit pe bancnotele emisiunilor din West End, a dispărut de mult: aici sunt – și voi fi mereu fii – Lexie.

„Spuneam doar că nu putem recunoaște mașina, gândindu-ne trebuie sa fi niste venit. Și uite la acest bună iute fată, cel mândrie și bucurie de a ei bunicuţă – Mai a ei dragă, plecat suflet odihnă în pace.' Bridie Macdonald se îndreaptă spre noi, fluxul ei de cuvinte mă acoperă ca o val. Când în sfârșit se oprește să tragă respirația, se dă înapoi ușor, nări achiver, la fel de cel bogat miros acea are scăpat din a lui Daisy scutec ajunge a ei.

'Buna ziua, Bridie. eu da din cap A vag Salut către cel alții, de asemenea, A estompa de chipuri asamblate de cel până, de asemenea hărțuit la fi capabil la singur afară indivizi din cadrul grupului. O jonglez cu Daisy pe umărul meu, mă întind după a coș și încep să traulez pe culoarele înghesuite ale magazinului pentru ceea ce am nevoie. Bridie mă urmărește aproape pe călcâie, punând un șir de întrebări și chic distrageri la Daisy care a început să țipe din nou.

eu Răspuns la fel de în mod civil la fel de eu poate sa administra. 'Da, Sunt înapoi. Da, aceasta are fost departe de asemenea lung. Da, Sunt frică ea e nu foarte prezentabil după A zi în cel mașină. Tocmai m-am oprit să iau aceste câteva bucăți și apoi o voi luapână la cabană și aranjează-o.

Am aruncat niște ceai și biscuiți, progresul meu fiind împiedicat de cel al lui Daisy zvârcolindu-se, întrebările lui Bridie și o grămadă de plase pentru creveți pe bambus stâlpi pe care îi răsturn în timp ce încerc să trec pe lângă ei pentru a ajunge la o halbălapte.

— Nu, nu sunt sigur cât timp voi rămâne. Nu, nu am planuri speciale în acest moment. Nu, încă nu mai cânt. Da, va trebui să fac ceva curățând din lucrurile mamei. Este o ofertă foarte bună, dar probabil că voi fi ma pot descurca singur, multumesc. Nu, nu am niciun plan special să vând Al gardianului Cabană încă.

La limita disperării acum, mai arunc câteva obiecte în mine coş – patru scorojit morcovi și A zdrențuit praz, și apoi A sticla de tonic

apă. Caut o lămâie dar nu există, în afară de cele făcute din strălucitor plastic strâns galben. Nici cartofi nu au mai rămas, așa că iau un pachet de Smash și, pentru că deja nu gătesc nimic de la zero, o friptură conservată și plăcintă cu rinichi.

In cele din urma, eu a ajunge cel până. The asamblate grup Acolo are fost în Nu grăbește-te să mergi mai departe, bucuroasă că o lasă pe Bridie să-și pună întrebări și să asculte cu ea interes la Ale mele răspunsuri. Al lor hotărâre plutește de mai sus Ale mele cap ca A vrăbiu intenționat asupra pradei sale. Am lăsat coșul jos și îmi ajustez prinderea fiica mea udă și mirositoare, recunoscătoare că a tăcut în sfârșit. Cand eu privire peste umărul meu îmi dau seama că tăcerea ei este rezultatul ciocolatei nasturi Bridie o hrănește, pe care Daisy îi dribla pe spatele meu geaca de piele intoarsa. Am cumpărat această jachetă într-o altă viață, când aveam bani și un stil de viață care mergea cu o ținută atât de luxoasă. Acum îl port pentru că nu pot permiteți-vă să cumpărați ceva mai practic. Totuși, știu cum trebuie să arate. Ca proprietarul său, această jachetă nu apartin acestui loc.

Îi zâmbesc lui Morag în spatele casei. Grupul de femei se uită, evaluează fiecare articol pe măsură ce Morag îl sună și apoi îl împachetează într-o cutie de carton, blazonat cu A siglă, care amintește pe mine . . . 'Oh, și A sticla de gin,de asemenea, te rog.

Ea ajunge la unul jos de pe raftul din spatele ei și evit cu grijă atrăgând privirea oricăreia dintre celelalte femei. Judecata lor nespusă atârnă și mai greu în aer. Plătesc și apoi mă uit în sfârșit cu a sfidător zâmbește lui firma asamblata.

„Bună, Lexie”, spune o tânără blondă cu un cărucior, din care un copilaș îmbrăcat impecabil, doar puțin mai în vârstă decât Daisy, priveste scena cu ochi albastri mari. Îmi ia o secundă să recunosc a ei.

— Elspeth? Bună. este bun la vedea tu. Și tu avea A iute unu de asemenea acum?' Noi au fost prieteni la şcoală, dar pierdut atingere când eu mutat sud.

Ea dă din cap. Dar nu mai încearcă să discute.

Pe stingheri, eu îndoi la aduna sus cel carton cutie de produse alimentare, echilibrând greutatea lui Daisy în celălalt braț al meu. Ea îi zâmbește beatific Bridie, Morag, Elspeth și celelalte femei, cu obrajii înroșiți, ea genele ţepoase cu lacrimile ei recente.

— Uite, spune Bridie, lasă-mă să-ți dau o mână de ajutor cu asta.

Încearcă să-mi ia cutia cu alimente, dar eu dau din cap. Dacă ea vede acea Ale mele mașină este bătătorit la cel acoperiş cu Ale mele lumeşti bunuri va fi

fi un dead giveaway: precum și clar că fac o treabă foarte proastă de a-mi crește copil fără tată, ea va ști că m-am furișat înapoi la Ardtuath, fără adăpost, Ale mele coadă între Ale mele picioare, Ale mele Carieră în zdrențuri, mai multe luni de asemenea târziu la grijă de biata mea mamă abandonată în ultimele zile ale vieții ei.

— Nu-ți face griji, mă descurc. Dacă ai putea deschide ușa pentru pe mine? Mulțumiri.'

În timp ce echilibrez cutia pe capota mașinii și sapă în geantă pentru mine chei, cel cositorit plăcintă se răstoarnă și zdrăngănit pe la cel asfalt. In spate celvitrina magazinului, mai multe fețe se întorc în direcția noastră.

Deschid ușa și o strâng pe Daisy în scaunul ei de mașină. Nu este surprinzator, ea face cunoscute din plin gândurile ei despre această ultraj. eu trântă cel curele peste a ei zguduindu-se arme fără A cuvânt deoarece dacă eu deschis gura mea nu sunt sigur că mă voi putea abține nici să nu înjur tare și lung sau izbucnind în lacrimi.

Mă întorc să iau plăcinta de pe drum. Dar Elspeth stă acolo, ea cu ochi mari bebelus privind în sus la mine inscrutabil din căruciorul ei.

— Poftim, spune ea, întinzând cutia zgâiată.

'Mulțumiri. Nu prea este o cină, dar va trebui să facă asta pentru seara asta. Ale mele jenă și rușine obligă-mă balbuiesc nervos.

Elspeth dă din cap, aruncând o privire prin geamurile mașinii și uitând cutie de bucătărie chestie și cel birou lampă acea sunt înţepenit împotriva cel sticlă. Arată de parcă e pe cale să spună ceva, apoi se gândește mai bine la asta și îşi întoarce căruciorul. 'Ne mai vedem.'

— Da. Stau acolo șchiopătată pentru o clipă, uitându-mă cum o face copil parfumat, frumos îmbrăcat înapoi de-a lungul drumului, întorcându-se la poarta unu de cel case acea trece cu vederea cel port inainte de manevrare cel cărucior prin ea usa din fata vopsita in galben.

Apoi îmi așez membrele înțepenite înapoi pe scaunul șoferului și fac o adâncime respira înainte de a pune cheia în contact. — Atunci, Daisy, spun eu, ca vesel la fel de eu poate sa, sperând ea nu auzi cel se clătina în Ale mele voce, — De la deţinător Căsuță, venim.

Sunetul bătăilor mă trezește a doua zi dimineață. După ce a fost sus în orele mici, noi doi se prăbușiseră în cele din urmă și căzuseră într-o adânc, somn adinc înainte de răsărit A inceput sa infuza pe cerul dincolo de dealuri.

Noaptea noastră tulburată datora foarte mult refuzului lui Daisy de a merge la culcare în întunericul tăcut și necunoscut: fusese obișnuită cu fundalul zumzetul traficului și strălucirea unui oraș poluat de lumină diluând întunericul la de culoarea unui dovleac portocaliu slab, ascuns în propriul ei pătuț în al ei dormitor. De cel timp aș schimbat a ei și hrănit a ei, aşteptare pentru cel imersiune încălzitor la cald cel apă suficient pentru A superficial baie, și apoi a pregătit-o de culcare, era treaz, bucurându-se de noutatea minusculului cabana umplut cu Ale mele a mamei lucruri. La împiedica a ei din trecând distrugere printre ornamentele și fotografiile care aglomerau camera de zi, Am încercat să scot capacul din forma de plăcintă aluată în același timp cu jonglând cu Daisy pe șoldul meu.

După ce s-a luptat câteva minute cu vechiul deschizător de tablă și crestat metal încapsulând Ale mele cină, și având rupt A tăietură în Ale mele deget acea picurat luminos sânge pretutindeni, în cele din urmă eu admis înfrângere. Înfășurându-mi o foaie de hârtie în jurul rănii, am oprit cuptorul și mi-am turnat în schimb un gin tonic. Apoi am dus-o pe Daisy la dormitor și a făcut patul, o muncă incomodă cu mâna mea rănită. Cineva trebuie sa avea fost în, la fel de cel saltea a avut fost dezbrăcat și cel lenjeria de pat spălată și stivuită cu grijă în dulapul cu aerisire.

Știam că în pod era un pătuț vechi de lemn, cel în care dormisem piciorul aceluiași pat în aceeași cameră când eram copil, dar până acum eu a fost dincolo aducerea cel scară din cel magazie, găsirea cel pat și aducând jos, apoi asamblați-l. Așa că am băgat-o pe Daisy într-un cuib făcut din pături și ghemuite pe pat de lângă ea. Dar ea nu avea nimic din toate astea. Curată, confortabilă și bine hrănită acum, era o femeie nouă și pregătită pentru ceva distracţie și jocuri după a ei lung și plictisitor zi în cel mașină. Chiar în Ale mele exasperată, nu m-am putut abține să râd în timp ce se rostogolea iar și iar, încurcând cuverturile de pat în jurul nostru amândoi.

Am încercat să-i cânt încet, dar sunetul vocii mele crăpate mi-a adus lacrimile în ochi și așa m-am oprit. Am pescuit-o pe iepurașul ei favorit de geanta cu jucăriile ei și a găsit o carte cu imagini. Dar gimnastica era mai mult ce avea în minte și așa am sărit-o pe burtă, pe picioarele ei mici lucrând ca niște pistoane, în încercarea de a o uza. După o jumătate de oră, mea brațele mă durea aproape la fel de mult ca și capul. Ginul a fost o idee proastă, eu m-am hotărât și am luat atât pe Daisy, cât și pe paharul meu pe jumătate plin și m-am întors prin la cel bucătărie. eu stânga cel sticlă pe cel masa Următorul la cel gin sticla, apoi rătăcit prin la cel stând camera la privirea afară de cel fereastră.

Geamurile vechi lăsaseră întotdeauna să pătrundă un pic de curent, așa că eu a învelit-o pe Daisy în șalul pe care l-a tricotat mama pentru ea când s-a născut, e model de scoici la fel de delicat ca cea mai fină dantelă. Am mângâiat-o pe spate, încercând s-o liniștesc în somn, lâna albă moale sub vârful degetelor mele. Pentru o clipă, o imagine a mamei mele stând lângă foc, pânza de păianjen făgașă din aceeași lână în poală, în timp ce acele ei de tricotat zburau, amenințată copleșește-mă din nou. Am clătinat din cap și am clipit înapoi lacrimile, prea obosită la mai plângi azi.

The lună a fost în creștere in spate cel cabana, turnare A cale peste cel lac. Era val mare și puteam doar să văd apa care lăcea încet nisipul dincolo de marginea drumului. Nu țin seama de oboseala mea nebunească, Daisy guturat și vorbeau, arătând A dolofan degetul arătător la cel fereastră și denumind fiecare nou vedere în felul ei practic. — Dat, spuse ea și, — Dat.

The tăcere de cel noapte a fost spart din cand in cand de cel strigăt de A curlew de pe mal. În timp ce vorbeam încet cu fiica mea, sărutând-o părul proaspăt spălat și legănându-o ușor pe umărul meu, sunetul liniștit a unui motor pe lac ne-a făcut pe amândoi să privim în sus. O barcă mică de pescuit a alunecat peste sticlă de lumina lunii, lăsând un strop de stele dansând înăuntruurma sa unde elicea trezise fosforescenta.

'Dat' a spus Margaretă, cu accent.

„Eu stiu, este frumoasa, nu este aceasta?' eu

răspuns. 'A barcă."Băţ,' a spus Daisy și Am râs.

— Asta e dreapta, inteligent fată.'

Ne-am uitat până când luminile din apă le-au oprit dansul și tot a devenit încă o singura data Mai mult. „Vino pe, dragă,' eu a spus. 'Este ora de culcare acum.'

Dar Daisy avea alte idei.

Pe la două dimineața, amândoi eram reduse la lacrimi epuizate. Aceasta abia după ce ea a plâns să doarmă, mi-am uscat ochii pe tivul cearșafului, m-am încolăcit în jurul ei, trăgând șalul peste noi amândoi, și s-a scufundat, în cele din urmă, în uitare. . .

Bătăitul la ușă care mă trezește este înăbușit de visele mele la început, și ies la suprafață încet din adâncurile somnului, plutind spre suprafață iar lumina zilei pe măsură ce zgomotul persistă, atrăgându-mă în sus.

Cu grija, asa de la fel de nu la perturba Margaretă, eu descurca eu insumi din cel păturI și Trage pe cel pansament rochie acea atârnă pe cel înapoi de cel dormitor uşă. eu arunca deschis cel față uşă, gata la confrunta cel persoană nepăsătoare care face un asemenea zgomot la această oră nesfântă a dimineaţă.

Cuvintele îmi pierd însă pe buzele la vederea bărbatului care stă în picioare Acolo, conturate împotriva cel gri-oțel ape de cel lac, cel vânt ciufulita lui păr.

Surprins, îmi trec o mână peste buclele mele dezordonate și trag de cordonul halatului un pic mai strâns în jurul taliei mele.

'Vă pot ajuta?' Vocea mea este înghețată, în ciuda căldurii zâmbetului lui. 'Buna ziua, Lexie. Sunt Davy Ciocârlie.' El pauze pentru A moment, la fel de dacă cel

numele ar trebui să însemne ceva pentru mine. Este o tăcere stânjenitoare în timp ce eu zdrobiți-mi creierii. Nu. Nimic. În afară de „ *laveroFk* ” fiind cuvântul scoțian pe care mama obișnuia să-l folosească pentru alarbele care cuibăresc pe dealurile de deasupra lacului. eu privirea la el în gol.

El arata departe, a lui zâmbet clătinându-se puțin, apoi tine afară A purtătorsac. — Bridie a spus să-ți aduc astea.

Iau geanta de la el și arunc o privire înăuntru. Este grea cu o plimbare de squatties, homari ghemuiți ca langostine pe care pescarii ii prind adesea creele lor. Îmi lasă gura apă la vederea încurcăturii de carapace de corali: nu există cerere comercială pentru ele, dar sunt absolut delicioase fiert intr-o cratita cu apa scoasa din lac si servit cu un vas de maioneză sau unt de usturoi. Munca grea implicată în extragerea cărnii din cozile lor blindate merită o unghie ruptă sau două.

— Mulţumesc tu,' eu Spune. 'Și Mulțumiri la Bridie, de asemenea.'

— Ea a spus că tocmai te-ai întors. M-am gândit că le poți folosi.Atunci, firele de bârfă fredonează deja.

Stăm acolo stânjeniți și îi scanez din nou fața, căutând vreuna indicii care mă vor ajuta să-l plasez. Are expresia deschisă, plină de viață a lui a om complet în largul lui însuși, cu ochii albaștri-ardezie îndreptați într-o vreme bătută de vreme complexitate. Este clar că aparține zonei și crede că voi ști cine el este, în felul de la sine înțeles în care toată lumea de aici știe unde... și toți ceilalți – se potrivesc.

„Îmi pare rău pentru mama ta”, spune el în cele din urmă. „Este totul în regulă în casa? eu stiu a lui Bridie fost în la Verifica A cuplu de ori. Dar dacă tu nevoie A mână cu orice, doar lăsa pe mine stiu.' El priviri trecut pe mine la fel de el spune acest.

Expresia lui pâlpâie și simt că atenția i-a fost captă ceva in spate pe mine. In cautarea rundă, eu realiza este cel vedere de cel gin sticla stând lângă un pahar pe jumătate gol. Știu la ce trebuie să se gândească. Și la această oră dimineața. Apoi zăresc ceasul din bucătărie și vedea este mai tarziu decat am crezut – aproape zece. Dar chiar si asa . . .

Mă uit înapoi la el sfidător. — Da, nu așa arată. este cam cât am ajuns cu cina aseară.

El ridică din umeri. — Nu judec.

Da, corect. Îi las o jumătate de oră, vârfuri, înainte ca acea sticlă să fie alimentată înapoi Bridie.

— Oricum, bucură-te de squattis. Dacă îți dorești mai multe, sunt cel mai mult afară zile cu creele. Părăsi eu a mesaj activat debarcaderul.'

eu înmuia A mic, realizând Cum lipsit de grație Am fost. 'Mulțumiri, într-adevăr. Bolnavbucură-te de acestea.

'Nu deranja. Bine apoi, fi văzând tu în jurul.'

Îl privesc cum se întoarce spre un Land Rover parcat în lateral drum, fluierând A smulge de A ton la fel de el merge. El are cel larg umerii și mersul loping care sunt tipice unui pescar. Recunosc melodia așa cum este cel unu mămică folosit la cânta asa de de multe ori. El devine în și începe cel motor, aruncând o privire scurtă înapoi spre cabană și ridicând o mână în semn de salut în timp ce el trage departe.

Răsturn rămășițele plate din băutura de aseară în chiuvetă și depozitez sticla de gin departe într-un dulap. Apoi pun punga de homari ghemuiți în frigider și constat că fredonez un vers din cântecul pe care îl fluiera, care acum rulează într-o buclă în capul meu. Încerc chiar și câteva cuvinte din refren: „ *Vrei dragoste de bandă* ? . .' Dar mă opresc când vocea îmi sparge emoţie.

Ceva se amestecă în cel adâncimi de Ale mele memorie. Pot fi Acolo *a fost* ceva familiar în privința acelor ochi albaștri ai lui, dar nu pot să-mi dau seama l. Mă întind să prind gândurile slabe, dar ele se îndepărtează, chiar dincolo de mine ajunge, alunecos ca peștele.

Umplu ibricul de la robinet și îl pun pe aragaz să fiarbă. Pe măsură ce iau ceainic vechi maro jos de la locul lui pe raft, un rupător de durere se prăbușește peste mine, smulgându-mi respirația din piept. Vocea mamei pare să umple bucătărie în jurul meu, cântând același cântec și strâng oala la inimă.

„Oh, sapă-mi mormântul atât langă cât
și adânc A pune A bunFh o' trandafiri la
Ale mele cap și picioarele

Și în mijloc un porumbel țestoasă,
Lasă oamenii să știe că am murit din dragoste. . .'

Avea mereu un ceai în mers, aducându-mi mereu o cană fie că am vrut sau nu. Dar vederea acelui ceainic vechi mă face să-mi dau seama că nu au fost niciodată doar căni de ceai pe care mi le dădea. Au fost unii dintre semnele de punctuație care au ajutat să înțelegem povestea noastră împreună – acelea mici pauze și conexiuni pe care le-am luat de la sine înțeles. Acele căni de ceai erau doar unu de cel moduri ea lăsa pe mine o cunosc iubit pe mine, mai multe ori A zi.

Cu cuvintele cântecului ei încă răsunând în capul meu, trec la camera de zi și iau fotografia tatălui meu de pe șemineu. Întunericul lui ochii sunt de nepătruns, ascunși în umbră în imagine, care este singura unu eu avea de l. A lui Nume a fost Alec Mackenzie-Grant, el a fost în cel marina și a murit înainte să mă nasc eu. Dar mai știu puține lucruri despre el. Când aș pester mămică la spune pe mine povestiri de -l ea mereu vorbit de a lui bunătate, despre cum ar fi iubit-o și cum m-ar fi iubit dacă m-ar fi cunoscut. Dar când am împins-o să-mi spună mai multe, când am întrebat-o despre părinții lui... bunicii mei – și viața lui ca fiu de laird sus la casa mare, ea ar fi făcut-o fost evaziv. Întotdeauna schimba subiectul, spunând: „Ți-am spus despre asta cel timp Alec și ta unchiule Ruaridh a mers afară în cel barcă la captură macrou și ați văzut un rechin vulgar? Și deși auzisem povestea a de o sută de ori, aș lăsa-o să spună din nou.

Abia pe măsură ce am îmbătrânit mi-am dat seama cât de greu trebuie să fi fost pentru ea, contemplând viața pe care ar fi putut-o avea ca stăpână a lui Ardtuath Casa și poate regretând cel viaţă ea ar fi nu fost capabil la da pe mine. Și asa de eu învățat la Stop întrebând acestea întrebări, care numai făcut a ei uite asa de trist. Dar mereu m-am întrebat despre tatăl meu – cine era el cu adevărat și de ce Mama a fost reticent să vorbească despre partea lui a familiei. Poveștile ei erau de inocența copilăriei, o inocență pe care trebuie să o aibă valurile războiului măturat. Este de înțeles că au fost lucruri pe care a vrut să le protejeze de la mine, lucruri pe care ea voia să le uite. Dar acum regret că nu am mai întrebat-o. Regret că nu le-am cunoscut povestea. Regret că face parte din propria mea poveste acum este pierdut pentru mine.

I-am pus poza înapoi la locul ei, lângă cea a mamei mele. Eu nu chiar să am o fotografie cu cei doi împreună și acest gând mă întristează chiar mai mult.

Fierbătorul fluieră în timp ce apa ajunge la fierbere, chemându-mă înapoi cel Aici și acum, și eu sterge A rupere departe pe cel mânecă de Ale mele pansament

rochie. Inapoi in bucatarie incalzesc oala, pun cu lingura frunzele din tava caddy pe tejghea și lăsați-le să se înmoaie. O oală potrivită de ceai, exact așa mama mea, Flora, a făcut-o mereu.

Și apoi o aud pe Daisy agitându-se și mă grăbesc înapoi să o scot din el patul și să-i facă ziua să înceapă cu un zâmbet.

Floră, 1939

Flora Gordon a adăugat turbă la aragaz și a pus ibricul pe plită la a fierbe. Apele lacului abia începeau să devină cenușii sidefați lumina zorilor. Tatăl ei ar fi fost acasă în orice moment, înapoi de la dăruire cel animalelor al lor din timp a hrani, și el ar fi fi avand nevoie a lui mic dejun și A ceașcă de ceai care se încălzește.

Îi auzi cizmele pe potecă, însoțite de zgomotul mai ușor al labele lui Braan. Labradorul negru a fost mereu alături de el, indiferent dacă era verificând poneii din câmp și câinii de lucru din canisa lor în spatele steading-ului, sau afară pe deal ținând un ochi pe păsările vânat și căprioare pentru care, în calitate de păstrător pe moșia Ardtuath, era responsabil.

Ea fredonă încet o melodie pe sub răsuflarea ei, iar ceaunul s-a alăturat, mormăind și fluierând pentru sine. A pus tigaia cu fulgi de ovăz care fusese inmuiat toata noaptea la foc, adaugand un praf de sare si dandu-i un bun se amestecă. Apoi a încălzit ceainic maro și a introdus cu lingură frunzele de la caddy, a ei miscarile rapid și abil cu cel eficienţă născut de obicei.

Braan a sărit prin ușa bucătăriei, dând din coadă, căutând o mângâie de ea înainte de a-și îngropa botul în vasul de tablă care îl conține pe al lui mic dejun.

— În regulă, tată? întrebă ea, aşteptându-se ca răspunsul să fie al lui obișnuit semn tăcut din cap în timp ce se așeză în capul mesei și se întinse picioarele lui în șosetele lor groase de lână spre căldura gamei.

Dar azi dimineață a mers în schimb să stea la fereastră privind afară peste lac. — Se pare că avem vizitatori, spuse el, făcând un semn din cap către apă.

Uscare a ei mâinile pe cel pânză acea spânzurat lângă cel cuptor, Floră alăturat

l.

În tăcerea luminii timpurii, o linie de nave a alunecat în vedere. Al lor carcasele gri se mișcau încet, dar cu o putere care despărțea valurile cu ușurință. Aerul din jurul lor părea să vibreze, agitând păsările marine care se învârteau deasupra lor. Ea a numărat cinci vase. Păreau să se fi materializat ca niște leviatani răsăriți din apele lacului, treziți din somnul lor prin declarația, acum zece zile, că Marea Britanie era acum în război cu Germania.

Tatăl ei luă perechea de binoclu de pe pervaz și privit prin obiective. Fără cuvinte, i-a dat Florei. Navele plină de pistoale și antene și, pe măsură ce se apropiau, ea auzea zgomotul motoarelor lor.

— Atunci cred că asta va fi Home Fleet, spuse tatăl ei.

Flora tremura cu un amestec de entuziasm și teamă. 'Dar ce ar ei fi face Aici? Razboiul este sute de mile departe.'

A ei Tată privit la a ei cu viclenie din sub a lui şoc de alb păr. 'Aceasta *a fost* sute de mile departe, fată. Dar nu orice Mai mult.'

'Ar putea Ruaridh fi pe unu de lor, do tu gândi?' Al Florei inima a sărit la gândul. Fratele ei intrase în Marina Regală cu doi ani înainte și îi era foarte dor de el. Ca atâția băieți care crescuseră pe coasta aceea, el era la fel de acasa pe apa ca si pe dealuri.

'Mă îndoiesc de asta. Ultima sa scrisoare spunea că se afla în Portsmouth, repartizat la distrugătoare. Sunt mai mici decât acele nave de luptă de acolo. El ar putea fi dislocat oriunde până acum.

În timp ce priveau, nava conducătoare a manevrat încet până la oprire și a aruncat ancora cu un zdrăngănit de lanțuri care se aude chiar și la această distanță. Floră întinse binoclul înapoi tatălui ei. — Ce crezi că fac aici în Loch Ewe?

El a ridicat din umeri. 'Presupunerea ta e la fel de buna ca a mea. Sunt sigur că vom afla destul de curând.'

Se întoarse de la fereastră, dar nu înainte ca ea să fi zărit uite în a lui ochi. Cu toate că a lui ținând a fost la fel de drept la fel de vreodată și a lui la fel de calm ca de obicei, îşi dădea seama că războiul îl umplea de groază. El se temea de ceea ce însemna pentru fiul său, departe în Anglia, iar acum sosirea acestor nave de război în apele pașnice ale lacului de sub cel al lui Keeper Cottage adusese acel sentiment de groază chiar până la ușa lor din față. The prezența tatălui ei înalt și capabil, care era atât de confortabil pe aceste dealuri – un bărbat de încredere de cel moşier la supraveghea cel Ardtuath Imobiliar și A figura asa de apreciat

în cel malul lacului comunitate – a avut mereu făcut a ei simt sigur. Dar acea o licărire de frică în ochii lui o făcu să simtă că o linie de falie s-a deschis în pământ, sub picioarele ei, tulburând echilibrul vieții lor.

Parcă simțind neliniștea ei, Braan își împinse nasul în palmă mâna ei, liniștind-o. Și apoi se întoarse de la fereastră și a turnat terciul în bolurile de așteptare.

Oficiul poștal era atât de ocupat, încât coada s-a dublat înapoi spațiul aglomerat al micului magazin. Se părea că jumătate din sat avea o scrisoare de postat în acea dimineață sau o nevoie bruscă de a cumpăra un plic și a ștampila sau două. Flora s-a alăturat liniei, dar nimeni nu se grăbea prea mult ajunge la ghișeu pentru a fi servit de domnișoara Cameron, doamna de poștă. In schimb, s-a auzit un zumzet de conversație care se învârtea în întregime în jurul sosirii lui Flota internă la ușile lor.

'Acea mare navă în cel mijloc este HMS *Nelson* și ei avea Domnul Churchill la bord. Doamna Carmichael a fost un izvor de cunoștințe pentru majoritatea chestiuni, nu numai limitate la cele legate direct de rolul ei pivot ca președintă a filialei locale a Institutului rural al femeilor din Scoția. Cu toți cei trei fii ai ei plecați la război cu Argyll și Sutherland Highlanders, s-a recunoscut în general că ea avea dreptul să dețină mai departe pe militar chestiuni, de asemenea. Și acum acea a ei soț, Archibald Carmichael, și-a asumat rolul de paznic de raid aerian, sursa ei de localnici informația nu era pe măsură.

— Ce caută ei aici în Loch Ewe? a întrebat Bridie Macdonald, care ajunsese în fața cozii și era ocupat să lingă timbre. Ea îi dădu scrisorile înapoi domnişoarei Cameron pentru geanta poştală. — Un sfert de tigaie și picături, vă rog.

Poșta a ajuns la borcanul înalt de dulciuri de jos de pe rafturi în spatele ei și le-a cântărit, răsturnând mentele de pe cântar într-o pungă de hârtie albă și răsucirea colțurilor pentru a o sigila. — Iată. Ea a sortat monedele pe care le-a predat Bridie în casă.

'Este top secret, Archie spune,' D-na Carmichael răspuns.

— Ei sunt probabil scouting afară locuri la baza cel Flota, gata la apăra noi dacă există o invazia de U-boat-uri de la nordul.'

— Uh, Bridie, știi ce se spune. . . *Vorbește fără prihană Fosts vieți* .'

Bridie era pe cale să sublinieze indignată că doamna Carmichael tocmai făcuse a anunțat oricăror agenți germani care s-a întâmplat să aștepte la coadă pentru timbre și dulciuri pe care se afla însuși Primul Lord al Amiralității unu de cel navelor afară Acolo pe cel lac, dar ea gând mai bine de aceasta și i-a băgat în schimb o mentă în gură. Doamna Carmichael era, în construcție și în temperament, nu spre deosebire de unul dintre acele nave de luptă, iar Bridie nu era nici unul destul de curajos și nici de prost să-i dea vreun obraz.

— În loc să stai să bârfești, poți veni în hol în după-amiaza asta și dă o mână de ajutor. The Rural tricotează eșarfe pentru băieții noștri la din față și avem nevoie de tot ajutorul pe care îl putem primi. Te pot număra pe tine? Şi tu, Floră?'

Era imposibil să-i spui nu lui Moira Carmichael. Ambele fete au dat din cap ascultător. 'Foarte bun. Trei ora ascuțit. Aduce ta proprii ace. Lână voi fi furnizat.' Ea ales sus a ei coş la fel de cel uşă ping. 'Ah, Mairi, Sper să te putem număra și pe tine?

Flora se întoarse să-și întâmpine cea mai bună prietenă cu un zâmbet.

Mairi Macleod ridicat din umeri vesel. 'Numara pe mine în pentru ce?'

— Suntem tricotare eșarfe pentru soldati,' Bridie ciobită în, cel tigaie cădere brusca îngura ei pocnind de dinţi. — La ora trei în hol, în hol.

'Bolnav aştepta toate Trei de tu fetelor la fi Acolo apoi,' a spus D-na Carmichael, măturând regal afară a ușii.

The coadă amestecat redirecţiona, umplere cel nu de neconsiderat decalaj. — Vreun cuvânt de la Ruaridh? întrebă Mairi.

Flora clătină din cap. — Nu de săptămâna trecută. Ea ridică plicul ea purta. 'Eu sunt doar trimiţându-l o scrisoare acum.

Mairi, aruncând o privire pe fereastră către zgomotele ancorate în golf a spus: 'Mă întreb cât timp vor rămâne?'

Unul dintre ei avea o pâlnie de fum întunecat care se ridica din pâlnie și din alta, mici lansări erau coborâte în apa plumb. Au fost semne de activitate și pe punțile celorlalți, figuri grăbindu-se intenţionat încoace şi încolo.

— Habar n-am, răspunse Flora. — Poate că sunt doar în trecere drumul lor spre altundeva. Dar cuvintele lui Bridie încă îi răsunau în urechi. Ar putea ei să caute locuri în care să adăpostească nave? A fost ceva? mai permanent? Numai timpul – și poate doamna Carmichael – ar spune.

Flora și Mairi stăteau lângă tribună, discutând în mod prietenos în timp ce tricotau ace a zburat. The bile de gri lână acea a avut fost înmânat afară la cel întâlnirea Rurală cu două zile înainte se transformau rapid în eșarfe, facut pentru al doamnei Carmichael specificatii exacte.

— Griul ăsta e cam monoton, a oftat Flora, lăsându-și tricotajul deoparte pentru a pune fierbătorul aprins.

„Eu stiu,' de acord Mairi. 'Dar eu presupune este regulament emisiune.'

— Ah, cu siguranță un pic de culoare nu poate strica. Uite, am această rămășiță de roșu. Voi adăuga o dungă mică de culoare, doar la un capăt. Astfel, oricare soldat se termină sus purtare aceasta voi stiu noi dorit la ridica moralul -lsus.'

Mairi a râs și a săpat în coșul ei de lucru, ținând în sus o sticlă lână galben-narcise. 'Bună idee. Chiar și doar un rând sau două va face un pic mai personal.'

Dinspre lac, sunetul sirenei unei nave a provocat o rafală de nisip a se ridica de pe mal, luându-se spaimă. În ultimele două zile, mai mult sosiseră nave, inclusiv una despre care se spunea că zăcea un antisubmarin plase peste gura Loch Ewe.

— Ce se întâmplă acum? Mairi și-a ridicat capul de la muncă, întinzându-se a ei gâtul pentru a vedea in afara fereastra bucătăriei.

— Vin mai multe nave, spuse Flora, împingând distrat o șuviță din părul ei auriu rușinos înapoi în împletitura care îi atârna pe spate. 'Pot fi Bănuirea lui Bridie a fost corectă zilele trecute. Se pare că există o mulțime de ei acum. Întinderea de apă dintre țărm și insulă plina cu vase de toate dimensiunile, din marile cuirasate cu prora lor verticală și falnic turnulete la mai mic și Mai repede distrugătoare și crucișătoare. The au apărut lansări care bâzâiau înainte și înapoi între flota care se aduna minuscul alături de impunătoarele hulks gri.

Mai lentă și mai greoaie decât lansările, două remorchere grase smuciră înapoi și mai departe în cel distanţă, afară către cel gură de cel lac. ei au fost zvonit de Bridie, cine ar fi auzit aceasta din D-na Carmichael, la fi aşezând un boom care se întindea de la capătul insulei până la stânci pe fiecare dintre țărmurile opuse pentru a proteja portul, ținându-se afară orice submarin care ar putea reuși să alunece pe lângă plasele fixate peste gura a lacului.

Flora a pus ceaiul la infuzat și și-a luat din nou tricotajul, îmbinând o șuviță de lână roșie și lucrând cu dibăcie un alt rând de ochiuri îngrijite. Când cel față ușă deschis ea de abia aruncat o privire sus, aşteptând Braan la au venit sărind înaintea tatălui ei, cei doi chiar jos de la deal. Dar în clipa următoare sări în picioare, tricotând aruncat deoparte, și și-a aruncat brațele în jurul tânărului în navalul lui albastru și alb uniformă care stătea în picioare în bucătărie intrare.

— Ruaridh! ea strigă. 'Oh, noi sperat ai face fi pe unu de acestea navelor.

Tata va fi atât de încântat.

Fratele ei a zâmbit, ridicând-o și balansând-o până ea nu putea spune dacă era amețită de vârtejul sau de bucuria de văzând l. Setare a ei înapoi pe a ei picioare, el atins la da Mairi A îmbrăţişare, de asemenea. — Mă bucur să văd că vă țineți ocupați. Orice șansă de o ceașcă de ceai?' spuse el practic, de parcă tocmai ar fi ieșit în acea dimineață în loc să fie aproape trei luni de la ultimul său concediu.

— Cât timp ești aici? întrebă Mairi.

— Nu mult timp deloc. Am reușit să merg o oră la țărm, atâta tot. Am venit să-l însoțim pe *Nelson* la nord. Vom pleca în seara asta. El se aşeză la masă, întinzându-şi picioarele lungi.

— Care este nava ta? întrebă Flora, dându-i o ceașcă.

'The *Ordie* . Ea e peste Acolo către cel insulă. Vedea acestea Trei distrugătoare? Ea e aleasa pe dreapta.'

'Voi tu fi venire înapoi?'

'Greu la Spune.' El a suflat pe a lui ceai și apoi a luat A înghiţitură. 'Aceasta toate depinde pe unde se află acțiunea. Dar deocamdată este grozav să stai aici acasă cu cele două fete ale mele preferate.

— Atunci nu ai întâlnit pe nimeni în Portsmouth? O fată în fiecare port, ca spun ei, a tachinat Mairi. Deși Flora obișnuise să spere în secret la aceea ziua în care cel mai bun prieten al ei și fratele ei ar putea deveni un cuplu, știa asta Mairi era mai degrabă o a doua soră mai mică pentru Ruaridh.

„Oh, ne-au ținut mult prea ocupați cu antrenamentul nostru pentru lucruri plictisitoare precum război, deci mi-e frica Nu am nimic pentru a raporta acel front.

Chiar atunci ușa a fost împinsă și Braan a izbucnit în bucătărie, scotând un țipăit de bucurie la vederea lui Ruaridh care se aplecă înainte pe scaun la mângâie cel al Labradorului urechile. 'Bun câine, Braan. Unde e ta maestruapoi?'

— Poftim, spuse Iain Gordon, trăgându-l de pe capul lui de căprioară de tweed și umplutura aceasta în cel buzunar de a lui sacou la fel de el călcat peste cel prag. „Știam că se întâmpla ceva când Braan sa întors și a alergat jos pe deal. M-am gândit că ai putea fi tu, fiule.

Ruaridh s-a ridicat și și-a îmbrățișat tatăl, iar Mairi a început să o sufle tricotând, punându-l în coșul ei.

— Voi pleca acum, spuse ea. — Cel mai bine ar fi să mă întorc să o ajut pe mama cu cina și întărcarea. Mairi era cea mai mare dintre șase, frații ei variind vârsta de la paisprezece ani până la cinci ani, ceea ce probabil a reprezentat-o rezerve de bună dispoziție răbdătoare. Părinții ei erau fermieri harnici, cu oi și o turmă de vaci de muls care îi ținea ocupați pe Macleod zorii până la amurg în fiecare zi. Flora o invidia pe ea și pe familia ei întinsă, dar Mairi a glumit mereu că le-ar schimba bucuroasă cu un frate mai mare ca Ruaridh care ar putea să o prezinte prietenilor săi. 'Aveți grijă de dumneavoastră, Ruaridh Gordon. Și sper să ne revedem aici în curând.

— La revedere, Mairi. Mi-a plăcut să te văd. Se uită la propriul ceas. — Nu voi mai putea sta mult, tată, doar câteva minute. Trebuie să raportez înapoi la bord la cinci. Dar nu puteam rata șansa de a veni acasă, chiar doar pentru o jumătate de oră.

Odată ce și-a doborât resturile de ceai, Ruaridh se ridică în picioare, așezându-se șapca lui ferm pe spate pe cap și aplecându-se pentru a da urechilor de mătase ale lui Braan una ultima lovitură. — Atunci ne vedem, tată.

— Da. Curând suficient.'

Flora simți oceanul de cuvinte, nespuse pentru că nu aveau nevoie de ele spunând, că a crescut și s-a tras sub suprafața faptului lor despărţire. Și-a luat gansey-ul gros din cârligul de lângă uşă. 'Bolnav întoarce-te la debarcader, spuse ea, dorind să-și învârtească timpul prețios au avut împreună cât mai mult timp posibil.

Și apoi cel frate și sora a stabilit oprit jos cel urmări, cotitură pe la drumul care ocoli malul apei. A fost mai mult trafic decât de obicei – a umflarea intenționată de jeep-uri și camioane pline cu soldați și marinari – și ei în mod constant a avut la Etapa deoparte pe la cel ierboasă marginea la lasă loc vehiculelor cu viteză. Ruaridh îi povestea despre viață urca la bordul navei și slujba lui de semnalizator pe lângă porțile principale ale moșia, când zgomotul unui claxon îi făcu să se întoarcă și să se uite în sus pe alee. A elegant de culoare visiniu salon mașină a fost viguros peste cel gropi catre ei.

— Sunt Alec! Ruaridh sări înainte, când mașina se opri lângă el ei, ajungând să strângă mâna tânărului, tot în uniformă de naval, care îi salutase.

— Ruaridh. Tu esti Aici de asemenea! Și Floră.' El s-a scuturat fiecare de al lor mâinile la rândul său. — Au trecut ani de zile. Dar mă bucur să vă revăd pe amândoi. Permiteți-mi să prezint-o pe logodnica mea, Diana Kingsley-Scott. Tânăra elegantă așezat pe scaunul pasagerului părea puțin plictisit, dar flutură o mână lângă împodobit cu un safir mare inel de logodnă în lor direcţie.

'Felicitări! Noi nu a avut auzit cel știri.' Ruaridh bătu din palme Alecpe umarul.

„Eu numai a izbucnit cel întrebare ultimul săptămână. Noi gând noi ar trebui să vino și le spun părinților mei înainte ca anunțul oficial să apară în *The Times* Mâine.'

Zâmbetul lui Alec Mackenzie-Grant nu se schimbase deloc din zilele trecute când cei trei petrecuseră ore întregi împreună în copilărie, făcând pirat vizuini în cîştiga de deasupra Casei Ardtuath şi bărci de hârtie cu vele pe jos a arde. Nu fusese ca ceilalți băieți de la locul de joacă de la micuț primar şcoală ei ar fi toate a participat, cine ar fi ignorat Floră, considerand a ei sub recunoașterea căutării gemene de a fi cu un an mai tânăr și a fată. Și-a amintit cum a inclus-o el în jocurile băieților, cum a făcut-o alergă s-o susțină când îl confruntase pe Willie McTaggart în privința lui hărțuirea de Bridie, și Cum el ar fi ales a ei la fi pe a lui echipă pentru sport zi. El și Ruaridh fuseseră cei mai buni prieteni în acești ani lipsiți de griji, înainte ca Alec să fie trimis la școala pregătitoare când a împlinit zece ani. Și deși circumstanțele lor educaționale îi despărțiseră în timpul trimestrului de în acel moment, fiul lairdului și fiul păstrătorului rămăseseră prieteni fermi în vacanțele școlare până când a venit vremea când Alec a plecat la universitate și și-a petrecut timpul la casa familiei din Londra sau vizitând prietenii Anglia în cel pauze. Chiar deşi ei ar fi derivat în afară, cel ani părească cadă acum că s-a întors.

'Incotro te indrepti?' întrebă Alec.

— Înapoi la debarcaderul de la Aultbea, răspunse Ruaridh. — Tocmai am reușit să prind o oră la mal să vină să-i văd pe tata și pe Flora. Vom naviga în seara asta ca escortă către cel *Nelson* .'

— Ei bine, este liniştitor să ştiu. Alec rânji. — Voi fi la bord. Tu esti pe unu de cel distrugătoare, sunt tu? Fantastic. Hop în, bine da tu A lift. Dacă nu ai face mai degraba mers pe jos, de curs.' El lovitură A uite la Floră. 'Și

tu esti Bine ati venit la vino, de asemenea, dacă tu vrei. eu stiu Cum prețios timp cufamilia este.'

'Toate dreapta, și apoi Bolnav întinde Ale mele picioare pe cel mers pe jos înapoi,' earăspuns.

The Gordons urcat în cel înapoi de cel mașină, care mirosit de nou Piele.

'Sunt doar alergare Diana înapoi la Achnasheen la captură cel tren,' Alec a spus.

— Unde este acasă pentru dumneavoastră, domnişoară Kingsley-Scott? întrebă Ruaridh politicos.

— Kensington, răspunse ea. Planeitatea tonului ei nu a invitat mai departeîntrebări.

Urmă un moment de tăcere stânjenitoare, apoi Alec spuse: — Al Diana gândindu-se să obţină un loc de muncă în serviciul diplomatic. Făcându-și puțin pentru război efort.'

— Al Florei fost tricotare toate dupa amiaza, face a ei pic, de asemenea,' Ruaridh a spus.

Flora se înroși de rușine. A sunat foarte blând în comparație cu „obținerea unui loc de muncă în serviciul diplomatic”.

În timp ce Alec conducea, ea stătea în tăcere, ascultând în timp ce cei doi bărbați se comparau al lor experiențe în cel marina asa de departe. Ei ar face-o ratat fiecare alte în Dartmouth, unde Ruaridh își terminase recent pregătirea de semnalist la scurt timp după ce Alec leșina de la Colegiul Naval ca sublocotenent atribuit Flotei de origine; și trebuie să se fi suprapus la Portsmouth chiar luna trecută, deși drumurile lor nu se încrucișaseră acolo printre corp la corp a navelor de adunare.

Pe promontul dinaintea Aultbea, Alec a ieşit de pe şosea şi a tăiat motorul, coborând geamul pentru a lăsa aerul mării să umple mașina. Pe neaşteptate liniștiți, cei patru stăteau în tăcere, ascultând sunetul apei val liniștit și strigătele păsărilor marine. Pentru câteva clipe nimeni nu a vorbit. Diana bătu cu nerăbdare o unghie îngrijită de pielea de crocodil geantă de mână legănată în poală.

Floră aruncat o privire peste la a ei a fratelui profil. The lăţime de a lui umerii era accentuat de gulerul larg al tunicii sale navale și dedesubt șapca lui părul nisipos era tuns scurt, făcându-l un străin în timp ce stătea urmărind agitația îndepărtată a activității din lac.

Și-a mutat privirea spre spatele lui Alec. Umerii lui erau egali larg, dar a lui capac culca pe cel înapoi scaun lângă a ei și a lui Drept brunet

era ciufulit de briza. Gândul că se îmbarca pe navele lor și înfruntând pericolele de acolo pe marea crudă și neiertătoare cu care o umplea frică. Ea înghiți în sec pentru a încerca să-și scape de strângerea gâtului în timp ce ea i-a imaginat părăsind îmbrățișarea sigură a dealurilor din jurul Loch Ewe şi îndreptându-se spre nord, în valul mării deschise. Clipește pentru a șterge lacrimi, ea prins vedere de cel reflecţie de ale lui Alec zâmbet în cel ale mașinii vedere din spate oglindă. O privea privindu-i, ochii lui încă cei ai lui copilărie prieten OMS avut întotdeauna fost a ei campion și protector.

Se întoarse spre ea, sprijinindu-și brațul pe partea din spate a mașinii scaun. — Ce mai face tatăl tău? el a întrebat.

În primii ani ai tinereții sale, Alec petrecuse mai mult timp cu păstrător al moșiei decât a avut cu propriul său tată. Sir Charles era doar interesat vreodată să tragă și să pescuiască cu prietenii de la care i-a invitat Londra când a venit în nord și a fost foarte des absent din Ardtuath mai departe afaceri în Anglia, lăsând-o pe Lady Helen și pe fiul său singuri.

— El este bine.' Floră a zâmbit înapoi la l, brusc conştient de cel plinătatea de lână gansey și șuvițele de păr nestăpânite, suflate de vânt care scăpase din împletitura ei. Și-a băgat un lacăt captivant în spatele urechii. 'Ocupat, acum el este face cel factorului muncă, de asemenea, dar el se bucură având încărcaa moșiei, cred.

Când managerul lui Sir Charles plecase să se alăture cu câteva săptămâni în urmă, Ruaridh și Al Florei Tată a avut in liniste călcat în la a pastra Tot alergare lin pentru Lady Helen in ea absența soțului.

Alec dădu din cap. — Mama a spus că face o treabă grozavă. Tatăl meu va fi treaz din nou în curând. Ma încearcă să-l convingă să petreacă mai mult timp la Ardtuath. Ea își face griji pentru siguranța lui la Londra.

O suflare din cornul unei nave peste apă l-a făcut să se întoarcă cu fața din nou drept înainte.

— E timpul să plecăm, cred, spuse Diana, arătând spre aurul subțire ceasul înconjurându-i încheietura mâinii.

Cu un semn din cap, Alec întoarse cheia în contact și dă înapoi mașina. Au condus în tăcere ultima porțiune până la debarcader, apoi Alec se ridică alături de o grămadă de creele pentru a-i lăsa pe Gordon să iasă. Și-a dat din nou mâna cu Ruaridh. — Atunci, ne vedem la celălalt capăt. Va fi bine să știi că ești nu departe. În același timp, s-a întors și și-a întins mâna stângă înapoi spre Flora, acostându-i pe cei trei împreună pentru o clipă. A dat a ei degete A liniştitor stoarce. 'A pastra sigur. Și tricota pe mine unu de acestea

eșarfe, dacă aveți timp. Va fi cu siguranță binevenit acolo sus pe mările nordice.' Cu un salut, a întors mașina și a plecat, plecând Flora și Ruaridh să-și ia la revedere.

După ce și-a făcut semn fratelui, Flora a privit de pe debarcader până lansarea se ridicase pe lângă *Ordie* și apoi se întoarse. Briza se înțepenise de frigul serii și ea îmbrățișă faldurile a săritorului ei în jurul ei în timp ce se întorcea în direcția lui Keeper cabana. La micul cimitir, ea a deschis poarta dorințelor și a plecat înăuntru, pe lângă tisa sculptată de vânt, făcându-și drum printre ciorchinii de pietre funerare de granit la una care stătea la mică distanță de deal.

Ea a îngenuncheat printre smocuri de iarbă de bumbac care le înclina albul moale se îndreaptă peste pătura cu mușchi care acoperă mormântul.

'Buna ziua, Mămică,' ea a spus. — Ruaridh a venit Acasă astăzi. El este in cautarea bine. Pleacă în seara asta pe una dintre acele nave de acolo, îndreptată spre nord. Ea a curățat un fir de mușchi de pe piatra funerară, trasând cu vârfurile ei degete literele incizate care scriu numele mamei sale și numele de surioara pe care nu o cunoscuse niciodată, care murise împreună când era Flora doi ani.

— Și Alec s-a întors. Ea făcu o pauză, în derivă în gânduri.

Apoi, chiar înainte să se întoarcă să plece, ea a șoptit: „Păstrează-i în siguranță”. Și vântul i-a smuls cuvintele, aruncându-le în întuneric apele marii.

Lexie, 1978

Daisy iubește cimitirul. Mușchiul este moale sub mâinile și genunchii ei ca se târăște prin iarbă, chicotind la smocuri de bumbac de mlaștină care gâdilă nasul ei și fă-o să strănute. Încerc să am o conversație serioasă cu pietrarul despre ce să pună pe piatra de mormânt a mamei. — Doar *Flora Gordon* și datele, cred.

— Ah, nu vrei un fel de mesaj? *În amintirea iubitoare a lui a iubita mamă și bunica* , poate? *A dispărut, dar niciodată uitat* , asta ceva de genul?'

Cu greu îmi permit minimul necesar și el taxează cu scrisoare, așa că eu politicos declin. The pompe funebre avea deja amenajat pentru cel urnă conținând cenușa pentru a fi îngropată lângă mormântul unde părinții mamei minciună. Piatra ei va fi pusă lângă cea cu cele trei nume – Seonaig și Isla și Iain – comemorarea bunicilor mei și a unei mătuși care a murit înainte de a fi la fel de bătrână ca Daisy acum, un gând care mă neliniștește miezul ființei mele.

Îmi arată câteva mostre de litere și o aleg pe cea care este cel mai apropiat de cel de pe piatra bunicilor mei. Apoi mă face să scriu Numele mamei și datele într-un caiet înainte să plece, cu o veselie semn lui Daisy, care îl ignoră în timp ce încearcă să se ridice în picioare folosind piatra funerară de granit pentru efect de pârghie. Picioarele i se clătinesc și se prăbușește cu o umflătură, scutecul ei amortizand căderea, apoi mormăie încet pentru sine caea se târăște să exploreze mai departe.

Trec să o iau de pe pământul umed. Ea stă uitându-se la un înger din piatră cioplit elaborat care stă de pază peste memorialul familiei Mackenzie-Grant.

— Asta e ta a bunicului Nume Acolo, vedea?' eu spune a ei.

Urmăresc literele numelui tatălui meu – lui și al meu atât de asemănător – cu vârfurile degetelor mele. Și îmi amintesc cum, duminica de vară, când eram mică, Mama și cu mine obișnuiam să venim să depunem flori de câmp de către propria noastră familie piatră și Cum ea ar mereu lua unu floare – A clopotel sau A smoc de roz de mare sau o margaretă albă cu ochi de bou – și pune-o la picioarele îngerului.

În sfârșit, este o zi strălucitoare și aerisită și o ușurare să fii din nou în aer liber. Margaretă și amândoi suferă de o doză severă de febră de cabină după aproape a săptămâna solidă de ploaie, care a atacat ferestrele Căsuței Keeper din orice unghi. Mi-am folosit zilele ca să rezolv lucrurile în casă. Am a coborât pătuțul de la pod și l-a așezat astfel încât să putem obține amândoi a mai dormi puțin și am înfășurat majoritatea ornamentelor mamei în ziare și le-a împachetat în cutii, în siguranță, departe de micuțul iscoditor degete. Am de asemenea a reușit la fel și ascunde departe mulți de Ale mele proprii bunuri asa de acea cel cabana nu simt asa de aglomerat. The pod este înghesuite pline, dar măcar cutiile nu se văd. Sortarea, despachetarea iar reambalarea și lupta cu cutiile în pod m-a făcut să mă simt învechit și prăfuită ca scândurile de la mansardă. Sunt încă țeapănă, după drum lung, precum și de la transportul cu feribotul din mașină și alpinism în sus și în jos pe scară. Dar durerile mele fizice nu sunt nimic comparat cu cel durere de cel goliciunea eu simt, care pare la aveas-a înfipt în chiar oasele mele.

Mulțumită că sunt aici, pe versantul dealului, trag adânc aer în piept alge- și cu miros de turbă aer și apoi înclinare Ale mele cap înapoi la urma cel zborul unui vultur ale cărui aripi cu pene sunt întinse larg, prinzând vânt la fel de aceasta descrie măturatoare cercuri de mai sus S.U.A. Aceasta se aruncă scăzut suficient pentru pe mine la fi capabil face afară cel cârlig de este cioc și cel marcajele în este trenul de rulare. Instinctiv, eu chiuretă Margaretă în Ale mele arme, îmbrățișând a ei strâmt. eu subliniază pasăre la ea și ne uităm pe măsură ce se ridică departe, departe peste lac.

Apoi arată cu un deget dolofan spre apă. — Liliac, spune ea. 'Da, inteligent fată. Aceasta este într-adevăr A barcă.' eu mirare dacă este a lui Davy.

Acele ghemuite pe care ni le-a dat au fost absolut delicioase. Poate ar trebui coboară la debarcader și lasă-i un mesaj, cerându-i mai multe. eu încă nu-l pot plasa, deși cu siguranță simt că-l cunosc undeva. Poate data viitoare când îl voi vedea, îl voi întreba direct.

Floră, 1939

— Umpleți urna aia cu apă, fetelor, și puneți-o pe aragaz. D-na Carmichael a fost în a ei element, agitat despre cel sat hol și ordonându-şi trupele. Ruralii au ieșit în forță, pregătindu-se bun venit autobuzului plin de evacuați care se îndreptau din Clydeside. Unii dintre copii au avut relații pe Loch Ewe și ar fi în mod natural rămânând cu ei, dar alții soseau ca parte a guvernului schema de evacuare a copiilor în zonele rurale, departe de orașe. a lui Glasgow șantierele navale ar fi o țintă inevitabilă pentru bombardamentele germane și familii a avut fost îndemnat a acționa acum, înainte de oricare atacuri.

Călcâiele Moirei Carmichael băteau în mod oficial peste scândurile podelei se grăbi, consultând clipboard-ul pe care-l purta și asigurându-se totul era în ordine, dând instrucțiuni adjunctului ei, Marjorie Greig, soția medicului local, care – în opinia doamnei Carmichael – era una dintre puținele femei pe care s-ar putea bizui într-o criză.

Ușa se deschise, lăsând să intre o rafală de aer marin. — Ah, aici ești, Mairi. Și ăsta este biluul de lapte de la tatăl tău? Multumesc draga. Pune-l prin bucătărie, te rog. A bifat un articol de pe lista ei și apoi se întoarse grăbit spre locul unde Flora și Bridie se luptau cu o stacadă lungă masa. — Pune mesele alea aici! Nu, nu așa, pune-le cap la cap. Și apoi scoate scaunele alea, te rog. Ea a plecat să verifice provizii de rații suplimentare fiind descărcată de la a van la usa.

— Sună ca un garron în pantofii ăia, şopti Bridie cu o chicoti în timp ce ea și Flora rearanjau mobila.

— Wheesh, Bridie, știi că are auzul unei pisici sălbatice. Floră nu m-am putut abține să râd, totuși. Progresul doamnei Carmichael în jurul cameră făcut sunet A mic ca cel clopping copite de cel voinic Highland ponei pe care tatăl ei îl folosea pentru a coborî cadavrele de cerb de pe deal.

În sfârșit totul era gata și o tigaie mare de cartofi fierbea pe sobă. Doamna Carmichael a convocat femeile din Rural pentru o finalăbriefing.

— Corect, doamnelor, suntem clari? Fiecare copil trebuie să primească un castron cu supă, și apoi, odată ce au terminat, voi doi veți servi carnea tocată și tatuajele. Câte o lingură mare din fiecare, în bolurile pe care le-au folosit pentru supa. Margaret, poți aduce cupele de lapte și pâinea și untul. Doar câte o felie fiecare, amintiți-vă, sau vom rămâne fără. Marjorie și Jean, o veți face fi predarea afară cel roșu Cruce colete la cel gazdă părinţi. Iată cel listă: Două cutii de lapte, una din acele cutii de corned beef, un baton de ciocolată și două pachete de biscuiti pe copil. Acea ar trebui să Ajutor vedea lor prin pana cand noi își pot aranja carnetele de rații. Voi fi la masa de lângă ușă, îndrugând operațiuni și asigurându-vă că familiile potrivite ajung cu copiii potriviți. Fetelor – le făcu ea semn Florei, Mairi și Bridie – „veniți și stați langa mine. Fără îndoială că va fi haos când vor sosi și voi avea nevoie de tine alergătorii mei. De asemenea, le puteți ajuta să se spele pe mâini și pe fețe. Doar raiul știe în ce fel de stat ne vor fi trimiși.

Fluxul de comenzi a fost întrerupt brusc de un zgomot puternic de la în afara holului.

'Ce pe Pământ . . . ?' D-na Carmichael agitat afară de cel ușă, urmat de restul doamnelor Rurale.

În fundul sălii, o trupă de soldați descărcau foi de ondulat fier de la spatele unui camion.

— Sergent, ce crezi că faci? Nu știi că suntem te aștepți să sosească în orice moment un autobuz plin de copii?

— Îmi pare rău, doamnă, doar urmând ordinele. Sergentul îi zâmbi veselDoamnă Carmichael, deloc îngrozită.

— Ei bine, de ce arunci tot acest metal aici? Ai un întreg tabără de-a lungul Mellon Charles. Nu ai locuri mai bune pentru a-l depozita? Acolo?'

— Nu se păstrează, doamnă. Este pentru noua extensie. Spre hol.

'Extensie? eu nu au fost spuse orice despre un extensie! OMS ți-a dat aceste ordine?

— Comandantul taberei, doamnă. Marina Majestății Sale a desemnat aceasta 'ere 'arbour Port A. Pentru flotă. Punct de adunare și ce nu. El flutură o mână în direcția lacului, unde avea numărul de nave a continuat să crească zilnic.

'Bine, sincer! Cineva ar putea avea a spus. Suntem despre la casa treizeci copiii din Clydeside și acum Loch Ewe vor deveni la fel de mult a țintă pentru bombele inamice. Nu poți să desemnezi locuri ca porturi, dorește-aiurea. oameni trăiește aici, ştii.'

— Înțeleg asta, doamnă. Dar va trebui să te ocupi cu dl Churchill. El este cel unu ce s-a făcut cel desemnând.'

Acolo a fost tăcere pentru A moment la fel de Moira Carmichael gând cu grija despre luare pe primul stăpânul Amiraalitatea.

Ea oftă din greu. — Foarte bine atunci, ceea ce trebuie să fie trebuie să fie. Vom doar trebuie să profite din plin, presupun. La urma urmei, acolo *este* un război în continuare.

Sergentul salută și se întoarse către oamenii săi. — Corect, băieți, uitați ascuțit. hai sa obține aceste materiale descărcat inainte de copii ajunge.'

Doamna Carmichael s-a întors pe călcâie și și-a bătut mâinile pentru a deschide doamnelor din Rural înapoi înăuntru. Dar ea a cedat suficient pentru a-i spune Florei: Mairi și Bridie, „În timp ce așteptăm autobuzul, ați putea la fel de bine să faceți o tavă cu ceai și scoate-o la ei. Mă aștept că ar aprecia o ceașcă o dată au terminat treaba.

La fel de Bridie a stabilit staniu căni afară pe A tavă, ea speculat despre cel extindere la hol. — Știi ce înseamnă asta, nu-i așa? Va fi mult mai mulți soldați și marinari. S-ar putea să fie dansuri. Imagina!'

— Bridie Macdonald! Bridie sări, bătând din cupe, ca stridentul tonuri a bubuit peste cel hol. 'A mic Mai puțin închipuind și A lot Mai mult concentrarea nu ți-ar face rău, a declarat doamna Carmichael din partea ei statie la ușă.

— Golly, ai avut dreptate, Flora, şopti Bridie. — Chiar *are* auzul unei pisici sălbatice!'

Autobuzul a oprit în fața primăriei două ore mai târziu, degorgându-și marfă obosită, bolnavă de călătorie. Drumurile întortocheate își luaseră taxă. Soferul și cel femei cine ar fi s-a oferit voluntar la însoți cel copii la al lor destinația a urcat prima, respirând mulțumită din vestul proaspăt Aerul de coastă. A fost o zi lungă, care a presupus un început devreme, urmat de ore aparent nesfârșite petrecute în închisoare în lâna-udă-și-vărsături nuanțat miros acea a fost cel inevitabil consecinţă de transportand treizeci

copii, deja pe cap cu nervii și entuziasmul, peste dealuri și în jurul lacurilor mării care mărginesc coasta zimțată.

D-na Carmichael bătu din palme a ei mâinile. 'La ta statii, doamnelor!' Ea apoi s-a grăbit înainte cu clipboard-ul ei pentru a direcționa copiii în hol, verificând etichetele maro fixate pe haine și bifându-le numele în timp ce treceau prin uşă. Nările ei s-au deschis în timp ce se aplecă mai aproape. 'Floră! Mairi! Bridie! ea numit. 'Lua cel copii și spalare al lor mâinile și fețe înainte de a se așeza, vă rog. Va trebui să folosiți o parte din apă fierbinte.Și nu cruţaţi săpunul!'

Flora le-a zâmbit doi băieți mici în timp ce îi conducea la chiuvetă. Cel Batran unul părea vreo opt ani, dar cel mai tânăr dintre cei doi avea abia mai mult de un bebelus – Nu Mai mult decât Trei sau patru ani vechi, ea ghicit. Al lor păr rătăcit în neîngrijit şuvoiele peste al lor urechile și al lor genunchi au fost crăpată și învinețite acolo unde ieșeau de sub pantaloni scurti care erau lucios cu purta. Ea ajutat lor Apăsaţi sus cel zdrobit manșete de al lor paltoane și apoi băgați-le cu mâinile în ligheanul cu apă caldă și săpun. Cu flanel, ea le-a șters crustele de pe ochi și nas, uscându-le ușor mâinile și fețele cu un prosop, încercând să nu frece durerea, înroșită pielea în care chirbuniile le ciuguliseră degetele. Ea a făcut tot posibilul să curețe haina de băiat mai tânăr, care purta dovada efectului pe coasta de vestdrumurile trebuie să fi avut pe burtă.

— Iată. Bun ca nou. Acum, vino și hai să-ți găsim un loc la la masă și să-ți aduc ceva de mâncare.

— Te rog, domnișoară, spuse cel mai mare dintre cei doi, vei fi noua noastră mami?

Inima Florei se umfla de compasiune pentru cele două mici resturi. Ea clătină din cap. — Mă tem că nu cu mine vii acasă, ea a spus. — Va fi una dintre celelalte doamne. Nu e loc în cabana noastră. Ea s-au aplecat pentru a citi numele de pe etichetele lor. — Stuart. Și David. Cei doi din vei fi bine, nu-ți face griji. Acum, așezați-vă aici și vă vom aduce un castron cu supă și niște carne tocată. trebuie sa fi flămând după lunga ta călătorie. Apoi doamna care va căuta după ce vei veni să te găsești și te vei duce în noua ta casă.

Ea grăbit oprit la Ajutor cu cel Următorul copii în nevoie de niste împrospătând. Dar în timp ce lucra, era conștientă de băieții care o priveau, două perechi de ochi rotunzi, gri-albaștri, care privesc peste marginile paharelor cu laptefuseseră date.

Odată ce masa lor caldă a fost consumată și bolurile răzuite, cel copii a început la părăsi în doi și trei, adunare sus saci de bunurile și cutiile cu rații, fiind revendicate de familiile lor gazdă. Doamna Carmichael a continuat să dirijeze operațiunile din prag până la ora în sfârșit, holul era gol, în afară de cei doi băieți rămași așezați la masă. Cel mai tânăr dintre cei doi – David – adormise, sprijinit de al lui umărul fratelui, uzat de drumul zilei lungi de acasă până aici loc nou ciudat. Dar când a terminat de uscat ceștile și farfuriile, Flora a observat că Stuart a păstrat încă un ochi precaut asupra procedurilor din salăla fel de a vegheat asupra lui frate mai mic.

La ultimul, Moira Carmichael stânga a ei statie la cel uşă și agitat pentru a se asigura că totul a fost așezat corect. 'Totul e gata? Bine gata, fetelor.

— Dar cei doi? Flora dădu discret din cap spre disperatul- privind perechea la masă.

— Nu tu îngrijorare despre lor,' D-na Carmichael a spus. Pentru toate a ei Flora știa că are o inimă de aur și că o piatră de bază bunătatea se pândea sub stăpânirea ei. — Vin Stuart și David cu pe mine. Nu te-ai aștepta să nu-mi fac datoria, nu-i așa, cu a mea camerele fiilor de rezervat în casă? Chiar atunci, băieți, ridicați-vă lucrurile. hai sa să te duci acasă.

Flora le-a zâmbit încurajator celor doi în timp ce se întorceau să se uite peste ei umerii la a ei, ca urmare a ca A pereche de răvăşit rătuci în D-na Trezirea lui Carmichael. Cu un val vesel al șervețelului ei umed, ea spuse: — La revedere, băieţi. Ne mai vedem.'

Stuart drapat un braţ protectiv în jurul a lui a fratelui umăr, inaugurând -l pe către al lor primul noapte în A ciudat dormitor în un necunoscut casa. Și a ei inima umflat din nou cu emoţie la fel de ea și-a amintit cum Alec și Ruaridh făceau exact același lucru când erau tineri, pe terenul de fotbal sau plănuiau următoarea lor aventură în bârlog printre copaci: încă o pereche de frați de arme.

Lexie, 1978

În zilele în care vremea o permite, Daisy și cu mine ne-am luat obiceiul de a coborî spre debarcader. Sau mai bine zis eu merg si Daisy comanda care direcţie la lua din a ei biban în cel bebelus purtător pe Ale mele umerii. Întotdeauna sunt multe de văzut. Îi place să verifice oile de pe câmp în spatele holului, aplecându-se din suport pentru a privi în spatele jumătății ondulate cilindru de cel holurile vreme de război extensie și ceas cel turmă cu sârguinţătăind iarba.

'În cel primăvară, acolo va fi miei,' eu spune a ei.

— Lat, spune ea, aprobator. Discursul ei chiar vine în salturi și limite.

Când am ajuns prima oară aici, mergeam cu ea pe cea mai solitară potecă care duce de la Keeper's Cottage sus printre pini până la Ardtuath Casa. „Big Hoose”, așa cum este cunoscută la nivel local, este închisă de cele mai multe ori, numai folosit foarte din cand in cand pentru filmare sau pescuit weekenduri. Dar Acolo era ceva atât de sumbru la faţada casei pustii, cu ea interzis, ferestre întunecate și aer de abandon, că m-a făcut doresc să caute locuri mai fericite pentru a te plimba. Starea mea de spirit este deja destul de scăzută fără amortizoare suplimentare. Și așa am început să ne îndreptăm spre satul, riscul de a fi sociabil fiind un rău mai mic decât riscul de completă și pronunțată deznădejde.

Trecem pe lângă șirul de cabane, de unde suntem de obicei abordați cineva care plivește paturi de flori sau tunde gard viu în grădina din față. Daisy se bucură de atenție, chiar dacă eu nu.

Dau din cap și zâmbesc, răspunzând frumuseților sociale. — Da, primeşte mai mare în fiecare zi. Da, mulțumesc, ne-am aranjat bine. Știu, nu este un mare? zi de plimbare? Și tot timpul sper că zâmbetul meu este bine loc de munca de ascunzându-se Cum cu disperare singuratic eu simt. In timp ce eu stiu eu ar trebui să valoare

aceste simplu zilnic conexiuni, la Ale mele minte ei numai servi la scoate in evidentaAle mele sentimente de a fi un străin.

Bridie Macdonald este aproape mereu în jurul. Uneori ea e olaritulîn a ei grădină, dar din cand in cand ea e în interior și voi rap pe a ei fereastră la fel denoi mers pe jos trecut, filmare afară la a te alatura S.U.A, la fel de ea face astăzi. 'Bun dimineaţă,Lexie. Și Margaretă – uite la aceste roz iute obrajii! este cu siguranţă face tuambii cel lume de bun fiind sus Aici în cel proaspăt aer. Mult mai frumos pentru copiidecât A oraș, eh, Margaretă? eu a fost doar despre la pop la cel magazin pentru A halbă de lapteașa că te voi însoți pe drum. Așteaptă acolo un moment până îmi iau poșeta.În interior eu suspin, știind acea al nostru progres voi fi chiar Mai lent la fel de ea întrebări pe mine despre toate manieră de lucruri, din cel stat de Al gardianului cabanala locul unde se află tatăl lui Daisy (limitele fiind un concept necunoscutla Bridie Macdonald). Și cel inchizitie voi fi întrerupt la regulatintervale la fel de ea se opreste la grindină A vecin și schimb valutar fragmente de localștiri. 'Avea tu auzit, a lui Marjorie oprit pentru a ei Operațiune Următorul săptămână? eu stiu,este Luat lung suficient la obține A Data. Și aparent ei sunt fixare cel drumpeste la Poolewe. Acolo va fi fi toate feluri de hold-up-uri, asa de părăsi timp dacă tu estimergând acea cale. Are Euan a primit acea barcă de a lui înapoi în cel apă? Oh, el este opritafară în aceasta astăzi, este el? Este aceasta scoici el este după? Bine, spune -l Bolnav lua jumătate Aduzină dacă el are lor. Tu stiu Lexie Gordon, nu tu? Da, ea e vinoAcasă – înapoi Unde ea aparține la ultimul. Și acest este iute Margaretă – nu este ea superb!'

Există ceva proprietar în felul în care Bridie spune toate astea. simt eu însumi mi se strânge ușor și trebuie să-mi amintesc că ea era una dintre a mamei cel mai vechi prieteni și are mereu fost A sticlă de cel comunitate. este numai firesc și ea vrea bine. În spatele zâmbetului meu, apărările mele sunt bine și cu adevărat sus, totuși: zidul emoțional de cărămidă pe care îl folosesc pentru a ține oamenii departe.

Noi buiestru in continuare, de-a lungul cel drum acea vânturi este cale lângă cel lac. 'Asa de, Lexie, va Daisy's tati se alătură Tu aici curând?'

„Nu”, răspund eu. — Munca lui îl ține la Londra. Cel puțin pot spune asta în toată onestitatea.

— Oh, e păcat. Îți va fi dor de el. Ochii ei se aruncă din nou spre al treilea deget de la mâna mea stângă, care este foarte evident lipsit de orice semn deun inel – logodnă, nuntă sau altfel.

Hotărăsc că aș putea la fel de bine să fac curat. Cel puțin atunci se va

pune capăt Întrebările lui Bridie. — De fapt, nu mai suntem împreună. Sa dovedit nu la fi cel patern tip. Noi Despică sus inainte de Margaretă a fost chiar născut.'

Mergem mai departe vreo zece pași în timp ce Bridie digeră asta. Mă pregătesc pentru mai multe întrebări, dar în cele din urmă tot ce spune ea este: „Ei bine, îmi pare rău auzi asta. Este greu să crești un mic singur. Desigur, biata Flora știaasta la fel ca oricine.'

Sechestrarea acest Bine ati venit tangentă, eu deviază Bridie cu A bine plasat întrebarea mea.

— M-am întrebat despre asta, spun eu. — Trebuie să-ți amintești războiul ani, cum s-au cunoscut părinții mei. Tot ce sa întâmplat. Mama nu a vorbit niciodată despre asta atât de mult. Știu că tatăl meu era în marina și a murit în război, dar cam atât. În afară de fotografia lui de pe șemineu și a lui Numele pe piatra soților Mackenzie-Grants din cimitir, nu prea sunt eu stiu despre el. Îmi poți spune, Bridie?

Pentru o dată, ea tace. Poate îmi imaginez, dar mi se pare că ceva în expresia ei de obicei deschisă se închide în sine. E trecător – a privire atentă în ochii ei în timp ce aruncă din neatenție privirea către dealurile de deasupra lacul. Ceva despre asta îmi amintește de privirea din ochii mamei mele când îi puneam întrebări despre tatăl meu.

Apoi se trage împreună. „Desigur, dragă”. O aduci pe Daisy la mine cândva și vom bea o ceașcă de ceai și o conversație. voi fi fericit să-ți vorbesc despre Alec și Flora. Erau cu adevărat cuplul de aur. Bine, iată debarcaderul – o vei duce pe Daisy să se uite la bărci, mă aștept. Eu trebuie mergi mai departe.

Stau și privesc cum se grăbește spre magazin. Ea se întoarce să se uite înapoi, dându-ne un val, înaintea ei rațe prin usa.

Este imaginația mea, sau am impresia că atunci când am întrebat-o să-mi vorbească despre părinții mei, își alegea cuvintele cu mare grijă? Acea precauție – și tăcerea de moment care a precedat-o – sunt suficiente pentru imi trezeste interesul. Există ceva acolo, ceva care să mă preocupe pe mine propriul trecut?

Pentru că, pentru o dată și cel mai neobișnuit, mi se pare că există ceva ce Bridie Macdonald NU spune.

Floră, 1939

Fluxul și refluxul navelor marinei în și din Loch Ewe a continuat ca iarnă a tras în. De-a lungul cel ţărm, şuvoiele de turbă fum Trandafir din cel coșurile micilor case albe de croft, amestecul de parfum moale și familiar cu mirosul mai ascuțit de păcură, în timp ce cisternele umpleau carcasele gri de pe cel apă.

Era o dimineață senină, nemișcată și, deși soarele de decembrie zăcea jos cerul reuşise să inunde lacul cu lumină pentru câteva ore preţioase. Flora profita la maxim de vremea bună, la lucru în peticcul de grădină alături de căsuța Keeper's Cottage. Furculița ei se afundă ușor în întuneric sol. Fusese lucrat de generații, îmbogățit cu alge marine din ţărm și putrezit gunoi din cel grajduri sus la cel mare casa, și aceasta furnizate lor cu A bun livra de legume sub Al Florei atent administrare. Săpând cartofi, ea i-a transferat, încă acoperiți cu o pulbere de lut negru, într-o găleată. Tatuurile zdrăngăneau de tablă părțile laterale ale găleții, umplându-l rapid. Apoi l-a dus la magazinul din spatele casa și a golit-o în lăzile mai mari de lemn unde ar fi recolta a pastra prin cel iarnă. Ruaridh a avut sugerat acea ei întoarce cel depozit într-un adăpost Anderson, așa cum făcuseră unii dintre ceilalți crofters în cazul raidurilor aeriene, dar tatăl ei tocmai ridicase din umeri și spusese că nu părea merita tam-tam. Privind peste apă în acea zi calmă de iarnă, Flora avea tendința să fie de acord cu el. Războiul părea încă foarte departe. Și, la urma urmei, secretul oferit de poziţia retrasă a lui Loch Ewe era chiarmotiv pentru utilizarea sa ca un port sigur.

Venire la cel Sfârşit de cel îngrămădit rând, ea îndreptat sus, mâinile în cel mică din spate și și-a împins un fir de păr din ochi cu încheietura mâinii. Doi băieți mergeau pe drum și ea le făcu semn cu mâna în timp ce ei a tras mai aproape.

'Buna ziua Acolo! Stuart și David, nu-i aşa? Cum sunt tu primesti pe?'

Purtau haine cu o mărime sau două prea mari, cu mâneci de tip jumper suflecat și pantaloni scurti atârnă sub genunchi peste lână groasă ciorapi. Probabil că Moira Carmichael le-a pregătit în fiii ei îmbrăcăminte. În ciuda potrivirii slabe, lucrurile erau de bună calitate și arătau a bun afacere mai cald decât cel puţini haine cel băieți a avut adus cu lordin Glasgow.

Două perechi de ochi rotunzi, albastru-gri, o priveau solemn. 'Buna ziua, domnişoară, spuse Stuart, cel mai mare dintre cei doi. „Trebuie să mergem la plimbare și să ieșim de al doamnei Carmichael păr.'

Flora a zâmbit la cuvintele, clar repetate textual. — Ei bine, e bine zi pentru asta. Cum ai vrea să-mi dai o mână de ajutor pentru a obține ultimele dintre acestea tatuuri din pământ? Și apoi vă putem găsi un pahar cu lapte și poate un pic de bannock în casă?

Două Capete dădu din cap și ei a venit sus cel cale la Unde ea stătea în picioare. 'Poate sa tu administra cel furculiţă, Stuart? Săpa ca acest, vedea? Dacă tu doar întoarce
cel sol peste, David și eu poate sa aduna cel tatuajele în cel găleată.'

Ea a zâmbit de uimirea lor în timp ce prima furculiță a dezgropat o grămadă de cartofi. — Ridică-i pe toți, asta e. Nu vă obosiți să frecați solul, vă ajută ei păstrează.

Cu cel Două suplimentar perechi de maini, cel rânduri au fost repede recoltat. De când terminaseră, obrajii băieților străluceau de eforturile lor și cel aer de mare.

Flora a pus deoparte un pumn de cartofi și a dezgropat câteva neeps ia în bucătărie. Odată fierte și piure, acestea însoțeau tocană de căprioară pe care o pregătise mai devreme, care fierbea încet pe cuptor asa de ar fi gata pentru al tatălui ei cina când el a venit De pe deal.

Ea i-a introdus pe băieți în cabană. — O să ne lăsăm ghetele la uşă, asta e aceasta. Și apoi hai sa spalare cel murdărie oprit al nostru mâinile.'

Așezați la masa din bucătărie, băieții păreau să se relaxeze puțin în timp ce ea se așeza cupe de lapte jos în față de lor. 'Acolo tu merge. Ai câștigat acea.' A uns bucăți de fulgi de ovăz și le-a întins cu unt gem de mărăcini înainte de a le trece peste.

Stuart a luat o mușcătură și a spălat-o cu o înghițitură din ceașcă. 'Mmm, asta e bine. Mama noastră făcea uneori bannock. Dar la doamna a lui Carmichael noi mai ales ia doar pâine și picură.'

— Deci te acomodezi bine? Trebuie să fie o mare schimbare pentru tine, venire departe de oraș.

— Davy nu ca cel întuneric. The casa este îngrozitor mare și există toate fel de zgomote noaptea. Totuși, școala e drăguță aici. Suntem cu toții într-unul cameră, ca să pot avea grijă de el și să mă asigur că ceilalți băieți nu se deranjează l.'

' *Fă* te deranjează? întrebă Flora.

'Nu, nu chiar. A fost mai rău în vechea mea școală. Dar a fost mai ușor stai acolo, pentru că nimeni nu a anunțat cu adevărat. Am încercat să ne depărtăm aici într-o zi, dar domnul Carmichael punea notificări despre ce să facă dacă sirenele de raid aerian merg și ne-a văzut pescuind de pe debarcader și ne-a dat un skelping. Am vrea la merge Drept înapoi la şcoală și scuza la domnisoara Anderson.

Încercând să păstreze o față sinceră, Flora a spus: „Ei bine, trebuie să mergi la şcoală. Și fratele meu și-a dorit mereu să iasă la pescuit, dar știa să facă la sfârşit de săptămână şi în sărbători.'

— Unde e ta frate acum, domnișoară?

— El este în cel marina. Oprit pe unu de acestea navelor afară Acolo.' Ea a avut Nu idee unde se afla Ruaridh în acest moment. Ea spera că el era ancorat în siguranță și a încercat să nu se gândească la el patrulând apele ostile din nord, unde U-bărcile pândeau nevăzute în adâncuri.

„Vreau să intru în marina când voi fi mare”, a spus Stuart. — Davy poate vino și tu și vom fi împreună pe o navă. Poate putem fi la fel navă ca fratele tău.'

'Poate. Atâta timp cât rămâi la studii. Va trebui știi tot felul de lucruri dacă vrei să te alături.

Ea le-a tăiat una alta felie de bannock și și-a umplut din nou paharele, amintindu-și cum Ruaridh și Alec stătuseră la masă exact așa în același timp vârstă, lupirea jos al lor alimente inainte de alergare înapoi in afara la continua oricare ar fi aventura în care se îmbarcaseră în ziua aceea. Tocmai ajungea din nou pentru oala cu dulceață când un bum înăbușit îi făcu pe toți să se întoarcă spre cel fereastră.

'Ce a fost asta?' întrebă Davy, surprins să-și găsească vocea în cele din urmă. 'A fost aceasta A bombă, domnișoară? Sunt cel Nemții invadează?

Flora s-a uitat peste lac, dar nu a putut vedea niciun semn evident un explozie la primul. La fel de ea privit, deşi, A penaj de întuneric fum

au apărut dincolo de insulă și mai multe nave își schimbau cursul, îndreptându-se în direcția gurii lacului.

'Eu nu cred acest lucru. Dar ceva se întâmplă. Nu-ți face griji, spuse ea, zărind frica de pe chipul lui Davy. — Suntem mai bine protejați aici decât aproape oriunde altundeva in tara. Marina va avea grijă de noi. hai sa pune-ne ghetele și du-te să vezi ce s-a întâmplat. Aici, poți lua asta cu tine să mănânci pe drum. Totuși, nu o lăsa să-ți strice prânzul sau dna Carmichael va fi după mine!

În jurul lacului s-a auzit un zgomot de activitate, dar a fost imposibil a afla exact ce se întâmplă. Accentul principal părea să fie pe a punct afară dincolo cel gură de cel lac, întunecat de cel insulă. ei mers către cel dig, depășit de A serie de militar vehicule acea accelerat pe lângă ei în aceeași direcție.

O mică mulțime se adunase lângă dig. Flora o zări pe Bridie iar Mairi în gloată. 'Ce este?' ea a intrebat.

'Ei Spune este cel *Nelson* . Ea e lovit A A mea.'

O izbucnire de panică a inundat venele Florei. nava lui Alec. 'Cât de rău este? Are sa scufundat?

— Nu crede. Bridie ridică din umeri. — Dar nava e găurită. O să fie ia-le ceva timp să o aducă înăuntru.

Flora se albi la vederea unei flote de ambulanțe care mergeau repede drumul din tabără. Au oprit la capătul debarcaderului și mai mulți în uniformă bărbați a sărit afară, grăbindu-se la arunca medical provizii și echipamentul într-o lansare în așteptare. Au coborât pe scară pe zidul portului și barca a ieșit cu viteză în lac de îndată ce ultimul dintre ei îşi luase locul.

'Acea nu uite bun.' Mairi încruntat.

Flora și-a strâns mâinile frustrată că nu putea face nimic, neștiind dacă Alec ar putea fi printre victime.

— Eliberați drumul acum! Întoarce-te la casele tale! Tot personalul non-naval sunt la părăsi cel zonă imediat.' Domnul Carmichael agitat redirecţiona important, casca lui ARP ferm pe cap, afirmându-și autoritatea. Apoi i-a văzut pe cei doi băieți care țopăiau din picior în picior, prins sus în cel entuziasm de cel dramă desfășurarea pe cel apă. — Stuart și David Ciocârlie, ce sunt tu face Aici?' el urlă. 'Obține voi însivă acasă imediat.'

Flora le-a zâmbit înțelegător și a dat din cap. „Cel mai bine înapoi acum. Doamna Carmichael își va face griji pentru tine. Și este aproape ora prânzului.' Ea încălţat lor blând către cel casa Următorul la cel dig.

Ea și Mairi au mers cu Bridie până în casa familiei Macdonald. unde stăteau la poartă pentru o clipă, urmărind activitatea din afara lac. Dureros de încet, și listare puternic la unu latură, cel vrac de cel *Nelson* trecu în vizor, flancat strâns de două distrugătoare, îndreptându-se spre port.

— Știi, ar trebui să ne alăturăm, spuse Bridie. — Unul dintre marinarii pe care am fost vorbind cu de pe debarcader, a spus că îi recrutează pe Wrens. Se pare că au nevoie șoferi și tot felul.

'Dar noi nu pot conduce,' ascuţit afară Flora.

Bridie flutură o mână disprețuitor. 'Putem invata. Și trebuie să existe alte lucruri putem face și noi.

Mairi dădu din cap. 'Ea are dreptate. La urma urmei, nu putem să stăm și să privim în timp ce navele sunt aruncate în aer chiar în pragul ușii noastre.

Flora se gândi la ambulanțele care se îndreptau spre debarcader. În cazul în care fie Ruaridh sau Alec aveau nevoie de ajutor, ea ar fi una dintre primele care vor răspunde. Inima ei tresări din nou în timp ce trimitea o rugăciune tăcută ca Alec să nu fie printre cei victime pe vasul rănit în timp ce acesta se strecura spre țărm.

Gândul la bărbații răniți a decis asta. 'În regulă. Vom merge aici dupa-amiaza atunci. Vino și sună după prânz și putem merge la tabără și întreabă.

Lexie, 1978

Fiecare suprafață a sufrageriei mamei este plină de fotografii în rame. Inainte de la sosirea uraganului Daisy, au fost presărate cu turme de porțelan animale și hoarde de bijuterii de sticlă, dar acestea au fost acum împachetate departe pentru păstrare. Daisy a stăpânit arta unui post surprinzător târâșul de comando și capacitatea de a se ridica în picioare dacă există orice de care să te agăți, deci tot ce este prețios și care se poate sparge pe partea inferioară rafturi și cel cafea masa are fost mutat la superior sol afară de celmodul ei de explorare a degetelor.

Tocmai am lăsat afară unul dintre micile ornamente de porțelan, un cal alb acesta a fost întotdeauna preferatul mamei. Îl ridic și mângâie liniile lungi coama cu degetul meu arătător înainte de a o înlocui cu grijă între două dintre rame de poze.

Multe dintre fotografii sunt cu mine, în fiecare etapă a copilăriei mele și apoi în cariera mea pe scenă: îi vorbesc lui Daisy și se uită politicos la ele fiecare în timp ce o ridic pentru ca ea să vadă.

— Sunt eu cu găleata și cazma mea pe plaja din golful Slaggan. Ne vom plimba acolo într-o zi de vară și vom face un picnic, da? Și aceasta este mama ta în spectacolul școlii, cântând un solo. Una dintre cele de mai devreme etapă aparențe. Acest unu arata ca *Carusel* – A publicitate fotografie de pe mine ca Louise Bigelow. Și iată una drăguță a mamii și bunicii tale la Londra, vezi?

— Mmm? întreabă Daisy, arătând spre poză.

'Da, așa e. Asta e mami. Și bunica ta, Flora. Se lovește că aproape că am putea trece drept surori, mama pare atât de tânără în fotografie. Am împărțit aceleași bucle aurii rușini, în cazul ei șterse puțin și desenate într-o împletitură de nisip îngrijită, în timp ce a mea a căzut peste umeri. Eram in afara cel Teatru Regal în Drury BANDĂ, permanent în față de cel poster pentru

Producția lui Piers din *A Chorus Line* în care tocmai îmi obținisem rolul. daca tu Uită-te cu atenție, poți să-mi dai seama numele, pe care îl arată mama la. Numele meu de Londra, adică. Acele cursuri de dans erau ucigașe, îmi amintesc; picioarele mele au fost dureroase luni de zile. Dar a meritat durerea. Cariera mea a început o traiectorie ascendentă atunci. Mi s-au dat roluri mai mari, extinzându-mi repertoriu.

În această fotografie văd că arăt radiantă. Fericirea mea a avut ceva de-a face cu noua producție. A avut mult de-a face cu faptul că mama venise în vizită și întotdeauna mi-a plăcut să-i arăt Londra, partajarea Ale mele nou viaţă cu a ei, care a fost sute de mile – ambii literal și cele metaforice – de la Keeper's Cottage de pe malul Loch Ewe. Dar mai ales, îmi amintesc, eram plin de bucurie pentru că așa eram l-am cunoscut recent pe Piers.

In cautarea la Ale mele față în cel fotografie, eu simt scuze pentru acea fată acum, cel fată eu a fost odată. Se simțea invincibilă, aurie, aleasă dintre atâtea altele cântăreți și actori. Nu ținea seama de căderea care avea să vină.

Spectacolul a fost un hit. Cu primul meu pachet de plată, am fost la cumpărături și mi-am cumpărat frumoasa jachetă de piele de căprioară pe care o râvnisem la fereastra butic eu a trecut fiecare zi pe Ale mele cale la cel teatru. The minut eu alunecat aceasta pe eu simțit ca A stea. Ca cineva cine ar fi făcut aceasta, A fată OMS a avut și-a dat cu succes din umeri persoana anterioară și a devenit altcineva cu totul. Și acum atârnă în spatele dulapului, o piesă inutilă îmbrăcăminte care este complet nepotrivită locului în care m-am spălat, șifonată și pătat, la fel de părăsit ca proprietarul ei. Chiar ar trebui să o iau ca să fie curățată chimică, dar acea ar implica A zilei excursie la Inverness și o alta zi la merge și alege it up: gândul la benzină și costul curățeniei și efortul ar trebui să o strâng pe Daisy în mașină să mă învingă.

Oftez și așez rama foto la loc pe bufet.

Daisy începe să se tulbure, de parcă ar putea simți alunecarea în starea mea de spirit. eu aleg sus o alta fotografie. Acest unu este de mămică și ea e purtare cel întuneric uniformă de cel WRNS. The severitate de cel croită uniformă contraste cu cel informalitatea pozei ei, sprijinită de capota unui jeep militar, ea păr suflare în cel vânt. Ea ar fi avea fost despre douăzeci apoi, eu presupune. Cel mai frapant lucru la poză este însă expresia din ea ochi. La fel ca ai mei din fotografia anterioară, strălucesc, radiază cea mai pură bucurie în timp ce se uită la oricine face poza. înghit în sec ca lacrimi a ameninta la deversare pe la a lui Daisy aur roz bucle. mămică arata asa de fără griji,

chiar dacă trebuie să fi fost vremuri grele, acei ani de război. simt aproape sigur că persoana care a făcut fotografia a fost tatăl meu, deși știu atât de puțin despre el. Îmi amintesc conversația mea cu Bridie Macdonald drumul zilele trecute și mă întreb din nou ce ar putea fi că e atât de dezgustătoare a dezvălui. Data viitoare când trec pe lângă casa ei, mă voi invita și o să o iau să-mi spună ce știe ea, rezolv. Este istoria mea, la urma urmei, a părinților mei poveste.

Îmi trec vârful degetului peste conturul feței mamei, ușor trasând contururile zâmbetului ei.

Da, cred, tatăl meu trebuie să fi fost cel din spatele camerei. Pentru că știu cât de mult l-a iubit. Nu era nimeni altcineva care să poată avea a făcut-o să arate așa cale.

Floră, 1939

„Ridicați ușor piciorul de pe ambreiaj și apăsați-l pe celălalt accelerator în același timp.

Camionul s-a trântit înainte, scoțând câteva butoaie de ulei care fusese stabilit pentru a marca un curs pentru practica de conducere.

„Hopa, scuze,' Bridie a spus vesel.

The locotenent în cel pasager scaun a oftat profund, hapsân cel frana de mana la aduce cel vehicul la A oprire inainte de este în vârstă conducător auto ar putea mai face ravagii. „Ar trebui să fiu plătit cu bani de pericol pentru această slujbă”, mormăi el. — Să-ți înveți Wrens să conduci este mult mai periculos decât dacă mă întrebați pe mine, fiind pe puntea unei nave care ținează într-o furtună Force 8.

În spate, Flora și Mairi s-au agățat de marginea banchetei care a alergat de-a lungul lateralelor camionului și a încercat să nu țipe cu un amestec de râsete și nervi.

'Dreapta, hai sa încerca acea din nou. Gândi despre Cum ta prieteni făcut aceasta. Încetși blând. am spus ÎNCET!'

De data aceasta, cu un zgomot puternic al vitezelor, camionul a zguduit spre grup de cabane Nissen la marginea terenului de paradă, ocolind exact la timp la domnisoara cel taberei comandant, OMS a avut călcat afară la ceas cel proceduri.

— Oh, cred că mă pricep la chestia asta cu dublu decuplare acum, strigă Bridie peste vuietul motorului în timp ce bătea din ambele picioare jos pe pedale. — Lasă-mă doar să încerc asta din nou.

Locotenentul oftă încă o dată. Avea să fie încă un lung dupa amiaza. — Să luăm o pauză, spuse el. Se întoarse să se adreseze Florei şi Mairi. — Voi doi puteți merge și vă prezentați la birou. Ai trecut. El a semnat numele lui pe partea de jos a câtorva formulare și le-a predat. 'Da aceste la cel ofiţer la cel birou. Iad lăsa tu stiu care detaliu vei fi

atribuit la. Acum,' el a spus, contravântuire A mână împotriva cel bord și cotitură înapoi la Bridie, 'Hai să-i dăm încă o dusă. . .'

Era întuneric în interiorul colibei de tablă, unde fusese amenajat un birou improvizat lângă o fereastră mică care permitea pătrunderea unui pătrat de lumină de iarnă. A luat un moment sau două pentru ca ochii Florei și Mairi să se adapteze. Au făcut un pas înainte și a oferit formularele ordonatorului care stătea la birou. Le-a luat fără un cuvânt și începu să scrie detaliile fetelor pe carduri pentru a fi depuse. Odată ce a terminat, își ridică privirea spre ei. — Domnişoară Gordon. domnișoară Macleod. Raportați-vă la Hut Eight. Te vor aranja cu uniformele tale. Tu vei fi desemnat pentru sarcinile generale de conducere de zi cu zi și ambulanțe când Necesar. Bun venit la Wrens.

Clipind în timp ce ieșiră înapoi în aer liber, Mairi îi zâmbi Floră. 'Am reusit!' Au privit o clipă cum pe terenul de paradă, Bridie a apărut la fi realizarea progres cu a ei conducere, de asemenea, negociind cel ulei tobe fără trimitere lor rulare în toate directii acum. — Arata ca ea ar putea fi alăturarea S.U.A curând. Și există Colibă Opt.' Ea ascuţit la cel rând de recent clădiri construite la unu parte a cel mic dafin.

Un corn i-a făcut să se uite în jur. O mașină intrase în tabără, iar o siluetă în uniformă făcu cu mâna pentru a le atrage atenția.

— Sunt Alec! exclamă Flora, bucuria luminându-i chipul ca lumina soarelui apă.

Se îndreptă spre ei, cu brațele întinse. — Flora, Mairi, te ai alăturat sus? Asta e minunat știri! Sunt bucuros Am alerga în tu deoarece eu avea ceva la spune tu, de asemenea. Sunt fiind atribuit la atribuțiile Aici, ajutand la comision cel port. Suntem avand nevoie A bun semnalizator și Am a sugerat Ruaridh, deoarece el cunoaște minciuna pământului și fiecare centimetru din lac ca dosul mâinii lui. Nu este încă cert, dar sper că va fi transferat.'

Valul de speranță din inima ei era atât de puternic, încât Flora nu putea vorbi.

Alec îi zâmbi. — Nu ar fi ceva? Toți ne-am întors aici împreună, ca pe vremuri? S-ar putea chiar să fie acasă la timp pentru Crăciun.'

— Asta ar fi cea mai bună veste posibilă, răspunse Flora, găsind-o voce din nou. — Îl am pe Ruaridh înapoi. Și tu, Alec. Slavă Domnului tu nu a fost unul dintre cei răniți când *Nelson* a fost aruncat în aer.

Împotriva cenușii cerului și a apelor de sub el, față și părul ei strălucit, aprins de a ei zâmbet. Alec aruncat o privire jos la cel degetele de la picioare de a lui cizme, aparent conștient de sine toate de A brusc, a lui ca de obicei uşor încredere părăsindu-l. Dar apoi și-a ridicat din nou ochii spre ai ei și a luat-o curaj la Spune, — Există la fi A dans la cel hol pe Hogmanay. Voi cel Două dintre voi mergeți? Aș putea veni să te iau, dacă vrei.

Flora ezită. — Va veni Diana pentru asta? întrebă ea, păstrând vocea ei ușoară.

Ochii lui Alec s-au întors la cizme și fața i s-a îmbujorat ușor. El clătină din cap. — Mi-e teamă să spun că domnișoara Kingsley-Scott ne-a rupt logodnă. Ea e întâlnit cineva altfel în Londra, cineva mai degraba Mai multimportant decât un simplu sublocotenent repartizat la sticks.

Flora și-a băgat o șuviță de păr rătăcită înapoi în împletitură. — Ei bine, îmi pare rău a auzi asta.' Cuvintele ei au dezmințit ușurarea pe care o simțea. Era un pic surprinsă de puterea acelui sentiment, dar și-a spus că era doar acel Alec cu siguranță a meritat pe cineva cu ceva mai multă căldură despre ea. Ea și Mairi schimbă o privire, iar Mairi dădu din cap. — Dansul ar fi grandios. Multumesc tu. Și Alec... Flora se întrerupse, încercând să găsească cuvintele, copleșită de emoţie o singura data din nou. A avut la face do cu A simplu, — Mulţumesc tu pentru recomandarea Ruaridh, de asemenea. Va fi fi bun la avea cel pereche de tu în condiții de siguranță înapoi pe uscat.'

I-a salutat inteligent, apoi s-a întors pe călcâie și a plecat spre raportează-i ofițerului său de comandă, întorcându-se o singură dată înapoi pentru a arunca o privire peste a lui umăr la fete în timp ce se îndreptau spre cealaltă parte a tabără să-și adune uniformele.

În ajunul Anului Nou sala s-a umplut rapid, din ce în ce mai mulți bărbați a sosit, după ce ne-am oprit la barul din hotelul Aultbea pentru o halbă sau două, strigând salutări și plesnind pe spatele colegilor lor. Au existat nişte chipuri pe care Flora le-a recunoscut din tabără şi multe altele care erau străini, recent întors de la îndatoririle pe mare.

Alec a avut foarte galant colectate Floră, Mairi și Bridie pentru cel Hogmanay dansează și i-a condus în sală, păstrându-și noul fluturat coafuri și cu grija presat fuste. El găsite lor scaune și adus lor băuturi, Introducand lor la niste de a lui coleg ofiţeri. A mic grup

începu să se acorde la capătul îndepărtat al sălii, notele unei lăutări ridicându-se deasupra bubuiatul vocilor.

Al Florei față aprins sus la cel vedere de a ei frate intrând cel hol cu A fată pe a lui braţ. Asa de asta e Unde el ar fi a dispărut oprit la mai devreme; ea ar fi gând el trebuie sa fi rubrica pentru cel hotel, a caror recent rebotezat „Taverna Jellyjar" devenise un loc popular de adunare pentru personalul naval. Borcanele cu jeleu și gem în cauză fuseseră presate pentru a fi folosite când hotelul a avut alerga afară de ochelari, la satisface cel crește în cerere din însetat soldați și marinari, așa că oamenii începuseră să aducă tot ce puteau să stea al lor mâinile pe la fi umplut cu bere. Ruaridh a avut spuse a ei acea unu in mod deosebit întreprinzător sublocotenent a avut a reușit la convinge domnisoara Cameron, doamna de poștă, să se despartă de unul dintre borcanele mari dragi care stăteau acum goale pe raftul magazinului ei, de când raționalizarea zahărului vino în. The borcan ar putea fi umplut cu mai multe halbe de bere și a trecut în jurul între acestea OMS nu a avut a reușit la găsi A potrivit bautvas propriu.

Când Ruaridh și întâlnirea lui se apropiau, Alec s-a ridicat și i-a strâns mâna. 'Buna ziua, Alec. Mairi. Bridie. Ruaridh dădu din cap către cel fetelor. 'Acest este

Wendy. Și asta e Ale mele sora, Floră. la Wendy A Wren, de asemenea.'

— Încântat să vă cunosc pe toți, a spus ea radiant. — Am auzit multe despre tine.

Floră se întreba scurt când cel pereche a avut găsite timp pentru astfel de discuții. Ruaridh părea să fi fost foarte ocupat în ultima vreme, la postul lui la stația de semnalizare de pe dealul dincolo de Ferma Tournaig la orice oră, retransmitent directii la masa de navele care manevrează în lac de mai jos.

— Wendy este meteorolog, explică el. — Trebuie să accepte vremea lecturi sus la stația de semnalizare. Acolo ne-am intalnit.'

Flora zâmbi, bănuțul scăzând.

Trupa a auzit o melodie de dans și Alec și-a întins mâna. — Ar fi mă onorați cu primul dans, domnișoară Gordon?

'De ce, aș fi Încântat la, Locotenent Mackenzie-Grant, Floră răspuns, razand la formalitatea lui.

ei alăturat cel general val pe la cel dans podea, care a fost repede bătătorit cu cupluri. Floră a zâmbit peste la Mairi și Bridie OMS au fost dansând cu o pereche de ofițeri. Urmându-i privirea, Alec se aplecă spre ea ureche și șopti: „Bine. Acum nu trebuie să fiu politicos și să-i întreb și pe ei. Aș prefera să petrec seara doar dansând cu tine.

Flora spera că înroșirea de pe obrajii ei va fi atribuită dans și cel căldură în cel aglomerat hol. Ea ar fi găsite se gândire despre Alec A Grozav afacere in ultimul timp, in cautarea afară pentru -l la cel tabără când ea a fost feribot personal înapoi și mai departe la cel dig și sperând acea unu zi s-ar putea dovedi a fi pasagerul pe care ea o aduna. Nu era nimeni altfel ar fi vrut să danseze. Îi ținea mâna puțin mai strâns la fel de curentul al dans purtat ei de-a lungul în ea curgere.

The zgomot și cel căldură reverberat în cel acoperit cu tablă hol la fel de cel seara se apropia și miezul nopții se apropia. Apoi liderul trupei s-a oprit cel muzică și toata lumea strigat afară cel numărătoarea inversă la fel de cel mâinile de cel ceasul a bifat spre 1940. Și apoi au fost ovații și săruturi ca a Piper s-a alăturat trupei și a lovit „Auld Lang Syne”.

'A bun nou an,' Floră șoptit la Alec.

Fără un cuvânt, o trase aproape, cu brațele lui un refugiu liniștit în mijloc a vocilor ridicate în cântec și sărbătoare și pentru o clipă și-a imaginat ei să fie singuri, cei doi au rămas părăsiți pe insula lor de tăcere într-o mare de sunet.

„Vino și uite la acest!' a venit A strigăt din cel uşă, și cel petrecăreții s-au prăbușit din interiorul luminat puternic în noaptea liniștită de ger. Dincolo de țărm, pe întunericul lacului, luminile străluceau din fiecare nava ancorata acolo. A fost o afișare trecătoare – nu puteau risca să dea departe al lor poziţie, chiar pe Nou Ani ajun – dar A Sclipitor unu.

Deși nu avea nevoie de descifrare, Ruaridh le-a tradus mesajul. 'Fericit Nou An.'

În sală, trupa a continuat să cânte și au plecat câțiva petrecăreți înapoi din nou la dans pe deja picioarele obosite. Alții a început la derivă departe.

— Ar fi tu ca la stau pe?' Alec a întrebat Floră.

Ea s-a scuturat a ei cap. „Eu nu pot. eu promis Tata aș fi Acasă. eu stiu iadfi aștept, așa că ar fi bine să cobor.

„Vino pe apoi, Bolnav conduce tu înapoi. eu stiu, hai sa primul picior -l împreună!'

Flora râse. — I-ar plăcea asta. Dar nu avem nici tort, nici cărbune nici whisky, așa că nu va fi un prim-plan.

„Ne vom opri la mine acasă pe drum și vom lua câteva lucruri. Ar fi bine să o facem cum trebuie, dacă este să aducem noroc la Cabana Keeper pentru an înainte. Haide, hai merge!'

Ruaridh, Bridie și Mairi toate a refuzat cel oferi de A lift Acasă, preferând la stau pe la cel parte, care a fost arătând Nu semne de final doar totuși, așa că Flora și Alec s-au urcat în mașina lui și au mers în viteză de-a lungul golului drumul spre Casa Ardtuath.

Chiar dacă porțile către casa mare erau rareori închise, formale lor măreția era o reamintire dură că se deosebea de cei văruiți cabane care erau cei mai apropiati vecini ai ei. Pini falnici aliniau drumul, ştergerea afară cel noapte cer cu A întuneric de al lor propriu, ascunderea cel casa din comunitatea care o inconjoara.

În partea de sus a unității, Alec a oprit motorul, ridicând privirea către ferestre, care, pentru ochii Florei, păreau să se afle în spatele penei acoperiri. — Mai bine nu-mi trezesc părinții dacă sunt deja în patul lor, el șoptit.

S-au strecurat pe o ușă laterală, pășind din prospețimea clar noapte aer prin A întunecat cizme cameră și în cel căldură de cel bucătărie vastă. De peste hol, sunetul slab al muzicii îi făcu pe amândoi pauză. Ducându-și un deget la buze, Alec îi făcu semn Florei să-l urmeze. Ea a ezitat înainte de a păși pe ușă în partea mai formală a cel casa. Aceasta simțit ciudat fiind Acolo cu -l acum acea al lor relaţie a fost schimbându-se. El a fost asa de încrezător, asa de sigur de sine în a lui mare Acasă, în timp ce cornișa împodobită și mobilierul antic greu din hol părea că apasă asupra ei din toate părțile, înăbușindu-i și constrângându-i simțul obișnuit al uşura. Dar ea a luat A adânc suflare și traversat cel divide, cel verde postavușa se închidea în spatele ei cu o bufnitură ușoară.

A împins ușa bibliotecii și încordarile unui nocturn Debussy îi trase peste prag în cameră. Într-un fotoliu lângă un foc al cărei jar ardea jos, mama lui Alec stătea cu mâinile încrucișate în ea poală, cu capul sprijinit de o aripă a scaunului în timp ce asculta gramofon.

'Buna ziua, ma,' a spus Alec blând.

Se întoarse să-i înfrunte, privirea îndepărtată – și destul de tristă – din ochii ei transformându-se într-un zâmbet la vederea fiului ei.

— Alec? Și Floră de asemenea – Cum minunat.'

'A bun nou an, doamnă Helen,' Floră a spus, sentiment ea a avut intrus într-un moment privat. La lumina focului, ea observă câteva fire de argint strălucind în doamnă a lui Helen păr, netezit înapoi în este ca de obicei elegant chignon. Acolo a avut fost A uite de singurătate în a ei întuneric ochi acea a avut

uimit Floră. Cu siguranţă ea trebuie sa fi sentiment Mai puțin izolat acum acea a ei soțul se întorsese la Casa Ardtuath?

— Și vouă amândurora, dragii mei. Cum a fost dansul? 'Aceasta a fost distracţie, multumesc tu,' răspuns Floră politicos.

— Tata e deja în pat? întrebă Alec.

Mama lui dădu din cap. 'El era obosit. De atunci a fost atât de ocupat la Londra Crăciun, închiderea casei de acolo. Se întoarse spre Flora. — Sunt sigur că dvs tatăl ți-a spus că soțul meu a decis să rămână la Ardtuath acum, ceea ce vine la fel de A mare relief la S.U.A toate. de la Londra astfel de A ţintă pentru cel germani. Ce lux va fi pentru mine să am acasă ambii bărbați. Cel puțin astaRăzboiul prelungit are unul sau două avantaje.

Alec traversă camera către mama lui și se aplecă să o sărute pe obraz. — O să o iau pe Flora acasă. Dar ne-am gândit să ne oprim oprit Aici pe modul de a strânge o parte din tortul de Crăciun și poate o sticlă de whisky pentru Iain primul pas.'

'Bun idee. Ajutor voi înșivă; cel tort în cel cămară.'

Înregistrarea s-a încheiat, acul trosnind slab, iar ea întinse mâna Închide-l. De la etaj au venit o serie de pași grei care traversau scânduri de podea. La auzul sunetului, Lady Helen încremeni o clipă. Apoi ea s-a ridicat, coborând vocea în timp ce spuse: — Totuși, nu-l deranja pe tatăl tău, Alec. Tu stiu cum poate fi. Ar fi bine să mă duc și eu în pat. Noapte bună, Floră.' Ea a ezitat, apoi a pășit spre o masă laterală unde sticlele și ochelari stătea în picioare pe A argint tavă. 'Aici,' ea a spus, cules sus A sticla de whisky. — Dă-i asta lui Iain. Cu siguranță l-a câștigat, cu toată munca în plus se descurca prin mosie. Cerul știe cum am putea administra fără el acum nu avem niciun factor.

Floră șoptit A multumesc tu și apoi doamnă Helen in liniste introdus ei înapoi în bucătărie, închizând ușor ușa în urma lor. Au auzit ea făcându-și drum la etaj și apoi zgomotul scăzut al vocii lui Sir Charles, intrebare, urmat langa moale, tonuri calmatoare de răspunsul ei.

Alec a tăiat o felie generoasă de tort cu fructe și a pus-o într-un coș de răchită, apoi adăugat A bulgăre de cărbune din cel scuttle Următorul la cel gamă, ambalaj aceasta în o bucată de ziar. Flora a cuibărit sticla de whisky lângă tort și dădu din cap ca Alec gesticulă în tăcere catre uşă.

Ieșind afară, respirația lor atârna în norii albi în noaptea rece aer. Au intrat mașina și Alec dă drumul frânei de mână, coborând liber

mersul pe sub baldachinul ramurilor de pin întunecate, doar pornind motorulodată ajunseră aproape la drum.

Când au ieșit de sub copaci, întorcându-se spre nord, amândoi ei gâfâiră de uimire. Căci în timp ce le-au fost întors spatele, cei negrul cerului nopții fusese drapat cu perdele de lumină care se umflau și se ridică deasupra orizontului îndepărtat.

Alec a tras pe marginea drumului. — Cum e asta pentru un Hogmanay spectacol?'

Ochii Florei străluceau când foile de culoare se transformau din verde în argintiu și inapoi din nou. 'Pana si Pana de curent nu poate opri Auroră boreală.'

Privind încă drept înainte către orizontul nordic, ea a strecurat-o mâna în a lui, iar degetele lui s-au îndoit strâns în jurul ei, în timp ce stăteau în tăcere, privind afișajul. Strălucirea eterică a scăldat peisajul, transformându-se dealurile familiare într-o altă lume misterioasă care înconjoară apele loch, care reflecta culorile învolburate în adâncurile lor.

În cele din urmă, fâșiile dansante de lumină au început să se estompeze, devenind mai slabe ca stelele nopții au revendicat cerul, iar reflexiile finale ale colorate fire s-a scufundat în apă întunecată.

Alec se întoarse în scaunul lui să se uite la Flora, uitându-se în timp ce ea se uita la ultimul a palidului strălucire verde ca a murit.

'Vrei să ieși cu mine? Data viitoare când avem amândoi o zi liberă? Am putea merge la plaja de la Firemore, sau poate Slaggan Bay, dacă e bine. Îți amintești când ne-am plimbat acolo cu tatăl tău în toate acele veri în urmă?'

Ea dădu din cap. 'Aceasta a fost August, eu gândi,' ea amintit. 'Doar inainte de tuau fost despre la merge departe la şcoală pentru cel primul timp. Ruaridh căzut în cel a ardeși a fost înmuiat. Am vrea la răspândire a lui lucruri pe A stâncă la uscat. Dar apoi noi toateîncheiat sus în cel mare oricum. Aceasta a fost A cald suficient zi acea aceasta nu a făcut-o contează."Bine, noi nu va fi înot la acest timp de an, asta e garantat, dar am putea face un picnic dacă ne încheiem bine. A tăcut pentru câteva momente, pierdute în gânduri. Apoi a întrebat-o: „Mai ai piciorul cal de porțelan?

— Desigur, spuse Flora. — Îl păstrez pe şemineu.

Nu era nevoie să spună mai mult, deși își amintea clar ziua în urmă cu toți acești ani în care se dusese să adune conuri de pin pentru foc pădurea de deasupra Casei Ardtuath. Auzise un zgomot, un suspine înăbușit, venind din cel grajduri, și a avut privit în la găsi -l stând cu a lui înapoi împotriva

cel stare brută scânduri de cel a lui garron stand, a lui față îngropat în a lui mâinile. Aceasta a fost cel ziua în care urma să fie trimis la o școală pregătitoare din sud, primară locală nemaifiind considerat potrivit pentru fiul lairdului.

Când se apropia, poneiul alb își atârna botul lat peste jumătate de uşă, de parcă ar fi încercat să-l mângâie pe băiatul care plângea. Fără cuvinte, stătuse jos lângă Alec și a pune A mână pe a lui umăr. El ar fi ridicat a lui cap apoi, trăgându-și dosul mâinii peste ochi pentru a scăpa de lacrimile care și-a pătat fața, furios și stânjenit că a fost văzut.

— Nu va mai fi niciodată la fel, nu-i așa? o întrebase el, a lui angoasa sfărâmare cel margini de a lui voce. 'Totul e mergând la Schimbare.'

— Poate că unele lucruri se vor schimba. Dar asta va fi mereu aici, a spus ea spuse, arătând spre vederea dincolo de ușa grajdului. — Lacul și dealurile. Și vom fi mereu aici, Ruaridh și garronul și cu mine.

Încuviințase încet din cap, apoi înghițise din greu și își îndreptase umerii. — Te rog, nu ai putea spune că m-ai văzut aici?

Ea nu a vorbit, doar a întins mâna lui și a strâns-o printr-orăspuns.

Se ridicase atunci, scoţând paiele de pe jachetă şi chemase un zâmbet apos. — Ne vedem de Crăciun? el a spus.

Ea ar fi dădu din cap. — Va fi a zbura de, vei vedea.'

Când el ar fi întors pentru cel sarbatori, el a avut într-adevăr schimbat. El părea mai sigur, discutând fericit despre noii săi prieteni de la școală, the încercări și necazuri implicate în a trebui să învețe latina și franceza și a lui sper că va fi selectat pentru echipa de rugby al doilea XV. Nici unul dintre ei pomenise din nou vreodată întâlnirea din grajd. Dar în acel Crăciun dimineața când Flora s-a dus să aducă o mână de bețe pentru foc, ar fi făcut-o a găsit în prag o grămadă mică de cadouri împachetate stângaci. Acolo a fost un cizme de lemn pentru Iain pe care Alec transpirase în lemnul lui cursuri la școală și un briceag îngrijit cu mâner de corn pentru Ruaridh. Si pentru Flora, acolo era micuțul cal alb de porțelan cu coama blondă pe care l-ar fi avut pretuit de atunci.

Acum, i-a adus mâna la buze, sărutând-o ușor înainte de a desena a ei la -l și sărutând a ei Mai mult profund. Apoi, cu A suspin acea a fost A amestec ciudat, tremurător de bucurie și regret, a repornit mașina. 'Mai bine du-te acasă, sau Iain te va căuta cu pușca lui. eu nu ar fi vreau să fiu omul în vizorul lui!

Ea a râs blând. „Eu gândi tu esti probabil cel numai om el nu ar fi trage în. Are încredere în tine.

— Și tu, Flora? Ai încredere și în mine?

Ea privit în cel cerneală-negru adâncimi de a lui ochi și răspuns, 'Mereu,Alec. Întotdeauna am avut încredere în tine.

Lexie, 1978

La următoarea mea plimbare până la magazin, mă opresc la Bridie's. Ea arata A pic tresărit la vedea pe mine permanent la a ei uşă. aș fost sperând ea ne-ar putea cere să intrăm, frământându-ne pe Daisy ca de obicei, și să mă așeze astfel încât ea mi-ar putea spune amintirile ei din anii de război – și ale mamei și ale tatălui meu poveste în special – la o ceașcă de ceai. Dar bănuiala mea că ea se ferește acea conversație specială confortabilă se cristalizează puțin mai mult atunci când ea nu face acest lucru. În schimb, își ridică haina de pe cârligul de lângă ușa ei de la intrare, spunând: „Ce timp bun! Sunt plecat la debarcader să văd dacă pot să prind Davy inainte de el ia cel barcă afară. Iad a pune afară A linia pentru niste macrou dacă Il intreb. Putem lua și pentru tine, dacă vrei? Și Daisy, ai dori un pește proaspăt bun pentru ceaiul tău? Crești atât de repede, așa că ești, așa ești!'

Îmi dau din nou impresia că aceasta nu este doar vorbăria ei obișnuită. Nu este la toți ca Bridie Macdonald să rateze șansa de a afla mai multe despre Îmi pare rău ansamblu de circumstanțe care m-au dus înapoi pe malul Lacului Oaie. Așa că interesul meu este stârnit și mai mult cu privire la ceea ce ascunde eade la mine.

Până acum, m-am simțit un pic ca o lapa când sunt în compania ei, stăpânindu-mi din greu sentimentul meu de rușine în timp ce ea a încercat să prețuiască mai mult fragmente afară de pe mine. Dar ea este, aparent, in aceeasi masura adept la clamping sus. Va fi nevoie de puțină mai multă răbdare pentru a-i convinge să scoată informații de la ea, pot vedea. Sunt nerușinat pregătit să-mi folosesc fiica ca momeală, dacă este nevoie. Astfel incatnoi mergi de-a lungul debarcaderul, eu fă-mi mișcarea.

— Bridie, mi-ar plăcea să o aduc pe Daisy la a ta într-o după-amiază. Ea primește puțin plictisit blocat în cabana când este un interior zi.'

„Ei bine, cu siguranță am avut câteva dintre acestea săptămâna trecută”, răspunde ea. 'Ce A vânt puternic aceasta a fost suflare la cel sfârșit de săptămână! eu nu a făcut-o a stabilit picior afară de Ale mele

față uşă.'

Refuzând să fiu deviat atât de ușor când vorbesc despre vreme, merg mai departe hotărât. — Da, deci am putea veni cândva? Doar spune orice zi costume tu – eu avea nimic mergând pe. Tu au fost asa de drăguț la fel de la oferi. Și mi-ar face bine să am o conversație între adulți pentru o schimbare.

Blocat acum și incapabil să reziste gândului de timp cu Daisy, ea mușcă. — Ei bine, mi-ar plăcea să vă văd pe cei doi, desigur. Ce ziceti Joi? Ai putea veni vreo trei, odată ce micuțul o va avea dupa pranz pui de somn?'

— Joi la trei ar fi perfect. Mulțumesc, Bridie.

— Bine, asta e rezolvat atunci. Și iată-l pe Davy, uite. Am ajuns tocmai la timp. Ea valuri energic la captură a lui Atenţie la fel de el pregătește la turnat oprit din cel pe chei. El standuri pe cel punte de a lui barcă, a caror Nume eu acum vedea este Bonnie *Stuart* , îmbrăcată din cap până în picioare într-un set serios de piei de ulei completată cu o vestă de salvare portocalie.

„Bună dimineața, doamnelor”, ne salută, cu un zâmbet timid.

Barca trage de frânghie, pe care o ține încordată în jurul acostării bolard, de parcă vasul ar fi nerăbdător să iasă în valuri aruncându-se capetele lor albe dincolo de suba insulei.

Briza puternică miroase a alge marine și a ploii care a trecut recent; aceasta suflă buclele lui Daisy în toate direcțiile unde scapă de sub tammy de lână pe care l-am tras în jos ferm pentru a-i menține urechile calde. Ea chicotește și își întinde mâinile spre barcă, repetând cu entuziasm cuvântul ei preferat: „Liliac”.

— Uite fata deșteaptă, răcnește Bridie. — Auzi asta, Davy? Ea e pornire să vorbesc acum.

El se întinde să-i strângă mâna, degetele ei arătând ca o stea de mare minusculă îi strâng degetul mare, uzat de vreme. — Ei bine, una din zilele astea când cel vremea A pic mai blând Bolnav lua tu afară pentru A întoarce pe cel apă, pot fi. Dacăai vrea? Se uită la mine, nesigur.

— Am vrea dragoste acea.'

— Lexie tocmai îmi spunea că își dorește să iasă puțin mai mult acum ea și Daisy sunt s-a stabilit, Bridie clopoţeii în entuziasm.

Încerc să mă abțin să-i arunc o privire iritată la această reformulare din recunoașterea mea recentă la ea că febra cabinei s-a instalat la Al gardianului cabana.

— Da, ei bine, cu siguranță nu este nimic ca o oră sau două pe lac aruncă în aer pânzele de păianjen, spune Davy. — Te voi anunța când va fi uncalm fereastră în vreme.'

Bridie își comandă câteva macrou proaspete drăguțe pentru fiecare dintre ele S.U.A iar Davy dă din cap și face cu mâna în timp ce se îndepărtează.

— Acum, spune Bridie, evident mulțumită de munca ei de dimineață. — Ei bine, te voi lăsa să intri în magazin. Și vă voi vedea pe voi doi Joi, cum am spus.

— Mulțumesc, Bridie, abia aștept.

Când mă întorc să deschid ușa magazinului, mă uit înapoi de-a lungul drumului, și nu pot să nu observăm că în loc să continue spre casa ei, Bridie Macdonald are întors în la A vecini Poartă și este grăbindu-se cu intenționat trepte sus cel cale a ciocani la cel vopsit în galben față uşă.

Ajung prompt la ora trei joi, așa cum am stabilit, cu Daisy în căruciorul ei. Dar când mă întorc la poarta lui Bridie, îmi dau seama că am fost depăşit. Stând la ușa din față este un alt cărucior. ar trebui sa am stiut: noi, lapaiele, nu renuntam usor la secretele noastre. Eu bat, și Bridie deschide ușa.

'Intră, intră! Și uite, Elspeth și Jack sunt și ei aici. eu gând aceasta ar fi Grozav pentru Margaretă la avea A prietene de a ei proprii vârstă la Joaca cu. Și, bineînțeles, tu și Elspeth mergeți cu mult înapoi. Îmi amintesc că l-am văzut pe doi dintre voi coborând din autobuzul școlar și stând de vorbă de mulți ani la Stop, ploaie sau strălucire, inainte de tu a mers ta separa moduri Acasă la ta mamii. Prieteni atât de grozavi, ați fost întotdeauna.

Privind expresia politicos blândă de pe chipul lui Elspeth, mă întreb dacă ea e fost presa-ganged în acest vesel dupa amiaza Joaca Data sau fie că a venit de bunăvoie. Pentru că am *fost* prieteni buni, cândva. Am stat unul lângă altul în mica școală primară din sat, singurii doi fetele din grupul nostru de ani. Ne-am ținut împotriva copiilor mai mari când mersul a devenit zbuciumat și ne-am mutat împreună la școala mare, împărțind cel dimineaţă și seară autobuz călătorii la fel de bine la fel de al nostru bătătorit prânzurile și răspunsurile la temele noastre. În spectacolul școlii, ea a fost mereu acolo cel cor in spate pe mine când eu cântat Ale mele solo-uri și aceasta a fost a ei încurajare,

sub formă de îndrăzneală, asta mă făcuse să încerc una dintre părțile principale din locul intai.

La șaptesprezece ani, viețile noastre ne-au dus pe căi separate. A mea a fost drumul spre Londra și un loc de bursă la o școală de arte spectacolului; al ei era drumul de pe malul lacului care ne era deja atât de familiar pentru amândoi. Ea a primit un loc de muncă în spatele barului de la hotel și a făcut un curs prin corespondență de contabilitate în a ei de rezervă timp, lucru a ei cale sus la A mai bine plătite administrativ poziție în spatele biroului de recepție. Am pierdut legătura la scurt timp după aceea, deși Am auzit de la mama despre logodna și căsătoria ei cu câțiva ani în urmă Andy McKinnes, cine ar fi fost în cel an de mai sus S.U.A la şcoală, și celsosirea ulterioară a micuțului Jack.

văzând Elspeth acum, în genunchi pe cel galben-și-maro vârtejele de Covorul sufrageriei lui Bridie în timp ce îi arată fiului ei imaginile dintr-o carte de cântece, mă simt vinovat în tot felul de feluri. Mă simt vinovat că am plecat și ea a stat. Mă simt vinovat că nu am fost un prieten mai bun – nici măcar o dată am invitat-o să stea cu mine la Londra. Mă simt vinovat că eu am fost acela care s-a oprit din scris, răspunzând scrisorilor ei lungi cu mai scurte și note mai scurte și apoi doar cărți poștale ocazionale înfățișând Big Ben și Carnaby Street, înainte ca corespondența noastră să se diminueze și să moară cu totul în absența oricărui temei comun. Amintindu-ne de întâlnirea noastră din Cumpărături cu câteva săptămâni în urmă, mă simt vinovat, de asemenea, că ei calm, mamă competentă aptitudini a pune A mea la rușine. Și, la fel de cel minuscul solitaire diamant în a ei logodnă inel prinde cel ușoară când ea se întoarce A pagină de cel imagine carte, mă simt vinovat că a făcut toată logodna – căsătorie – copilul lucru în maniera acceptată social, în timp ce am reușit să fac o mizerie completă.

Ea îmi zâmbește, ținându-și părul după ureche într-un manierism de care îmi amintesc viu din anii noștri adolescenței, răcoarea ei dezghețându-se doar a puțin la vederea lui Daisy echilibrată pe șoldul meu.

— Bună, Lexie. Și bună, dragă Daisy, vrei să vii și te uiți la cartea asta cu Jack?

Margaretă sondaje cel pereche de lor, cu ochi rotunzi și serios, inainte de ajungând la decizia că aceasta pare o oportunitate de distracție și întinzându-și brațele spre podea. Îngenunch și eu pe covor și Elspeth întoarce cartea pentru ca Daisy să poată vedea imaginile.

— Nu e grozav! Știam că se vor descurca ca o casă în flăcări, Bridie clăcâituri din cel intrare. 'Acum apoi, cel Două de lor poate sa obține cunoscut

în timp ce eu fac ceaiul. Ea pleacă cu forță în bucătărie, mulțumită că ea întâlnirea socială a început atât de bine.

Desigur, cu Elspeth aici, nu o voi putea întreba pe Bridie despre mine istoria părinților așa cum am sperat să fac. De fapt, ea a reușit inteligent să se întoarcă mesele de pe mine. Cu ajutorul unui aliat care mă cunoaște atât de bine de ani de zile inainte de, acest este cel perfect oportunitate pentru a ei la întrebare *pe mine* despre Ale meletrecutul apropiat.

Fără răutate, trebuie să i-o dau. Bridie Macdonald nu este o proastă. Dar cel cale la premiu A lapa oprit A stâncă este la captură aceasta pe nesimțite, asa de poate unu de aceste zile Bolnav obține cel adevăr afară de a ei, când a ei paznic este jos. eu doar trebuie să aveți răbdare și să așteptați momentul potrivit.

Forțându-mă să zâmbesc, o adun pe Daisy în poală și mă alătur încet A rundă de — Pop Merge cel Nevăstuică', conştient de cel rugozitate de Ale mele cântând. Dacă Elspeth este uimit acea acest este toate asta e stânga de cel voce acea odată ce a umplut teatrele din West End, este destul de politicoasă încât să nu o arate. Bridie, ca se întoarce cu o tavă cu cești de ceai și un ulcior de dovleac portocale, este mai puțin plin de tact.

„Este încântător să aud camera plină de chicotele înțărcaților”, spune ea, turnând suc în paharele pentru copii pe care le-am adus cu noi. 'Si al tau cântând din nou, de asemenea, Lexie. eu tine minte când tu cântat cel solo la cel Concert de colinde de Crăciun când aveai doar șapte ani. Mama ta a fost așa nervos pentru tine prima dată, am crezut că va izbucni. Și până ai face-o terminat Acolo wisnae A uscat ochi în cel hol. Tu au fost Notă perfect!'

eu Ajutor Margaretă lift cel ceașcă și băutură, atent nu la deversare portocale suc de fructe pe cel învolburat covor. 'Sunt frică in zilele de azi Ale mele cântând aduce lacrimi la ochii oamenilor din motivul opus, spun eu, încercând să abat angoasa pe care o am. simt cu umor.

'Ce s-a întâmplat?' întreabă Elspeth, de fapt.

„Mi-am suprasolicitat vocea. Leziuni dezvoltate pe corzile mele vocale. am avut o operație, dar nu a funcționat, a lăsat prea mult țesut cicatricial. Deci asta e, mea cântând cariera încheiată.

'Voi ei recupera în timp?'

eu scutura Ale mele cap în tăcere, nu încrezător cuvinte.

— Păcat, spune Elspeth, tonul cuvintelor ei se înmuiază puțin. — O pauză grea.

Mă întorc spre Bridie, care se agita cu ceainic, recunoscătoare pentru distragere a atenției, care dă pe mine A moment la clipi cel lacrimi din Ale mele ochi. 'Doar

lapte, mulțumesc, Bridie. Întorcându-mă să sterg bărbia lui Daisy cu un șervețel, spun: — Ar fi toate avea schimbat în orice caz cu acest unu pe cel cale. Acolo sunt din belşug de cântăreți care stau la coadă pentru a păși pe scena din West End, care nici nu sunt gravidă sau legat cu un copil.'

Bridie se așează pe canapea și am impresia că e pregătindu-se să se lanseze într-o serie de întrebări care să-i facă pe spanioli Inchiziția arată ca o conversație confortabilă la șemineu.

În mod neașteptat, însă, Elspeth vine în ajutor, schimbându-se cu tact cel subiect și obtinerea pe mine oprit cel cârlig. 'Tu stiu, există A grup de joacă tu ai putea aduce-o pe Daisy la, dacă vrei, doar eu și alți câțiva tineri mamici OMS obține împreună la unu a altuia case pe A vineri dimineaţă. De maine Ale mele întoarce la gazdă, asa de ai face fi Bine ati venit la vino împreună.'

eu trage a ei A recunoscător privire. — Aş vrea dragoste acea. Și eu stiu Margaretă ar

de asemenea.'

Jack este ocupat postare puzzle bucăți în cel în formă dreaptă găuri în A

minge de plastic cu încrederea familiarității, în timp ce Daisy oferă cu ajutor el bucăți de Lego prin propria ei contribuție. El o ignoră la început, intenționat asupra muncii lui, dar în cele din urmă îi oferă un zâmbet timid și ia blocul oferit, trecându-l printr-una dintre găuri. Daisy imediat îi oferă încă unul și chicotește, dându-și seama că aici este o noutate bună joc.

„Se înțeleg bine, destul de bine”, spune Elspeth zâmbind și Simt mai mult gheața dezghețându-se între noi. Poate că viața ne-a luat direcții diferite pentru un timp, dar poate că acești ani distanță pot aluneca iar bebelușii noștri ne readuc împreună, reaprinzând căldura ușoară a noastră propria copilărie comună.

Mai tarziu, o singura data cel portocale suc de fructe are fost terminat și ambii copii au băgat fericiți biscuiți Playbox cu gheață de zahăr pe față, noi adună jucării, căni și cărți și pregătește-te pentru a te îndrepta spre casă.

'Mulțumiri pentru cel minunat ceai, Bridie, eu Spune, îmbrățișând a ei și sens aceasta.este fost A în mod surprinzător plăcută dupa amiaza după toate, în ciudă de cel fapt aceaSunt Nu mai departe redirecţiona în învăţare orice Mai mult de Ale mele proprii familie istorie.

Elspeth și cu mine ne legăm bebelușii în cărucioare și ne plimbăm puțin împreună de-a lungul drumului înainte de a ne pleca. Copiii sunt liniștiți, uzați de toată acea socializare și mergem în tăcere pentru câteva momente, fiecare pierdut în propriile noastre gânduri. Când ajungem la

poarta ei, oprindu-ne la ceas cel cer la fel de cel setare soare începe la margine cel nori cu roșu și

Gold, mă întorc cu fața la ea și îi spun: „Îmi pare rău pentru felul în care ne-am pierdut legătura. Când m-am lovit de tine în magazin, m-am întrebat dacă ești supărat pe mine pentru că am plecat?

Privește o clipă peste apele întunecate ale lacului, luand in considerare. Apoi spune: „Nu, Lexie, nu am fost supărată că ai plecat. am fost furios deoarece tu a venit înapoi.' Ea arata pe mine direct în cel ochi. 'Tu au fost speranța mea, vezi. Dovada că a existat o lume acolo și ea s-ar putea să nu fi fost unul din care aș fi putut face parte vreodată, dar încă ai conectat eu, chiar și după ce ne-am pierdut legătura. Ți-am păstrat toate scrisorile și cărțile. încă am am primit unele dintre programele de la spectacolele tale și acel talon de bilet semnat m-ai trimis după ce ai urcat pe scenă în timpul *Godspell* și l-ai cunoscut pe David Essex. Ea zâmbește puțin tristă. — Când te-am văzut în magazin în ziua aceea, asta a fost ca aș in cele din urma pierdut cel legătură la acea alte lume. Ca A uşă a avut trântit odată pentru totdeauna. Îmi pare rău că nu am fost tocmai primitor. Știu trebuie să fi fost greu pentru tine, să te întorci. Ea se întinde și dă o îmbrățișare scurtă, apoi întoarce căruciorul lui Jack și începe să-l ridice cel calea spre galben usa din fata.

— Elspeth?

Ea priviri înapoi peste a ei umăr.

'Mulțumiri.'

Ea da din cap, scotocitor în a ei buzunar pentru a ei cheie. 'Vedea tu

Mâine.'

La fel de eu mers pe jos înapoi de-a lungul cel drum la Al gardianului cabana, eu găsi Sunt fredonând încet, aproape sub Ale mele suflare. Și o singura data Margaretă este hrănit și scăldat, O țin în brațe și îi cânt un cântec de leagăn, cu acompaniamentul lui zgomotul valurilor.

' *Taci da, copila mea . . .* '

In timp ce cel note Mai fi crăpat și spart în locuri, aceasta încă simte bine să-mi folosesc din nou vocea, privindu-i genele aurii trandafir fluturând asupra ei obrajii când îi cânt fiicei mele să doarmă.

Floră, 1940

Aceasta a fost Martie inainte de Acolo a fost A zi când ei au fost ambii gratuit acea a fost suficient de calm pentru ca Flora și Alec să-și facă un picnic și să exploreze unele dintre ele bântuie din copilărie. Tocmai împacheta niște sandvișuri corned beef ziar când mașina lui a oprit la poarta cabanei. Ea îl privea acoperă poteca în trei pași înainte ca el să o vadă fereastra bucătăriei. Fața i s-a luminat și a făcut un salut plin de bucurie în timp ce ea a aruncat deschide ușa din față. Ea stătea în vârful picioarelor, buzele ei întâlnindu-i pe jumătatea lui ca elaplecat să o sărut.

— Trebuie doar să-mi pun cizmele. Am sandvișuri și o sticlă de apă acolo pe masă.

— Îi vom adăuga în coș. Am reușit să înțeleg utilizarea a fraged pentru câteva ore, ca să putem ieși pe lac. M-am gândit că am putea faceți o întoarcere spre Firemore Bay, dacă doriți. Ronda drumului este închisă cu un punct de control, dar putem ajunge la plajă lângă apă, atâta timp cât ei nu lua S.U.A pentru invadând dusman agenţi și trage S.U.A!' Prinderea vedere de expresia ei neliniştită o îmbrăţişa. 'Glumesc. Nu-ți face griji, am făcut-o l-a pătrat cu ofițerul responsabil și a primit permisiunea de a lua barca peste.'

În timp ce luau proviziile din mașină pentru a le duce la debarcader, Moira Carmichael a ieșit din casa ei. — Bună dimineața, Alec, Flora. Nu este un minunat zi? Și unde mergeți voi doi?

— Ieșim doar să facem o întoarcere pe insulă. Și dumneavoastră, doamnă Carmichael?

Și-a ridicat geanta – din care ieșeau o pereche de ace de tricotat – cu o înflorire. — Am niște recruți noi la Rural la Poolewe, care nevoie la fi afișate ce la do.' Ea fluturat a ei gene la Alec, în mod surprinzător cochet. 'Nu odihnă pentru cel rău, la fel de ei Spune!' Craning a ei

gâtul să se uite în jos, spre peretele debarcaderului, a strigat ea, cu mai mult din ea ca de obicei forta, — Stuart! David! Sunt departe acum. Există niste pâine și picurând pentru prânzul tău. Mă întorc până la trei. Ai grijă să iei legumele pat săpat așa cum ți-am cerut până mă întorc.

Două siluete mici, așezate una lângă alta în partea de sus a rampei unde ei atârnat liniile din palma în apă, întors și a dat a ei A bravo.

— Sincer, acei băieți vor fi moartea mea, mormăi ea. — Archie și eu avea al nostru muncă a tăia afară predare lor chiar cel cel mai de bază de maniere,Îți pot spune.'

'Ce cuvânt este Acolo de Johnny, Matei și Jamie? Alec a întrebat.

Ea a radiat. — Am primit scrisori de la Johnny și Jamie tocmai în trecut săptămână. Nimic de la Matthew, dar apoi a plecat cine-știe-unde pe unele exercițiu de antrenament cu al doilea batalion, spun frații săi. Toate sunt în formă și ei bine, totuși, mulțumesc, Alec. Dă-mi tot ce am mai bun mamei tale, nu-i așa? dragă? Și vă rog să-i mulțumiți pentru donația ei foarte generoasă la cantină fond. Aceasta face astfel de A diferență, fiind capabil la oferi A pic de Acasă gătit celor care sunt atât de departe de casele lor.'

— Știu cât de mult apreciază băieții, încuviință Alec. — Doar mama era de asemenea încântat să pot oferi puțin sprijin.

— Ei bine, nu trebuie să dilly-dally. Există șosete de tricotat. Moira a depozitat pungă de tricotat în coșul unei biciclete care se sprijinea de gard și apoi, aşezându-şi ferm pălăria pe buclele ei cenuşii, o puse oarecum instabil și s-a clătinat de-a lungul drumului.

Alec a dus un coș de răchită pe debarcader și l-a așezat lângă Stuart și Davy în timp ce se ducea să aducă barca.

— Bună, băieți, îi salută Flora. — Ai prins ceva? Stuart clătină

din cap. — Nu o ciucătură.

Davy a spus: „Încercăm să prindem un pește pentru doamna C, ca să nu o facă. fi deci cruce. Nu este a avea usor două guri în plus a hrani.'

— Da, Davy, îl avertizează fratele său. „Va fi chiar încrucișată dacă te prinde spunând asta.

— Dar asta spune ea tot timpul, protestă Davy, zvârcolindu-se a ajunge la fel de fratele său a încercat să dă-i lui A manșetă în jur urechea.

— Nu e chiar supărată cu tine, știi. E doar îngrijorată având a ei proprii băieți departe la război.' Floră a zâmbit la lor liniştitor. 'Ea e luând bine ai grija de tine, nu-i așa?

— Da, presupun, a spus Stuart, trăgându-se de coada pentru a descurca un jurubiţă de buruiana din a lui cârlig. 'Ea face într-adevăr bun carne tocată și tatuajele.Și când are timp, uneori ne coace chiflele.

Flora desfăcu coșul și scoase o sticlă de bere de ghimbir. — Poftim, de ce nu împărtășiți asta în timp ce pescuiți? Sau tu îl poți păstra pentru a-l avea cu pâinea și picurarea, dacă vrei.

'Sunt tu off afara pentru un picnic?' întrebă Davy. 'Putem veni de asemenea?'

Trasând barca alături de ei, Alec râse. — Îmi pare rău, băieți, aș putea do fără cel suplimentar competiție. Acest excursie este doar pentru pe mine și domnisoaraGordon.

— Atunci este iubita ta? a întrebat-o Davy pe Flora, uitându-se puțin deprimat.

— El este A foarte vechi prieten de A mea,' ea răspuns cu A zâmbet.

'Și da, eu speranţă eu a.m a ei dragă la fel de bine, deoarece ea e cu siguranțăA mea.' Alec rânji. 'În orice caz, eu nu ar fi ca la avea la Răspuns la D-naCarmichael, dacă zarzavatul nu este săpat până se întoarce ea.Floră a trecut -l cel coş, care el depozitat împotriva cel traversă inainte de predarea a ei în cel barcă. Împingând oprit din cel dig, ei ondulat lacel băieți și apoi Alec condus afară pe la cel lac, rubrica pentru cel de Nord Sfârşit de cel insulă. ei ales al lor cale trecut cel cuirasate la ancoră în cel dafin. A realimentare cisternă răscolit cel pătate de ulei suprafaţă de cel apă și celfumuri răpit la cel înapoi de Al Florei gât, dar o singura data ei atins cel punctde cel insulă, cel vânt ales sus A mic și cel aer a fost proaspăt din nou cu celmiros de sare și alge. Floră tras oprit a ei de lână tammy și lăsa cel briza îi trecea pe capul gol, tachinandu-i împletiturile ei.

— Oh, mă simt atât de bine să mă întorci aici. Dacă nu te uiți înapoi spre Aultbea, aproape că vă puteți imagina că nu este deloc război, cu lacul și dealurile la fel de sălbatice și pustii ca niciodată.

În tăcere, Alec arătă spre cerul de deasupra, în timp ce un vultur se lansa din A mic stand de copaci pe cel insulă și s-a înălțat departe peste cel dans valuri, rubrica vest. ei privit aceasta pana cand aceasta a fost înghițit de dealurile spre Melvaig. — Cel puțin unele lucruri rămân neschimbate. Cu exceptia războiul se apropie acum. Ai auzit de raidul aerian asupra Scapa Flow? acum două zile? Luftwaffe a reușit să scufunde *Norfolk* . Flota de origine se împrăștie de acolo acum – așa că Loch Ewe este pe cale să devină și mai mult aglomerat, cred.

Flora dădu din cap, apoi îi luă mâna în a ei. — Să nu vorbim despre război azi, te rog, Alec? Doar pentru o oră sau două, să ne prefacem că suntem la fel de liberi vântul și marea.'

El a zâmbit, împletindu-i degetele în ale lui înainte de a le ridica la buze și sărutându-i. 'De acord. Astăzi este o zi fără griji. Și primăvara este pe cale. Uite Acolo, cel molizi sunt obtinerea al lor nou ace. eu dragoste Cumstrălucitori sunt printre întunericul pinilor.'

Pe măsură ce umărul insulei ascundea corăbiile în portul de la Aultbea din vedere, chiar era posibil să ne imaginăm că erau singura barcă pe care se afla apa în ziua aceea și să uite, măcar pentru puțin timp, transformarea care fusese făcută asupra micuței comunități de pe lac. De fiecare dată când arcuri de cel barcă întâlnit A val, aripile de amenda mare spray a zburat de-a lungul cel borduri, făcând-o pe Flora să simtă că se înălță, alăturându-se păsărilor de deasupra capului zborul lor.

Alec a condus barca spre nisipurile albe ale plajei de la Firemore și a tras lângă stânci. În adăpostul oferit de promontoriu, apa de aici era la fel de calmă ca un lochan de pe deal, făcându-i ușor pentru Flora urcă pe mal. Ea s-a echilibrat în vârful bolovanilor, ajungând astfel înapoi că Alec putea să-i înmâneze coșul și, în timp ce el făcea barca repede, ea întinde un covor în carouri pe nisipul uscat ceva mai sus pe plajă. Creșterea a mână la scut a ei ochi împotriva cel uimi de cel arc lumina soarelui pe cel apă, zâmbi ea când Alec se apropie, cu cizmele scârțâind pe negru încurcături de vezică care împodobeau golful. S-a aruncat pe el covorul lângă ea și stătea întins privind spre cerul de deasupra, care era aceeași culoare ca și clopotele delicat care creșteau ici și colo de-a lungul marginea drumului in vara.

— Suntem urmăriți. El a arătat în sus și ea s-a întins și ea pe spate urma cel leneş cercuri acea cel vultur a tras la fel de aceasta spiralat vreodată superior, urcând pe o termală peste dealuri. Alec întinse mâna după un binoclu pe care îl băgase în coș alături de sandvișuri și bere cu ghimbir. El i le-a întins și ea și-a concentrat obiectivele, doar în stare să le facă scoateți penele primare grațioase, asemănătoare degetelor, de la capătul fiecărei aripi. Ea trecu binoclul înapoi și Alec îi veni rândul. După câteva minute, el s-a ridicat și a cercetat dealurile din partea îndepărtată a lacului.

— Vulturul acela nu este singurul care ne urmărește, spuse el zâmbind. El îndreptat spre umărul pământului deasupra țărmului estic, unde ea ar putea doar face afară cel gri ziduri de A beton colibă, unu de mulți acea a avut

a apărut în jurul lacului în ultimele luni. — Asta e stația de semnalizare. aș mai bine fii pe cel mai bun comportament al meu, pentru că fratele tău este cu ochii pe pe mine.' I-a înmânat binoclul înapoi la ea.

— De unde știi că Ruaridh este de serviciu astăzi? întrebă Flora strâmbând ochii prin lunete pentru a încerca să vadă.

— Uită-te la stânga, chiar lângă colibă. Ce poti sa vezi?'

— Există ceea ce arată ca un steag de semnalizare legat de un băț. O cruce albastră pe a fundal alb. Ce înseamnă?' întrebă Flora.

Alec a râs. — Înseamnă litera X. Care este, de asemenea, folosită pentru a semnaliza mesajul „ *Încetează să-ți mai faci intențiile și ai grijă la semnalele mele.* ” Este fratele tău, bine. Vezi, el nu a trecut la semnalizarea oficială catarg. este însemna doar pentru S.U.A. Sau, Mai mult probabil, pentru pe mine!'

'Bine, ce A obraz! Sunt sigur ta intenții sunt nimic dar onorabil.'

Alec sprijinit se pe unu cot, privind a ei profil la fel de ea a scanat peisajul cu ochelarii de câmp.

„Cu siguranță sunt onorabili. Dar am intenții, știi, Flora, în ce te privește.

Ea a lăsat deoparte binoclul, râzând. — Și pot să întreb care sunt acelea Intențiile ar putea fi, Alec Mackenzie-Grant?

Expresia lui deveni brusc serioasă când îi întinse un deget perie un fir de păr de pe obraz. „Intenționez să-mi petrec restul vieții cu tine, Flora Gordon. Dacă mă ai, asta este. Nu pot să-ți dau un formal propunere încă, deoarece am câteva obstacole de trecut înainte de a fi în măsură să o fac face acest lucru. Dar odată ce ambele familii au realizat cât de serios sunt tu, odată ce voi avea șansa să-l potrivesc cu tatăl tău și cu al meu, voi fi întrebând tu. Doar asa tu stiu, în caz tu au fost în orice îndoială.'

Ea stătea întinsă pe o parte, cu fața la el, privind jocul luminii soarelui și umbre pe chipul lui, apoi ea spuse: — Nu am nicio îndoială unde ești îngrijorat, Alec. Dar te-ai logodit cu o altă femeie doar a puţini cu luni în urmă. nu sunt la totul sigur aceasta este foarte potrivit.'

El ales sus A pumn de nisip și privit aceasta prelinge prin a lui degetele, deschizându-și palma pentru a lăsa vântul să împrăștie ultimele boabe peste plajă. „Mi-e rușine să spun că i-am permis tatălui meu să mă convingă în această idee de căsătorindu-se Diana. A foarte potrivit Meci, el a spus aceasta ar fi. Ale mele inima a fost nu în aceasta. Și clar nici a fost al ei, dat cel viteză cu care

m-a înlocuit odată ce s-a întors la Londra. Nu voi face o greșeală ca iarasi asta.'

— Da, dar nu cred că tatăl tău va simți că sunt cel puțin potrivită. Fiica paznicului? Pentru fiul lairdului? Suntem din doi diferiți lumi, tu și cu mine.

El clătină din cap, ochii lui întunecați s-au aprins brusc, cu puterea de sentimentele lui. „Acest război a schimbat totul. Există o singură lume acum, o lume unită în această luptă. Nu vezi, Flora – barierele au vino jos? Și este făcut pe mine realiza ce eu într-adevăr vrei în viaţă.' El ezită, apoi întinse mâna spre mâna ei, degetele lui încrucișându-se cu ale ei. ' *Cine* eu într-adevăr vrei. este tu, Flora. Are numai vreodată fost cu adevărat tu.'

El a strâns-o aproape și ea și-a apăsat mâinile pe pieptul lui, simțindu-și căldura pielii și bătăile inimii prin aspre lana tricoului lui. Și apoi și-a ridicat buzele spre ale lui și le-a pecetluit promisiunea unui viitor împreună cu un sărut.

După prânz, s-au urcat înapoi în barcă și Alec a condus un curs care îmbrățișat cel de vest latură de cel lac, de mai jos cel alb cabane la Golfuleţ Unde cel drum a devenit A stare brută urmări. ei ondulat la D-na Kennedy OMS a fost pegging a ei spălat pe cel linia în față de a ei croft casa, alb cearşafurile umflau ca pânze în briza tare, apoi Alec aduse barca în apropierea arcului de stâncă, astfel încât să poată arunca o privire asupra pescărușilor care cuibăresc ale căror strigăte umpleau aerul și ale căror excremente văruiau stâncosul întunecatstânci în dungi și stropi.

În cele din urmă, când soarele a alunecat în spatele dealurilor din Gairloch și a apelor din Loch Ewe au început să se întunece, au întors barca spre casă.

Debarcaderul era pustiu în timp ce își descărcau bunurile. a făcut Alec barca repede și apoi s-au întors la mașina lui. În timp ce stătea totul în cizmă, Flora privi în sus, atenția ei captată de sunet de atingând din A lucarnă fereastră pe cel top podea de cel casa lui Carmichaels. Urmându-i privirea, Alex a zâmbit și i-a făcut cu mâna vederea lui Stuart și Davy, care aveau nasul lipit de sticlă. Luptându-se, Stuart a reușit să elibereze prinderea de pe geam și să o împingădeschis.

'Fi atent, Flora numit. — Nu aplecă-te afară ca asta; tu ai putea toamna.'

— Ce faceți voi doi ticăloși? întrebă Alec.

— Nimic prea mult, răspunse Stuart ridicând din umeri. — Am uitat ora când pescuiam și nu am făcut săpăturile, așa că doamna C a făcut-o ne-a închis în camera noastră fără ceai. Murim de foame, pentru că nu am primit nici mult prânz. Domnul C și ea sunt plecați acum, pentru o întâlnire la biserică. Davy a plâns, el adăugat.

„Te-ai saluta” și tu, dacă burta te doare ceva crud ca al meu este, a replicat fratele lui. Apoi s-a rezemat din nou pe pervaz, întinzându-și gâtul pentru a vedea mai clar cuplul. — Berea aceea de ghimbir era îngrozitor bine, el spuse cu tristeţe. 'Este acolo vreunul stânga?'

„Îmi pare rău, Nu. Sunt frică noi băut cel alte sticla. Spune tu ce, deşi . . .' Alec scotocit în coș. „Este un sandviș cu carne de vită aici, și A fierte tari ou. Noi doar nevoie la găsi A cale la obține lor sus la tu.'

— Stai o secundă, strigă Stuart, entuziasmat acum. — Am firul meu de pescuit Aici.'

Un minut mai târziu, linia a coborât și Alec a reușit să prindă capătul fără a se prinde de el. A înfășurat linia în jurul gâtului unui pungă de hârtie care conținea rămășițele picnicului lor și a asigurat-o cu cârlig. 'Uşor face aceasta! Vânt aceasta în încet, asta e aceasta.'

Triumfător, cel băieți transportat în al lor captură cu A ridica moralul.

— Nu te duci să ne spui acum, râse Alec. — N-aş vrea o ia pe doamna Carmichael după mine.

„Și amintește-ți să te asiguri că faci ce spune ea data viitoare, băieți, a avertizat Flora.

— O vom face, promit. Și nu vom spune un cuvânt. Mulțumesc, domnișoară Flora, și domnisoara Al Florei dragă. Ai salvat S.U.A din potrivit foame,'a sunat Stuart înapoi.

'A lui nume Alec,' ea spuse l, zâmbitor.

În timp ce s-au îndepărtat, Alec a remarcat: „Deci sunt oficial al domnișoarei Flora iubito acum, nu? Ei bine, aceasta cu siguranță a fost o zi cu litere roșii, în ciuda cel cele mai bune eforturi ale semnalizatorului Gordon.

De cale de A răspuns, ea odihnit a ei cap pe a lui umăr și el condus a ei înapoi la Căsuța Keeperului în tăcere mulțumită.

Lexie, 1978

Daisy se bucură din plin la Elspeth când mergem la grupul de joacă. La Ale mele surprinde, asa de do eu. eu simt A mic incomod la primul când Elspeth mă prezintă pe ceilalți, anii mei departe făcând un venit din mine și a străin în propria mea comunitate. Dar copiii sunt un mare spărgător de gheață, și de departe timpul în care Elspeth aduce prin cănile de cafea pe o tavă de tablă pe care o avem deja legat de împărțirea jucăriilor și a unui pachet de degete de burete. Daisy stă regală în mijlocul unui covor de tartan, sugând zahărul din ea biscuit, în timp ce Jack îi întinde o serie de animale din lemn de la a lui Noah Ark. Îi pune pe fiecare cu grijă în poală, nesigură ce să facă cu ele dar totuși mulțumit de daruri.

Ceilalți copii sunt puțin mai mari, trei copii siguri de sine care împinge mașinile în sus și în jos pe rampa unui garaj din lemn și construiește turnuri de blocuri de plastic care pot fi doborâte cu strigăte de bucurie.

„Băieți tipici”, zâmbește Elspeth. — E plăcut să o ai pe Daisy aici să-i dea bacșiș echilibrează un pic.

unu de cel alte mamici mângâie a ei burtă, care este umflat cu sarcina. — Poate că și asta va fi o fată, spune ea. Apoi se întoarce spre pe mine cu A grimasă. 'Este despre timp. Am trei băieți deja.'

Îngenunch pe covor pentru a scoate un bulgăre de deget de burete umed a lui Daisy bucle, și Jack – vreodată cel perfect gazdă – aduce pe mine A strălucitor colorat xilofon. eu lua cel bastoane acea el ofertantii cu aceasta și alege afară notele de deschidere din „The White Cockade”. Pare surprins la început, apoi rânjește în timp ce fredonez încet melodia pentru el și Daisy bate timpul cu lipiciosul rămășițe din biscuitul ei.

Când îi dau bețele pentru a încerca el însuși, el le dă înapoi la pe mine. — Mai mult, el spune, ferm.

„Bine”, spun și cânt versurile de început din „The Skye Boat Song”. Aceasta nu pare să conteze pentru Jack și Daisy că vocea mea este puțin aspră în jurul marginilor. Una câte una, celelalte mămici se alătură familiarului cuvinte, „ *Viteză, barcă bună, ca o pasăre pe aripă”. . .* ' Și băieții lor au pus jos mașinile și cărămizile lor și vin să asculte.

— Vrei să te uiți la asta? exclamă Elspeth când terminăm o repetare a cel final cor. 'Este a spus acea cântând voi farmec cel sigilii din cel lac dar Nu m-am gândit niciodată că i-ar putea aduce pe băieți mici de la jocurile lor. ei place.'

„Oh, toți copiii iubesc muzica”, spun eu, dând xilofonul unuia dintre copii mici care manifestă un interes deosebit pentru sunetele pe care le scoate.

'Aceasta amintește pe mine de Cum noi folosit la auzi acestea cântece cântat când noi erau mici. Generația părinților noștri a fost crescută cu ei – și jucându-se. Ale mele tata învățat cel lăutar când el a fost minuscul dar oarecum el nu a avut era timpul să mă învețe, sau dacă a făcut-o, nu aveam chef să învăț. Elspeth scotocește în cutia de jucării și scoate o tamburină, pe care o întinde Jack.

„Nici ei nu sunt predați la școală în zilele noastre. Nu sunt atât de multe timp pentru muzica in cel curriculum acum,' chips-uri în unul dintre cel mamici.

„Mai mult e păcat – uite cât de mult le place”. O alta dintre mamici dă din cap spre grupul de copii mici care acum se lovesc cu entuziasm orice pot pune mâna în încercarea de a continua cântatul sesiune.

'Pot fi noi ar putea include niste de cel cântece oricând noi obține împreună? Le învățăm noi înșine?

'Grozav idee,' spune Elspeth. — Lexie poate sa a pastra S.U.A dreapta.' Ea dă Ale mele brațează o palmă. — La urma urmei, știi melodiile și îți poți aminti mult mai multe de cuvintele decât pot. Am uitat jumătate dintre ei zile.'

„Ar trebui să mă periez puțin”, răspund. — Dar sunt sigur că există un vechi carte de cântece a mamei la cabana. Bolnav scoate-l afară.

Elspeth dă din cap. „Mama ta a fost cea care știa *cu adevărat* toate cântecele. eu Amintește-ți cum cânta ea în timp ce gătea gătitele pentru ceaiul nostru în zilele noastre când am venit înapoi la a ta la ne facem temele împreună.'

Curând după aceea, timpul de joacă coboară în haos pe măsură ce copiii cresc flămând și obosit. eu chiuretă sus Ale mele despletit fiica, OMS este acum încercând la mesteca cel cap oprit A de lemn girafă, ștergând cel cleiosreziduu de biscuit de la ea degete. 'Timp a merge acasa, Daisy-Mae.

La ușă, îi mulțumesc lui Elspeth pentru dimineață. Ea mă îmbrățișează, închizând ultimii câțiva centimetri de distanță dintre noi.

'Vedea tu Următorul timp. este bun având tu Acasă, Lexie, ea spune.

Și acele cuvinte îmi fac inima să simtă ca și cum ar fi un balon la capăt dintr-o sfoară, uşurându-mi paşii în timp ce întorc căruciorul lui Daisy spre copil Al gardianului Căsuță cu un ultim val către ceilalți.

Când trecem pe lângă debarcader, o altă siluetă ne face semn cu mâna de lângă o grămadă de creele. Ridic o mână în semn de salut.

'Băţ,' remarci Margaretă,

aprobator.'Buna ziua, Davy.

A lui lung picioare, îmbrăcat în a lui ca de obicei piele uleioasă bavetă și bretele pantaloni, acoperi distanța dintre noi în doar câțiva pași. Land Rover-ul lui este parcat în afara casei, lângă noi, îmi dau seama. Este una dintre casele mai mari din sat, cu lucarne sub acoperișul de ardezie și o grădină bine îngrijită în spatele unei porți de lemn.

— Bună, Lexie. Și salutare și vouă, domnișoară Daisy. Am socializat laa lui Elspeth, ai?'

Dau din cap. Și realizez că nu mă deranjează că el știe cum mi-am petrecut-o dimineaţă. Pentru o schimbare, se simte mai degrabă liniștitor decât claustrofob cale acea asta mic comunitate veghează pe mine si al meu fiica.

„Ei bine, mă bucur că te-am prins”, spune el. — Vremea e bună pentru a cateva zile. Dacă ești liber mâine, va fi o oportunitate de a ieși în barcă. Dacă tot ai vrea, asta este.

'Băţ,' Margaretă spune din nou, radiind la -l și lovind cu piciorul a ei

picioarele în cel aer.Noi amândoi râd.

— Atunci o voi lua ca pe un da. Davy

rânjește.'Bine,' eu Spune. 'Ce ar trebui să

eu aduce?'

— Asigurați-vă că sunteți amândoi îmbrăcați călduros. Întotdeauna e puțin mai rece o singura data noi obține afară pe cel apă. Ambalaj niste suplimentar straturi de asemenea. niste suc pentru Daisy, poate? Am veste de salvare și tot ce vom fi avand nevoie. Putem pleca la mijlocul dimineții și luăm un pic de prânz pe barcă dacă ești fericit să stai afară puțin mai mult. Dar îl putem cânta după ureche, lasă-te luați-vă picioarele de mare și vedeți cum vă place vouă doi.

— Mulțumesc, Davy, sună grozav. E o întâlnire.' Spun cuvintele fără gândire, apoi captură eu insumi și fard de obraz cu furie. „Eu Rău, este nu A data-data, evident. Vreau să spun doar că ne-ar plăcea. . . ne-am bucura cu adevărat. . .' Intru confuzie.

Ochii lui cenușiu-albaștri se încrețesc de amuzament, dar păstrează o față dreaptă, prefăcându-mă cu bunăvoință că nu observ prostul pe care îl fac. 'Voi veni și te iau de la cabană, atunci, da? Pe la zece și jumătate?

Și zâmbesc și dau din nou din cap, recunoscător pentru briza din lac se raceste Ale mele aprins obrajii. La fel de eu Apăsaţi Margaretă spre casă, eu găsi acea cel sentimentul de balon-la-capătul-o sfoară este încă cu mine și îmi dau seama că sub respirația mea, fredonez pentru mine din nou.

Fidel cuvântului său, Davy oprește în fața căsuței Keeper's la zece și jumătate ascuțit. El urcă cu pași mari pe potecă, fluierând, iar eu mă grăbesc să deschid ușa. Trag pe sandalele mele și jacheta, luând-o pe Daisy, care este deja îmbrăcată în așa ceva multe straturi calde cu care seamănă cu un ursuleț de plus umplut, brațele ei ieșind aproape în unghi drept din părțile laterale ale corpului ei bine căptușit. Davy depozitează pungile care conțin haine suplimentare, pălării și mănuși, scutece, a saltea de înfășat, o ceașcă cu dublu mâner cu gura de scurgere, două sticle de lapte, a cutie de carton de măr suc, A buchet de banane și A pachet de cremă creme în spatele Land Rover.

„Eu a fost numai planificare pe mergând la fel de departe la fel de Firemore Dafin,' el spune vesel. — Arata cum ești tu gata pentru un atlantic trecere!'

Lacul este calm sub un cer albastru larg, adâncimea și adâncimea lui aruncând dungi de mătase de lumină și umbră pe suprafața sa. De-a lungul ţărm, stridii Etapa intenţionat peste cel nisip, intentie pe cules scobiți sau căutând midii printre stânci pentru a-și hrăni puii. Davy arată o pereche de scafandri cu gât roșu, care își ridică ciocul lung înspre cer, când trecem, arătând peticele argintii de pe un șarpe gâturile asta va se transformă în flăcări de stacojiu in vara.

Bonnie *Stuart* este deja legată lângă debarcader și Davy sare mai întâi la bord, întinzându-se înapoi să o ia pe Daisy de la mine și apoi oferindu-se imi o mână fermă când pășesc pe punte. „Uite," spune el, dându-mi o pereche de veste de salvare, una mică, una mare. — Poţi să te aşezi Acolo, dacă vrei, și voi primi noi în curs.

Mă cocoțaz pe banca de lemn care trece de-a lungul unei laturi a bărcii și fixați clemele de pe vesta de salvare a lui Daisy. Își flutură bucuroasă mâinile stelelor de mare la pescărușii care se aruncă și se rotesc în albastru deasupra noastră în așteptarea a oportunitate de hrănire când Davy pornește motorul.

— Am câteva rânduri de creele de verificat și apoi ne vom îndrepta spre vest ţărm, strigă Davy peste umăr din timonerie. Dau din cap și dau el a dat degetul mare în sus, așezându-mi pe Daisy în poală și ținând-o în siguranță în cercul brațelor mele în timp ce ne îndepărtăm de debarcader. Ochii ei cresc mari și rundă la fel de ea priveste A larg întinde de apă ÎNCEPE la desfășura între S.U.A și pământul. Îi plantez un sărut liniştitor pe frunte şi se întoarce să dea eu cel mai mare zâmbet al ei, fericită că explorez acest nou element. Bonnie _ *Stuart* taie o cale ușoară prin apă, lăsând o panglică de dantelă spumăîn urma noastră.

Mai întâi ne îndreptăm spre capătul sudic al lacului, unde se află un dig înalt iese de pe mal pe sub dealurile îmbrăcate cu pini. Este unul dintre puținele timpuri de război instalații care sunt încă în uz, explică Davy, ca punct de realimentare pentru naval vasele. El subliniază unele dintre celelalte rămășițe ale războiului – gri cioturi de posturi de belvedere din beton, o stație de semnalizare și antiaeriană poziții care odinioară înconjurau Loch Ewe, protejând navele care s-au adunat aici pe măsură ce convoaiele se adunau. Și îmi arată linia neagră a mareei care sună stânci de pe malul lacului, unde o pată de petrol care plutea pe apă suprafaţă din toate acestea navelor o singura data pictat un de neșters Plimsoll linia, separând smocuri de erică și lichen de deasupra de stâncile cenușii goale de mai jos. Este greu de imaginat cum trebuie să fi arătat când lacul era blocat... bătătorit cu navelor. In zilele de azi cel apă este cristal clar din nou, și este oglindă-ca suprafața reflectă dealurile din jurul nostru.

„Este bine și calm astăzi”, remarcă el. „Dar vom rămâne în continuare la adăpostul lacului. Chiar și într-o zi ca asta, va fi mai multă umflare Acolo pe cel deschis apă. The Albastru Bărbați al Minch nu odihnă pentru lung.'

El observă privirea mea întrebătoare. — Oh, și te numești localnic? N-ai auzit niciodată acea bucată de folclor, Lexie Gordon? The Oamenii albaștri sunt kelpies de furtună, spirite ale mării care locuiesc în întinderea apei acolo care ne desparte de insulele exterioare. Întotdeauna fac nimic bun, caută marinari să se înece și corăbii să se scufunde. Se spune că au puterea de a atrage furtunile. Apele râului Minch sunt unele dintre cele mai multe trădător în lume: am văzut curenți în mare, lângă Insulele Shiant care curg ca niște râuri furioase când valul curge. Oamenii Albastri sunt ar trebui să locuiască în peșterile din stâncile insulelor. Cu siguranță nu este un loc de încercat a ateriza o barcă.'

Dar acele spirite par departe astăzi. Apa de sub noi se rostogolește ca neted la fel de un desfăşurându-se șurub de mătase la fel de noi alunecare prin aceasta, privit de A

stârc aşezat pe un picior zvelt în adâncime.

Trecând motorul în punctul neutru, Davy lasă avântul bărcii duce-ne alături de un plutitor portocaliu care se clătește la suprafața apei din apropiere intrarea într-o mică intrare stâncoasă. Cu un cârlig de barcă prinde frânghia atașat sub flotor și îl trece printr-un scripete. În timp ce el trage cu troliul mâner, cel frânghie începe la strânge și A creel apare din cel adâncimi, negru și picurător. Se aplecă în lateral ca să-l tragă pe punte și spectacole S.U.A cel captură. Acolo sunt jumătate A duzină ghemuite, A mare crab și A mic homar. El păstrează cel crab și cel ghemuite, triere lor în separa găleți umplute cu apă de mare, dar returnează homarul. „Este pe partea mică, acea unul, așa că vom lăsa crește.

Daisy este fascinată de captură și trebuie să o iau de mână în timp ce ea încearcă să-i dea crabului o lovitură exploratorie. „Hopa! Atenție, ghearele alea poate ciupi, explic.

Davy trage în cel odihnă de cel linia și declară aceasta A satisfăcător captură. Are doi homari de dimensiuni bune și un grup considerabil de squatties la care să se adauge cel găleți. Apoi el rebaits cel creele cu macrou Capete și seturi cel barca care se deplasează încet înainte, astfel încât linia să se joace. Fiecare creel aterizează în apă cu o stropire care o face pe Daisy să chicotească și să bată din palme împreună, până când, scufundându-se încet, linia a fost resetată. Când pornim din nou, doar plutitorul portocaliu rămâne clătinând la suprafață, marcând locul.

Continuăm, urmând întinderea țărmului spre vest până ajungem ajunge la promontoriul de la Inverewe. Copacii exotici plantați în grădinile din moșia, care sunt capabile să înflorească atât de departe în nord, în aerul mai blând, au fost măturate aici, de la latitudini inferioare, lângă Curentul Golfului, se evidențiază față de Silvicultură Comisie plantații de pini întunecați și dealurile goale care înconjoară restul lacului. Rododendroni falnici pictează promontoriul stâncos cu pete de purpuriu profund și stacojiu strălucitor.

„Obișnuiau să depoziteze muniție în golful de pe această parte”, spune Davy, arătând la A retras admisie, aproape ascuns de A linia de stânci. 'Dar in zilele de azi Acolo sunt alte locuitori ascunzându-se Aici.' El întrerupătoare oprit cel motor și tăcerea bruscă este întreruptă doar de șoapta vântului în copaci și piroitul unui stol de nisipi pe mal.

Apoi Davy începe să fluieră o melodie. Daisy ridică privirea, surprinsă la început dar, după ce a aruncat o privire spre mine ca să mă liniștească, își flutură brațele la timp spre ritmul muzicii. Davy îmi face semn să mă alătur și eu cânt cuvintele: ținându-mi vocea moale pentru a o împiedica să spargă.

Heel *ya ho, băieți, lăsați-o să plece, băieți, Ridică a ei cap rundă la cel vreme,Heel ya ho, băieți, lăsați-o să plece, băieți, Navigație spre casă la Mingulay . . .* '

Apoi mă opresc uimit când trei capete întunecate și rotunjite apar în apă. Davy îmi face semn să continui să cânt și focile se apropie. Apoi arată în spatele meu și mă întorc să găsesc încă două perechi de ochi care se uită la noi. eu ține-o pe Daisy ca să le vadă și ea. Ochii ei sunt aproape la fel de mari ca a lor.

'Uite,' eu Spune. 'Noi cântat cel sigilii la S.U.A!'

Ea arată cu degetul spre ei. 'Mare?' ea spune.'Da, sigilii.'

Unul dintre ei se scufundă, cu spatele elegant rotunjindu-se pe măsură ce dispare sub barcă, numai la apar pe cel alte latură A puţini secunde mai tarziu. The alții ceas, capete clătinându-se în apă ca niște plutitoare negre.

Davy rânjește înainte de a porni din nou motorul. În timp ce ne îndepărtăm încet, focile ne urmăresc din golful lor secret și apoi, una câte una, dispar înapoi sub apă.

În partea îndepărtată a insulei, Davy transportă încă două linii de creel. Există o alta de dimensiuni bune homar (la care se adauga unu a caror trenul de rulare este acoperită cu ouă, așa că Davy o pune cu grijă înapoi, ca să o poată avea bebeluși și ajută la menținerea stocurilor alimentate) și încă doi crabi maro, ca precum și mai multe grupuri de squattis și un câine cu aspect încrucișat pe care Davy aruncă înapoi. „Este o cursă destul de bună pentru astăzi”, declară el. Apoi el se uită la ceas. 'Ce mai faceți voi doi? Fericit să merg puțin mai departe sau ai prefera să te îndrepti spre casă?

„Cred că suntem foarte fericiți să continuăm”, spun eu zâmbind. Soarele sare în apă, orbindu-ne ochii și ridicându-ne moralul. Nici Daisy și nici eu sunt gata să mă întorc încă pe uscat.

Cu un semn de aprobare, Davy întoarce *Bonnie Stuart* spre nord și urmam dealurile vestice pana unde o intindere de nisip alb margineste ţărm, întorcându-l pe udă turcoaz de a poster de călătorie.

El clapete de accelerație înapoi cel motor, apoi pune jos un ancoră și, la fel de el joacă frânghia, ne îndreptăm ușor spre plajă până când vedem scoică scoici pe cel mare podea sub S.U.A prin cel limpede ca cristalul apă.

— E timpul să prânzești, declară Davy, trăgând un coș de răchită sub cel bancă. El aduce afară niste împachetat în hârtie impermeabilă

sandvișuri. — Nu eram sigur ce ți-ar plăcea, așa că sunt unele cu șuncă și unele cu crowdie pe care am crezut că Daisy s-ar putea descurca.

Cremă de brânză moale se întâlnește cu aprobarea lui Daisy și ea umple bucăți de sandviș pe care i le dau în gură cu poftă. Noi stam, lăsându-ne ca foci în lumina soarelui, mâncând prânzul și lăsând lumina să se înmoaie în pielea fețelor noastre. Apoi îi dau lui Daisy niște banane și o sticlă de lapte, după care ea se așează se în cel curba de Ale mele braţ cu A oftă mulțumit și urmărește somnolent tiparele asupra cărora se aruncă lumina uşa timoneriei.

Davy instalează o sobă mică de tabără și pune pe încălzit un ibric cu apă. 'Ce luxos,' eu Spune. 'Acest este A foarte amenda restaurant într-adevăr.'

— Mă bucur la auzi aceasta măsuri sus la ta extravagant Londra restaurante,' Davy spune cu A zâmbet acea face a lui gri-albastru ochi strălucire. eu înștiințare Cum alb dinții îi sunt împotriva bronzului înrăit al pielii. Apoi expresia lui dezvoltă Mai mult serios. 'Tu trebuie sa domnisoara aceasta toate, acea viaţă tu a avut jos Acolo.'

Consider cuvintele lui – mai mult o afirmație decât o întrebare – așa cum spune elpliculete de ceai în căni și toarnă apă din ibric.

— Nu chiar, spun, dând din cap în timp ce ridică un borcan de gem plin cu lapte și își ridică din sprâncene întrebător. — Doar o liniuță, te rog. Mulțumesc.' iau cana de tablă pe care mi-o întinde și o sufla la suprafață pentru a o răci. 'Am crezut că am Mi-ar fi dor îngrozitor când am plecat de la Londra, dar chiar nu îmi este. De fapt, având Ardtuath să vină acasă s-a dovedit a fi cel mai bun lucru. Pentru Daisy și pentru mine. Singurul lucru care îmi lipsește este să pot cânta. Dar acea abilitate pare să aparțin altcuiva acum – persoana care am fost într-o altă viață.

— Trebuie să fi fost foarte greu să-ți pierzi vocea așa.

eu da din cap, luând A înghiţitură de Ale mele ceai și așezându-se Margaretă A mic Mai mult confortabil la fel de a ei pleoapele ÎNCEPE la atârna în jos. 'Aceasta a fost. La cel timp aceasta a fost cel sfârşitul lumii mele. Era tot ce aveam. Vocea mea devenise întreaga mea identitate. eu a trecut de la ridicare stea la uitat nimeni în spațiu a câtorva săptămâni.'

Davy stă în tăcere pentru o clipă, privind o pasăre de pradă învârtindu-se sus deasupra dealurilor. — Întotdeauna ești atât de dur cu tine? el intreaba la în ultimul rând, tonul a cuvintelor lui lumina astfel încât nu pot lua delict.

„Eu presupune eu a.m,' eu răspuns. 'Dar apoi, asa de eu ar trebui să fi. Am încurcatTot sus atât de rău.

El râde. — Iată din nou, dovedindu-mi punctul de vedere. De unde

sunt eu așezat, ai Terminat frumos bine asa de departe. Ai realizat lucruri acea cel mai

oamenii doar visează, iar acum aici ești cu o fiică a ta mărire, ceea ce pare a fi un alt lucru destul de bun.'

Mă uit în jos și mângâi cu vârful degetului obrazul lui Daisy acolo unde raza de soare și cel mare aer avea înroșit aceasta roz roz. Ea e căzut adormit, liniştitde o burtă plină și de deriva pașnică a bărcii.

El priveste pe mine, apoi întreabă cu blandete, 'Este a lui Daisy tata pe cel scenă la toate?'

Fără să ridic ochii, scutur din cap, incapabil să vorbesc. La timp, cuvintele lui Piers au fost oribile. Dar tăcerea lui și respingerea lui completă dintre mine și Daisy de atunci au fost și mai rele.

Totuși, nu îi spun lui Davy despre toate astea. În cele din urmă, ridic din umeri și spun: 'Nu, a lui Daisy tata nu este parte de al nostru vieți.' The afirmație modestă de cel an.

'Înțeleg. Pierderea lui, atunci, spune Davy încet. Din privirea pe care mi-o aruncă, eu poate sa vedea el intelege. Și pot fi a lui Bridie spuse -l ce mămică a avutdeja bănuit: că Piers nu era potrivit pentru a fi patern.

— Te doare când cânți acum? întreabă el, după o pauză.

Eu dau din cap. 'Nu. Dar vocea mea s-a adâncit și s-a adâncit diminuat. Este și un pic mai dur, uneori. Cu siguranță nu este bun pentru mai scenă.

— Totuși, ai un ton grozav, spune el. „Deține o mulțime de sentimente. daca tu ca și cântecele vechi, puteai să vii la bar într-o sâmbătă seara cândva. Sunt un grup de noi care jucăm. Oricine are un os muzical trupurile lor sunt binevenite să se alăture.

'Ce te joci?' 'Chitară. Și

mandolină.'

Dau din cap. 'Mi-ar placea asta.' Deși aș avea nevoie de cineva care să ne deranjeze pe Daisy și pe mine panică puțin la gând. Am nu a fost niciodată afară fără a ei.

Îmi termin ceaiul și Davy întinde o mână ca să ia cana. El împachetează totul în coș și apoi, când Daisy începe să se miște, îl verifică pe al lui ceas. — E timpul să mă întorc, cred. Vom merge doar puțin mai departe, așa că puteți vedea arcul de stâncă și apoi ne vom îndrepta spre punctul de nord al insulă şi înapoi la Aultbea.'

Înapoi la debarcader face barca repede și apoi mă ajută să ajung la țărm ca Daisy se agită în brațele mele. Pune câteva pumni de ghemuiți într-un transportator sac. — Acestea vor fi pentru cina ta. O să te conduc acasă, apoi te voi întoarce și rezolvă totul aici, oferă el, ducându-mi multe genți în Țara Rover. eu a rade când eu vedea el este stânga aceasta stând in afara a lui casa cu cel cheieîn aprindere.

'Ce?' el spune cu A ridicare din umeri. 'Noi toate do aceasta. Tu esti nu în Londra acum,tine minte.'

Noi descărca Tot la Al gardianului cabana. 'Mulțumiri pentru A minunattimp,' eu Spune. 'Aceasta a fost grozav să fi afară pe apă.'

'Nu deranja. bucuros tu savurat aceasta.' El se întoarce la merge.

'Davy,' eu apel după l, 'ar fi tu ca la vino peste pentru cinăMâine noapte? Noi ar putea acțiune aceste?' eu tine sus cariera sac.

„Ar fi grozav”, spune el. — Mulțumesc, Lexie. Ne vedem

atunci.'„Ne vedem”, sunt de acord.

Și pe măsură ce încep să ne închid paltoanele și pălăriile și să pun mănușile deoparte de care nu aveam nevoie, încep să cânt cântecul pe care le-am întreținut focilor cu mai devreme în timp ce Daisy ține timpul cu o ceașcă de suc.

Floră, 1940

The soare a fost încet la a stabilit în cel zile de înalt vară, aparent abia la scufundare de mai jos cel de vest orizont un ora sau asa de din miezul nopţii inainte de aceasta a reapărut în est la primele ore ale dimineții. Seara, când fuseseră eliberați din îndatoririle lor, Flora, Alec și Ruaridh aveau să le ia undițele lor de păstrăv și se urcă în dealuri pentru a pescui. Captura lor prevedea a adaos binevenit la rații, atât la masa de pin frecat în bucătărie de Al gardianului cabana și pe cel lustruit mahon unu în cel sala de mese a Casei Ardtuath.

De pe dealurile de deasupra Aultbea și Mellon Charles, puteau să întrezărească zgomotul constant al activității de pe Loch Ewe, unde navele se mișcau puternic ca un imens banc cenușiu și licitațiile lor s-au grăbit între ei ca și insecte care patinau pe suprafața lohanului unde pescuiau. ei au preferat să întoarcă spatele aglomerației manevrelor navale, totuși și urmăriți apele calme care se încadrează în faldurile dealurilor, unde nuferii albi pluteau printre reflexele norilor, ascunzându-se păstrăv brun sub pernuțele late ale frunzelor lor. Cei trei ar face-o aşeză rucsacul lângă bătrânul ambele şi apoi se întinse, fiecare descoperire locul lor preferat de pe malul lochanului din care să arunce. Puțin a fost spuse, în afară de comentariul liniștit ocazional când era debarcat un pește. The cântecul lăcaşurilor şi strigătele plângătoare ale ondulaţilor din mlaştină deasupra lor umpleau serile de vară cu muzica lor.

Într-o astfel de seară, Flora tocmai era pe cale să-și arunce ultima muscă în colțul mai adânc al micului lac unde papurele creșteau cel mai înalt, când era ea surprins de Corry, spanielul lui Sir Charles, care a venit sărind prin înstelat sphagnum mușchi acea crescut gros pe cel hummocks de cel deal înconjurând lochanul.

'Buna baiete.' Ea se aplecă să-i mângâie urechile mătăsoase, iar el le dădu pe ale luiîntreg corp cu entuziasm. — Unde e ta maestru?'

O clipă mai târziu apăru laird-ul, purtând propria sa undiță. 'Aha, eu vedea tu lot a primit Aici inainte de pe mine. Avea tu prins toate cel bun cele deja?' domnule a lui Charles adânc bariton reverberat în cel seară aer, reducând la tăcere ciocurile. El se îndreptă spre locul unde stătea Flora, cu prinderea întinsă pe malul cu muşchi. — Nu e o seară proastă, domnişoară Gordon. Văd că ai a reușit la bate cel băieți.' Două de a ei Trei păstrăv au fost mai mare decât cel un singur pește pe care Ruaridh și Alec îl prinseseră fiecare.

Ea a zâmbit și a dat din cap. — Alec îi va aduce pe cei doi înapoi la mare casa. Ar trebui să vă facă o cină bună pentru voi toți.

Sir Charles abia a recunoscut remarca ei, întorcându-se spre a lui fiul. 'Ambalaj ta lucruri departe acum și obține pe înapoi la cel casa. Ta mamă este îngrijorare deoarece noi avea cel Urquharts sosind Mâine pentru cel sfârșit de săptămână. Avem o zi de pescuit planificată pentru ei și familia Kingsley-Scott invitat la cină după aceea. Ia-i acei păstrăvi – se va bucura de ei – și vezi ce poți face pentru a ajuta. Știți cât de scurti suntem ăștia zile. Deși cu siguranță nu intenționez să las standardele să scape, doar pentru că există un război în continuare.

La cel menționează de cel Kingsley-Scotts, Floră înţepenit puțin, aruncând o privire rapidă către Alec. Nu spusese că vor fi acolo. Ea se întreba dacă Diana ar fi venire cu a ei părinţi. Ea a pune prinderea ei în creel de salcie și i-o întinse lui Alec, fără să-i întâlnească tocmai pe a lui ochi.

— Iată, a refuzat el, încercând să-i dea înapoi cei trei pești mai mici. 'tu ia astea pentru tine propria cină.'

— Nu, spuse ea, punându-le ferm în coș. — Sună ca și cum vei avea nevoie de ei dacă ai să vină toți acei vizitatori.

— Mulţumesc, şopti el. — Nu știam că i-a invitat pe Kingsley... Scotts. Puse o mână pe obrazul Florei, liniștind-o și se aplecă pup a ei.

— Ai vrea mai bine obține mergand, Alec.' A lui a tatălui voce a fost ascuțit cu nerăbdare. — De fapt, din moment ce tu și prietenii tăi ați fost atât de amabili să faceți Ale mele muncă pentru pe mine acest seară, eu gândi Bolnav însoți tu Acasă. Noi poate sa amândoi îi dă o mână de ajutor mamei tale. Și-a pus pe umăr tija și l-a chemat pe Corry toc. — Bună seara, Ruaridh, Flora. El le dădu un semn scurt din cap și ea văzu Cum rece a lui ochi au fost; a lui mai devreme jovialitate a avut evaporat. 'Spune ta

Tată aș ca la vorbi la -l Mâine dimineaţă despre cel aranjamente pentru weekend.'

Alec a ezitat, reticent să plece, dar tatăl lui a răsărit: — Haide, om, Nu am timp de pierdut.

Fără cuvinte, Ruaridh și Flora se uitară la cele două siluete întorcându-se înapoi jos pe deal. Apoi și-au adunat lucrurile, asigurându-și cârligele în mânerele de plută ale tijelor lor și trăgând de jachetele pe care le aruncaseră mai devreme, inainte de ca urmare a Mai mult încet în cel paşi de Alec și domnuleCharles.

Flora spăla lucrurile de la micul dejun când s-a întors tatăl ei a lui dimineaţă briefing cu domnule Charles sus la cel casa. În exterior, a lui Expresia era la fel de calmă ca întotdeauna, dar își dădea seama că era în nebunie după felul în care l-a târât pe căprioara din cap și l-a aruncat pe masă.

— Ești pregătit pentru o zi plină cu oaspeții? l-a întrebat ea, uscând-o mâinile pe şantierul legat în jurul taliei ei. Îndatoririle lui de paznic fuseseră neoficial extins la acestea de ghillie la fel de bine, dar ea știa el ar fi mai degraba fii pe dealuri decât să stai pe malul unui râu sau să vâsli pe o barcă în timp ce instruirea oaspeților inepți despre cum să arunce pentru somon.

'Da' el mormăit, a lui ton aspru, 'dar Sunt nu cel numai unu. domnule Charles ți-a cerut să mergi și să ajuți la cina din această seară. El dorințe doamnă Helen la însoți cel pescuit parte, de asemenea, și asa de el vrea tu să termini gătitul. Nu sunt fericit de asta. Nu este datoria ta. Dar tu A ști cum ei sunt cu mâna scurtă acum.'

Flora dădu din cap. Menajera plecase la sfârșitul precedentului lună, revenind să-și îngrijească mama acasă, în Clydebank, unde Acolo au fost bine platit locuri de munca la fi a avut în cel muniţii fabrici și cel perspectiva unei vieţi sociale mult mai vie decât se găsea în bucătăria de Casa Ardtuath. Și așa, în afară de doamna McTaggart din sat care a venit să facă curățenie dimineața și să gătească puțin, Lady Helen trebuia să gestioneze lucrurile singură.

— Nu te supăra, tată. Nu ma deranjeaza. Voi fi bucuros să ajut. Va fi bun pentru doamnă Helen la fi inclus în cel parte pentru o singura data – ea nude obicei iese cu lansetele.'

Cuvintele Florei au dezminţit emoţiile ei conflictuale. Ar fi o şansă să l-a văzut pe Alec şi a vrut să fie de ajutor, dar era prea conştientă de asta a fost o oportunitate pentru Sir Charles de a o pune ferm la locul ei.

'Este ridicol, Se purtând pe îmbietor acestea oameni. The ale lumii schimbat pentru toată lumea, cu excepţia Domniei Sale, se pare. Nu este corect asta ei se aşteaptă să te încurci pentru ei.

'Dar Tata, noi avea al nostru Acasă deoarece de l. Şi doamnă a lui Helen întotdeauna a fost atât de bun cu noi. Nu le regret o mână de ajutor din când în când şi apoi. eu nu avea de gând făcând orice altceva în seara asta, în orice caz.'

De obicei, într-o sâmbătă seara, ea şi Alec mergeau la un dans sau un film in sala de la Aultbea, sau la un picnic cu Mairi, Bridie si Ruaridh în rarele ocazii în care erau toţi în afara serviciului în acelaşi timp şi vremea era bună. Dar în seara aceea, Mairi îşi ajuta mama acasă, iar Ruaridh a avut o întâlnire cu Wendy. Şi ştia de săptămâni întregi că Alec ar fi de aşteptat să participe la cină cu petrecerea din casă Ardtuath.

'Bine, eu încă nu ca aceasta,' Iain mormăit, fără tragere de inimă mergând la aduna sus lansetele şi mulinetele necesare pentru pescuitul zilei. Din camera de portbagaj el a spus: „Trebuie să te duci acasă după prânz. Lady Helen te va părăsiinstrucţiuni în bucătărie.

De parcă simţind starea de spirit agitată a stăpânului său, Braan îşi apăsă nasul ud de mâna Florei şi ea s-a zgâriat în spatele catifea neagră a urechilor lui să linişteşte-l. — Sincer, tată, nu-ţi face griji, îi răspunse ea. — Mă bucur să fiuajutând.'

Aşezându-şi căpriorul de tweed înapoi pe cap, tatăl ei a împuşcat-o privire dragă când îl chema pe Braan lângă el. — Eşti o fată bună, Flora, spuse elblând. 'Eu doar sper ca toti apreciez şi asta.

Ardtuath House tăcu când Flora urcă pe alee. Clădirea avea o faţadă frumoasă, plăcut simetrică, originalul cu două etaje cabana de vanatoare flancata de turnuri gemene in stil scotian baronial care avea a fost adăugat acum un secol de strămoşii lui Sir Charles. Automat, ea mers în spate şi scoase cheia de fier din ascunzătoarea ei in spate cel piatră jgheab de cel uşă, lăsând se în. The cavernos bucătărie a fost înfundat cu cel căldură din cel gamă, care mormăi departe

in liniste la în sine, și ea împins deschis A fereastră la lăsa în cel proaspăt aer. Pe cel în mijlocul camerei stătea o masă lată, acoperită cu un vas curat cârpă de vase și un bilet în mâna curgătoare a lui Lady Helen scris pe o foaie de cremă hârtie de notițe.

Floră, dragă, multumesc tu pentru ajutand.

E un somon în cămară, pe care l-am deja braconat. Are nevoie doar de îndepărtarea pielii și ceva decor pe cel platou (castravete în cămară, de asemenea, pentruacest scop).

Vei și acolo un cârpă de căprioară, pentru prăjire. Vă rog să-l puneți la cuptor cca ora cinci cu unii boabe de ienupăr și puțin din burlan pe care îl vei nd în cel mese cameră. Acolo sunt cartofi și morcovi în cel magazin cameră la însoți aceasta.

Doamna McTaggart a făcut patiserie (în castron) pentru a rubarbă plăcintă, dacă tu nu ar fi minte pregătirea acea, de asemenea.

Multumesc tu din nou pentru toate ta Ajutor.

H. MG.

Legarea a ei şorţ, Floră a stabilit la muncă, aducerea cel ingrediente și ustensile ea ar fi nevoie la a pregati cel carne primul, A amenda pulpă din A cerb acea

tatăl ei și Sir Charles împușcaseră acum câteva săptămâni, cu Ruaridh împreună, ca de obicei, să conducă garronul. Chiar zilele trecute, la Keeper's Cottage, făcuse o tocană din resturile mai dure pe care le adusese tatăl ei acasă, odată ce cadavrul atârnase în magazinul de vânătoare. Tăieturile mai fine au fost păstrat întotdeauna pentru casă, desigur. Jocul de la moșie a făcut un mare diferența față de rațiile lor, deși tatăl ei împărțea întotdeauna alocația lor cu alții din comunitate care aveau nevoie de puțin în plus.

Așezând coapsa într-un vas mare de prăjire, Flora a adăugat o mână de boabe de ienupăr și niște cimbru de munte uscat. Apoi a mers de-a lungul coridor și prin cel verde usa acoperita cu baze care ducea in fata cel casa. The aer Acolo a fost parfumat cu cel miros de cel ceară de albine folosit pentru a lustrui mahonul bogat al mobilierului, acoperit cu un miros slab de fum de lemn. Sala de mese fusese pregătită pentru seară, masa drapat cu A alb damasc pânză și a stabilit cu argint tacâmuri și sfeșnice. Un aranjament de trandafiri și fâșii de iederă de la grădina cu pereți a format o piesă centrală grațioasă – cu siguranță opera lui Lady Helen. Pe bufet stăteau câteva sticle de vin roșu. Flora a desfundat una, turnând cu grijă cea mai mare parte a conținutului într-un decantor de cristal și apoi a luat restul înapoi în bucătărie pentru a turna peste carne înainte lăsându-l să se odihnească în marinada sa înapoi în cămară.

Odată ce a curățat legumele și a pregătit fructele pentru plăcintă, Flora a pus ibricul pe aragaz și și-a făcut o ceașcă de ceai înainte de a se rostogoli afară cel patiserie. Ea a lucrat în mod constant și metodic cu cel capabil curățenia unuia bine obișnuit cu o astfel de gătit, fredonând pentru ea însăși pentru a risipi tăcere grea care părea să atârne suspendată între pereții golului casa.

Chiar înainte de ora șase, în timp ce verifica carnea la prăjit, ea am auzit zgomotul mașinilor care se îndreptau în fața casei și vocile lui grupul de pescuit care se întoarce. Un minut mai târziu, Lady Helen a intrat în grabă bucătărie, smulgându-și pălăria cu boruri largi de pe cap și netezindu-o părul la loc.

„Flora, dragă, totul miroase minunat! Ești o bijuterie, intervin ca și cum acest. Soțul meu a fost ferm că ar trebui să-i însoțesc astăzi, așa că eu nu putea te-a descurcat fără tine. Ce pot să ajut?

— Nimic, Lady Helen. Sper că ai avut o zi bună de pescuit? eu avea Tot în mână, deci tu avea timp pentru merge și rochie pentru cină.'

Vocea lui Sir Charles a bubuit pe coridor, chemându-și soția înapoi de cealaltă parte a ușii verde și ia cerut Florei scuze zâmbet înainte de a pleca grăbit.

O clipă mai târziu, ușa bucătăriei a fost deschisă și Alec a intrat cu pași mari înăuntru, îmbrăcat în tweed și încă purtând cizmele înalte de pescuit. Fara a spune un cuvânt, o strânse pe Flora în brațe și o sărută. Ea a respirat în parfumul dealurilor și al râului din jacheta lui.

„Dragul meu, sunt absolut furios pe tatăl meu din cauza asta. El a avut nu are dreptul de a cere să gătești pentru seara asta. Ar trebui sa aiba a întrebat D-na McTaggart la stau. Sau plătit cineva altfel la vino în.'

— Oh, nu mă deranjează deloc. Mi-a plăcut să pregătesc masa și înseamnă Te văd și eu.

El a privit-o cu drag și a șters cu blândețe o pată de făină de pe ea obrazul cu degetul mare. — Lasă-mă să fac ceva ca să ajut? Spălare? Sunt un dă mâna asta, deși mi-e teamă că abilitățile mele de gătit lasă multe de făcut dorit.'

Ea clătină din cap. — Totul e gata. Sincer, Alec, sunt bine. ai vrea mai bine du-te și te schimbi. Cina va fi gata într-o oră, iar tu nu vrei să-ți faci oaspeții să aștepte.

Fără tragere de inimă, i-a permis să-l alunge odată ce a furat altul pup din a ei, și ea a zâmbit la fel de ea ascultat la a lui paşi retrăgându-se pe coridor spre camera de portbagaj. Apoi s-a ocupat cu finala preparate, așezare farfurii și sos pentru a încălzi și ascuți cuțit gata să ciopleze vânatul.

Când doamnă Helen a reapărut în cel bucătărie la lăsa Floră stiu acea cel vizitatori au fost aşezat în cel mese cameră, ea a fost transformat. A ei întuneric părul auriu, împușcat cu acele câteva șuvițe de argint, era tras înapoi din a ei față cu A pereche de diamant agrafe, evidenţierea cel delicat structura pomeților ei. Tweedurile ei de pescuit fuseseră înlocuite cu un rochie de seara de culoarea marii, impodobita cu margele de cristal care scânteia încet, amintind Floră de lumina lunii pe apă.

Dar privirea Florei a fost atrasă de o broșă prinsă pe rochie. Era departe mai puțin opulent decât restul costumului, o simplă reprezentare argintie a unui ancora surmontata de o coroana, asezata intr-o coroana de frunze de acant.

doamnă Helen observat Floră in cautarea la aceasta. 'Este mai degraba frumos, nu este aceasta? este A Regal Marinei dragă broşă, dat de Ale mele Tată la Ale mele mamă. El a servit în Marele Război. Știu că nu prea merge cu restul meu... sus, dar pentru mine este mult mai prețios decât aceste diamante. Ea îi făcu semn clemele de păr, inelele de pe degetele ei scânteind în timp ce fețetele lor prindeau o rază de seară lumina soarelui care aruncat o privire prin fereastra din spate a ei.

Întinse mâna spre farfuria grea de servire pe care aranjase Flora somonul, decorat cu felii subtiri de castravete sa arate ca solzi de peste. Dar în timp ce încerca să o ridice, tresări de durere.

'Esti in regula?' întrebă Flora.

— Prostule pe mine – eu entorsa Ale mele încheietura A puţini zile în urmă și aceasta încă nu pare la fi lucru în mod corespunzător.' doamnă Helen blând sondat a ei braţ cu a ei vârfurile degetelor. Flora a observat că era umflat, iar pielea delicată de pe partea inferioară era decolorată cu o vânătaie purpurie cu aspect furioasă.

— Nu ar trebui să fie legat? întrebă Flora. Ea făcuse mai întâi... formare de ajutor ca parte a cursului ei de conducere a ambulanței și era dornică să încerce unele dintre abilitățile ei nou dobândite. Până acum nu a putut decât să exerseze Mairi și Bridie, dar aici a fost ce arata ca A de bună credință rănire.

— O să fie bine, dragă Flora, într-adevăr, nu vreau să fac tam-tam. doamnă Helen i-a făcut semn să plece.

— Ei bine, măcar lasă-mă să duc asta până la capăt, spuse Flora, ridicând platou. „Trebuie să-ți odihnești încheietura pentru a o lăsa să se vindece. Și nu vrei să rištivărsând orice pe rochie.

În sala de mese, conversația era deja animată, oaspeții având ascuțit al lor poftele cu generos drams de whisky și ochelari de sherry în salon. O privire rapidă în jurul mesei îi spuse Florei că Diana nu era acolo, deși doamna Kingsley-Scott rezistă despre dificultățile de a planifica o nuntă la moșia familiei din Frontiere cu războiul.

Discuția dintre bărbați era despre pescuitul zilei, cu speculații ca până la greutatea unui somon debarcat de Sir Charles și povești despre alți pești prins pe alte râuri.

Unul dintre bărbați a bubuit peste masă: — Ghillie-ul tău nu este exact un tip vorbăreț, eh, Charlie? Un pic bătrân, ce? Dar el știe lucrurile lui, îi voi da asta.

doamnă Helen lovitură Floră un care se scuză zâmbet inainte de in liniste zicală, 'A stabilit aceasta pe bufet, dragă. Bolnav ia-l pe Alec sa ma ajuti servi.'

El a avut deja împins a lui scaun înapoi din cel masa și a fost repede lângă ea, luând platoul greu de la ea. — Ar trebui să stai lângă eu, nefiind nevoit să ne aștept, mormăi el.

Ea i-a zâmbit în semn de recunoștință, dar a clătinat din cap și a plecat în grabă, preferând liniștea și liniștea bucătăriei, recunoscător pentru moale verde ușă care a atenuat racheta din sala de mese.

Ea a luat carnea din cuptor, punând-o să se odihnească pe un platou încălzit,apoi a început să facă sosul cu sucurile din tigaie.

Borboia frumos, iar ea doar scurgea legumele și punându-le în vase când apăru Alec, cărând o grămadă de pește farfurii. Le-a pus pe masă și și-a pus brațele în jurul ei, îngropându-i pe ale lui față în părul ei.

— Cum e aceasta mergi? ea intrebat, ajungând la completati cel sos bărci.

„Le-a plăcut somonul. Absolut delicios. Aici, lasă-mă să port vânat prin – vă scutește de încercarea de a fi nevoit să le ascultați nebuniile.

— Nu-ți face griji, nu mă deranjează. Restul le aduc eu, spuse ea aşezându-selucruri pe o tavă.

— Alec! Vocea lui Sir Charles era ascuțită și aspră, făcând-o pe Flora să sară așa că aproape că a vărsat sosul. Ea se uită peste umăr să-l vadă permanent în cel intrare. 'Obține înapoi în cel mese cameră la o singura data. esteextrem de nepoliticos din partea ta să neglijezi oaspeții noștri.

'Dar Tată, Floră nu pot administra Tot pe a ei propriu.'

'Prostii. Fata este perfect capabilă să servească o masă. Ce ea nu are nevoie să o împiedici în îndatoririle ei. Stătea într-o parte și îi făcu semn lui Alec să părăsească bucătărie, întorcându-se brusc și urmându-i pe a lui fii pantofi cu toc.

Al Florei obrajii ars cu A amestec de cel căldură din cel cuptor și umilirea cuvintelor lairdului. Dar ea și-a luat tava și a mers prin ușa din baze cu capul sus, așezând vasele pe masă și aruncând lui Alec un zâmbet liniştitor în timp ce făcea asta. El a fost aşezându-se pe spate la locul lui, între două dintre oaspetele femei, uitându-se cu totul mizerabil în timp ce vorbeau peste el despre domnul Churchill, noul prim ministru, și a lui soție, OMS purtau cel cel mai frumos croită paltoane și pălării atât de elegante.

Lady Helen și-a prins încheietura mâinii când a trecut. — Flora, dragă, du-te acasă acum. Ai făcut mai mult decât suficient. Eu mă ocup de restul. Vorbea discret, a ei cuvinte moale sub cel chicotesc și țipă de râsete la fel de domnule Charles

a dăruit masa cu o altă anecdotă de pescuit. Din mărgele ei reticul, ea a strecurat un mic plic maro în buzunarul Florei şorţ. — Aici, pentru toţi tare greu lucrez astazi.'

Flora clătină din cap, încercând să dea plicul înapoi, dar Lady Helen a avut loc a degetul la buzele ei, împuşcând uşor ea departe.

— Mulţumesc tu,' Floră a spus, păstrarea a ei voce scăzut, de asemenea, înţelegere acea acest gest a fost nu ceva acea ar avea a avut domnule a lui Charles aprobare. A fost intenționat ca un act de bunătate, dar în același timp a făcut ea se simte și mai nefericită cu privire la rolul pe care fusese forțată să-l joace în lucrările de seară. „Plăcinta este în cuptorul care se încălzește și există un ulcior de smântână în cămară pentru a merge cu ea.

Cu A da din cap și A blând pat pe a ei mână, doamnă Helen demis a ei iar ea s-a grăbit înapoi în bucătărie. Înainte să plece, Flora a răzuit și a spălat farfuriile de pește și tacâmurile. Restul ar trebui să aștepte pe doamna McTaggart, cine ar fi fi venire în cel Următorul dimineaţă la face cel mic dejun,dar a lăsat totul cât a putut de îngrijit.

Ea a scos plicul maro din buzunar și apoi l-a împăturit foaie de cremă scris hârtie conținând doamnă a lui Helen instrucțiuni în jurul aceasta. Cu un ciot de creion, ea a scris: *Mulțumesc, dar am fost încântat să vă ajut.* Ea l-a băgat sub felia de tort pe care o pusese pe masă pentru a tăia plăcinta, pentru ca Lady Helen să fie cea care să-l găsească.

Purtându-și șorțul, Flora închise în liniște ușa din spate în urma ei și mers jos cel conduce la Unde cel cale LED în cel pini către Căsuța Păzitorului. O pereche de bufnițe se strigau încet una la alta copaci. Ochii ei s-au adaptat rapid la lumina lunii și a luat câteva adâncimi, respiraţii recunoscătoare ale aerului nopţii. La cotitură, ea s-a oprit o clipă, lăsând briza ușoară să-i răcorească fața și gâtul și se uită înapoi spre casa. În spatele ferestrelor întunecate, putea distinge doar o licărire de lumina lumânărilor și o altă rafală de hohote de râs au dus la tăcere liniștea conversația păsărilor de noapte pentru o clipă. Apoi ea a întors spatele Casa Ardtuath și fața ei către Cabana Keeper, unde a simțit-o a aparținut.

Lexie, 1978

Daisy e ascunsă în pătuțul ei când vine Davy la cină și, pentru a schimbare, camera de zi din Keeper's Cottage se simte aproape ca genul de loc doi adulți ar putea petrece o seară civilizată împreună la un pahar de vin. Am împachetat jucăriile și am pus cărțile cu imagini pe un raft și Mi-am schimbat blugii și puloverul largi, scoțând o fustă dulap pentru haine și A cu maneca lunga tricou afară de A sertar.

În timp ce pregătesc un castron de maioneză cu usturoi pentru a însoți squatti-urile, pe care l-am gătit și le-am adunat într-unul dintre felurile de mâncare ale mamei, încerc din nou să amintiți-vă unde se încadrează Davy în viața lui Aultbea. Am un amestec de indistinct amintiri acea eu stocate departe în A colţ de Ale mele minte când eu stânga pentru Londra, ca un amestec de lucruri ascunse în pod. Ceva remorchere insistent pe A șuviță de acestea amintiri, încercând la descurca în sine. Nici după ieșirea noastră pe barcă, încă nu am reușit să-l plasez. Dar a existat o familiaritate în ochii lui și o presupunere de prietenie în felul lui din prima zi în care a apărut în pragul ușii mele, trimis acolo de Bridie.

Aud ușa Land Rover-ului său trântind și apoi se aude o smulgere a lui fluieră obișnuit când vine pe poteca către ușă, pe care am deschis-o înainte are șansa să bată.

El mâinile pe mine A în formă de mandolină sticla de Mateus Trandafir. 'The cel mai bun cel magazinul trebuie să oferta', spune el cu un rânjet.

Se așează într-unul dintre fotolii și își încrucișează picioarele lungi. „Este frumos”, spune el, uitându-se în jur la cameră. — Încă se simte ca a ta al mamei, dar și tu și Daisy v-ați pus amprenta. Ultima dată am fost Aici, Floră a fost stând unde tu sunt acum, turnându-mă A ceașcă de ceai.'

'Aceasta a fost bun de tu la vizita a ei.'

'Ah, eu făcut Nu Mai mult decât orice de cel alții. Bridie a fost Aici cel cel mai, desigur. Dacă găsea o slujbă care trebuia făcută, m-ar anunța și aș face-o vino și repara-l pentru Flora. Era o femeie drăguță, mama ta. am simțit mereu oricât de mult am făcut, nu am putut niciodată să-i răsplătesc bunătatea mie și a mea frate când ne-am spălat aici sus in razboiul.'

Acestea amintiri schimb și amesteca, devenind mai clar la fel de cel noroi acea nori Ale mele minte începe la se stabilesc A mic. 'Tu au fost evacuați? eu cere.

Davy dă din cap. „Stuart și cu mine am fost trimiși cu alți vreo treizeci de copii din Clydeside. Am fost cazați cu un cuplu în sat. Când războiul Am plecat acasă.

'Cati ani aveai?' Întreb.

„Aveam doar patru ani când am fost trimiși aici. . . nouă până la momentul războiului încheiat. Fratele meu era totuși cu câțiva ani mai mare. El a avut mereu grijă pe mine.'

Se aplecă înainte și ia fotografia mamei de pe șemineu. „Aceasta este o poză grozavă a ei. Așa arăta când am văzut-o prima dată, nu că s-ar fi schimbat vreodată prea mult. Și a murit mult prea tânără.

eu lua A înghițitură de Ale mele vin. — Ea ar fi avea fost şaizeci acest an.'

El pune poza înapoi deasupra șemineului și ridică paharul spre el. — Iată la a ei, apoi. Floră Gordon: mult iubit și mult ratat.'

La cuvintele lui, un val brusc de durere amenință să mă copleșească. În pentru a acoperi umezeala bruscă din ochii mei, îi trec un castron de Se frământă și schimbă subiectul. — Mulțumesc pentru ziua de ieri. A fost grozav de primit afară pe apă. O zi magică. Amintirea luminii soarelui pe mare iar focile care vin să asculte cântecul nostru sunt încă vii în mintea mea.

'Aceasta a fost bun având cel companie. Sunt bucuros noi a avut cel vreme pentru aceasta.

este nu de multe ori noi obține A zi la fel de calm la fel de acea, chiar în adăpostul de cel lac.'

În timp ce așezam vasul de homari ghemuiți pe masa din bucătărie, lângă ulcior de campion alb și trandafiri de câine pe care Daisy și cu mine i-am cules mai devreme, îl conduc conversație înapoi la povestea lui Davy, încă încercând să deslușească acea sferă încâlcită de memorie.

— Atunci când te-ai întors la Aultbea?

„Eu a venit înapoi în cel din timp Anii șaizeci. Tu ar avea fost despre şaisprezece sau așa, presupun. Era cam pe vremea când plecai la Londra. Toată lumea vorbea despre cum ai obținut un loc la școala de scenă. Tu au

fost toastul comunității. Bridie și mama ta nu ar fi putut fi mai mândru de tine.

Șuvițele amintirilor de mult uitate reapar în sfârșit. 'Oh, da, eu tine minte acum. Tu mutat în ta casa acea an, eu gândi.' eu vag amintește-ți de bârfa care a anunțat sosirea lui – ceva despre el a moștenit casa în care locuise în anii războiului. 'Desigur. Aceasta obișnuia să aparțină familiei Carmichael.'

El dă din cap. „Mi s-a părut ca o întoarcere acasă, să fiu înapoi în Aultbea. Și Am fost norocos să am o casă la care să vin. Glasgow a fost un concert dur. Chiar deși era greu să plec din oraș când eram atât de mici refugiaţii s-au dovedit a fi cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat vreodată şi Stuart.

— Și unde este Stuart acum? Încă în Glasgow?

a lui Davy ochii se înnoţesc şi el lasa capul. Apoi el spune: „A murit. A fost înjunghiat într-o luptă după un meci de fotbal.

'Sunt asa de scuze. eu a ajunge peste și a pune Ale mele mână scurt peste a lui.

El se scutură a lui cap, amintindu-şi. 'Noi au fost pe al nostru cale Acasă după jocul. Ne-am întâlnit cu un grup de fani rivali. Au început în mine. Stuart a intrat, având grijă de mine ca de obicei. Cineva a scos un cuțit. . . A fost totpeste câteva secunde.

— Asta e îngrozitor. Sunt asa de scuze eu nu știa l.'

Davy se uită la apele lacului, care se transformă în aur lumina serii. „Îi plăcea acest loc”, spune el. — I-ar fi plăcut pescuit. eu numit cel barcă pentru l. Și pentru Ale mele mam. Ea e plecat acum, de asemenea.'

„Bonnie? Acesta era numele ei?

— Da. Ea încercat a ei Cel mai bun la fi al nostru mami, dar ea a fost pe a ei proprii și viaţă a fost greu și când noi a venit departe asa de tineri ea lovit cel sticla greu. A încercat să o scuture când ne-am întors la ea, dar nu a reușit niciodată. Pierderea lui Stuart a răsturnat-o chiar peste margine.

Amândoi tăcem câteva secunde: el pierdut în durerea lui, eu pierdut pentru cuvinte.

— Nu i-am putut salva pe niciunul dintre ei. Și asta e ceva ce a trebuit să trăiesc cu de atunci. Așa că le-am pictat numele pe barcă când am venit acasă Loch Ewe și ei navighează împreună cu mine când sunt acolo.

'Și vreodată de cand apoi ai întors ta Atenţie la salvarea toți ceilalți ai putea, având grijă de Bridie și de mama mea și de oricine altcineva cine avea nevoie de o mână de ajutor? Cuvintele îmi ies din gura înainte să pot Stop lor. eu Rău ei cu amabilitate, dar ei ieși sunând gresit.

El dă pe mine A lung uite. Apoi spune nivel, 'Sunt nu asa de sigur asta e Adevărat. Este doar felul în care merge pe aici. Cu toții avem grijă unul de celălalt. Pot fi asta e ceva tu uitat în toate acestea ani tu a petrecut în Londra.'

Furia îmi crește în piept, dar apoi îmi dau seama că are dreptul să se apere el însuși împotriva sincerității mele. — Bine, idee bună, recunosc. 'Am afară a căilor de pe coasta de vest și poate că nu a fost bine. Admitând asta vine ca o uşurare pe care o descopăr, tăind prin mrăinuş gard viu de defensivitatea acea Am crescut la proteja eu insumi din Ale mele propriivinovăţie.

El se toarnă apă în Ale mele sticlă. „Îmi pare rău, Lexie. Pot fi ai a primit A punct,de asemenea. Poate că am tendința de a încerca să salvez oameni.

eu a ridica Ale mele apă sticlă la a lui. — Iată la ambii al nostru vinovat constiinteapoi.'

El își clintește paharul de al meu și cântă versul unui cântec.

' *Când toate este ghid și proaspăt și pură –*

Nae vinovăție inima să înțepe. '

eu a ridica Ale mele sprancene întrebător.

„O rime veche, veche”, explică el. 'Parte de

ta repertoriu pe A sâmbătă noapte?'

El râde. 'Nu de obicei. Noi scop la crea A puțin mai vesel atmosfera. Nu vrem ca publicul nostru să ne iasă la o parte jale.'

Îi dau vasul și el adună încă un pumn de squatti pe a lui farfurie.

— Deci, când o să vii și să asculți?

dau din umeri. 'Nu sunt sigur. Va trebui să încerc să găsesc pe cineva care să se ocupe de Daisy. — Al lui Bridie deja a oferit,' el raspunde, rânjind la fel de eu automat

se încurcă ușor la faptul că au discutat despre ipoteza mea viața socială și punerea în aplicare a planurilor pentru a o transforma în realitate. — O, vrei Treci peste tine, Lexie Gordon. Lasă-ți prietenii să te ajute din când în când și apoi. Nu te va ucide.

Râd, ținându-mi mâinile în sus, înfrânt. Știu că îmi va face plăcere să am un seara la bar ascultând muzică și știu că Bridie și Daisy vor avea ei înșiși aici, la cabană.

— Asta e stabilit apoi,' el spune. 'Acest sâmbătă aceasta este.'

'Cum do tu stiu eu nu deja avea ceva altfel pe acest sfârșit de săptămână?' eu cere, în unu ultimul zadarnic atentat, încercare la recâştiga Control de cel

conversaţie.

— Doar o bănuială, spune el.

'Bazat, eu presupune, pe cel uzual cunoştinţe acea eu nu au a avut ceva în orice weekend de când am ajuns aici?

'Ceva ca acea,' el spune, și reumpleri Ale mele vin sticlă. 'Acum, spune pe mine despre toate acele mari teatre în care ai cântat acolo jos, în Londra. Ce a fost cel mai mare?

Cumva, data viitoare când mă uit la ceasul din bucătărie, este aproape miezul nopții și am vorbit ore întregi. Davy scurge ceașca de cafea pe care am făcut-o de veacuri în urmă și își împinge scaunul înapoi de la masă.

— Mulțumesc pentru o seară frumoasă, Lexie. A fost o ședință grozavă Al Florei bucătărie masa din nou, auz a ei fiica a rade A pic. Acest casa a fostmereu plin de cântec și voie bună.'

Când el frunze, cel cabana pare de asemenea gol. Am savurat a lui companie și acum am reușit să-l plasez, îmi amintesc că mama folosea să-i pomenească numele din când în când. În timp ce curăț ceștile în chiuvetă, cuvintele lui răsună în bucătăria goală. Gama se bifă ușor pentru sine se raceste noaptea si de pe dealul din spatele cabanei vine clachetul strigăt al unui corncrake. Mă plimb în sufragerie și îl iau pe cel al mamei poza de pe şemineu. „Cred că este timpul să fie umplută casa asta cântec și voie bună din nou,' Ii spun ei.

Și ea îmi zâmbește cu aprobarea ei înapoi în timp ce reinstalez imaginea în ea așezați și stingeți lumina.

Floră, 1940

Duminică seara, a doua zi după ce gătise pentru petrecerea de pescuit la Casa Ardtuath, Flora stătea pe banca din fața cabanei lăsând soarele scăldă-o în lumina ei, razele ei punând în foc nuanțele roșii-aurii din părul ei a trasat o potecă languidă pe cerul vestic. Avea coșul ei de reparat lângă ea și coasea un nasture pe una dintre cămășile tatălui ei. Securizarea cu câteva ochiuri rapide, ea a tăiat firul și a împăturit cămașa îngrijit, punându-l într-o parte. Înainte de a ajunge în coș pentru următorul articol, se relaxă pentru o clipă, sprijinindu-și capul de peretele cabanei in spate ea, inchizand ochii ei şi ridicând-o fata la căldură.

În ciuda liniștii de la sfârșitul zilei, gândurile îi bâzâiau în cap ca muște, iritante și persistente. Știrile de pe wireless din acea dimineață aveau fost profund neliniştitor: numai ultimul săptămână mii de trupe a avut fost evacuat din Dunkerque în cel față de cel limba germana avans, cel Olanda având căzut și Belgia având s-a predat A puţini zile mai devreme; un portavion britanic fusese scufundat în largul Norvegiei de către german cuirasate; Paris a avut fost bombardat, și Italia a fost emitent tot mai mult declaraţii beligerante. Fusese o ușurare când au făcut-o buletinele de știri s-a încheiat și programul muzical începuse. Dar chiar și cântând alături de melodiile familiare nu reușiseră să ridice mult moralul Florei. Și apoi, ca o amintire a faptului că războiul i-a afectat și pe cei apropiați de casă, se ciocnise în Bridie la o plimbare după prânz, care îi spusese că o familie la Poolewe tocmai primise o telegramă prin care spunea că avionul fiului lor fusese doborât peste Canal și era dispărut, presupus mort. Bridie a spus și asta in timp ce cel evacuare din Dunkerque a avut salvat mulți vieți, știri a fost filtrându-se prin asta, Divizia 51 Highland fusese prinsă în interior și mulți de cel bărbați Luat prizonier. The amenințare de cel război, care la primul a avut părea la minciună departe oprit dincolo cel perete de dealuri, a avut început la insinua

în căsuțele albe de pe malul lacului acum, aruncând o umbra de frică mereu prezentă chiar și în zilele în care lumina soarelui străluceacel apă.

Aceasta dominat toate al lor gânduri aceste zile, realizarea Al Florei privat preocupările par meschine în comparație. Și totuși ea încă nu se putea abține să chinuiască asupra comportamentului lui Sir Charles față de ea de ieri. Fusese atât de frig. De obicei, o trata cu o jovialitate fragilă, în cel mai bun caz, sau cu o dispreț obișnuită. Dar ceva a avut mutat de cand el ar fi deveni conștient de cel apropiere între ea şi Alec. Mândria ei era încă înțepată de felul în care el a umilit-o. Ea a încercat să împingă acele gânduri deoparte. Știa că Alec îl iubea ea, dar și-ar fi sfidat tatăl dacă ar fi vorba de asta? Ea îi simțise furia ieri și totuși fusese neputincios să acționeze. Atât el, cât și mama lui erau ținut strâns în strânsoarea de oțel pe care Sir Charles o exercita asupra familiei sale. A fost al lor iubire suficient de puternică pentru a rezista acestei forțe?

Ea oftă, deschizând ochii la sunetul unei explozii de la o navă fluieră pe lac. Un alt cuirasat intrase în port, manevrând în timp ce a aruncat ancora, iar o cisternă se apropie de alimentați-l. Mâine dimineață va reveni la serviciu în tabăra de la Mellon Charles. Cel puțin asta ar fi o distragere binevenită, știind că era face partea ei pentru efortul de război.

A băgat mâna în coșul ei de reparat pentru a scoate un ciorap de care avea nevoie încleștând și începu să înfiletă un ac gros cu o șuviță de verde Lovat lână. Zgomotul pașilor pe poteca din spatele casei o făcu să se întoarcă, aşteptându-se să fie tatăl ei înapoi de la veghe la garon. Dar era Alec care apăru, cu faţa încreţită în frunte. Expresia lui s-a topit într-o zâmbet larg la vederea ei stând acolo și el se aruncă pe el banca de lângă ea, măturând-o în brațele lui, evitând cu multă putere să fie tras în țeapă de acul de înrâcnit din mână.

S-a grăbit să-și ceară scuze pentru comportamentul tatălui său. 'Nu pot să cred ce îngrozitor a fost ieri, arătându-se așa în fața Urquharților. Făcându-i să-i invit și pe Kingsley-Scott. A fost imposibil tot sfarsitul de saptamana. Biata mamă s-a retras în patul ei cu o durere de cap acum că au plecat. El doar refuză la Accept acea cel război are schimbat Tot.'

— Dar *chiar* a schimbat totul? întrebă Flora, sprijinindu-și capul împotriva a lui umăr și privind afară la cel vast gri hulks ancorat în cel

dafin. „Este acum lumea atât de diferită încât să poată fi alături de fiul unui laird?A fiica vânzătorului?

El a tras înapoi, deținere a ei la arme lungime, încercând la citit a ei expresie. Ochii lui întunecați erau plini de durere și dragoste. — Flora, am nu m-am gândit niciodată la tine în felul ăsta. Nici tatăl tău, nici Ruaridh. Sunt ca o familie pentru mine, am fost mereu. Și tu – ei bine, trebuie să știi asta Te iubesc de ani de zile. Și vreau să te iubesc mai mult, pentru toți anii în care am fost au părăsit. În această lume incertă, simt că iubirea mea pentru tine este singura anumit lucru de care trebuie să mă țin. Orice s-ar întâmpla, pentru numele lui Dumnezeu, Flora, nu tatăl meu să ne ia asta.

Și-a coborât privirea, încercând să ascundă îndoielile pe care le mai simțea. Foarte cu blândețe, el trase linia feţei ei cu palma, apoi se înclină bărbia ei în sus pentru ca el să-i poată vedea din nou ochii.

„Știu că nu este ușor”, a spus el, „dar odată ce acest război se încheie, puterea mea Tată mânuiește peste S.U.A voi fi dezamorsat. Bine fi gratuit a se căsători apoi.'

— Dar mama ta, totuşi? Flora știa cât de îngrijorat era Alec despre o lasă pe Lady Helen singură la Casa Ardtuath. Sir Charles avea devenit din ce în ce mai irascibil pe măsură ce modul de viață la care se simțise mereu intitulat a fost mai departe erodate de cel război, și Mai mult decât o singura data, Alec a avut a recunoscut Florei că a văzut vânătăi revelatoare pe brațele mamei sale, care el bănuit la fi semne de a ei a sotului temperament. Când el a întrebat a ei Cum ea ar fi vino de cel vânătăi, deşi, doamnă Helen mereu făcut scuze, abătându-și întrebările. Nerăbdător pentru siguranța mamei sale, a cheltuit cât mai mult timp posibil la casă, dar a fost rupt, de asemenea, între exigențe ale slujbei sale de la bază și dorința lui de a petrece mai mult timp cu Floră.

El a oftat. „Poate că lucrurile vor fi mai bune pentru noi toți odată ce războiul se va termina. Tatăl meu se va întoarce să-și petreacă cea mai mare parte a timpului la Londra și va fi mai ușor pentru mama din nou. Își întinse mâna. — Te rog, Flora, trebuie crede în noi, așa cum cred eu. Singurul lucru bun cu care ies din logodna mea Diana a fost conștientizarea că nu aș putea niciodată să simt pentru nimeni așa cum mă simt despre tine. Noaptea trecută a fost o încercare îngrozitoare pentru amândoi. Dar într-o zi, eu promit că vei fi stăpâna Casei Ardtuath și vei lua locul tău de drept la masa aceea.

Ca răspuns, ea și-a împletit degetele în ale lui, urmărind tendințe peste dosul mâinii lui cu degetul mare. Se simțea în siguranță cu el Aici. Dar la fel de ei sat in cautarea afară peste cel lac către cel de vest dealuri,

cerul de acolo a început să se înceapă în timp ce norii se îngrămădeau din oceanul de dincolo, înghițind soarele. În ciuda căldurii serii de vară, Flora tremura ușor. Peretele solid al cabanei de care se sprijinea încă radiat cel căldură de cel zi. Dar ea știa deplin bine acea acest Acasă – cel numai una pe care o cunoscuse vreodată – putea fi luată de la ea la fel de brusc ca marea ar putea Schimbare este dispozitie, ar trebui să domnule a lui Charles furie la al lor relaţie faceel a hotărât că era timpul să-și dea drumul vânatorului.

Îndatoririle Florei la baza navală implicau în principal ofițeri de conducere către și dinspre cel dig, sau livrând și colectare cel personal OMS echipat cel atenţie posturi care fuseseră construite în jurul lacului. Uneori, de asemenea, conducea mai mare vehicule – camioane și ambulanțe – când a apărut necesitatea. Ea stătea înăuntru NAAFI cu Mairi când a venit ordinul de a duce o ambulanță la Cove, pe partea îndepărtată a Loch Ewe. A Tilly – porecla căreia i-au dat vehicule utilitare mici din servicii – ieșiseră de pe drum și ajunseseră blocat în șanț, iar ocupanții săi suferiseră răni ușoare.

Flora a condus, cu Mairi lângă ea, și au mers în viteză de-a lungul țărmului spre unde drumul se îngusta la o singură pistă dincolo de Poolewe. O milă mai departe mai departe, au dat peste mașina în șanț, arătându-se alarmant într-o parte. A sublocotenentul încerca să bage o piatră mare sub una din spate rotile. Colegul său – un ofițer de muniție deputat în serviciul anti- aeronave pistol la cel atenţie punct – sat năucit la cel latură de cel drum, cu nimeni altul decât Bridie încercând ocupată să modeleze o praștie din ce, pe o inspecție mai atentă, părea a fi o fâșie ruptă din jupon.

Cele două fete au sărit jos din vehiculul lor. „Mireasă! Sunteți cu toții dreapta? Ce s-a întâmplat?' întrebă Flora.

— O oaie pe drum, răspunse Bridie veselă. — A trebuit să devii pentru a rata aceasta. Am scăpat doar cu câteva umflături și vânătăi, dar cred că este sărac al doamnelor braţ este spart. The de oi amenda, deşi,' ea adăugat.

— Aici, spuse Mairi. 'Lasă-mă să arunc o privire.' Ea a adunat pansamente și a praștie adecvată din spatele ambulanței și a îngenuncheat lângă ofițer. Cu pricepere, ea examinat a lui rănire și legat a lui braţ blând dar cu fermitate la pieptul să imobilizeze încheietura mâinii, care deja începea să se umfle.

Lăsându-l pe Mairi să se ocupe de accident, Flora i-a ajutat pe ceilalți tineri ofițer să atașeze o frânghie la bara de protecţie a Tilly. Inversarea ambulanță,

a reușit să scoată mașina din șanț, îndreptând-o astfel încât ei să poată uita-te bine la daune.

„Hopa,” remarcat Bridie, 'acea spate axă nu uite de asemenea sănătos.'

— Nu pare deloc sigur de condus. Va trebui să te remorcăm înapoi și să ajungems-a văzut, spuse Flora.

Tânărul se uită la ceas. — Am întârziat să-l scutesc pe priveghete la punct. Crezi că ai putea să mă lași acolo și apoi să vii înapoi pentru acest lot?

'Desigur. Sari inauntru.'

A trecut cu mașina pe lângă rândul de croft văruit în Cove – aceleași cabane acea ea și Alec a avut văzut din cel apă pe al lor vizita la cel stâncos arc dincolo Firemore plajă în cel arc – la Unde cel urmări s-a stins chiar pe lângă adăpostul de beton care fusese construit ca a post de veghe la gura lacului. În timp ce santinelele îşi duceau la îndeplinire predarea, Flora a mers la marginea stâncii. Mult sub ea, cel valurile se izbiră de contrafortul negru zimțat al Furadh Mor, o stâncă care crescut din apă la puțină distanță de țărm, unde marea a răsucit și spumă peste stânci de parcă ar fi tras cu frustrare de adăpostul promontoriului oferite cel mai calm ape dincolo. Ea știa cel putere de cel valuri nu a fost cel numai Pericol afară Acolo în cel Nord Atlantic, Unde limba germana cuirasate a pândit dincolo cel orizont și U-boat-uri târâi în pachete, vânându-și prada ca lupii flămânzi.

Drumul înapoi la baza de la Mellon Charles a fost lent, îngreunat de cel greutate de cel deteriorat Tilly, care clatinat in spate cel ambulanță pe frânghia ei de remorcare ca o balenă beată cu Bridie la volan. Mişcarea lor sosirea l-a scos pe comandantul lagărului din coliba lui. Și-a ridicat-o pe a lui sprâncenele la vederea mașinii avariate și s-au ridicat mai departe, aproape dispărând sub cel vârf de a lui capac, la cel vedere de cel rănit muniţie ofiţer.

'Lua acea om la cel chirurg. Și tu – domnisoara Macdonald, este aceasta?

Raport pentru a mea coliba odata te-ai spălat acel ulei de pe tine mâinile.'

Flora aruncă o privire compătimitoare către Bridie, deși prietena ei părea nerușinat la perspectiva unui îmbrăcăminte din partea comandantului însuși. La urma urmei, nu era prima dată când se întâlnea cu o oaie, și acolo era, de asemenea, ocazia când ea întâlnise un alt Tilly frontal și avusese o ratare îngustă, deși de acea dată fusese celălalt șofer cel care ajunsese în şanţ.

Până la ora prânzului, Bridie fusese redistribuită din sarcinile ei de conducere la a rol in spate cel tejghea în cel NAAFI Unde cel domeniul de aplicare pentru trecând devastarea flotei de vehicule a lagărului a fost redusă considerabil. Dar, după cum le-a remarcat veselă Florei și lui Alec mai târziu, la un porto și lămâie înăuntru Taverna Jellyjar, a simțit că este un rol căruia i se potrivea mai bine, dobândind o experiență valoroasă sub doamna Carmichael și doamnele de ruralul. Toți au intrat și au vrut să discute, așa că a fost bine loc pentru a auzi toate știrile.

Și, în plus, ofițerul de artilerie cu încheietura ruptă fusese implicat o văd și o invitase să meargă la spectacolul de film de la sală cu el săptămâna următoare pentru a urmări cea mai recentă poză Laurel și Hardy.

'Bunătate!' a spus Floră, razand. 'OMS ar avea gând roșu fie atât de multă emoție de avut în Aultbea, din toate locurile?

Lexie, 1978

Până am terminat de dat Bridie instrucțiuni stricte despre Daisy rutina de culcare – chiar dacă știu că nu plătește deloc atentie la ceea ce spun ca e prea ocupata sa o sara in genunchi si spunându-i povești despre bunica ei – deja se revarsă muzică dinbar când ajung la hotel.

Stomacul meu se contractă de nervi când deschid ușa și pășesc peste prag. Poate că a fost o greșeală să ieși în seara asta. Și dacă nu e nimeni aici pe care să-l cunosc? Va fi faptul că intru cu nebunie într-un bar pe cont propriu îmi reafirm statutul de o femeie căzută?

Dar toți în boboșul cald, care este plin de miros de bere și țigări, este prea intenționat să se bucure de muzică chiar și ca să-l observe. Apoi eu vezi pe Elspeth și pe soțul ei, Andy, și pe una dintre celelalte mame din cel grup de joacă cu a ei partener, stând la A masa în cel colţ.

Elspeth îmi face semn cu mâna. — Lexie, ne întrebam unde ai ajuns la. Bridie mi-a spus că o dăda pe Daisy în seara asta – a fost atât de încântată despre toată ziua.

„Bună, Lexie”, spune Andy. „Ma bucur să te revăd după toți acești ani. Ce bei?' El insistă să-mi ia comanda și își dă drumul prin camera aglomerată până la bar, oprindu-se să schimbe glume cu mai multe alți bărbați alături modul în care.

Mă așez pe scaunul pe care Elspeth l-a păstrat pentru mine și îl simt tensiunea din umerii mei se uşurează puţin. Poate că va fi bine după toate. am crezut as fi un străin, dar eu descopăr sunt printre prieteni.

Îmi întorc ușor scaunul ca să pot urmări muzicienii. Iată-l pe Davy chitara lui alături de un acordeonist, un tobosar cu un bodhrán și a lăutar. Sunt în plin flux:

' *Am fost A sălbatic rover pentru ale multor cel an*

Și mi-am cheltuit toți banii pe whisky și bereDar
acum mă întorc cu aur într-un magazin grozav
Și eu nu voi Joaca cel sălbatic rover Nu Mai
mult . . . '

Muzica se învârte și curge, melodia sa la fel de ușoară și sigură ca fluxurile cel lac, în creștere și cădere și măturatoare S.U.A toate de-a lungul cu aceasta. Fiecare picior bate în timp în timp ce întreaga cameră se unește în cor, ridicând acoperișul:

' *Și este Nu, nae, nu,Nu*
nae niciodată nu mai
mult Voi fi un rover
sălbatic, Nu nu Nu Mai
mult. '

Pe măsură ce melodia se termină, se aude un huluit și un urale și apoi trupa ia o pauză, lăsându-și instrumentele să vină la barul unde se află a dat băuturi pe casă.

Davy își împinge drum prin mulțime până unde stăm noi și Elspeth amestecă de-a lungul, făcându-i spațiu între noi.

„Deci ai venit până la urmă”, spune el, strigând să fie auzit deasupra zgomotului. „Eu m-am gândit că s-ar putea să vă răcorească picioarele în ultimul moment și voi fi aterizat cu În schimb, Bridie pentru seară.

— M-ar fi împins afară din casă dacă aș fi încercat să rămân. Ea și Daisy va avea o petrecere proprie, nu am nicio îndoială, care implică și ea mulți butoni de ciocolată și șanse foarte mici de a ajunge la culcare la timp.

— Atunci cu atât mai bine pentru tine; va dormi mai târziu dimineața. Deci tu poți să bei încă o băutură și să te distrezi. Cum îți place trupa?

— Ei sunt bun,' eu Spune. 'De curs, cel chitară jucător ar putea do cu nistepractică, dar celelalte sunt grozave.

— Ai grijă, răspunde el râzând. „O să te ridicăm să cânți mai târziu și atunci s-ar putea să fii recunoscător pentru un pic de acompaniament de chitară.

eu rață Ale mele cap, regretând tachinarea l, apoi întâlni a lui privirea și Ale mele ochii sunt mari și rugători. 'Nu in seara asta. Te rog, Davy, nu sunt pregătit mai cântă din nou.

El poate sa vedea Sunt serios. 'Bine,' el spune. 'Bine lăsa tu uşura tu în blând. În seara asta poți cânta împreună cu ceilalți. Într-una din zilele astea vom face du-te acolo sus, Lexie Gordon. Când ai muzică în suflet tu nu o pot păstra pentru tine pentru totdeauna.'

Elspeth îl ghiontește pe partea cealaltă. — Dă-i o pauză, Davy. Ea e păstrându-l pentru noul ei concert la grupul de joacă. Se aplecă înainte și

îmi spune acea o alta grup peste la Poolewe avea auzit despre al nostru muzică sesiune și

am cerut să se alăture. „Am putea vedea dacă sala e liberă într-o dimineață și folosim acea. În acest fel, mai mulți oameni pot veni și le va oferi copiilor spațiu suplimentar fugi și tu.

Davy dă din cap cu aprobarea lui. — Iată. Ce ți-am spus? Muzica in sufletul tau.'

Ceilalți membri ai trupei își ridică din nou instrumentele și el se ridică în picioare. — Se pare că suntem din nou.

eu ceas -l Joaca. În ciuda Ale mele tachinare, el este într-adevăr bun. Variat membrii publicului fac un pas în diferite momente ale serii pentru a juca, sprijinit de cel grup. Există A tip cu A penny fluier și A femeie cu un flaut celtic, un armonicitor și un al doilea lăutar și fata care este fost servire băuturi in spate cel bar trepte sus la cânta A a stabilit, de asemenea. Davy alternează între chitara lui și mandolină și sunt impresionat cum Cântarea lui este fără efort, notele curgând de sub degete. The seara trece repede și prea devreme sună clopoțelul pentru ultimele comenzi. Noi să ne cântăm răgușiți cu o ultimă interpretare a „The Bonny Lass o' Fyvie-O" și apoi este timpul la mergi acasa, cu apeluri de 'Te văd data viitoare . . .'

'Bolnav prietene tu de-a lungul cel drum,'

promoții Davy. 'Este Bine, Bolnav fi

amenda,' eu Spune.

— Știu că o să te descurci, dar mi-ar plăcea să mă plimb pentru a sufla pânzele de păianjen departe. Bolnav prinde a lift înapoi cu Bridie, o vezi în siguranță acasă de asemenea.'

— Iată din nou, ai grijă mereu de oameni, spun eu, tachinandu-l din nou.

— Ei bine, mă cunoști. El ridică din umeri.

Mergem pe drumul de mal în tăcere pentru o întindere, apoi spun: „A fost a seara grozava. Mulțumesc că m-ai invitat. Trupa ta este foarte bună, tu stiu.'

— Mă bucur că te-ai distrat. Și acum nu vei mai avea nevoie de un invitație data viitoare, știind că ești printre prieteni.

La Keeper's Cottage, luminile aprind la ferestrele bucătărie și cel stând cameră, dar când eu peep în eu vedea Bridie rapid adormit în un fotoliu, sforăind ușor. Cu tact, fac un pic de zgomot intrând așa are timp să se trezească și să-și îndrepte cardiganul.

— Cum a fost seara ta? Întreb.

„Oh, pur și simplu grozav", spune ea. „Am avut câteva jocuri și povești și apoi ea coborât fără murmur. Cum a fost muzica?'

'A fost minunat! Dar nu-i spune. Dau din cap spre Davy. — Va primi doar prea mare pentru cizmele lui.

Davy rânjește. — Niciun risc de asta pe aici, cu voi doi de păstrat eu in locul meu. M-am gândit să o văd pe Lexie înapoi și apoi să te iau acasă cu tine a ta, de asemenea, Bridie. Tu stiu ce ei Spune despre Două păsări . . .'

Ea chicotește, încântată să fie numită „pasăre”. „Întotdeauna un domn, Davy Laverock. Noapte, Lexie, mă bucur că te-ai distrat bine. Sună-mă oricând ai nevoie din nou de o dădacă.

Când au plecat, mă strec sus și mă uit în patul unde Daisy stă ascunsă în șalul cu model de scoici, cu brațele deasupra capului într-o gest de relaxare totală. Am pus un deget într-o palmă moale și ea zâmbește slab, propriile ei degete strângându-se în jurul ei pentru o clipă. Apoi plasez un sărut ușor ca o penă pe frunte și pe vârful picioarelor către propria mea cameră, vârtejul de cel muzică încă cântând în capul meu ca Mă duc la somn.

Floră, 1941

Războiurile de război au continuat, dar au rămas dincolo de orizont, a furtună îndepărtată peste ocean. Flora mulțumi zilnic pentru dealuri legănând lacul care dădea adăpost celor pe care îi iubea. În est, Norvegia a căzut sub ocupația germană și se spunea că Hitler adună trupe granițele Rusiei; spre sud, dincolo de zidurile falnice ale scotienilor munţi, Engleză și scoţian orase au fost fiind zguduit de cel Bombele Luftwaffe în timp ce Blitz-ul au plouat teroare din cer, în timp ce lor locuitorii au rămas sfidătoare în fața atacului.

Apele izolate ale Loch Ewe încă ofereau un refugiu sigur pentru navelor de cel britanic flota, ținut secret din cel dusman, la fel de bine la fel de pentru nave comerciale care s-au adunat acolo înainte de a face călătoria periculoasă peste Atlantic pentru a aduce provizii înapoi în Marea Britanie din America. Dar apoi, într-o noapte scurtă de iunie, acel sentiment de securitate a fost spulberat.

Aceasta a fost cel urgent sunet de A fluier din cel antiaerian baterie de mai jos cel Ardtuath Imobiliar acea sfâşiat Floră din a ei dormi. La fel de ea iesit la suprafata din adancul viselor ei a devenit constienta de insistente zgomotul unui motor de avion care se apropia din ce în ce mai mult. Se grăbi spre fereastră și trase înapoi un colț al panei. O semilună în scădere a aruncat-o lumină peste apă, adăugând strălucirea ei slabă fasciculului unui reflector care a măturat întunericul cerului. Deodată, perdele de foc traser au inundat întuneric. Împotriva strălucirii lor, ea putea vedea țeava uriașă a ack-ack-ului pistolul întorcându-se înspre cer, în timp ce echipajul său se orienta. Cu un fulger și un bum acea s-a scuturat cel scânduri de podea sub a ei neizolat picioare, antiaerian runde iluminat cel scenă. Patru avioane năvălit și apoi bancar brusc, sustragerea cel scoici acea a explodat în jurul lor. The tunieri resetare al lor lagăre, urmând cursul Junkerilor în timp ce zburau deasupra navelor acea culca la ancoră în cel dafin de mai jos. ei dat afara din nou, și cel aer

reverberată cu bubuitul și bubuitul mai multor obuze ca armele de la Tournaig a intrat si el in actiune.

Unul dintre avioane a fost lovit, s-a trântit și apoi s-a îndreptat spre Nord Vest, și apoi o alta coajă a explodat închide la A al doilea avion acea de asemenea deviat oprit către cel Minch, A pall de negru fum întunecând estecoadă.

Părea de parcă bateriile de arme au reușit să disperseze atacul dar apoi, spre groaza Florei, a aparut un al cincilea avion, cu motoarele oprite, venind pe o traiectorie de zbor care era dreaptă și joasă în timp ce tunurile anti-ack erau antrenat pe momeli în altă parte. Și-a dat drumul bombelor peste navele dinăuntru Golful. Exploziile au făcut să se cutremure pereții cabanei și au trimis pe a pană de fum și apă sus în aer deasupra lacului. Apoi toate rămas avioane bancar și întors, alpinism rapid în cel noapte cer, cel zgomotul motoarelor lor ce se stingea în timp ce fugeau. Ea a privit în întuneric, încordându-și ochii pentru orice scăpare de flăcări.

În timp ce pistoalele tăceau, ea se îndreptă spre ușa din față, deschizând-o și uitându-se afară. Tatăl și fratele ei au apărut pe hol în spatele ei în pijamalele lor.

'Ceea ce este cel deteriora?' Ruaridh a întrebat.

— E prea întuneric, nu văd clar. Dar, din fericire, bombele nu par la avea făcut A direct lovit. eu nu pot vedea orice lucruri fost a stabilit pe foc, la cel mai puţin.'

— Cel mai bine închide ușa aia, fată, spuse tatăl ei. — Nu vrei să fii stând acolo dacă acele avioane se întorc pentru a doua încercare. S-a întors spre Ruaridh. — Se pare că Jerry a descoperit ce a ascuns Loch Ewe. Poate că ar fi bine să construim acel adăpost Anderson până la urmă.

Alec a venit să o găsească pe Flora la bază a doua zi și au mers de-a lungul ţărm A mic cale. „Eu doar dorit la face sigur tu au fost toate toate dreapta,' el a spus. — Nicio pagubă făcută la cabană? Explozia bombei a doborât a bucată de tavan în sala de mese a casei. Mama era destul de zguduită, dar tatăl meu este mai enervat de costul înlocuirii tencuielii și Unde pe Pământ el este mergând la găsi cineva OMS poate sa restabili astfel decorniș uri complicate în zilele noastre.

— Ai auzit ce sa întâmplat? întrebă Flora.

Alec dădu din cap. 'Unu de cel livra navelor a avut A aproape dor, care făcut niste deteriora, cu toate că din fericire Acolo au fost Nu victime.' El rânji. — Se pare că Jerry și-a înșelat ținta în întuneric, pentru că singurul lucru ia o lovitură directă au fost stâncile din partea de sus a insulei unde este plasa boom fix. Forma lor le face să arate un pic ca o barcă. Atenția lui a fost prins de ceva pe cer spre orizontul îndepărtat și expresia lui a devenit serios.

Urmându-i privirea, Flora și-a protejat ochii cu mâna, tocmai în stare distinge o pată întunecată împotriva orbirii soarelui. 'Ce este?' ea a întrebat. — O soarelă? Sau un vultur, poate?

A scuturat din cap. „Un vultur nu zboară în linie dreaptă moartă ca acea. Ar putea fi un avion de recunoaștere. Trebuie să mă duc să raportez, în caz că observatorii nu au transmis-o deja prin radio. Spune-i tatălui tău că ar fi bine să iei adăpost în seara asta. Cred că noaptea trecută a fost doar începutul.

Sigur suficient, peste cel Următorul săptămâni limba germana avioane a reapărut sporadic pe cerul de vară deasupra Loch Ewe. În mare parte veneau noaptea și erau văzute de armele ack-ack, ale căror echipaje au devenit pricepute să alunge atacatorii. Dar într-o după-amiază, când Flora se întorcea de la conducerea comandant de la baza de la Aultbea până la cartierul ofiţerului de pe lac la Pool House, a trebuit să tragă și să se adăpostească sub ramurile unui pin când un avion german singuratic s-a aruncat din senin peste lac.

Ea și-a apăsat o mână de gură îngrozită în timp ce zbura jos deasupra școală în care copiii se jucau în curte. Dar la ea uimire, pilotul păru să-și îndepărteze motoarele și să-și scufunde aripile în A vesel salut, plecând cel şocat şcolari îngheţat la fel de cel directorul a strigat frenetic la ei să intre înapoi.

Întorcându-se spre vest, motoarele avionului au răbufnit din nou la viață ca anti- tunurile avioanelor au început să tragă. Ca în mișcare lentă, două bombe au căzut din burta aeronavei, înghițind una dintre navele comerciale ancorate dincolo de insulă. Când avionul a dispărut dincolo de dealuri, Flora a sărit în mașină și accelerat înapoi la cel baza, din Unde A salvare Operațiune a fost fiind lansat pentru a ridica supraviețuitorii de pe vasul lovit, al cărui spate avea fost rupt de explozie.

După acel incident final, totuși, se părea că Luftwaffe a găsit altele, ținte mai presante de urmărit pe frontul rusesc și raidurile aeriene oprit. Ceea ce, după cum a comentat Alec mai târziu, a fost extrem de ironic, ca doar un puţini zile după cel ultimul raid, Lac Oaie a fost oficial desemnat la fel de unoficial naval baza la fi cunoscut la fel de HMS *HeliFon* .

— Ce naiba. . . ? Uită-te la asta, spuse Alec, făcându-se o pauză pentru a-și trage răsuflarea.

El, Ruaridh și Floră a avut umblat în cel dealuri unu octombrie dupa amiaza pentru a-și ajuta tatăl să pândească o căprioară. Cămăruța era goală și Sir Charles a avut Nu filmare petreceri organizat pana cand Decembrie, când prieteni ar veniți să împușcă păsările de vânat la timp pentru mesele lor de Crăciun. Deci Iain a avut a întrebat Ruaridh și Floră la a împrumuta A mână cu cel zilei vânătoare, cu Floră în rolul de ponei ghillie care conduce garronul și Ruaridh ajută la pistoale. Alec, având auzit despre cel excursie din Floră, a fost pasionat la vinode asemenea.

De mai jos lor, în cel camp acea mărginit cel lac lângă cel local centrală telefonică, o escadrilă de tehnicieni RAF era ocupată cu umflarea a balon uriaș de argint. Pe măsură ce s-a umplut cu hidrogen, a început să se umfle și să se ridice departe de iarbă, întorcându-și nasul spre apă în timp ce vântul prindea aripioarele sale. Bărbații s-au luptat să-l țină până când se umple suficient de gaz pentru a fi eliberat înspre cer, clătinându-se la capătul firelor lungi care o legaula pamant.

'Amuzant, nu este aceasta?' Ruaridh a spus. 'Noi nu au a avut un aer raid pentru luni.

este A pic târziu la start punând sus baraj baloane.'

— Dar sunt atât de multe nave acum. Chiar mai mult de protejat dacă acei Jerry piloții decid să se întoarcă pentru o altă încercare, a contracara Alec.

Piloții au început să lucreze la un alt balon, întinzându-se la câțiva metri material argintiu și cabluri de atașare.

Iain clătină din cap. — Ach, e un pic de prostie, dacă mă întrebi pe mine. Cum de mult se așteaptă ca monstruozitatea să dureze când începe prima furtună a sufla?' Poneiul Highland, care profitase de o scurtă pauză pentru a smulg câteva guri de iarbă din mijlocul erikei, cu lăbuțele la sol și aruncat a ei lung alb coamă, convulsie la cel conducere frâu în Mâna Florei. — Haide, vezi, garronul devine nerăbdător și noi încă un mod de urcat pentru a ajunge la cerbi.

O oră de mers mai târziu, când se apropiau de pământul mai înalt, tatăl ei și-a dus un deget la buze și le-a făcut semn să taie spre sud, așa că că vântul de vest nu le-ar duce mirosul la nările fin reglate ale cerburilor roșii. Cunoștea dealurile ca pe dosul mâinii lui, pe ale lui Tată având ținut cel joc Aici inainte de l. Ei ar face-o văzut nimic asa de departe, dar acum ocoleau sub o înălţime care ascundea o adâncitură unde femela se aduna des. El dădu din cap către Flora, semnul ca ea să se oprească cu poneiul. Ea a condus garronul la adăpostul unui bluf și l-a legat pe frâu conducător în jurul unei stânci proeminente. Ea cunoștea acest loc, după ce a ajutat-o tată și frate, uneori, în trecut, și s-au așezat pe un tuf de erică uscată privindu-i pe bărbați urcând mai sus în timp ce poneiul tăia iarba cu mușchi la ea picioarele.

La fel de ei atins cel linia de creastă ei scăzut la se ghemuiesc sub cel creştere,aplatizarea înșiși pe la al lor stomacuri. Ea știa cel cerb trebuie sa fi îngolul când îl văzu pe Iain făcându-i un gest către Ruaridh, care trecu peste pușcă.

Tatăl ei a așteptat, luându-și timp, căutând o lovitură curată. El ar fi caută una dintre cerbi mai bătrâni, ținând cont de echilibrul turmei. El a avut întotdeauna grijă să sacrifice în conformitate cu modalitățile tradiționale, o dată stârnind mânia lui Sir Charles când refuzase să lase un oaspete să împuște un cerb doar o zi în afara sezonului.

The pistol crapat, realizarea cel ponei tresari, și Floră auzit cel sunet de bătăi de copite care se îndepărtează în depărtare. În timp ce se uita, tatăl ei resetează dispozitivul de siguranță al puștii și i-o dădu lui Ruaridh, apoi se ridică s-a ridicat și i-a făcut semn să ridice garronul: își făcuse uciderea cu a o singura incercare.

Odată, Iain strânsese cu dibăcie cadavrul, lăsând măruntaiele pe un apartament stâncă Unde cel hanorac cu gluga corbi ar face mic de statura muncă de lor, el reinvestit a lui cuţit. Apoi cel bărbați încărcat cel spate pe la cel cerb şa și a fixat curelele pentru a se asigura că greutatea va fi distribuită uniform peste cel de ponei înapoi în timp ce acesta făcut este coborâre sigură la cel drum.

În timp ce coborau de pe deal, au fost luați prin surprindere la prima privire a lacului. O duzină de baloane de baraj au zburat acum din nave golful, strălucind ca un banc de heringi argintii uriași care înoată în cer de mai sus Lac Oaie. Acolo a fost chiar unu clătinându-se din cel acoperiş de cel schimb de telefoane. Sub ei, aviatorii au continuat să umfle mai mult cel baloane, suspendat la cel Sfârşit de al lor lung cabluri acea ar clamă A

ale avionului aripile dacă aceasta a venit în scăzut peste A ţintă, aducând aceasta prăbușindu-se înapoi laPământ.

'Uau Acolo, fată, tu esti toate dreapta.' Floră calmat cel garron la fel de aceasta sfiitla vederea ciudată.

— Au făcut-o cu siguranță fost ocupat,' a ei Tată mormăit, a lui sprancenedispărând sub marginea lui vânător de căprioare.

The cale LED jos la cel drum, și la fel de ei mers înapoi prin celsat la Casa Ardtuath au venit în fugă câțiva băieți mici.

— Jings, uită-te la
asta!— Au
împușcat o
căprioară!
— Asta e arma
dumneavoastră, domnule
Gordon?— Pot să am o
injecție?

— Și tatăl meu are o armă în deșertul din Africa. El împușcă nemți Cu acesta.'

— Pun pariu că ai putea împușca un german cu arma ta, nu-i așa, domnule? Gordon?

Iain i-a liniștit pe copiii care strigau în timp ce se învârteau în jurul calului încercând să privească mai bine carcasa cerbei de pe spate. „Acum, acum, băieți, ține-te departe de picioarele din spate ale poneiului. Este pasibil să lovească dacă îi dai un spaima. Da, acea armă cu siguranță ar putea ucide un bărbat, ceea ce este cu atât mai mult motiv să stai departe de ei la vârsta ta.

Flora le-a zâmbit lui Stuart și lui Davy, care stăteau pe spate la marginea căminului grup, puțin nesigur de puterea evidentă a garronului. „Uite, uite”, a spus ea, făcându-le semn înainte. — Poți să-i dai o palmă pe nas, dacă vrei. Ea nu va mușcă.'

Davy s-a ascuns în spatele fratelui său, dar Stuart a fost mai curajos și a întins mâna a mâna tentativă pentru a mângâia botul poneiului. — De ce are părul atât de lung? el întrebă, minunându-se.

'Este numit A coamă. este asa de ea rămâne cald în cel iarnă și aceasta păstrează cel zboară de la ea ochii vara.'

'Hai!' strigă conducătorul bandei. — Să mergem să ne uităm lucrurile alea cu baloane din nou.

Copiii s-au îndreptat spre debarcader, dar Davy s-a oprit pentru a moment. — Domnișoară Flora? Pentru ce sunt acele baloane mari? Stuart spune că sunt dirijabile și pot arde și pot ucide oameni.

— Ei sunt doar baraj baloane, Davy. Ei sunt Aici la a pastra tu sigur, în caz există vreodată un alt aer raid.'

— Doamna Carmichael spune că au avut loc raiduri aeriene în Glasgow. sper al meu mami este în siguranță.

— Sunt sigur că va fi. Îți scrie ea scrisori? întrebă Flora.

Davy privit îndoielnic. 'Uneori. Dar Stuart spune ea e ocupat la muncește, făcând bombe cu care să-i omoare pe germani, așa că nu poate fi mereu scriindu-ne.'

— Poftim, spuse Flora, luând o bucată de măr din buzunar. 'Tu vrei la a hrani cel ponei? Ține ta mână apartament, asta e aceasta, ca acea. Acolo tu merge, bine Terminat, vedea – există nimic la fi speriat de într-adevăr, este Acolo?'

Davy iradiat la a ei, tremurând a lui cap viguros, și apoi, auz fratele său strigând numele de pe mal, s-a întors și a alergat înapoi să se alăture prietenii lui.

Înapoi la Keeper's Cottage, Flora și-a lăsat tatăl, Ruaridh și Alec se ocupă cu cadavrul și descăucă garronul în timp ce ea se grăbi înăuntru alimentează gama și ia cina din mers. Pe apă, încă un argint balonul a zburat în aer, alăturându-se celorlalți care înotau în ciudatul lor un banc strălucitor deasupra ancorajului pe fundalul dealurilor violete.

Lexie, 1978

În cele din urmă, am reușit să obțin un pic de informații de la Bridie, ajungând-o la vorbiți despre cum a fost când a sosit războiul la Aultbea. am recurs la tactici furtive, în cele din urmă, invitând-o la Keeper's Cottage pentru un ceai obișnuit întâlnire miercurea după-amiaza, folosindu-se fără rușine pe Daisy ca ademenire. E o companie foarte bună, de fapt, și mă trezesc că o aștept cu nerăbdare vizite. Ofertă a ei ceai și A pic de A conversație pare cel foarte cel mai puţin eu poate sa do când a fost atât de bună cu mine. Ea a preluat rapid rolul de surogat mamă și bunicuţă, ceva Știu Ale mele mămică ar au iubit.

Fața ei se luminează când vorbește despre a fi Wren și aduce un album de fotografii la spectacol pe mine de a ei și mămică și Mairi în al lor uniformele. Cei trei râd din imagini, arătând bine ca ace în al lor croită fuste și legături. Al lor dublu-sân jachete avea nasturi din alamă strălucitoare în partea din față și Serviciul Naval Regal al Femeilor insigna cusuta pe maneca, afisand cu mandrie emblema brodata a ancore încrucișate sub o coroană.

— Trebuie să fi fost extraordinar, gândesc, oferindu-i o farfurie ciocolată biscuiti. 'Lac Oaie mergând din A comunitate de doar A puţini o sută de oameni la o bază militară de peste trei mii de personal aproape peste noapte.

Ea dă din cap, mestecând gânditoare. „Cu siguranță au fost extraordinare ori. Emotionant, de asemenea. Toți acei oameni care soseau brusc din toate colțurile lume. Noi a avut Polonii și indieni, americani și rușii în jurul cel loc. Și a existat o mare camaraderie în WRNS. Am avut multe fete postat sus din Anglia și Țara Galilor, asa de noi făcut încărcături de nou prieteni.'

Margaretă are târât peste la Bridie și tras se sus la stand, încercând să se urce lângă ea pe canapea.

— Poftim, dragă, Daisy supărată! Bridie o ridică în poală și Margaretă cuibări fericit în cel escroc de a ei braţ. 'De curs, Acolo au fost minusuri de a avea armata aici. Am primit securitatea permise pe care ar trebui să le purtăm cu noi în orice moment. Drumurile dincolo de lac au fost sigilat oprit la Laide, Gairloch și Achnasheen cu puncte de control, și nimeni nu avea voie să intre fără să-și arate actele. Am tot uitat-o pe a mea, dar din fericire cel mai de cel paznici știa pe mine din cel NAAFI și lăsa pe mine prin. Și au fost și vremuri triste. Mulți dintre băieții noștri din localitate au fost departe luptă cel război, și fiecare acum și apoi A telegramă ar ajunge cu vestea că cineva a fost ucis. A lovit puternic comunitatea, fiecare când am pierdut unul de-al nostru.

Ochii i se aburesc când își amintește acele pierderi. Dar când încerc cere pentru specificul – in mod deosebit despre Ale mele mămică și tata – ea virează departe din nou ca un surprins căprioare, lipită de povestiri mai generale.

În timp ce o privesc jucându-se cu Daisy, mă gândesc ce mamă minunată și bunica ea ar fi avea fost dacă ea ar fi vreodată a avut copii de a ei proprii.A ei viața ar fi fost foarte diferită.

— Dar tu, Bridie? Întreb. — Cu toţi acei soldaţi şi marinari despre loc, nu ai avut romante?

Fața ei devine strălucitoare pentru o clipă și văd cum frumos și vioi ea trebuie sa avea fost înapoi apoi. Dar, ca A nor acoperind soarele, expresia ei se schimbă din nou. „Oh, da”, spune ea, „războiul a adus o oportunitate pentru unii. Dar, știi, pentru fiecare poveste de dragoste nouă mai sunt zece de pierderi și spărturi de inimă.' Ea pescuiește un pahar de la mânecă de a ei Bluza și lovituri a ei nas. Apoi ea se întoarce a ei Atenţie înapoi la albumul foto de lângă ea. — Atunci, ți-am spus despre cum Au început convoaiele arctice? Am fost transferat la cantina NAAFI când noi auzit vestea. . .'

Floră, 1941

Vântul a fost puternic în acea după-amiază, trimițând reflexele norilor scuding peste cel ape de cel lac, și cel ușoară a fost deja estompare pe măsură ce ziua scurtă de iarnă făcea loc unei alte nopţi lungi. Flora stătea vizavi Mairi la una dintre mesele lungi din NAAFI, cu mâinile strânse în jurul ei ceașcă de ceai, absorbind ultima căldură din porțelanul alb și gros.

Cantina era neobișnuit de liniștită și Bridie a avut timp să vină și alăturați-vă lor, umplându-și ceștile din ceainicul mare de metal pe care ea îl mânuia cu poftă, și așezând o farfurie încărcată cu trei felii de prăjitură uscată acesta a fost tarif de bază NAAFI. Bărbații s-au referit la el drept „Pericolul galben", ca a fost făcută cu pudră de cremă uscată și s-a fărâmițat în rumeguș în gură, necesitând mai multe înghițituri de ceai apos pentru a-l spăla.

Ca de obicei, era nerăbdătoare să împărtășească cele mai recente bârfe cu prietenii ei. 'Toate bărbații au fost chemați la un briefing, a spus Bridie. — Trebuie să fie ceva important.'

Nu a fost o surpriză că rolul bazei s-ar putea schimba. The războiul părea să se răspândească ca un incendiu și se simțea ca și cum harta lume a fost schimbându-se culoare în față de al lor ochi la fel de Mai mult și Mai mult țările au fost mistuite de flăcări. Abia seara trecută au văzut filmări de știri despre consecințele unui atac al bombardierelor japoneze asupra unui loc departe de cealaltă parte a lumii numit Pearl Harbor. The imagini cu nave sparte, pe jumătate scufundate în apa pătată de ulei și cu targi ținând ars corpuri a avut redus la tăcere cel de obicei vorbăreț public în cel hol. Cu toate că cel devastare a fost mii de mile departe, la acestea privind lângă cel ancorare în Lac Oaie aceasta părea toate de asemenea închide la Acasă. Acele nave ar fi putut fi ale lor. Cele rupte și însângerate cadavrele ar fi putut fi prietenii și tovarășii lor.

„Acum că Yankii au venit, poate că vom lua niște americani vizitatori, specula Bridie cu speranţă. Până în prezent, toate relațiile ei romantice au avut s-a stins, terminându-se de obicei în lacrimi din cauza desfășurării în altă parte sau, într-una caz, descoperirea unei logodnice acasă.

Mairi a râs. — Crezi că vor fi un pariu mai bun decât britanicii noștri băieți atunci? Este și mai probabil să fie în trecere.

Bridie a luat o bucată de tort, având în vedere asta. — Da, dar s-ar putea să aducă lucruri cu ei. Nu ar fi grozav să am din nou niște parfum? Și a ruj? Poate chiar niște ciorapi care nu-ți fac picioarele să arate ei aparține la A grea luptător? Ea a oftat neconsolat, zgârierea la a ei vițel; cel gros lână placarea a fost veşnic râios.

— M-aş mulţumi cu un săpun, spuse Mairi. „Trebuie să fie rațional și acum, Ai auzit?'

— E bogat, de la tine, Mairi Macleod, replică Bridie. 'Tu nu se stabilesc pentru orice.' Floră știa acea în a lui Bridie opinie, Mairi a fost departeprea pretențios, după ce a refuzat câțiva tineri care o ceruseră datele.

„Nu e nimic rău în a aștepta ca domnul Right să vină”, ciobit în Flora.

— E bine să spui asta. Bridie oftă din nou. — Ai primit deja domnule dreptate.

Mairi îi aruncă Florei o privire plină de compasiune. Prietena ei îi mărturisese asta Tatăl lui Alec stătea în calea logodnei lor. Amenințase că Trage niste siruri de caractere cu a lui prieteni în înalt locuri și avea Alec transferat la Portsmouth dacă nu a lui fii 'absurd legătură' cu cel al paznicului fiica s-a încheiat. Ei știau că asta era în întregime în puterile lui, așa cum era capacitatea lui de a-și înlocui paznicul, așa că s-au întâlnit acum în secret, având grijă să nua legăna barca.

The vânt a avut început la arunca împrăștieri de lapoviță împotriva cel laturi de cel ondulat staniu colibe de cel timp cel briefing-uri încheiat. Acestea personal care nu erau de serviciu au sprintat pe terenul de paradă întunecat pentru a se aduna în căldură de cel NAAFI și Bridie grăbit înapoi la a ei post in spate cel tejghea pentru a prepara o altă oală uriașă de ceai.

Ruaridh și Alec s-au alăturat Florei și Mairi, îndepărtându-și capacele cu vârf și le-a pus pe masă să se usuce și le-a completat rapid cu cele mai recente știri. Cu Rusia luptând împotriva armatei lui Hitler pe mai multe fronturi, păstrând cel sovietic livra linii deschis a fost esenţial. Dar în cel sud cel frontiere

acum erau controlate de Germania. Singura modalitate de a obține muniții vitale și echipamentul ar fi prin Arctica. Convoaiele de nave ar trebui alerga cel mănuşă trecut cel de Nord pelerină de Norvegia, acum apărat de Nave de luptă și submarine germane, precum și Luftwaffe. Și Loch Ewe urma să fie unul dintre punctele de adunare din care ar urma aceste convoai pleca.

The dispozitie în cel cantină – care a fost de obicei lejer și glumeţ, zgomotul glumelor prietenoase amestecându-se cu zgomotul tacâmurilor şi şuieratul urnei cu apă fierbinte – devenise dintr-o dată mai grav. Ceea ce văzuseră până acum fusese doar începutul.

În timp ce Bridie și-a umplut cupele, cele trei fete au schimbat o privire de teamă la fel de ei realizat acea cel sigur port pe langa care ei făcut al lor case a avut doar deveni A strategic focal punct în A lume rupt în afară de război.

Vârfurile dealurilor au fost acoperite cu un strat de zăpadă proaspătă în dimineața următoare și Flora și-a suflat pe mâini ca să le încălzească puțin. Trebuia doar să schimbe un bujie în ambulanța pe care urma să o conducă în ziua aceea, care refuzase începe, iar vârfurile degetelor ei erau înghețate. S-a urcat în cabină și a încercat motorul din nou, răsuflând uşurat când porni cu uşurinţă. Ordinele ei trebuia să transfere doi pacienți de la infirmierul de la bază la Gairloch, unde hotelul fusese transformat într-un spital militar. Ea a răzuit strat de îngheț crocant de pe parbriz și apoi, în timp ce o aștepta acuzațiile care urmau să fie scoase, și-a băgat mâinile adânc în buzunarele ei palton din culoarea bleumarinului și se plimba înainte și înapoi în încercarea de a se încălzi. Atenția ei a fost captată de vederea unei siluete familiare care ieșea din colibă de comandă peste terenul de paradă.

— Alec! strigă ea făcându-i cu mâna pentru a-i atrage atenția.

Părea adânc în gânduri, dar ochii lui, care fuseseră ațintiți pe poteca, luminată cum o vedea.

S-a grăbit. — Flora, mă bucur că ești aici. E ceva eu trebuie să-ți spun. Tonul vocii lui era plat și ea și-a dat seama că în spate zâmbetul lui expresia îi era încordată de tensiune.

'Ce este?'

'Bine, cel bun știri este acea Am fost promovat la locotenent comandant.'

'De ce, Alec, asta e minunat. eu gând tu încă a avut Două Mai mult ania merge?'

'Am facut. Au accelerat puțin lucrurile.

Ea îi cercetă chipul, confuză de lipsa de entuziasm în toncul lui raspuns.

'Dar . . . ?' a îndemnat ea.

A lui maxilar strâns la fel de conflictuale emoții jucat afară peste a lui Caracteristici. „Dar odată cu promovarea mea vine un nou rol. Mă întorc la mare din nou, alăturându-se unuia dintre distrugători. Vor avea nevoie de ele pentru a se proteja convoaiele în Rusia.'

Ea a fost tăcut in timp ce ea digerat acest știri și este implicatii, aruncând automat o privire peste apele întunecate de cositor ale lacului să unde marea neiertătoare s-a agitat neliniștit, urcând și clocotind printre stânci dincolo de vârf.

— Ar putea fi mai rău, spuse el. Își dădea seama că făcea o intenție efort de a suna vesel, încercând să o liniștească. — Vom fi în mare parte escortă nave din Islanda, dar mă voi întoarce aici din când în când, așa că voi putea ne mai vedem când sunt acasă. Și nu plec imediat. o să fiu aici pentru încă câteva săptămâni – până după Crăciun, cel puțin.

Ea înghiți în sec, sufocând angoasa care o închisese gât. — Atunci asta e ceva, răspunse ea când putu să înțeleagă cuvintele afară, încercând să răspundă tonului său pozitiv.

Chiar atunci cei doi pacienți au fost scoși din infirmerie, unul reușind să meargă cu ajutorul unei perechi de cârje iar celălalt a dus mai departe o targă de către o pereche de infirmieri.

„Îmi pare rău, Alec, eu avea la merge. Bine vorbi mai tarziu?' El dădu din cap mizerabil.

Tânjea să-și înconjoare brațele în jurul lui și să-i simtă căldura, ținându-se el în siguranţa îmbrăţişării ei, dar constrâns de datoria ei, a trebuit să facă de-a face cu a-i oferi cel mai curajos zâmbet pe care l-a putut descurca.

Ea a deschis ușile din spatele camionului, ajutându-i pe plimb caz rănit în care să se urce.

Alec a zăbovit lângă taxi, nerăzdător să o lase să plece. 'Conduce în condiții de siguranță,' el a spus.

'The drumuri voi fi înghețat.'

Ea îi zări reflexia în oglinda ei laterală în timp ce ieși de cel tabără. El încă stătea în picioare în cel mijloc de cel pătrat cu a lui mâinile împingere

în buzunarele jachetei lui albastru închis, cu respiraţia atârnând deasupra lui într-o nor înghețat, privind până când ea l-a pierdut din vedere.

În timp ce conducea de-a lungul drumului de pe mal, a zărit o lansare de aprovizionare a sărit în valurile agitate din depozitul de muniții din retras port de mai jos Inverewe casa, realizarea pentru unu de cel navelor în cel ancorare. Încărcătura ei mortală ar fi suficientă pentru a proteja nava dacă ar veni? sub atacul inamicului? Și știau oamenii de la bord că există un alt inamic, de asemenea, care a amenințat vieți acolo dincolo de protecție brațele Loch Ewe? În afară de amenințarea nazistă, mările arctice erau deșeuri perfide, distruse de furtuni, suficient de reci pentru a ucide în câteva secunde, pline cu ceață învolburată și mișcătoare suficient de groasă pentru a ascunde o navă de luptă până când a fost aproape asupra pradei sale.

Știa cât de curajos era Alec și cât de capabil, de asemenea, dar gândul de el acolo, înfruntând cruzimea acelor dușmani gemeni fără ea, a înghețat-o sânge mai mult decât cel fior amar de ziua.

Petrecerile de filmare din decembrie au fost organizate pentru a doua și a treia weekendurile lunii pentru ca oaspeții soților Mackenzie-Grant să poată pentru a lua acasă păsările de vânat la timp pentru Crăciun. Încă o dată, Sir Charles a cerut prezența Florei în bucătăria casei mari. Ea a fost de acord destul de vesel când tatăl ei a transmis cererea; ea nu o deranja ajutând-o pe Lady Helen și i-ar putea oferi șansa de a cheltui câteva în plus momente cu Alec. Fiecare al doilea ei a avut împreună a fost toate cel Mai mult prețios cu plecarea lui în Islanda care se profilează mare.

A sosit devreme și a început să pună coșurile și coșurile care ar însoți grupul de împușcături la deal. Erau baloane fierbinți supă de preparat și grămezi de sandvișuri. A tăiat felii de tort Madeira și le-a împachetat în hârtie maro, pentru a fi strecurat în buzunarele jachetei și mâncat între unități. A fost un picnic mult mai simplu decât în zilele dinaintea raționării, dar a făcut tot posibilul ca să pară cât mai apetisant.

Când a terminat de așezat totul pe masă în încăperea tatălui ei pentru a colecta, ușa bucătăriei s-a deschis și a apărut Lady Helen.

— Bună dimineața, Flora. Îți sunt foarte recunoscător pentru că ne-ai ajutat din nou. eu speranţă ai a reușit la găsi Tot? Am vino în căutare de

mai multă pâine – rămânem în sufragerie. Poți scuti câteva felii din acea pâine?

— Desigur, zâmbi Flora, mânuind din nou cuțitul de pâine.

Ea se întoarse, auzind un alt set de pași apropiindu-se, sperând ar putea fi Alec. Dar zâmbetul a dispărut de pe chipul ei în rolul Diana Kingsley-Scott bătut în bucătărie.

„Nu avem apă fierbinte. Mă întreb dacă fata ta ar putea umple asta și aduce aceasta înapoi la cel mese cameră.' Ea adresat doamnă Helen, dar înmânatcel argint ceainic ea a fost purtând la Floră, abia recunoscând a ei.

— Cu siguranță, Diana. Îmi pare rău că a trebuit să treci prin tine. Ar fite superi, dragă Flora?

Flora clătină din cap, fără a avea încredere în ea să vorbească. Nu scăpase observă că mâinile Dianei erau goale de inele când lua ceainic din a ei. Ce naiba se întâmplase? Nu ar fi trebuit să o fi avut nunta la mosia familiei toamna? Unde era soțul ei? Și - Mai mult la cel punct – De ce nu a avut Alec menționat acea Diana ar fiveniți să stați în weekend?

Ea reumplut cel oală din cel fierbător fierbinte pe cel cuptor și le-a urmat pe cele două femei prin ușa verde. Holul, care păruse atât de apăsătoare când fusese acolo la Hogmanay, închisă din nou în jurul ei, grea și interzicătoare. Își îndreptă umerii în timp ce ea a deschis ușa sufrageriei.

Nu era niciun semn de Alec, dar Diana era așezată în dreapta lui Sir Charles, care săpa cu poftă într-o farfurie cu slănină și ouă și-a răsfățat oaspeții cu povești despre filmările anterioare. A ridicat privirea spre vederea Florei.

— Ah, stimabila domnişoară Gordon. Ce bine din partea ta că ne-ai făcut bine cu ta prezenţă acest dimineaţă.' Floră știa a lui bonomie a fost fals, un act pentru cel dragul de a lui public. 'Spune ta Tată acea domnisoara Kingsley-Scott este o să-i cer Beretta, nu? Se întoarse spre Diana. — Aşa cum este prima dată când ieși, te vom începe cu ceva mai ușor, mea dragă.' Se uită la ceas. — Mă întreb unde a ajuns Alec. . . cu toate că după acea cină veselă de aseară, nu e de mirare că are un pic de un început lent în dimineața asta, ce?

Mâinile Florei tremurară în timp ce așeza ceainicul pe suportul său de pe bufet, pe deplin conștient că Sir Charles punea un punct în beneficiul ei. Ea a părăsit mese cameră cu la fel de mult demnitate la fel de ea ar putea adunare. În cel sala, ea

aproape că se ciocni de Alec în timp ce cobora în grabă scările. Nu plătea atent la locul în care se îndrepta, intenționat să-și închidă nasturii de tweed jacheta de tragere.

'Floră!' el a exclamat. — Nu știam că vei fi aici în dimineața asta. 'Nu, dar Aici eu a.m. Ta Tată a întrebat pe mine la vino. Tu stiu Sunt mereu fericit la Ajutor ta mamă afară când ea are asa de mulți vizitatori rămânând.'

S-a îndreptat spre ea de parcă ar fi vrut să-i dea un sărut, dar ea a plecat capulși întors.

— Mai bine mă întorc în bucătărie, spuse ea. — Și mai bine ai intra Acolo.' Ea arătă spre sufragerie când o rafală de râs a scăpat din în spatele ușii închise.

Își întinse mâna. — Flora, stai, eu. . .'

Dar tot ceea ce Alec a avut fost despre la Spune a fost a tăia mic de statura de cel apariția Dianei.

— Bună dimineața, somnoros, îl tachina ea. — E un lucru bun că ești sus. Tatăl tău tocmai m-a trimis să bat la ușa dormitorului tău și să-ți spun mergi mai departe dacă vrei micul dejun înainte să plecăm.

Flora se răsuci pe călcâie și se grăbi înapoi în bucătărie, cu obrajii ardere. Era furioasă că Sir Charles reușise să-i amintească încă din nou, de cel diferență între a ei lume și ale lui Alec. Și ea a fost furios la ea însăși pentru că a fost manipulată în acest fel. Ea și-a smuls șorțul și a lăsat se afară prin spate uşă.

— Vai, care e marea grabă, fetiță? spuse tatăl ei, liniștindu-se ea în timp ce se ciocni de el pe potecă.

Ea s-a scuturat a ei cap de cale de răspuns, cu sufletul la gura cu furie și umilire. Apoi, înghițind, a spus: „Sunt aproape gata pentru tine. The la picnic în cel cizme cameră. Și tu esti la aduce cel Beretta pentru domnisoara Kingsley-Scott.

Și în timp ce mergea pe poteca înapoi spre Căsuța Keeper, s-a repezit lacrimile furioase cu dosul mâinii ei, nefiind sigură pe cine era mai supărată la: Sir Charles, sau Alec, sau ea însăși pentru totdeauna crezând că s-ar putea într-o zi să se potrivească în Lumea lui Alec.

Lexie, 1978

Este o zi sălbatică, umedă. Capătul de coadă a unei furtuni atlantice împinge pânze de ploaie de-a lungul lacului, trimițând furtuni care țâșneau peste apă pentru a biciui valuri în A clocotind a toca. Zile ca acest sunt A aducere aminte de Cum repede conditiile pot trece de la benigne la furtunoase. Într-o zi totul este calm, în următoarea e greu de imaginat că soarele va mai străluci vreodată. Există o coasta de vest spunând că dacă nu vă place vremea, așteptați cinci minute și se va schimba. Încep să mă obișnuiesc din nou, acceptând că elementele dicta cel zilei planuri. Aici, raza de soare este A prețios marfă.

Acest dimineaţă, Elspeth are rezervat cel hol și suntem alergare un extins grup de joacă Acolo la include A muzică și circulaţie sesiune. Mame și copii mici vin de la Poolewe și chiar până la Gairloch. Inițial plănuisem să merg până în sat, cu Daisy înăuntru căruciorul ei, purtând instrumentele muzicale și casetofonul care eram urmează să utilizeze. Dar vremea a dat bani pentru asta și, în schimb, o voi face trebuie să alerg înainte și înapoi spre mașină, încercând să păstreze totul uscat și să ajungă Daisy pe scaunul ei de mașină, fără să mă transform eu într-un șobolan înecat proces.

Dau jos una dintre hainele vechi ale mamei de pe cârligele de la uşă, una mai potrivit pentru condițiile de furtună decât haina mea din Londra. Punând-o pe, eu împinge cel mașină chei în unu de cel buzunare și alege sus A sac conţinând casetofonul şi casetele. O las pe Daisy stând în sus scaun terminând o felie de pâine prăjită și miere în căldura bucătăriei, și grăbește-te pe poteca spre mașină. Bâjbâind în buzunar după chei, mea degetele se închid în jurul a altceva. Scot o broșă mică. Este bogat turnat, o coroană și o ancoră așezate într-o coroană de frunze. Este foarte pătat, dar când îl frec cu degetul mare o sclipire de argint apare prin stratul de negru. La fel de eu stand Acolo cu aceasta în cel palmier de Ale mele mână, cel ploaie picături din

cel glugă de Ale mele palton și strălucește, ca lacrimi, pe cel suluri de cel frunze. Acest a fost cel palton acea mămică purtau fiecare zi. Ea ar avea a pune a ei mână în buzunar și ținea această broșă, închizând degetele în jurul ei în timp ce ea a mers la magazin sau a mers să o viziteze pe Bridie.

O rafală de vânt mă lovește, atât de puternic încât aproape că mă aruncă din picioare, amintindu-mi să merg mai departe. am pus broşa înapoi în buzunar şi caută cheile mașinii. O să-i arăt lui Bridie broșa data viitoare când vineceai. Poate că va putea să-mi spună mai multe despre asta.

Grupul de joacă din sală este modalitatea perfectă de a petrece o dimineață în care vântul și ploaia ne țin în casă. Există o prezență bună la vot și copiii pare la dragoste ascultare la al lor mamici cântând, însoțitor lor pe tobe, xilofoane și zdrănitoare. Cei care nu au instrument dansează cam cât își așteaptă rândul. Până la sfârșit, toată lumea râde și fără suflare când împărțim băuturi și biscuiți.

Elspeth și cu mine curățăm totul după aceea și câteva mamele au rămas în urmă să dea o mână de ajutor.

În timp ce unul dintre ei mă ajută să stivuiesc scaune, ea spune: „Crezi că ai face-o pot fi vino și alerga ceva ca acest peste în Gairloch uneori? Avem un grup de joacă acolo și știu că copiilor le-ar plăcea. Ai putea percepem o taxă – am fi bucuroși să plătim, pentru a vă acoperi timpul și benzina. Ea își mâzgălește numărul de telefon pe o bucată de hârtie. 'Suna-ma și o vom organiza.

Elspeth îmi rânjește. „Ei bine, aș spune că a fost un succes. A fost bun obtinerea asa de mulți de cel tineri mamici împreună, de asemenea – aceasta poate sa fi singuratic pentru lor. Am putut vedea dacă sala este liberă în mod regulat. . . poate face asta o dată la două săptămâni.'

În timp ce mă întorc la cabană, Daisy cântă în scaunul ei de la mașină, dând în sus picioarele ei la timp, făcându-mă să râd. Norii în coborâre se deschid pentru a câteva clipe și un ax de lumină argintie face valurile să sclipească. Imediat, spiritele mele se ridică ca păsările de mare care plutesc în vântul deasupra noastră, bătute de rafale de furtună dar încă zboară sus.

Floră, 1942

Floră a avut cu greu a avut A şansă la vedea Alec după cel filmare parte, șicând o făcuse, nu reușise să-și stăpânească sentimentele.

„Dar, dragă Flora," reproșase el, „Diana nu este nimic pentru mine. Era tatăl meu care a invitat-o în weekend. Nici măcar nu știam că e va fi acolo până când va apărea cu părinții ei. A avut un pic de a greu, fiind părăsit doar cu o lună înainte de nuntă, deși sunt sigur coajă găsește pe cineva altceva acum că ea este înapoi în Londra.'

În loc să o liniștească, fiecare cuvânt rostit de Alec părea să-l avânte flăcări ale nesiguranței Florei. Era bine conștientă că dacă Sir Charles avea orice la do cu aceasta, Alec și Diana ar fi logodit din nou în A bătăile inimii. Dar ea ar fi cedat A mic pe a lui ultimul zi, nu dorind la val el se îndepărtează cu acea distanță oribilă căscând între ei. Ea îi spusese îl iubea şi-şi permitea să se relaxeze în cercul braţelor lui.

Dar acum că el era plecat la datorie cu convoaiele, ea cu amărăciune era supărat că m-am certat cu el. Îi era îngrozitor de dor de el, ea îi mărturisi lui Mairi în timp ce traversau piața de paradă de la bază, plecând spre cantina.

Când au intrat pe uşă, Bridie a ieşit în grabă de la ea în spatele tejghelei, faţa ei ciupită de durere. Ea își ștergea mâinile pe o cârpă de ceai și a continuat să o răsucească în necazul ei în timp ce le-a spus știri.

— Soții Carmichael au primit o telegramă. Am văzut postul bătând la al lor uşă pe Ale mele cale Aici acest dimineaţă, asa de eu a izbucnit în la cere domnisoara Cameron despre asta și ea a spus că sunt vești proaste despre Matthew, dar ea nu ar fi Spune dacă el a fost capturat sau rănit. El este cel unu OMS a fost afară în celDeparte Est, nu-i așa?

Mairi dădu din cap. — Ultima dată am auzit. Batalionul lui a fost în Malaya și apoi au fost forțați să se întoarcă în Singapore. Știu că era îngrijorată pentru el când au venit vești despre capitularea acolo. Mama vorbea cu ea despre este doar celălalt zi.'

— Crezi că ar trebui să venim după serviciu?

— Haideţi părăsi aceasta pana cand noi stiu Mai mult. Mami avea plecat rundă, eu aştepta.

Bine auzi curând suficient.'

Flora se întinse și luă ușor prosopul de la Bridie. 'Sta jos pentru o clipă. Acesta este un șoc pentru noi toți.

Matthew fusese în anul de deasupra lor la școală, și mai tânărul lui fratele, Jamie, fusese în anul lor. Johnny, cel mai mare, avea trei ani mai batran. Toți cei trei băieți Carmichael erau curajoși și pricepuți jucători. În ochii minții ei, Flora îi vedea exersând cu bastoanele pe plajă, membrele lor lungi întinzându-se cu ușurință atletică în timp ce zvâcneau mingea de la unul la altul. Loch Ewe a fost departe pentru ei trei acum: Johnny și Jamie au fost luptă în cel deşert în Nord Africa. Ea încercat la imagine Unde Matei ar putea fi – în A prizonier de război tabără, poate, printre a lui prieteni din cel Argyll și Sutherland Montanii. Ea împins departe o alta imagine, A Mai mult bântuitor unu, de A corp împrăștiat pe podeaua junglei, neputincios sub frunzișul verde gros al cărui umbră nu putea oferi niciun răgaz de la căldura tropicală.

Odată terminată tura, cele trei fete au decis să intre în Aultbea să vadă dacă mama lui Mairi avea veşti. Pe drum, Flora l-a zărit pe Laverock băieți jos pe mal. Aveau catapulte improvizate și erau exersând țintind pietricele spre o stâncă mai mare.

— Stuart! Davy! strigă ea, grăbindu-se peste nisipul umed.

Ea îl văzu pe Davy tresărind la auzul numelui lui, iar prudență era scrise pe feţele lor în timp ce se întorceau spre ea. Ambii băieți tremurau în frigul umed al amurgului de februarie.

— Bună, domnişoară Flora. Stuart se relaxă vizibil la vederea ei, totuși chipul îi era palid în lumina care se stingea.

'Noi auzit Acolo a fost A telegramă pentru cel Carmichaels acest dimineaţă.'

Stuart dădu din cap. Ea ar putea vedea din a lui expresie ce el a fost mergând să spun în continuare. — Matthew e mort. Doamna C a făcut bucăți. Nu am vrut să mergem înapoi acolo după școală, așa că am rămas aici afară.

Davy își ridică prastia. „Am făcut gutties dintr-un pic de unul dintre acestea balon lucruri. Suntem exersând asa de acea dacă cel germani vino

noi poate sa

le obține.'

Conform prezicerii lui Iain, baloanele de baraj nu duraseră iarna. Se plimbaseră peste lac câteva săptămâni, dar vestul nemilos furtunile le smulseseră din cabluri, împrăștiind foi zdrențuite ale material în lung și în lat. Nu era neobișnuit acum să vezi un șopron cu un argint acoperiş, sau A carul de fân acoperi acea strălucea în cel apos raza de soare, Unde crofters întreprinzători folosiseră rămășițele.

— Ei bine, acum e timpul să fii acasă. Oricât de supărată ar fi, dna Carmichael își va face griji pentru tine. Aici, te vom duce înapoi.

Fără tragere de inimă, băieții și-au înfășurat catapultele și le-au înfipt buzunarele hainei în timp ce Flora îi păstori înapoi pe marginea drumului, unde Bridie și Mairi au așteptat. Prinzând ochii prietenilor ei, Flora își apăsă buzele împreună și au clătinat din cap, acel singur gest le-a spus tot ce aveau nevoie a sti. Bridie îi stătu respirația într-un suspine și Mairi o luă pe braț să se calmeze ea în timp ce mergeau de-a lungul drumului, un grup zdrențuit de siluete care târau al lor picioarele, durerea lor o sarcină grea la urs.

Floră bătut pe cel lui Carmichaels față uşă. The pană de curent a avut a fost deja închisă, dând ferestrelor aspectul unor ochi nevăzători acea a avut întors spre interior pe A casa îngheţat cu jale. Aceasta a fost Archie Carmichael care a deschis ușa. Părea să fi îmbătrânit într-o zi; a lui obrajii erau înfundați și maniera lui de obicei vigură și capabilă dispăruse.

— Ah, aici sunteţi, băieţi, spuse el, cu vocea tremurândă. — Intră afară de cel rece. Și tu, de asemenea, Mairi, Floră, Bridie. Cum bun de tu lale-am adus acasă.

„Mulțumesc, dar nu ne oprim”, a spus Mairi. „Am vrut doar să ne amic Stuart și Davy înapoi în condiții de siguranță și la Spune Cum foarte scuze noi sunt pentru tapierderi.'

— Ei bine, ești foarte amabil din partea ta, fetelor. . .' Cuvintele lui s-au stins în timp ce ochii îi străluceau. Cu un efort, s-a retras. 'O sa ii spun Moira, ai venit. Va fi încântată că ai făcut-o. Mă tem că nu este ea însăși chiar în momentul . . . Doctorul Greig a fost și i-a dat-o ceva care să o facă să doarmă.

'Desigur. Dacă putem face ceva, vă rog să spuneți. Mairi a pus a mâna blândă pe brațul lui.

'Asa de foarte drăguț de tu,' el repetat, a lui cuvinte automat. 'Ta a mamei fost rotund și a fost grozav confort pentru Moira, Sunt sigur.'

Flora aruncă o privire îngrijorată către băieții care stăteau în prag, reticent să intre în casă. „Putem să-ți aducem ceva pentru cina ta, pot fi?' ea a intrebat. — Sunt sigur că vei avea nevoie de ceva de mâncare.

— Nu-ţi face griji. Avem niște supă pe care a adus-o doamna Macleod a ei. Vom fi măreți acum, nu-i așa, băieți? A încercat să sune liniştitor. — Vei veni afară din frig? întrebă el repetând se din nou, ochii lui departe.

Aceasta rupt cel fetelor inimile la întoarce departe și mers pe jos jos cel cale, cel ușa închizându-se liniștit în urma lor pe o casă spre care unul dintre tinericare-i spusese acasă nu s-ar mai întoarce niciodată.

De la fereastra bucătăriei de la Keeper's Cottage, Flora se uita zi de zi corăbiile comerciale au început să se adune în partea îndepărtată a insulei. Unii aveau a navigat dinspre sud, îmbrățișând țărmurile mai sigure ale coastei de est și apoi înfruntând mările neiertătoare ale Pentland Firth pentru a ajunge la paradisul Lochului Oaie. Alții înfruntaseră Atlanticul, aducând provizii și echipament de la America. Aceste nave au călătorit în convoi și riscaseră deja să fie vânat de haitele de U-Boats care cutreierau oceanul, căutând pradă. La cel puțin acolo, prădătorii aveau mii de mile de apă de acoperit și astfel convoaiele aveau șanse mai mari să treacă pe lângă ei nedetectate. Dar niste de acestea navelor ar acum a te alatura cel Arctic convoai, alergare cel mănușă printr-un coridor relativ îngust al mării, înconjurat pe o parte de gheaţă și pe cel alte de limba germana atac avioane și cuirasate staționat pe Capul nordic al Norvegiei. Și Alec ar fi și el acolo, ca parte a micii escorte trimise cu un convoi pentru apărarea navelor comerciale.

Îi spusese despre distrugătorul căruia îi fusese repartizat, liniștindu-o că apărările sale erau impresionante chiar dacă podul său deschis a părăsit echipajul navei expus vremii arctice amare. Dar Flora auzise două dintre ele ofițeri pe care îi conducea chiar zilele trecute discutând cât de vulnerabil este convoaie ar fi fără aer acoperi.

„Rațe așezate”, spusese unul dintre bărbați.

— Am auzit că pun arme pe unii dintre negustori, răspunse alte. 'Cu toate că asta e A pic ca dând A copil A popgun și spune -l va fi protejează-l împotriva unui Messerschmitt.

„Băieții noștri vor avea treaba pentru ei dacă Jerry primește vântul flotilei.'

— Nu dacă, ci când. Ei trimit avioane de observare din bazele lor aeriene Norvegia în fiecare zi nenorocită. Ei sunt deja cu ochii pe Spitsbergen și Islanda. Așa că vor fi foarte interesați când vor vedea o duzină navelor rubrica pentru a Rusiei înapoi uşă, însoţit de niste de al nostru cel mai bun.'

Degetele Florei se apucaseră de volan, degetele i se albiseră pe măsură ce toate implicaţiile riscurilor pe care Alec era pe cale să le înfrunte se afundaseră. Oricât de greu era pentru ei să fie împreună, ea știa că iubește -l si a crezut el când el i-a spus ei că el a iubit-o.

Era încă zguduită când s-a întors la bază la capătul ei schimb. Mairi și Bridie terminau și ei ziua, dar Bridie era dornic ca prietenii ei să vină cu ea la Taverna Jellyjar în acea seară. Ea stătuse în fața a câțiva americani de la unul dintre comerciant nave în oficiul poştal la coadă și am început să vorbească.

„Au întrebat ce este de făcut cu aceste părți, așa că le-am spus despre filmele și dansurile. Apoi unul dintre ei a întrebat dacă există undeva a marinarul ar putea să-i cumpere de băut unei fete! Iti poti imagina? Chiar acolo, în postare birou în fața domnișoarei Cameron! Oricum, vor fi la hotel în seara asta și pot pleca doar dacă veți veni și voi doi. Mama ar fi ai o potrivire altfel. Te rog, vrei?

Mairi a trebuit să o înghiontească pe Flora pentru a-i atrage atenția. Fusese distrasă de vederea unui distrugător care așteaptă lângă gura lacului în timp ce remorcherele a manevrat plasele pentru a-i permite să intre în port. Ea nu putea dă seama care a fost, dar spera că Alec ar putea fi la bord.

Mairi o înghiont din nou. 'Ce crezi?'—

Hmmm?

'Despre însoţirea Bridie cu cel Yanks astă seară?'

— O, da, în regulă. O să văd dacă Ruaridh poate veni, nu? S-ar bucura întâlnindu-se și cu americanii.

'Bună idee. Și există siguranță în cifre, în cazul în care unul dintre ei încearcămătura Bridie oprit a ei picioarele și lua a ei departe la Nou York.'

— Șansa ar fi un lucru bun! replică Bridie, deși privirea plină de speranță de pe chipul ei dezvăluie faptul că deja își imaginase exact un astfel de scenariu.

Când au ieșit din noaptea geroasă, o boală confortabilă i-a întâmpinat în tavernă plină, atmosfera grea de aburi de bere și fum de țigară. Ruaridh își făcu drum prin mulțime, fetele urmându-l aproape pe el pantofi cu toc. Bărbații stăteau la trei adâncimi la bar și cacofonia de voci a fost un amestec bogat de accente și limbi: Flora a ales scoția, engleza, galeză, American, Lustrui și Limba franceza, la fel de bine la fel de niste alte străin limbi pe care nu le putea identifica. La fel cum disperau să găsească un scaun, au auzit un strigăt: „Domnișoară Macdonald! Aici!'

Un american înalt, cu părul blond îi făcea semn spre o masă din camera colțul pe care el și câțiva prieteni îl rechizitionaseră. Trei dintre bărbați stătea în picioare, oferindu-și scaunele fetelor, în timp ce noul prieten al lui Bridie făcea introduceri.

— E bine că ai venit. Destul de rost ai aici. Nu ne așteptam scotch ospitalitate la fi ca acest!' The marinar pompat a lui Bridie mână entuziasmat înainte de a se întoarce către Flora și Mairi. — Hal Gustavsen, mulțumit să te cunosc. Sunt Stan, Greg și Ralph. Și că acolo' – a gesticulat el față de un tânăr și mai înalt, cu același păr de culoarea inului – „este al meu mare frate, Roy.

Hal a insistat să cumpere următoarea rundă de băuturi, refuzând-o pe cea a lui Ruaridh oferi. 'Nu cale, prietene. The băuturi sunt pe unchiule Sam astă seară.'

Manierele ușoare și generozitatea americanilor infectaseră întregul cameră. Mai multe nave comerciale erau în port, iar echipajele lor au fost bucuroși să aibă un răgaz de câteva zile după primejdiile alergării Atlanticului. Arcticul călătoria se profila înainte, dar în seara asta se puteau relaxa și se distra. Hal a monopolizat-o pe Bridie, iar Flora și Ruaridh au discutat cu ceilalți, răspunzând la întrebările lor despre cele mai bune locuri pentru a juca golf și cele mai bune plaje la care se poate plimba în zonă.

„Februarie nu este chiar cea mai bună lună pentru a explora, totuși", RuaridhEvidențiat.

„După iernile noastre din Midwest, se simte ca o vreme blândă am ajuns aici, râse Ralph, neînfricat. „Suntem mai obișnuiți cu zăpadă ca sus ca capul tău. Și suntem închiși pe nava aceea de săptămâni. Va fi fii bine să ne întindem picioarele pe uscat pentru câteva zile.

În colț, Mairi s-a așezat lângă Roy, care părea mult mai liniștit decât exuberantul său frate mai mic. Dar au descoperit curând o mutuală interes pentru bovinele de lapte – Roy și Hal au locuit la ferma părinților lor în Wisconsin inainte de voluntariat pentru cel Comerciant Marin când America

s-au alăturat războiului – și au fost adânci în conversație până când Hal și Stan au luptat al lor cale înapoi la cel masa cu cel al doilea rundă de băuturi. The băieții de fermă crescuseră înconjurați de un ocean de pământ. Mairi și Flora au fost fascinați în timp ce Roy a descris preriile nesfârșite cu mările lor de fluturând grâul. „Nu văzusem niciodată atât de multă apă ca în ziua în care ne-am îmbarcat din New York. Am crezut că Lacul Michigan este mare până l-am văzut Atlantic! Au fost zile în care am crezut că nu vom mai vedea pământul.

'Tu trebuie sa domnisoara cel fermă,' Mairi a spus.

— Sigur. Dar avem o treabă de făcut, ajutându-vă britanicii să păstrați Rușii s-au furnizat astfel încât să-l poată opri pe domnul Hitler pe drum. În plus, când Hal aici s-a oferit voluntar, nu puteam să-mi las frățiorul să tragă o cascadorie atât de nebună pe cont propriu. Le-am promis mamei și tatălui că voi fi cu ochii pe ei el pentru ei. Fața lui devenea serioasă în timp ce descria ce însemna pentru ei să-și facă rolul. „Bunicii mei au emigrat în State din Norvegia. Așa că va fi bine să navighezi pe lângă vechea țară, chiar dacă este ocupată de către naziști acum. Cu atât mai mult motiv să facem partea noastră pentru a-i elibera din nou. Aceștia sunt oamenii noștri, chiar acolo, și mă doare foarte rău să știi că sunt suferinţă.'

Seara târziu, petrecăreții au început să se împrăștie înapoi la navele lor și casele lor. Hal și Roy au insistat să-i ducă pe Bridie și Mairi acasă, chiar dacă Flora și Ruaridh treceau pe lângă ușile lor pe drumul de întoarcere către Căsuța Păzitorului. Ruaridh promisese că va merge până la lochan pentru a pescuilipan a doua zi cu fraţii şi oricine mai era liber.

Flora se uită înapoi după ce își luaseră concediu la poarta lui Mairi. În în întuneric, ea putea doar să distingă figurile lui Mairi și Roy, încă adânci conversaţie.

Ea a zâmbit pentru sine în timp ce mergea mai departe. Pentru că ea nu ar fi putut am jurat și poate că era un truc al umbrei, dar părea ca și cum Roy întinsese mâna și luase ambele mâini ale lui Mairi în părul lui blond strălucind palid în lumina lunii în timp ce capul lui se aplecă spre al ei.

Lexie, 1978

Ne-am aranjat cu toții să ne întâlnim la bar în seara asta și Davy și trupa vor fijucând ca de obicei.

Bridie vine să îngrijească. „Distrează-te să sărbătorind”, spune ea în timp ce trag jacheta mea.

— Ce sărbătoresc? Întreb.

'Oh, Lexie, avea tu uitat? este a lui Elspeth zi de nastere astăzi.'

Desigur. Ar fi trebuit să-mi amintesc. Era o întâlnire pe care o cunoscusem dintotdeauna când eram la școală. Îi făcusem carduri și îmi cheltuisem banii de buzunar pe săruri de baie sau machiaj sau dulciuri pentru ea (știind că mi le va împărtăși oricum), și ea făcuse același lucru când a venit rândul meu.

Îmi bat cu piciorul în timp ce merg pe drumul de mal până în sat. Eu pot cumpără-i o băutură de ziua de naștere, cel puțin, dar asta nu pare suficient de cadou pentru cineva care este fost a prieten prin gros și slab.

Barul este plin, iar muzica pare mai veselă decât vreodată acest seară. La fel de eu alege Ale mele cale înapoi la al nostru masa, cu grija purtând o rundă mare de băuturi pe o tavă, mă opresc să vorbesc rapid cu Davy, întinzându-i halba pe care o am intrat pentru l.

Ale mele inima este lovind cu nervi la fel de eu sta prin cel Următorul a stabilit, și apoi Davy se apropie de microfon și cheamă liniște. „În seara asta spunem La mulți ani propriei noastre Elspeth McKinnes. urale zgomotoase și hopa completati cel cameră și Davy ridică a lui maini, aşteptare pentru lor la se potoli. — Și un bun prieten al lui Elspeth o să ni se alăture acum, să spun Fericit Ziua de naștere în ea mod propriu.'

eu obține la Ale mele picioarele și mers pe jos peste la cel grup, înghițind greu, întrebându-mă dacă îmi va ieși ceva din gura așa cum este a dispărut brusc atât de uscat. Gâtul meu pare să se închidă în sine, strângându-se cu cel frică acea Sunt despre la face A complet prost de eu insumi. eu lua Ale mele loc

lângă lăutarul și acesta dă din cap, ridicând arcul. Deodată mă simt eu insumi legănare la fel de A val de ameţeală spalarile peste pe mine, panicandu-se la fel de eu amintește-ți că antrenorul de voce clătina din cap când m-a ascultat încercând cântă din nou după operația mea. — Îmi pare rău, Alexandra, spusese ea. 'E doar Nu funcționează. Cred că răul pe care l-ai făcut este permanent. Nu vei cânta din nou pe scenă.

Dar apoi mă uit peste și văd zâmbetul lui Elspeth, care se întinde într-un rânjet și mai larg în timp ce Davy îmi dă microfonul. Mâna lui o strânge pe a mea pentru o în al doilea rând, stabilindu-mă. Elspeth dă din cap încurajator și închid ochii pentru a moment, spune eu insumi la pretinde Sunt cântând la cel copii mici la cel grup de joacă sau sigiliile în ascuns dafin.

Lăutarul începe să cânte notele cântătoare ale introducerii și, luând o respirație adâncă, încep să cânt.

' *O, rowan, o, rowan Îmi vei fi*
dragă împletit ești cu multe
legăturiO Acasă și infanFy . . . '

The alte instrumente a te alatura în, și Ale mele voce se ridică, creştere în încredere pe măsură ce firele familiare ale melodiei se împletesc și se împletesc prin acompaniament. Aud că cântarea mea este puțin zgârietură, cuvinte A mic stare brută în jurul cel margini, dar acea numai pare la adăuga adâncime la simplitatea cântecului. Și apoi, unul câte unul, toți ceilalți din bar începe să cântăm încet până când vocile noastre individuale se amestecă pentru a umple camera.

Când cel final note a muri departe, există A moment de complet tăcere.

Și apoi izbucnesc uralele și urletele.

— Vei cânta altul? întreabă Davy, aplecându-se pentru a fi auzit deasupra din.

Zâmbesc și scutur din cap. 'Nu in seara asta. Asta a fost pentru Elspeth. Sunt lăsându-vă restul serii, băieților.

Când mă întorc la masă, Elspeth mă îmbrățișează puternic. — Cel mai bun cadou mi-ai dat vreodată”, spune ea.

„Ce, chiar mai bine decât fardul de pleoape verde strălucitor și sfert-un kilogram de caramele de melasă? spun, referindu-mă la ultimul cadou pentru care l-am cumpărat a ei.

— Se apropie. Ea zambeste. — Dar cântecul acela a fost frumos.

La fel de eu sta înapoi jos și lua A înghiţitură din Ale mele băutură, eu Reflectați acea eu parela avea fost cântând destul de A lot recent, pentru cineva cine este se presupune pierdut

vocea ei.

Făcându-mi privirea prin cameră, Davy ridică paharul spre mine și apoialegeri sus chitara, si trupa se balansează în următorul set.

Bridie vine la ceai ca de obicei miercurea următoare, iar eu îi arăt broşă am gasit in buzunarul mamei palton.

A ei față lumini sus când ea vede aceasta. — Alec a dat a ei acea. este A broșă dragă – a aparținut inițial mamei sale, cred. Soldati iar marinarii le dădeau prietenelor și soțiilor lor ca să poată să-și păstreze iubirile aproape de inimă chiar și atunci când erau despărțiți. Ea ia mâneca cardiganului îi scoate pacheta și dă o frecvență pe broșă. — Vezi, e argint. Trebuie doar un pic de lustruit și va apărea ca nou. Ta mami îl purta mereu sau îl purta cu ea în buzunar.

eu decide la aborda a ei evazivitatea Faţă în faţă. „Mireasă, ce s-a întâmplatcu mama si tata? Mi-ai spus fragmente, dar vreau să știu Tot.'

Ea ridică privirea spre mine, speriată.

— Există ceva tu esti nu zicală, nu este Acolo?' eu persista.

— Ei bine, Lexie, e o poveste acolo, bine. Dar nu sunt sigur că sunt persoana potrivită să o spună singură.

eu nu pot Ajutor dar lăsa Ale mele exasperare spectacol. 'Dacă nu tu, Bridie, apoicine altcineva?'

— Mairi ar fi acela. 'Dar

ea vieți în America!'

'Ea face.' Bridie se întinde calmă după un alt biscuit. — Dar ea va fi aici destul de curând. Ea se întoarce întotdeauna o dată pe an să-și viziteze surorile si fratilor. I-am spus că ai venit acasă. Ea așteaptă cu nerăbdare vazandu-te.'

Floră, 1942

Era o dimineață crocantă, aerul la fel de pur ca apa din arsurile care curgeau dealurile, când Mairi și Bridie i-au întâlnit pe Roy și Hal la debarcader pentru a le arăta cel drum spre Cabana Keeper.

Flora a fost încântată că vor putea petrece timp împreună în acea zi, cu toate că ea nu putea Ajutor dispărut Alec toate cel Mai mult. La fel de ea aranjat departe lucrurile pe care le folosise pentru a coace un lot de scones, a încercat să se scuture de ea propriile preocupări, zâmbind la sunetul vocii lui Bridie care se apropia drumul.

În bucătăria înghesuită, Iain a dat mâna americanilor și le-a arătat muștele care erau cele mai bune pentru ispitirea lipanilor în timp ce Ruaridh lansete pregătite pentru ei. Tocmai strângeau totul împreună pregătire pentru cel mers pe jos în cel dealuri când Acolo a fost A bate la usa.

'Alec! Te-ai intors!' Flora își aruncă brațele în jurul gâtului lui și el a strâns-o strâns cu el. Toate îndoielile și temerile ei păreau să se dizolve în ale luiîmbrăţişare.

„Am intrat la primele ore. Convoiul pleacă mâine, așa că nu am făcut-o s-a lungit. Am vrut să petrec fiecare minut posibil cu tine. El era mai mult decât fericit să se alăture expediției de pescuit și a înfipt cutia de muște pe care Iain l-a dat în buzunarul jachetei.

Iarba scârțâi sub picioare, fiecare lamă acoperită cu zahăr de ger, ca cel mic grup umblat sus cel cale pe langa cel a arde, al lor râsete tulburând un cerb care se plimbase pe pământul ierniu în căutarea furajului și provocând -l la legat departe, a lui copite tobe pe cel îngheţat Pământ în timp ce-și arunca coarnele de enervare.

Apele lochanului erau liniştite şi negre când au ajuns la înălțimi, dar soarele slab topise gerul și Flora era caldă de la a urca. Ea ar fi împingere unu mână în a ei palton buzunar și Alec ținută cel alte

strâns, căldura pielii lui amestecându-se cu a ei pentru a împiedica degetele ei să fie ciupit de frig.

Și-au lăsat echipamentul la adăpostul bătrânului și Alec i-a ajutat pe Mairi și Roy să lege muștele de liniile lor.

„Întors acasă, nu ne place nimic mai bun decât să ne petrecem serile de vară pescuitul în iazurile din mlaştină de la fermă, spuse Roy. — Nu că ai nevoie muște fanteziste pentru biban – vor mânca aproape orice îți place să pui cârligul tău.

'Ceea ce este cel truc cu aceste Aici lipani apoi?' a întrebat Hal.

Bridie, cine ar fi refuzat A tijă, stabilit se Următorul la -l pe cel bancă.

'Tu nevoie la turnat afară către cel Mai adânc apă. Ei vor fi jos în cel adâncimi, unde este puțin mai cald. Ruaridh a subliniat cele mai bune zone, departe de la scheletice, albite de iarnă stuf la apele margine.

Grupul s-a extins și tăcerea a căzut în timp ce se concentrau pe casting, singurele sunete şuieratul liniilor prin aer şi zumzetul liniştit al mulinetele, acoperite de un ștampit ocazional de picioare în cizme grele de păstrat circulatia mergand. Chiar și Bridie stătea liniștită, mulțumită să se uite la Hal în timp ce el privea apa. La început, nimic nu s-a agitat. Dar apoi suprafața ca o oglindă s-a rupt ca un pește trandafir, ispitit de muștele cu pene care începuseră să aterizeze Acolo. Într-un fulger de argint, a ajuns la cârligul lui Ruaridh, dar a ratat și a dispărut înapoi în adâncuri, lăsând cercuri din ce în ce mai largi care se răspândesc peste lochan.

— E bine, comentă Alec încet. — Cel puțin știm că sunt Acolo.'

Hal a fost primul care a agățat unul, scoțând un hohot în timp ce vârful lansetei se îndoiacu încordarea liniei.

'Bine Terminat,' numit Alec. 'Joaca aceasta în blând acum, ei sunt cu gura moale.'Bridie a alergat să ia plasa de aterizare și a luat cu atenție prinderea. — Asta e A de dimensiuni bune lipan,' Ruaridh a spus, cu A da din cap de aprobare.

Câteva ore mai târziu, odată ce au avut patru pești în șirul de răchită, cel lumina zilei de scurtă durată a început să se întunece, fire fine de nor cirrus acoperind soarele slăbitor în timp ce plutea spre orizontul vestic, vestind o schimbareîn vremea.

— Brrr. Bridie tremura. 'Sunt îngheţat rigid.'

Hal zâmbi, înfășurându-și umerii cu un braț lung. 'Poftim, hai sa să vă încălziți pe toți sus!'

La fel de ei bobinat în al lor linii pentru cel final timp, Floră și Mairi schimbă un zâmbet, observând că Bridie nu se grăbea să se îndepărteze a lui Hal îmbrăţişare.

Întors la cabană, Flora a pus ibricul pe aragaz în timp ce Mairi a pus scoase cești și Bridie unse cu unt o farfurie de scones. Grupul de pescuit stătea în jur masa de bucătărie, întinzând picioarele îmbrăcate în șosete spre căldura găurii a dezgheța degetele înghețate.

Roy i-a zâmbit lui Mairi, luându-și ceașca cu ceai. — Cu siguranță a fost grozav zi. A fost bine să simt că viața este normală din nou, doar pentru câteva ore. El aşeză cu grijă ceaşca lui şi întinse mâna să ia una dintre mâinile ei în a lui sub capacul mesei.

Ceilalți s-au prefăcut cu toții că nu observă și au întins mâna cu nerăbdare ca Bridie întinse din nou farfuria cu scones.

În timp ce ea se sprijinea de aragaz, așteptând ca apa să se fiarbă din nou, astfel încât ea ar putea top sus cel ceainic, Floră privit cel grup s-au adunat în a ei bucătărie, umplând camera cu cuvintele lor ușoare și râsete gata care a încălzit sufletul. Astăzi fusese într-adevăr o zi bună, una de prețuit. Pentru că mâine Ruaridh avea să urce pe deal până la postul său la semnal statie și Alec, Roy și Hal ar fi înapoi pe bord al lor navelor. Și apoi, când a venit momentul, remorcherele aveau să tragă înapoi plasele de boom și semnal ar fi dat. The navelor ar încet obține în curs de desfăşurare și cel convoiul își va începe călătoria primejdioasă, scăpând din îmbrățișarea sigură a Loch Ewe și plonjând în strânsoarea gri ca gheață a mării arctice.

Alec a rămas când ceilalți plecaseră. Afară era deja întuneric când Ruaridh s-a dus să-l ajute pe Iain să verifice garonul. Flora a adunat ceşti de ceai și purtat lor la cel chiuvetă. La fel de ea a început la spalare lor, Alec a venit și a stat în spatele ei, înfășurându-și brațele în jurul taliei ei. A îngropat a lui față în a ei păr pentru A moment inainte de cules sus A farfurie prosop și începând să se usuce cupele. Când au terminat, ea a luat prosopul din -l și şters a ei umed mâinile pe aceasta inainte de strângând lor în jurul a lui gâtși sărutându-l.

Ochii lui întunecați străluceau de dragoste în timp ce o privea, observând fiecare centimetru a feței ei. „Aceasta este imaginea pe care o voi purta cu mine când plecăm mâine”, îi spuse el, îndepărtându-i cu blândeţe un fir de păr cupru-auriu de pe ea obraz. 'Ta zâmbet voi obține pe mine prin cel cel mai dur mărilor și Acasă din nou.'

El a renunțat la strânsoarea pe ea pentru o clipă și a întins mâna în buzunarul jachetei sale de tweed. 'Am ceva pentru tine.'

Broșa de argint, cu ancoră și coroană, era întinsă palmier de a lui mână. 'Ma dorit tu la avea aceasta. Ea a spus este numai dreapta acea ar trebui să-l porți acum. Cu grijă, o prinse de jumperul ei, deasupra ei inima.

Floră nu putea vorbi pentru A minut sau Două la fel de a ei emoții copleşit a ei. Știa cât de mult însemna broșa pentru Lady Helen și că asta era semn că ea a aprobat relația Florei cu fiul ei chiar dacă Sir Charles nu a făcut-o.

— Îl voi purta în fiecare zi, spuse ea în cele din urmă, și îl voi prețui ca pe mama ta a făcut. Cum amândoi te prețuim.

— Eşti Ale mele fată, Floră. The numai unu pentru pe mine. hai sa nu Spune La revedere.

Bine doar Spune, "Bolnav fi văzând tu.'"

Ea stătea în picioare în cel intrare la fel de el mers încet departe sus cel cale spre Casa Ardtuath. În timp ce privea, și-a trecut vârful degetelor peste broșă, care stătea ca un scut deasupra inimii ei, trasând conturul ancora și coroana deasupra ei.

— Întoarce-te în siguranță la mine, șopti ea. 'Pe curând.' Si ea cuvintele l-au urmat în întunericul nopţii de iarnă.

Cele trei fete priveau de pe debarcaderul de la Mellon Charles convoiul navigat. Expresia Florei era calmă în exterior, dar se înfășurase brațele ei în jurul ei, trăgându-și părțile laterale ale jachetei de uniformă albastru închis strâns unul peste altul, de parcă, făcând acest lucru, s-ar putea ține fizic a ei împreună.

Fața lui Mairi era încordată și palidă când negustorii începură să se miște încet, în pozițiile care le-au fost alocate, de parcă ar juca un joc sinistru, lent- joc de mișcare de urmărire a liderului. — Wheesht, plângi, Bridie, ea a spus blând. 'Aceasta nu va fi face -l orice bun acum, voi aceasta?'

'Oh, Cum pe Pământ poate sa tu ambii stau asa de calm?' Bridie plâns, bâjbâind în buzunar după batista și suflandu-și nasul lung și tare.

Așa cum a răspuns ea, ochii Florei nu au părăsit niciodată Isla , în frunte cu distrugătorul șirul de nave comerciale din lac, știind că Alec era pe bridge și cu siguranță ar ști că ea era acolo. 'Avem să stai calmă, Bridie,

la Ajutor lor fi puternic suficient la părăsi. Și, hai sa speranţă, la Ajutor lor fiputernic suficient la față cel călătorie înainte de lor și vino înapoi în condiții de siguranță, de asemenea.'

Lexie, 1978

Mairi este în același timp o străină și atât de familiară încât lacrimile îi izbucnesc ochii mei în timp ce ne îmbrățișăm. Îmi amintesc de ea, desigur, din copilărie. Chiar dacă părăsise ferma familiei pentru o nouă viață în America la sfârșit de război, se întorcea din când în când la Aultbea și venea mereu să ne vadă în Cabana Keeper, aducând cu ea jucării și cutii uriașe de emoționant bomboane străine. În afară de faptul că părul ei este acum un alb la fel de pur ca prima zăpadă pe dealuri, arată exact la fel: ochi căprui caldi și un ten la fel de strălucitor ca la vârsta de douăzeci de ani.

Ea a adus cu ea o pereche de dungi extrem de drăguțe, roz și alb salopete pentru Daisy și un album mare de fotografii și decupaje din ziare. 'Floră trimis pe mine aceste peste cel ani. Ea mereu ținut pe mine în atingere cu toate știrile locale. M-am gândit că ai putea fi interesat să le vezi. In ciuda a tot acestea ani departe, a ei accent încă lits cu cel moale inflexiuni de cel Highlands scoțiani.

Ea și Bridie lua aceasta în se întoarce la îmbrățișa Margaretă, OMS ture sus cel Atenţie din a ei Două surogat bunicile, fermecător lor cu a ei foartepropriul stil de conversație.

„Uite”, îi spune Mairi lui Daisy, „iată o poză cu mama ta când ea era mic, făcând castele de nisip pe plajă. Și iată-o în prima zi la scoala mare. Vezi cât de inteligentă arată în noua ei uniformă? Și asta este a ei cântând un solo în școală spectacol.'

— Mamă, spune Daisy, arătând cu degetul dolofan spre album.

'Inteligent fată,' coos Bridie, ofranda a ei A Lemn dulce Allsort, care Daisy îi iese în gură cu un zâmbet herubian.

Sunt fascinată de fotografii, mă uit la ele. Mama mea a luat astea imagini, documentând copilăria mea. Le-a pus în plicuri și le-a trimis lor peste cel mare la cel alte latură de cel lume, Unde Mairi ținut lor asa de

cu grijă, păstrându-le cu dragoste în acest album. E puțin copleșitor, simtindu-se asta iubit.

— Iată și câteva dintre scrisorile Florei. Mairi ia un mic pachet din geanta ei, legată cu o lungime de panglică din tartan. — M-am gândit că ți-ar plăceacitește-le cândva.

— Mulţumesc tu.' eu a stabilit lor deoparte politicos, cu toate că cel îndemn la uite prin ei este imediat puternic – poate vor oferi mai multe indicii tot ceea ce este a lui Bridie păstrat de la pe mine.

De parcă ar putea să-mi citească gândurile, Mairi spune: „Bridie îmi spune că ai fost întrebând niste intrebari despre al tatălui tău familie.'

'Eu am. Presupun că o am pe Daisy mi-a deschis puțin ochii la ce anume trebuie să fi fost ca pentru mama, crescându-mă singură. Nu a spus niciodată prea multe despre Ale mele tata. Și nici are oricine altfel. Sunt curios la completati în cel goluri, asa de eu poate trece el pe la Daisy când e mai în vârstă.

Mairi dă din cap, întinzându-și brațele ca să o ia pe Daisy de la Bridie să i-o dea odihnește-te și las-o să-și bea ceaiul. „Este firesc”, spune ea. 'Știu Bridie ți-a spus multe despre anii de război, despre cum era viața noastră intors pe dos. Sunt fericit să vă spun tot ce îmi amintesc. Albumul iar acele scrisori vor fi un bun punct de plecare. Și apoi ne poți întreba orice întrebări după ce ați avut ocazia să le examinați. Sunt aici pentru a in timp ce, rămânând cu Ale mele frate la cel fermă. Bine avea din belşug de oportunități de a discuta.

'Mulțumiri, Mairi,' eu Spune. 'Sunt recunoscător la tu ambii.'

Trec în bucătărie să împrospăt ceainic și în timp ce aștept fierbător la fiert, mă gândesc cât de ușor va fi acum să puneți la loc cele care lipsesc bucăți din istoria familiei mele. Când mă întorc în sufragerie, totuși, Mairi este murmurând ceva la Bridie, OMS este tremurând a ei cap vehement.

Ei ridică privirea când intru pe uşă, tăcând, şi se pare că eu expresiile lor sunt puțin păzite. Amândoi se grăbesc să zâmbească din nou, dar am impresia că acele zâmbete sunt doar puțin prea strălucitoare pentru a fi în întregime naturală.

Hmmm, eu gândi. Poate împletire împreună Ale mele a mamei poveste ar puteatotuși nu fii chiar așa de chinuit la urma urmei.

Floră, 1942

„Au făcut-o în siguranță! Sunt pe drumul de întoarcere. Chipul lui Bridie era luminat cu bucurie şi uşurare în timp ce transmitea vestea Florei şi Mairi. O primă locotenent OMS a lucrat în cel fără fir statie a avut spuse a ei acea cel primul de convoaiele care urmau să plece de pe Loch Ewe au avut o fugă sigură spre Murmansk, făcându-l prin coridorul îngust al mării dintre gheața arctică și Capul de Nord al Norvegiei fără a întâlni nicio acțiune inamică din partea niciuna valurile de sub ei sau cerurile de deasupra.

— Au făcut-o încă A cale la merge pana cand ei sunt sigur deşi,' a spus Mairi, reticent să-și lase garda jos până când va vedea corăbiile înapoi în port cu proprii ei ochi.

— Da, dar a spus că sunt deja aproape la sud de insula Jan Mayen. Dacă acest vreme tine ei vor fi Aici în cel săptămână. Și ei sunt obtinerea destul de aproape de Islanda acum pentru ca navele noastre de luptă să le apere. Asta ar trebuidescurajează-i și pe germani.

Automat, mâna Florei a intrat în buzunarul jachetei unde ea a păstrat broșa iubita când era de serviciu. Era legătura ei cu Alec acolo, pe mările neiertătoare și ea s-a strâns la fel de strâns ca o linia vieții. Pentru prima dată într-o lună și-a permis să respire puțin mai uşor, în vreme ce o nădejde de nădejde se năpusti în inima ei cu gândul că ea ar fi să-l vezi curând înapoi acasă în siguranță.

Lui Alec i-a trebuit o vârstă să debarce, când *Isla* s-a legat în cele din urmă alături debarcaderul de la Mellon Charles. Flora tocmai își terminase tura și a rămas în picioare cel umed nisip la cel colţ de cel dafin aşteptare pentru -l la apărea, la fel de cel echipajul făcut cel navă rapid și terminat sus al lor atribuțiile pe bord. Ea tras

broșa iubită din buzunar și o prinse de reverul ei sacou, apoi și-a suflat pe degete pentru a le încălzi.

Toata lumea pe cel baza a fost nespus de bucuros acea cel primul convoi la părăsi din Loch Ewe avusese succes și toate navele se întorseseră în siguranță. În acea după-amiază, remorcherele care acționau brațul au tras plasele înapoi, și cel linia de navelor a avut navigat încet în cel calm ape fără ceremonie. Negustorii au aruncat ancora în partea îndepărtată a insulei și Mairi și Bridie aveau a plecat cu bicicleta pentru a saluta înapoi Roy și Hal.

Frigul serii se prelinge din pământ prin tălpile Florei pantofi și ea bătea din picioare, pentru a-și risipi nerăbdarea la fel de mult, cât să-și păstreze circulația ei mergea, în timp ce scana fețele marinarilor care debarcau căutându-l pe cel care să-i facă inima să tresară de bucurie. Și apoi acolo era în sfârşit şi în câţiva paşi parcursese ultimele metri între ei și o ținea strâns. Ea a respirat mirosul călătorie din haina lui groasă – sarea umedă a mării amestecată cu aroma chimică a păcurului – în timp ce ea se pierdea în sărutul lui.

— Întoarce-te cu mine acasă, spuse el. — Nu suport să cheltuiesc o altă seară fără tine. Era destul de rău să fii la kilometri depărtare mare, dar va fi o tortură să știi că ești pe cale cât timp sunt eu Ardtuath.'

Ea ezită, încremenind la gândul că se va întoarce acolo. — Aşa va fi e bine cu părinții tăi?

El îi luă fața în mâini și o sărută din nou. — Va trebui să fie. mă gândeam despre aceasta – fiind pe ceas la două dimineața dă ai destul timp pentru asta. Tatăl meu va trebui să se obișnuiască cu idee despre noi de aici încolo.

Casa Ardtuath era complet întunecată când mergeau pe alee, e turnulețe negre pe un cer atârnat de stele. Flora simți că se încordează anticiparea de a fi nevoit să-l înfrunte pe Sir Charles de cealaltă parte a panei și întinse mâna lui Alec. Dar ușa din față era încuiată și a lui Alec ciocănitul răsună în întuneric, întâlnit cu o tăcere răsunătoare.

— Se pare că nu sunt aici, spuse el. — Haide, vom face ocolul înapoi.'

A deschis ușa bucătăriei și au pășit în liniștea Casa goală. Gama fusese lăsată să se stingă și abia era mai cald înăuntru decât în exterior.

„Poate că sunt la Urquhart”, a comentat Alec. — Hai, hai ușoară cel foc în cel bibliotecă și sa vad ce noi poate hrăni în cămară.'

O jumătate de oră mai târziu buştenii ardeau veseli în vatră şi împrăștiaseră un picnic improvizat înaintea lui. Atmosfera din casă era complet diferit când Sir Charles nu era acolo. Flora o liniști pantofi și îngenuncheat pe covor pentru a prăji niște pâine puțin învechită pe flăcări, răscolindu-și degetele de la picioare în ciorapii lor groși în timp ce se bucura de căldură. Odată ce fiecare felie s-a rumenit, ea a scos-o din furculița de pâine și i-a dat-o lui Alec să se întindă cu unt în timp ce ea făcea următoarea bucată. ei l-am mâncat cu felii de șuncă și l-a spălat cu câteva sticle de bere acea ei ar fi găsit la pândă în un uitat coltul cel cămară.

'Cel mai bun masă Am a avut în vârste,' Alec rânji. 'Dar acea Mai avea la fel de mult la do cu cel companie la fel de aceasta face cel meniul.' El întins afarămulțumit în fața focului și își sprijini capul în poala ei.

— Deci cum a fost? Acolo?'

Ea îi mângâie părul, urmărind lumina focului dansând pe chipul lui în timp ce el s-a uitat în flăcări și i-a povestit despre călătorie. El a descris amestec de frică și emoție în timp ce porniseră, care se transformase curând în un fel de groază plictisitoare în timp ce se confruntau cu monotonia apelor cenușii ale arcticei, zi de zi, fără să știe niciodată dacă erau urmăriți și ce ar putea fi pândit sub valuri.

O furtună explodase câteva nopți, trimițând valuri falnice de gheață verde apă prăbușindu-se peste cel punte de cel navă. În cel amar temperaturi, apa înghețase, formând o coajă groasă de gheață pe partea înclinată a vântului cel navă. Ei ar face-o Luat aceasta în se întoarce la cravată pe A linia vieții și curajos cel trădător de alunecos, punte de listă în timp ce înclina și se rostogolea, luând un topor pentru a gheața pentru a împiedica acumularea de greutate să răstoarne nava.

Radio tăcere a avut la fi menținut asa de acea cel limba germana ascultare statii nu a făcut-o alege sus cel convoiului prezenţă, asa de cu toate că ei călătorit la fel de un grup cu fiecare navă ținându-și poziția în linie, exista un sentiment de izolarea care a fost doar amplificată de vederea bancilor de gheață arctice în distanţă. Acea gheață de iarnă a îngustat canalul disponibil pentru ei, forțând ei să navigheze pe o linie fină între aisbergurile din nord și Germania- a ocupat coasta norvegiană la sud. Dar zilele scurte de iarnă au adus ceață, de asemenea, care acoperea marea într-o pătură joasă – atât de groasă, Alec a spus, că cu greu puteai vedea toiagul de pe podul *Insulei* . De obicei ei ar fi avea blestemat aceasta la fel de o alta pericol la fi negociat, dar în

acestea periculos ape ei ar fi dat Mulțumiri pentru cel alb giulgiul acea le-a ascuns și le-a permis să se strecoare pe lângă Capul Nord nedetectate. În cele din urmă, ușurați, își îndreptaseră arcurile spre sud-est, îmbrățișând Rusă ţărm la fel de ei a intrat cel Kola Admisie care LED la cel port de Murmansk.

Flora îi pasă lui Alec paharul și el se ridică într-un cot ca l-a umplut din sticlă. Apoi a întins mâna și a pescuit altul Buturuga din cel coş, aruncare aceasta pe la cel foc Unde aceasta stabilit în A cascadă de scântei în timp ce limbi de flăcări linseau în jurul lui.

'Ceea ce este Rusia ca?' ea a întrebat.

'Rece. Întuneric. Vast. Dar și cu un fel de frumusețe teribilă. Eram am fost întâmpinați de o navă pilot pentru a ne ghida și am fost destul de încântați să văd, pot iti spun. Este un fiord adânc, dar canalul este atât de îngust acolo încât trebuie să îl păstrezi mintea ta despre tine. Aveam munți abrupți la tribord și eram veseli bucuros să cred că au stat între noi și germani. Și cel mai mult lucru extraordinar sa întâmplat când ne apropiam de Murmansk. . . Toate cele de sus lucrările navelor, catargele și curțile, au început brusc să strălucească cu a alb pâlpâind ușoară. aș auzit de aceasta inainte de – ei apel aceasta Sf a lui Elmo foc – dar asta e prima dată când îl văd. În ceață, totul devine încărcat cu statică și se descarcă din orice are un punct. Era ca propriul nostru spectacol personal de fulgere. Am fost foarte uşuraţi că asta nu sa întâmplat în afara Norvegiei, pot să vă spun. Am fi fost luminați pentru Frizele ca pomii de Crăciun!

— Rușii trebuie să fi fost bucuroși să te vadă, cu tot acel echipament pentru ei.'

— Presupun că da. Se opri să bea o înghițitură de bere. — Dockerii ruși sunt nu exact exuberant. În fapt, o singura data cel marfă a fost descarcat, unu de lor a spus, — Asta e tot ce ne-ai adus? Dar este o viață grea pentru ei acolo sus în Cercul Arctic. În această perioadă a anului au doar o oră sau două de lumina zilei și cel vreme este brutal. eu gândi ei frumos mult supravieţui pe vodcă pentru a le trece. Războiul le-a adus suferințe îngrozitoare tara de asemenea. Încă de la avansul german de anul trecut, a fost amar lupte în sud și unii dintre bărbații care lucrau pe doc văzuserăacțiune acolo. Sunt tari ca unghiile.

'Bine, multumesc bunătate tu toate a primit înapoi în condiții de siguranță.'

El dădu din cap. 'Noi au fost norocos. Noi ales sus A limba germana vreme avion pe al nostru radar o singura data, gând ei ar putea avea pestriţ S.U.A, de asemenea. Dar noi a primit departe

cu ea de data asta.'

Cuvintele „de data aceasta” au făcut-o pe Flora să tresară. — Știi când o vei face următorul va naviga?

A scuturat din cap. 'Nu încă. Va dura ceva timp pentru a-l aduna pe următorul convoi. Ar putea dura o lună sau cam așa ceva, îmi imaginez. Cel puțin vremea ar trebui să fie imbunatatindu-se pana atunci. Și pe măsură ce gheața se retrage, vom putea da nordul acoperi o dană mai largă.

Flora a tăcut. Ea știa că îi punea o față curajoasă, pentru că orele de lumină s-ar prelungi și ele, iar convoaiele ar fi pe mare pentru mai mult timp dacă navigau atât de mult mai spre nord. A fost o cu două tăișuri sabie: cel schimbându-se de cel anotimpuri ar pur şi simplu aduce riscuri diferite, făcând călătoria nu mai puțin periculoasă. Ea a încercat să nu gândească despre asta în seara asta, totuși. El era aici, iar ea era în siguranță în brațele lui alături căldura focului. Ea știa că asta era o amintire pe care o aveau amândoi comoară și așa se aplecă pentru a-i săruta liniile de tensiune de ale lui sprânceana, cu părul ei roșu-auriu prinzând în ea reflexele dansante ale luminii foculuiadâncimi.

Nava lui Roy și Hal a rămas ancorată în lac, alături de cealaltă negustorii suficient de mult pentru ca ei să aibă câteva zile libere. ei au petrecut fiecare clipă pe care o puteau debarca cu Mairi și Bridie. Zgomotul nivelurile din Taverna Jellyjar au atins noi culmi odată cu întoarcerea în siguranță a convoiul a fost sărbătorit în prima noapte, iar frații au petrecut ziua următoare cu fetele, plimbându-se pe mal și vizitând casele lui Bridie și Mairi. Al lor familii au fost impresionat la cel bun maniere și uşor umor afișat de cel americani, cu toate că Floră auzit D-na Macdonald spunându-i lui Bridie că nu ar trebui să-și pună inima pe un yank care cel mai probabil ar dispărea într-un fel sau altul înainte ca războiul să se încheie.

Două zile mai târziu, navele comerciale au fost realimentate și pregătite pentru traversarea Atlanticului încă o dată, a ordonat să se întoarcă în State pentru a ridica o alta marfă.

Bridie a plâns nestăpânit în timp ce le-au făcut semn să plece. Flora i-a întins a hakie și a pune un braţ în jurul a ei umerii, in timp ce Mairi stătea în picioare ecranare ochii ei în timp ce încerca să-l urmărească pe Roy. El dispăruse până la tribord latură la fel de el ajutat a lui camarazi cântări ancoră, dar el a apărut

din nou la salut a ei și la a sufla a ei A pup, a lui blond păr sclipind în cel argint ușoară acea sărit din cel suprafaţă de cel apă la fel de cel a navei elicele au început să se întoarcă, frământând lacul.

— Se vor întoarce, spuse Flora. — Știi că au promis că vor încerca și obține o alta Arctic alerga asa de ei poate sa vedea tu din nou. Acea spectacole Cum mult trebuie să vă placă pe amândoi – majoritatea bărbaților probabil că nu ar fi prea dornici să facă ambii Atlanticul si Arctic alerge iarasi asa curând . . . daca vreodata.'

— Oh, oh, suspină Bridie, e atât de periculos acolo. Se simte atât de greșit la dori lor la vino înapoi când este punând al lor vieți în Pericol. Dar eu nu pot Ajutor aceasta . . .' The odihnă de a ei propoziție a fost pierdut la fel de cel a navei fluier a suflat, apelul său a răspuns de celelalte nave din convoi, astfel încât pentru un minut dealurile răsunau cu sunetul.

The Trei fetelor privit la fel de cel convoi navigat, acest timp cotitură spre vest de la gura lacului. Odată ce ultima navă a plecat, cel remorcherul trase năvodul închis în spatele ei și apele Loch Ewe încet stabilit, redevenind calm.

Fetele s-au întors cu greu spre Aultbea, fiecare pierdută în ea gânduri, dar apoi norii s-au despărțit doar puțin și o rază de lumină de primăvară a strălucit.

— Uite, a înghiontat Flora pe Bridie. Ea arătă spre locul în care soarele îi convinsese primele primule ale primăverii care își împing capetele de sub mușchiul lor cuverturi în locurile adăpostite de-a lungul arsurii și începe cu tentativă să desface petalele lor. Vederea le-a ridicat inimile, doar puțin, și Bridie a început să vorbesc din nou, cu mai multă speranță acum, despre picnicuri pe care le-ar putea face când s-au întors fraţii Gustavsen.

Lexie, 1978

Este o altă zi de diamant, lacul strălucind după o lungă perioadă de ploaie care are degajat la ultimul. A puţini pufos alb nori scud peste cel albastru de cel cer, arătând la fel de proaspăt spălat ca oile de pe câmpurile de dedesubt. merg Acasă cu Margaretă, cel cărucior încărcat cu cumpărături și grup de joacă accesorii, la fel de noi am a petrecut o alta dimineaţă realizarea muzică în cel hol. E ora prânzului, așa că drumul este gol, iar ea și cu mine cântăm amândoi melodiile ei preferate pe măsură ce mergem:

' *Vei lua cel înalt drum*

Și Bolnav lua cel scăzut drum . . . '

La fel de noi abordare cel dig, A al treilea voce se alătură în, adăugând A tenor armonie la soprana lui Daisy și la marginile mele ușor asprealto.

Davy ne salută. — Ahoy! Numai capul și umerii îi sunt vizibili unde stă pe puntea lui *Bonnie Stuart* , ridicând niște șiruri pe cel scânduri aspre ale dig.

Când noi a ajunge l, Margaretă tulpini la fi eliberată din cel curele limitând a ei și eu lăsa a ei afară asa de ea poate sa toddle peste la inspecta cel captură de dimineață. Davy ține în sus un crab maro uriaș, cu aspect puternic ghearele legate în siguranță și o lasă să atingă carapacea, lucioasă ca lacul. The barcă bob-uri neliniştit în cel briză, tragerea la cel acostare linii legarea aceasta la clemele de pe marginea debarcaderului, sărind ușor de aripioare. Cu dând din cap mulțumit, Daisy îi permite să înlocuiască crabul în găleata cu apă de mare și olari să ridice o coajă de stridii aruncată pe scânduri de uniipasăre care trece.

„Toată lumea a făcut plăcere să te audă cântând noaptea trecută”, îmi spune el. 'Tu ar trebui să facă din asta un lucru obișnuit. Am fi bucuroși să vă punem să faceți un set cu trupa dacă vrei.'

Ochii lui îi întâlnesc pe ai mei, privirea lui la fel de limpede ca apele care ne înconjoară. eu mi se pare neliniştitor, de parcă ar putea vedea chiar în sufletul meu, locurile în care încerc ține ascunse de lume, acele colțuri întunecate neglijate unde durerea și vinovăția și durerea pândesc. Privesc în altă parte, pretinzând că sunt fascinat de un pâlc de alge marine care-și trec degetele înnodate în valul în scădere.

'Într-adevăr,' el insistă. 'Do tu nu domnisoara aceasta, Lexie – cel cântând? Când este în sângele tău, cu siguranță negi o mare parte din tine dacă nu ești făcând muzică.'

„Eu *a.m* realizarea muzică,' eu Spune, gesticulând către cel sac de instrumente atârnate de mânerele căruciorului. Iese putin mai clar decât mi-am propus.

„Da, pentru alții", răspunde el. — Dar ce zici de muzica pentru care faci? tu? Știu că nu aș putea trăi fără el. Ar fi ca și cum aș tăia un membru dacă așa încetat vreodată să cânte și să cânte.

Un val de enervare se ridică în mine, ridicându-și capul ca un val care se apropie tarmul. M-am săturat să judece toată lumea. Știu că doar încearcă să fie încurajator, dar mi se pare o critică – a alegerilor și deciziilor mele, despre cum încerc să-mi trăiesc viața.

Sunt pe cale să-ți spun că îmi iau timpul, că s-ar putea să nu vreau niciodată cântă din nou public și cum ar putea el să știe ce simt eu?

Cuvintele sunt în gura mea. Dar sunetul unei stropi le întrerupe.În A panică, eu uite peste la Unde Margaretă ar trebui să fi ocupat postare pietricele prin cel goluri în cel scânduri, și în cel la fel moment Davy urlăa ei Nume. Există cel sunet de o alta stropi și el dispare peste cel partea laterală a bărcii.

Pentru o fracțiune de secundă stau, înghețat, singur pe debarcader. Și apoi a lui Daisy numesc lacrimi în gâtul meu în timp ce țip iar și iar. cad in genunchi, frenetic încercând la tine cel barcă departe din cel de lemn marginea, încercând cu disperare să-l împiedic să-mi zdrobească copilul sau să o prindă sub apă: de la sigilarea golului în care s-a prăbușit, sarea apa înghițind-o întreagă.

O liniște îmi umple capul, zgomotele vântului și ale valurilor și strigă de cel pescăruși golit afară de pură ORB teroare la fel de eu aștepta . . . și roagă-te

. . . și așteaptă, nu respir. . . și mă simt de parcă oasele din brațele mele vor se trage în timp ce lupt împotriva grosului bărcii și a forței vântului.

Și atunci lumea din jurul meu izbucnește într-o rafală de mișcare. Davy izbucni din cel apă pe cel departe latură de cel barcă, deținere A lipsit de viață pachet în

brațele lui, strigând cuvinte pe care nu le pot înregistra. Se aude sunetul lui alergând cu picioarele, lovind în scândurile debarcaderului, a vocilor care strigă, a cineva care emite instrucțiuni. . . *Obțineți doFtor! . . . Sună Foastguard!* Mâinile se întind spre Davy, luând pachetul de la el, ridicându-l cu grijă pe el scândurile, ajutându-l să-l ridice.

Încerc să mă îndrept spre locul în care zace Daisy, cu apă în jurul ei. Dar ea este încă, încă, prea nemișcată și mai multe perechi de mâini mă rețin ca Davy chiuvete la a lui genunchi lângă a ei și începe – Oh asa de blând – la încerca la a respira viaţă înapoi în ea, pentru a-i convinge inima a bate din nou.

Mica mulțime care s-a adunat – de nicăieri, grăbindu-se casele lor – se depărtează ușor și îi văd pe Bridie și Mairi alergând spre mine, feţele lor au şocat, albe ca scoici. Și apoi aud sălbăticia, râpănind țipete, iar și iar, ca strigătul unui animal rănit, și mai departe parcă ei voi nu Stop. eu uite în jurul frenetic, cu ochii mari, îngrozit, întrebându-se de unde vin.

Abia când Bridie ajunge la mine și își înfășoară brațele în jurul meu, eu realizezi că țipetele sunt ale mele.

Mă lupt să ajung acolo unde zace Daisy, având nevoie mai presus de toate să țin a ei. Când ajung la ea, se aude un gâlgâit de sufocare și Davy o întoarce capul într-o parte în timp ce un jet de apă de mare curge din gura ei. El apasă pe a degetul pe gâtul ei și se uită la mine, ușurarea inundându-i fața. — Existăun puls.'

Dar a ei ochi sunt încă inchide, a ei umed genele puternic împotriva cel pielea translucidă, prea palidă a feței ei. Tentativ, ușor, periez o șuviță de părul departe de fruntea ei, unde începe să apară umbra unei vânătăi formă. Arată atât de micuță, atât de fragilă, stând acolo nemișcată, iar eu icnesc ca o suspină tremură prin toată ființa mea, dezlănțuind o tremurătură atât de violentă încât ia atât pe Bridie cât și pe Mairi să mă țină în picioare.

The mulțime părți la fel de cel doctor pași la a lui Daisy latură, chircit, aşezându-şi geanta jos şi deschizându-i haina pentru a apăsa un stetoscop de ea cufăr.

„A căzut între barcă și debarcader”, îi spune Davy. 'Cred ca ea s-ar putea să se fi lovit cu capul în jos. A fost în apă doar pentru o minut sau două, dar părea să fie inconștientă când am ajuns la ea. Ea nu respira și nu era puls. Am făcut RCP, ea a vărsat ceva apă și există A suflare și A puls acum.' El sunete de afaceri, clinic, spune cel doctor cel lucruri el are nevoie la stiu, dar aceasta panica pe mine

cu atât mai mult că vorbesc despre fiica mea așa, de parcă ar fi doar o gol corp, ca naiba, nu al meu viaţă, râzând Daisy mai mult.

Doctorul dă din cap. — Nu o vom muta. Pot fi răni la ea cap sau ea gât. The elicopterul este pornit drumul ei.

Se rotește pe călcâie, întorcându-se să mă privească. — Nu-ți face griji, Lexie, o vom duce la spital cât de repede putem. Poți merge cu ea. Davy aici a făcut toate lucrurile corecte. El observă tremurul care strică corpul meu, făcându-mi dinții să clănțănească. „Este în stare de șoc”, îi spune el lui Bridie. 'Poate sa i-a împrumutat cineva o haină? el sună.

O jachetă este drapată peste umeri și Mairi mă trage aproape, dând drumul soliditatea caldă a corpului ei îl susține pe al meu. Altcineva a adus pături și ei sunt înfășurat în jurul a lui Davy umerii deoarece el este tremurând, de asemenea. Una este întinsă cu blândețe, încet, peste Daisy, în timp ce eu îngenunchez lângă ea, strângând una dintre mâinile ei minuscule, dorind ca degetele să se învârtească în jurul meu. Dar ei nu raspund. Și în capul meu tot ce pot auzi este te rog. . . Vă rog . . . Vă rog. Până când, după o vârstă, zgomotul palelor elicopterului taie aerul deasupra noastră într-un milion de bucăți și par să fluture în jurul nostru ca frunze muritoare.

Sosirea noastră la spital este o începețoșare de impresii pe jumătate amintite: cel bunătate de cel doctor în cel elicopter OMS ținută Ale mele mână pe cel călătorie surprinzător de scurtă în timp ce zburam peste dealuri și lacuri maritime; Margaretă arătând atât de mic şi fragil, trupul ei nemişcat prins într-un leagăn care ei ridicat afară și plasat pe A cărucior la fel de dacă aceasta au fost la fel de fără greutate la fel de A pană; echipa de medici și asistente care o înconjurau în timp ce ne grăbeam prin coridoarele puternic luminate; privind, neajutorat, în timp ce au luat ea plecată pentru radiografii; asteptarea; minutele de a nu-îndrăzni să respiri – care m-am simțit ore în șir – în timp ce stăteam cu brațele înfășurate în jurul meu, încercând să nu o fac să se destrame, în timp ce am așteptat și am așteptat și apoi am așteptat încă ceva.

Și apoi, în sfârșit, momentul când doctorul a venit și ea avea un zâmbet pe buze în timp ce îmi ținea mâna în a ei și îmi spunea că ei au fost prudent optimişti. Acțiunile rapide ale lui Davy salvaseră fără îndoială Viața lui Daisy. „Nu are oase rupte și nu pare să fie afectarea coloanei vertebrale. Dar are o comoție severă și nu și-a revenit constiinta inca. Bine doar avea la aștepta și vedea Cum ea este când ea

vine în jur. . . Dacă este nevoie, putem aranja să fie luată de la ea Yorkhill la unul dintre celelalte spitale din Glasgow, unde există un scanner poate privi în creierul ei. Dar este prea devreme pentru a spune dacă există vreun creier durabil daune încă.'

eu zbuciumat la a inghiti cel panică acea sufocat pe mine când eu auzit acesteaultimele cuvinte. 'Pot sa o vad?' am reusit sa cronesc.

'Desigur. Tocmai o punem într-o cameră laterală unde noi poate sa a pastra A închide ochi pe a ei. Tu poate sa vino prin acum.'

În amurgul privirii și așteptării, stând într-un fotoliu acoperit cu plastic lângă patuțul lui Daisy, mi-am pierdut noțiunea timpului, dacă este zi sau noapte. Cu amabilitate asistente medicale vino și merge, aducând pe mine ocazional cupe de ceai și farfurii de mancare. Somnul mă strecoară din când în când, dar mai ales stau doar să privesc peste a ei sub cel strălucire de cel fluorescent lumini, deținere a ei mână, ai grijă să nu atingă tuburile și picăturile ținând-o în viață cât timp este pierdută pe mine, în derivă în cel întuneric dincolo Ale mele a ajunge. Și prin aceasta toate, la a pastra ea acolo cu mine și ca să nu o pierd, fredonez și cânt fiecare cântec eu poate sa gândi de la a ei, chemând a ei înapoi din oriunde aceasta este ea e plecat.

O asistentă își bate capul în jurul ușii. — Ăsta sunt plecat acum. Noaptea tura tocmai se termină. M-am gândit să mai verific o dată pe micuța Daisyînainte să plec.'

Îmi forțesc un zâmbet, buzele mele crăpate și uscate. 'Nicio schimbare. Dar cred că ea s-ar putea să-și fi mișcat degetele puțin mai mult cu ceva vreme în urmă.

Asistenta dă din cap. — Îi voi face să-ți aducă niște ceai. Un castron de terci, pot fi? Tu trebuie sa a pastra sus putere.'

Vocea mea este răgușită, în ciuda înghițiturii de ceai, în timp ce cânt cuvintele lui „Eriskay Love Lilt” încă o dată:

' *In cel dimineaţă când eu*
merge La cel alb și
strălucitor mare,În căderea
focilor Tău moale Cădere la
pe mine . . . '

Și apoi genele îi flutură și ochii ei frumoși se deschid și îi zâmbesceu și ea spune, la fel de clar ca orice, „Peceți? Du-te liliacul?

Și Sunt razand prin Ale mele lacrimi la fel de eu îmbrăţişare a ei și îmbrăţişare a ei, sentimentde parcă inima mea va izbucni de bucurie și uşurare.

Floră, 1942

În timp ce l-a făcut cu mâna lui Alec să plece în următorul convoi pentru a lua cursa Murmansk, Floră încercat greu la ignora cel sens de prevestitor acea a avut stabilit în sine în baza stomacului ei. Se simțea ca o greutate de plumb care o târâse spirite chiar dacă ea și Alec își petrecuseră ultima seară pe mal împreună. Făcuse un efort să pară vesel, dar ea simțea că era distrași când stătuseră în sala aglomerată privind un stareț și Costello film. De fapt, râsul publicului păruse puțin forțat pentru Flora urechile, de parcă mulți dintre cei care stăteau în jurul lor ar fi avut și jumătate din gânduri în altă parte. Acest convoi avea numărul treisprezece și era greu de stabilit superstiția pe o parte.

Era martie, iar primii miei se clătinau pe câmpuri picioare instabile în timp ce alergau behând să se ghemuiască lângă mamele lor, căutând la adăpost de vântul neprevăzut, cu margini crude. Același vânt ar fi s-a dublat dincolo de gura lacului în timp ce convoiul a apărut în următorul zi, navigând din nou în apele întunecate. Flora știa că echipajele s-ar ține ocupați, apărând de plictiseală și constantă anxietate cu cel strict rutină acea Alec a avut descris. El ar fi spuse a ei Cum cel zile pe bord a trecut în A continuu ciclu de mâncând, dormit, întreținere și curățare. Bărbații inventaseră expresia „cei trei T-uri”. descrie starea de spirit care a dominat alergarea arctică: plictiseală, oboseală și teroare. Din când în când aveau loc un exercițiu de antrenament pentru a-i ține atenți și gata de luptă, timp în care se înghesuiau spre stațiile de acțiune și zdrăneau oprit runde de ack-ack la trecere gheaţă sloiuri. Acestea supratensiuni de adrenalină ținut mintea bărbaților ascuțită, când altfel simțeau că s-ar putea îneca în gri monotonie care se întindea de la orizont la orizont în timp ce corăbiile îşi aratînclinând, rostogolindu-se prin valurile necruțătoare.

Poate că de data aceasta a fost doar știrea a ceea ce s-a întâmplat a pus-o pe ea. Dar la fel cum șoapta vântului prevestește ploaie pe cale, lung inainte de cel primul picături ÎNCEPE la toamna, ea știa acea Alec ar putea sens cel adunare rezolva de cel nazist forte acum acea ei ar fi deveni conștient de cel convoaie furtul trecut al lor norvegian bazele la a pastra cel Mașinăria de război rusească alimentată și alimentată. Și-a imaginat haitele de lupi din U- bărcile trebuie să fie înfometate de vânătoare.

Ea se întoarse, incapabil să suporte să privească coada lungă a navelor care pleacă siguranța portului, spunându-și că se va întoarce la ea. Că trebuia pur și simplu să se țină ocupată pentru luna următoare sau cam așa ceva. Acea cu A vânt bun si a un pic de noroc, ar fi sa fii acasa în timpul pentru Paști.

Dar greutatea plumbului i-a tras din nou măruntaiele, insistentă ca vioiul briză acea tras la a ei păr, tachinarea fire liber din sub a ei capac și biciuindu-le de obrajii ei umezi de lacrimi.

Flora și Bridie o ajutau pe Mairi și două dintre surorile ei mai mici să adune dulse de pe stânci la reflux, culegând cu grijă frunzele translucide, roșu închis şi aşezându-le într-o strecurătoare al cărei smalţ era ciobit de ani de utilizare. Raționarea a limitat multe dintre produsele de bază obișnuite, dar cei care trăiau în jurul lacului erau de mult obișnuiți să-și suplimenteze dieta cu ingrediente din paduri si tarm, care erau inca din belsug. Cu atât de multe guri de hrănit, Macleod știau mai bine decât oricine cele mai bune locuri aduna culesuri sălbatice.

Stuart și Davy Laverock apărură, zbârnindu-se peste stânci, lor catapulte în mână.

— Ce faci? întrebă Stuart.

Floră îndreptat sus și ținută afară cel mână de alge ea ar fi ales pentru lor la inspecta. 'Colectare acest. este bun la mânca, in mod deosebit dacă ai pus o bucată de unt pe ea după ce l-ai gătit.

'C'n noi Ajutor?' a întrebat Davy.

'Desigur. Alege bucățile proaspete drăguțe ca acestea, vezi?

După câteva minute, băieții s-au plictisit de vânătoarea de alge și a început să tragă cu pietricele într-o bucată de lemn care plutea într-un bazin de stâncă, prefăcându-sea fost un submarin german.

— Bună lovitură, l-ai prins! Acum a dispărut, a strigat Stuart înainte lansând un alt băţ în piscină.

La vederea lui Hamish McTaggart trecând de-a lungul drumului cu bicicleta sa, ei toate întrerupt, privind Unde el a fost rubrica. De cand el ar fi fost demobed, după ce și-a pierdut un ochi la o bucată de schij în timp ce se lupta cu Italieni din Africa de Nord, fusese angajat de domnișoara Cameron să livreze telegramele care începuseră să sosească acum mai des. Foarte puțini dintre lor vreodată conținea orice bun știri. El ridicat A mână în Salut, dar a mers cu bicicleta pe lângă capătul satului până când cotul drumului l-a ascuns vedere.

Mairi a oftat, tremurând a ei cap. — Va fi fi cineva din peste la Poolewe atunci. Un alt biet suflet rănit sau mai rău.

„Mama noastră a participat la raidurile aeriene din Glasgow, spune doamna C”, Davy a anunţat. Dar ea era bine pentru că au construit un adăpost imens în Port Glasgow și ea a dormit acolo cand au venit bombardiere peste.'

— Vai, Davy, asta a fost acum o mulțime de ani, nu mai sunt raiduri aeriene acolo acum. Soții Jerry sunt prea ocupați să lupte cu toți ceilalți zilele astea, spuse Stuart. ridicând o piatră și aruncând-o în apă cu nonșalanță a tinereții.

— Cum e D-na Carmichael face?' Floră a întrebat cel băieți.

Stuart a ridicat din umeri. — E bine. Întotdeauna păstrează dormitorul lui Matthew usa închisă. Nu avem voie să intrăm acum. Obișnuiam să mergem să ne uităm la ale lui timbre – el are această colecție masivă, din toată lumea – dar a lui lucrurile sunt prea prețioase pentru a fi atinse acum că e mort. Uneori ea intră acoloși nu iese de veacuri.

— Asta e 'cauză ea e salutare,' ciobită în Davy. 'Am auzit a ei. Uneori nu iese nici măcar când este timpul să gătească ceaiul. Domnul C a încercat să facă tocată o dată, dar totul a fost ars și a trebuit să arunce tigaie la final. Așa că în acele zile acum mai avem niște pâine și picurând.'

— Sărmana, spuse Flora, clătinând din cap.

Băieții au fugit, după ce i-au văzut pe unii dintre prietenii lor îndreptându-se spre oficiul poștal, sperând că cineva ar putea avea un cupon dulce care ar putea fi schimbat cu un băţ de lemn dulce care să fie împărţit în jur.

„Este uimitor cum își păstrează aparițiile în public”, a spus Bridie. — Încă mai are toate doamnele din rural care se scutură în pielea lor.

— Probabil că îi face bine să aibă acea distragere a atenției, a spus Mairi. 'Simt scuze pentru toți – și băieții ăia mici. A scuturat ușor strecurătoarea, aşezând mormanul de dulse, care ajunse acum la margine. — E de ajuns, eu ar trebui să se gândească. Hai, hai să luăm asta acasă și să-l gătim. Tata va intra de la muls destul de curând.'

Flora și-a luat rămas bun de la Bridie la poartă. — Vreun cuvânt de la Hal? ea a întrebat.

Bridie iradiat și tras A urechi de câine carte poştală din a ei buzunar. — Din New York. El spune că se vor întoarce imediat ce va mai fi altul încărcătură de cadouri pentru unchiul Joe Stalin. Și spune că îmi va aduce o sticlă de parfum din Macy's, care este A imens Grozav magazin ei au peste Acolo.'

— Asta e bun știri.' Floră a zâmbit.

Bridie băgă cardul înapoi în buzunar. „Și Alec se va întoarce, de asemenea, înainte să știi. Știu că săptămânile trebuie să tragă în timp ce el este acolo, dar cu siguranță vor fi în curând vești că au ajuns cel puțin la Murmansk.

Flora dădu din cap. 'Aşa sper. Cât de curând.' Dar de data asta zâmbetul ei nu ajunge destul de mult la ochii ei când se întoarse și se îndrepta spre casă.

Paști sosit, dar cel venire de arc a eșuat la lift Al Florei spiritele. The vestea despre ghinionul al treisprezecelea convoi ajunsese la comunitatea crofting și s-a răspândit repede prin câmpuri și cabane, unde erau cuvintele mormăi cu voce joasă, cu ochii în jos și cu o clătinare din cap. Floră auzise comunicatele la baza: cinci nave comerciale pierdute cu toate mâini, scufundate de torpile de jos și de bombe de sus. Chiar la sud de Insula Urșilor, vremea grea împrăștiase flota pe o suprafață largă, iar escortele navale nu fuseseră în stare să apere întregul convoi. Despartit de haita, rătăcitorii au devenit pradă ușoară pentru submarinele germane și aeronave.

Vasele rămase au intrat șchiopătând în Murmansk după trei împodobiri săptămâni la mare. Una dintre escorte, care fusese lovită de unul dintre ei torpile atunci când giroscopul său a înghețat în condiții de gheață, ar fi așezate pentru reparații în portul rus pentru o perioadă, împreună cu mai multe dintre ele nave comerciale care suferiseră avarii în timpul atacurilor.

În timp ce vocea Florei se alătură celorlalți din chircă pentru a cânta Duminica Paștelui imnuri, ea știa acea cel convoiului marfă trebuie sa avea fost descarcat de acum

și astfel nava lui Alec s-ar îndrepta înapoi în acele ape perfide pt cel întoarcere alerga. Ea plecat a ei cap peste a ei strâns mâinile la fel de cel comunitatea s-a rugat pentru întoarcerea în siguranță a navelor și a bărbaților, genele ei s-au întunecat de lacrimi când a deschis din nou ochii în cele din urmă.

La cel biserică Poartă, cel congregaţie Despică în mai mic grupuri și stătea în picioare în lumina soarelui discutând știrile cu expresii grave, scuturându-le capete ca ei privit afară peste cel apele imposibil de albastre ale lacului să orizontul mai întunecat de dincolo. Macleod și Macdonald s-au alăturat Gordons. Mairi și Bridie îmbrățișat Floră, partajarea în a ei angoasa. Ea îşi imagina că erau uşuraţi în linişte că fraţii Gustavsen fuseseră prea târziu să se ofere voluntar pentru acest ultim convoi, dar în același timp știau că Roy și Hal încă încercau să obțină trecere pe următorul pe care să îl traverseze Atlanticul. Pierderea vieții oricărui marinar i-a afectat pe toți și au simțit pentru familiile și iubitele de pe ambele maluri ale oceanului care ar fi, până acum, am primit una dintre acele telegrame temute și sfâșietoare.

Floră întrezărit cel Mackenzie-Grants printre cel mulţime și automat degetele ei s-au dus la broșa pe care o purta prinsă de ea Cel mai bun palton de duminică, trasând conturul ancorei și coroanei. Sir Charles, care era angajat într-o conversație cu ministrul, părea să nu observe ei, dar când Lady Helen i-a zărit pe Gordon, ea și-a făcut drum să dea mâna cu Iain și Ruaridh și să-i îmbrățișez Flora rapid.

— Mă bucur foarte mult să văd că porți asta, murmură ea, în timp ce se strângea Flora se închide pentru cel mai scurt moment înainte de a se grăbi înapoi la soțul ei latură.

La marginea drumului, i-au ajuns din urmă pe Carmichael. Acesta a fost al lor prima zi de Paște de la pierderea lui Matthew și atât Johnny, cât și Jamie au fost luptă în Africa de Nord, așa că Flora știa că trebuie să ia o taxă considerabilă pe ei. În exterior, totuși, își mențineau o buză superioară rigidă și ambii a ramas la fel de comise la fel de vreodată la cel ale comunității război eforturi.

— Ce vești despre Alec, dragă? Moira Carmichael purta ea obișnuită duminică Cel mai bun, cu toate că Floră observat acea cel palton, a caror butoane o singura data încordată pe sânul ei amplu, acum atârna mult mai lejer de ea umerii hotărât pătraţi.

Flora clătină din cap. 'Nimic încă. Vor fi pe drumul de întoarcere acum,eu presupune, asa va fi radio tăcere pentru a în timp ce mai mult.'

— Nu-ți face griji, se va întoarce sănătos și sănătos. Cuvintele au fost presupus la liniștește, dar Floră auzit cel tremor de frică și tristeţe acea

culca

sub lor la fel de D-na Carmichael gând de a ei proprii fii. 'Acum apoi, unde au ajuns băieții ăia? A aruncat în jur pentru perechea de frați care scăpase de partea ei pentru a se alătura unora dintre prietenii lor de școală.

— Cred că ei sunt acolo jos, pe mal, nu-i așa? Flora arătă spre unde o grămadă de tineri se înghesuiau peste stânci.

— Stuart și David Ciocârlie, vino înapoi Aici acest instant!' D-na a lui Carmichael voce a bubuit peste cel drum, oprire cel băieți în al lor urme. „Sincer, ei chiar sunt limita. Apa de mare le va strica binele pantofi.' În timp ce priveau, Stuart a alunecat pe un bolovan pe spate în timp ce el se grăbi să-l aducă înapoi pe Davy. Ea a zguduit. — Și asta va fi un altul perfect bun pereche de pauze cu cel scaunul rupt afară de aceasta, eu nu ar trebui să mă întreb.

Cu acea plângere de despărțire, ea a plecat cu pași mari să-și păstorească sarcinile acasă pentru al lor duminică cină și Floră, Iain și Ruaridh mers înapoi la Căsuța Keeper, unde o plăcintă de cioban se ținea cald în cuptor gata pentru întoarcerea lor.

Alec părea schimbat când *Isla* s-a întors în sfârșit în port. Era distant, a lui gânduri în altă parte chiar pe cel serile acea Floră și el a petrecut împreună, în siguranță în căldura bucătăriei de la Keeper's Cottage. A fost nicio repetare a serii lor la Ardtuath House. Deși Alec nu a vorbit niciodată despre asta, Flora a simțit că Sir Charles trebuie să fi refuzat fără îndoială înfățișează-i prezența acolo, dacă nu se afla în spatele ușii din lemn verde, acea reamintire dură a unei dezbinări care – cel puțin în mintea domniei sale – ar putea să nu fie niciodată traversat.

La început, Alec a fost reticent să vorbească despre ceea ce se întâmplase pe convoi, dar în cele din urmă Flora i-a convins unele dintre fapte, gândindu-se ar putea face durerea lui un pic mai suportabilă dacă ar fi împărtășită. El i-a spus corăbiile pe care le pierduseră din vedere și nu le mai văzuseră niciodată și pe oameni îngrozitor ars când exploziile au aprins încărcătura de benzină din cala de la bord induna . _ Cei care nu au fost uciși definitiv s-au confruntat cu o alegere imposibilă, prins în capcană între foc și gheaţă: stau și fi ars, sau a sari în cel înghețat ape în care moartea era asigurată, deoarece ar fi trase în jos de greutatea paltoanele lor grele de lână și cizmele lor, care se umpleau instantaneu cu apă. Câțiva norocoși au reușit să supraviețuiască într-o barcă de salvare, care rusă observator avioane găsite zile mai tarziu. The supraviețuitori au fost adus la Murmansk

și tratați în spitalul militar de acolo, dar mulți erau prea departe și nu a reusit. Alții au avut degerături groaznice din zilele și nopțile petrecute expuse la elementele din ambarcațiunea subțire de viață și mai mulți își pierduseră mâinile si picioarele.

Ea privit a lui față la fel de el vorbit, observând cel cale a lui Caracteristici întărite, umbrele durerii lui ciulindu-le într-o mască de piatră. Ea și-a strâns mâinile în ale ei și s-a ținut strâns, de parcă ar fi fost hotărâtă să o facă împiedică-l să se scufunde în întuneric prin forța fizică. 'Cât timp va ai timp ăsta înainte de a te întoarce afară?

El a ridicat din umeri. — Următoarele convoai urmează să plece din Islanda. Aceasta are mai mult sens să ne adunăm acolo, odată cu îmbunătățirea vremii și zile mai lungi. Pe măsură ce frontul de gheață se retrage, navele vor putea naviga mai departe nord și cel puțin asta îi scoate din raza de atac de la germani aerodromuri, în cea mai mare parte. Așa că mi-e teamă că voi fi plecat o vreme. Eu nu știi când mă voi întoarce. . . deși vor trebui să ne dea puțin pleca la un moment dat vara. Nu cred că voi avea sediul aici din nou până în toamnă, totuși, când vor schimba punctul de adunare înapoi pe Loch Oaie.'

Flora s-a străduit din răsputeri să nu-și lase să se vadă frica și dezamăgirea. Cu toate că era bucuroasă că ruta convoiului va fi mai departe de lovitura germană bazele în Norvegia, cel mai lung călătorie ar lua mulți Mai mult zile. Și fiecare dintre acele zile ar fi plină de orele zăbovitoare ale Lumină arctică, făcând navele mai vizibile. Ea știa că Bridie și Mairi ar fi dezamăgit, de asemenea. The utilizare de Islanda la fel de cel adunare punct pentru convoaiele au redus probabilitatea ca să-i vadă pe Roy și Hal susținând asta cale înainte de toamnă fie.

Dar puterea naziștilor amenința întreaga Europă, și cu celelalte puteri ale Axei acum aliniate, războiul se extinsese până la cel mai îndepărtat colțuri ale lumii. Newsreels care au jucat în imaginea improvizată casa de lângă apele îndepărtate ale Loch Ewe vorbea despre bombardamentele RAF în Germania şi trupele americane la sol în Orientul Îndepărtat. Locuri care ea nu auzise niciodată că au fost aduse la viață în alb-negru granulat imagini: Essen, Lübeck, Valletta, Leningrad, Rangoon, Darwin, Bataan. . . Părea că nicăieri nu a rămas neatins de scene de devastare. Și așa că știa cât de vitală ar fi fiecare încărcătură de marfă în încercarea de a ajuta a întors valul războiului și s-a simțit vinovat că atât de mulți oameni se luptau și suferinţă când toate ea ar fi fost rugându-se pentru a fost ale lui Alec sigur întoarcere.

În ultima zi a concediului, a venit să o găsească la grajd felul lui de a se reîncărca pe nava lui. A terminat de umplut sacul cu fân și l-a atârnat cel a lui garron stand, dând cel de ponei larg gât A pat inainte de şuruburi cel jumătate- uşă in spate a ei. După periaj A puţini rătăcit fire de paie din a eipantaloni, îl îmbrățișă pe Alec.

Fața lui era palidă; ea observă cercurile întunecate de sub ochii lui și cum pomeții lui păreau definiți mai clar, în ciuda ultimelor două concediu la mal de saptamani. Abia a răspuns îmbrățișării, părând distras și știa că mintea lui era deja pe mare.

Pentru a lui dragul, ea ținut a ei voce ușoară, încercând la stau bine dispus, gândire i-ar fi mai ușor să plece. — Ei bine, ai grijă de tine. voi fi vazandu-te.'

Dar în loc să zâmbească așa cum se așteptase ea, fața lui s-a întunecat, înroșit cu furie. Și apoi, fără avertisment, a izbit, lovind cu pumnul în tencuială de zidul stabil centimetri de umărul ei.

Ea tresări Involuntar, tresărind la cel vedere de a lui însângerată degetelor, pete de roșu pe văruire.

— Alec! ea gâfâit, şocat și speriat. 'Ceea ce este gresit cu tu?'

În acea moment ea simțit ea cu greu știa l. The bunătate și blândeţe de a ei copilărie protector a avut a dispărut și in schimb ea întrezări în el posibilitatea unei violenţe groaznice, a unei furii şi tristeţe asta ar putea copleși-i ambii. A îngrozit a ei.

Și-a acoperit fața cu mâinile, cu trupul zdruncinat de suspine tăcute.

Foarte cu blandete, precaut în caz el biciuit afară din nou – și la a ei acest timp –

ea și-a pus brațele în jurul lui și i-a tras capul pe umăr, ținându-se -l în timp ce el plângea mai zgomotos acum.

'Nu pot . . .' spuse el în cele din urmă, când se liniştise suficient pentru a vorbi din nou. „Eu pur și simplu nu pot face asta, Flora. Nu pot continua să te părăsesc. Nu pot să mă întorc acolo. eu nu pot vedea mai multe nave aruncate din apă. Nu pot naviga pe lângă bărbați strigând după ajutor. Nu pot da mai multe comenzi despre care știu că vor provoca mai multe moarte și mai multă suferință.'

Ea l-a liniștit, mângâindu-i părul negru drept, netezindu-l pe spate de pe fruntea lui, cercetându-i ochii cu ai ei. — Alec. Tu Îți amintești ziua în care te-am găsit aici la grajduri? Ziua în care mergeai plecat la școală pentru prima dată?

El a dat din cap, a lui ochi ramificată cu roșu, abia capabil la uite a ei în cel

față.

— Și îți amintești ce ți-am spus atunci? Că am fi aici te aştept? Eu, Ruaridh, garronul? Ei bine, vom fi. Vei veni înapoi și voi fi aici. Îți promit.'

A ei cuvinte au fost Mai mult asigurat decât ea simțit. Legatura afară ca acea, în a lui neajutorat furie, a fost asa de spre deosebire de -l și aceasta a avut semănat A sămânță de îndoială în a ei.

Putea simți distanța care se deschidea dintre ei din nou în timp ce el a devenit mai de neatins, depărtându-se de ea. Distanța fizică care avea să se interpună între ei când el pleca să-și facă datoria pentru țara lui încă o dată era ceva ce știa că poate îndura, dar el tragea departe de ea și emoțional. Și asta era distanța care o înspăimânta departe Mai mult. Ea era o distanţă nu era sigur că poate fi pusă în punte.

Ea a simțit un strop de vinovăție. A fost corect să-l încurajez să meargă, la să înfrunte din nou teroarea și plictiseala convoaielor? Ca un băiat, mergea plecarea la școală a avut, fără îndoială, un cost emoțional. Lăsând să înfrunte moartea și dezolarea Mării Arctice ar avea și mai multă taxă. Dar ce avea de câștigat din a-l implora să nu meargă? Pur și simplu ar face lucruri Mai tare pentru l. Ea știa el nu putea, și nu ar fi, deşert a lui atribuțiile.

Încă o dată, însă, așa cum făcuseră cu toți acești ani în urmă, cuvintele ei părea să-l liniștească și să-l liniștească. Încet și-a ridicat ochii spre ai ei, spre durere în ele dizolvându-se în timp ce ea îi ținea cu fermitate privirea.

A tras adânc aer în piept și tremurul trupului i s-a liniștit încet ca a recăpătat controlul. Ea dădu din cap, liniștindu-l fără cuvinte.

„Îmi pare rău”, el șoptit. 'Este doar insuportabil uneori.'

Ea ridicat a lui însângerată degetelor la a ei buze și sărutat lor blând.

Din cel lac, cel sunet de A a navei fluier a sunat, suportate la lor pe Vantul.

Își îndreptă umerii, ridicându-se la toată înălțimea lui, iar ea l-am văzut cum se ocupă de plecare.

„Vino să-ți ia rămas bun de la Ruaridh și de la tata mai întâi? Putem face curat și săraca ta mână.

El dădu din cap, ducându-și geanta de poliție pe umăr, iar ea îi luă mâna în a ei, mergând cu el printre pini până la Cabana Keeper, în speranța că o va face câștigă putere din câteva ultime momente cu toți.

După ce și-a luat concediu de Iain și Ruaridh, a ținut-o pe Flora în a lui brațele la ușă și au rămas așa, în tăcere pentru că nu erau cuvinte la fi a spus, la fel de cel final momente bifat departe cu cel bătaie de al lor

inimile. Purta broșa pe care i-o dăruise, prinsă de gansey-ul ei. Si ea m-am gândit că ar putea fi singurul lucru care îi ținea inima unită, oprindu-l să se zdrobească în o mie de bucăți în timp ce ea îl privea mergânddeparte.

Lexie, 1978

Ezit înainte să deschid ușa holului. E prima dată, Daisy și m-am întors la grupul de joacă de la accidentul ei și mă întreb cum ea va face față zgomotului și emoției. Suntem acasă de aproximativ acum zece zile, dar toată lumea ne-a oferit timp și spațiu pentru a ne recupera. Am nu am văzut pe nimeni, în afară de Bridie și Mairi care au fost să livreze pâine și lapte și o mare Oală de tocană de casă.

Dacă sunt sincer, simt și o strângere de defensivă, întrebându-mă cum mă vor judeca celelalte mame. Pot să-i imaginez pur și simplu zburând, spunând nu și-ar fi lăsat niciodată propriii copii să fugă pe debarcader așa.

Dar eu nu trebuie avea îngrijorat pe fie numara. Margaretă se frământă în Ale mele brațele, dornici să fie lăsați jos pentru a se alătura celorlalți copii, și îl ieșim imediat pe Jack vine să-i dea o îmbrățișare timidă și o tamburină, ambele ea acceptă cu un rânjet.

Elspeth se grăbește să mă învăluie într-o îmbrățișare a ei înainte de alte mame ne înconjoară, spunând cât de mult le-a fost dor de noi și cum bucuroși că ne au înapoi. Dacă ceva, ei par mai susținători decât vreodată. Poate eu numai imaginat acea ei ar fi fi judecând pe mine; poate aceasta a fost doar judecata mea despre mine de care m-am temut. Poate că Davy avea dreptate și Trebuie să mă slăbesc puțin, să nu fiu atât de dur cu mine.

'Aceasta nu a fost cel la fel fără tu, Lexie, spune Elspeth. „Eu făcut Ale mele Cel mai bun la completati in, dar nu-mi amintesc melodiile cum faci tu.

— Ce vom cânta astăzi? întreabă altcineva. ajung în geanta mea și scoate-l pe cel al mamei vechiul cântec.

„M-am gândit că poate „The Bonnie Las o' Fyvie-O” ar fi un bun unu.' eu frunze prin la găsi cel pagină Am marcat și apoi se stabilesc cel muzică la pian. Copiii se adună așteptați și mamele lor mână afară cel instrumente noi am pietruit împreună între S.U.A, care gamă

din improvizat (borcane de plastic umplute cu macaroane care pot fi scuturate faceți un zdrăngănit satisfăcător și cratițe care pot fi lovite cu lemn linguri), la cel Mai mult convenţional (mai multe xilofoane și A triunghi). Elspeth o pune pe Daisy în poală și eu îi zâmbesc recunoștința când încep să culeg scoate notițele. La urma urmei, mă simt bine să mă întorci cu grupul și există nici un indiciu de condamnare din partea celorlalți. În schimb, le simt sprijinul înconjurându-mă, primindu-ne. Vocile noastre se contopesc, amestecându-se pentru a umple camera cu muzica transmisă nouă de părinții noștri și părinții lor înaintea lor, pe măsură ce începem să cântăm cântecele care ne leagă de trecutul nostru comun și pentru viitorul copiilor noștri.

După sesiune, o ajut pe Elspeth să-i ducă o parte din accesorii înapoi la ea casa, agăţat A sac de instrumente din cel înapoi de a lui Daisy cărucior. Ea a salvat totul de pe debarcader când l-am abandonat acolo în ziua accident și are mai mult sens ca ea să continue să-l depoziteze acasă, Unde există Mai mult spaţiu decât în cel cabana, și este mai aproape la cel hol.

— Vrei să intri pentru o bucată de prânz? spune ea când ajungem la usa galbena. Dar Daisy pare epuizată după emoția de dimineață, așa că îi spun că cel mai bine ar fi să ne întoarcem ca să o pot hrăni și să o pun jos pentruun pui de somn.

Elspeth dă din cap. „Soarele și aerul curat îi vor face bine la plimbare acasă, pune din nou trandafirii în obraji. Ai grijă de tine, Lexie. Bine ne mai vedem din nou în curând.'

Daisy flutură cu mâna dolofană și eu întorc căruciorul, întorcându-mă înapoi direcția Căsuței Păstrătorilor. Pe măsură ce mergem, cânt pentru a încerca să o păstrez treaz, nu vreau să fie adormită înainte să-i dau prânzul, și ea se alătură ici și colo, ridicând bucuroasă din picioare când ajungem Corul.

Când ajungem la casa de lângă debarcader, vocile noastre sunt unite de sunet de șuierat, tonul ton-perfect și fiecare notă la fel de clară ca cântecul păsărilor. Daisy se oprește să cânte și chicotește în schimb când capul lui Davy iese din în spatele încurcăturii de caprifoi care se strecoară peste gardul din fața casa lui. Stă pe mâini și în genunchi, culegând zmeură sălbatică din trestie care s-au împletit în gard viu.

Întâlnirea noastră este puțin incomodă, pentru că nu ne-am mai văzut de atunci accidentul. Poate că m-a evitat. Sau poate am evitat l. Am vrut să sun să-i mulțumesc în mod corespunzător, dar nu am reușitîn jurul ei încă.

— Bună, voi doi, spune el ridicându-se în picioare și periând pământul din a lui genunchi. „Jings, este mare la vedea cel pereche de tu înapoi sigur și afarăsi din nou despre. Am fost ocupat cu muzică, nu-i așa?

Mă întind peste gard viu și îl îmbrățișez strâns, fără cuvinte pentru o clipă.'Davy, eu . . . Multumesc tu. Multumesc tu atâta Pentru ce ai făcut.'

Îmi zâmbește, cu colțurile ochilor încrețindu-și și clătină din cap, făcând lumină din recunoștința mea. „Îmi pare atât de rău că s-a întâmplat. Ar fi trebuit să fiu privind cu mai multa grija.'

'Aceasta a fost Ale mele responsabilitate la ceas a ei, nu a ta.'

'Bine, Sunt foarte bucuros ea e nici unul cel mai rau pentru aceasta acum.' El ajunge afară Adegetul și o mângâie pe obraz.

'Merge băţ?' spune Margaretă, arătând in speranta către cel dig. A ei accidentul nu pare să-i fi atenuat entuziasmul pentru cel maritim un pic.

„Am ieșit deja în această dimineață”, îi spune el, oferindu-i castronul de zmeura. Ea ia una și se uită gânditoare la el înainte de a o pune gura ei. — L-a scos pe *Bonnie Stuart* dincolo de punct și l-a prins pe a minunat somon sălbatic.

"Sam" răspunsuri Margaretă aprobator.

— Dar vom ieși din nou în barcă într-o zi din astea, atunci când cel ale vântului A pic mai linistit? este încă A pic proaspăt astăzi.'

„Ar fi grozav”, răspund eu, deoarece Daisy este prea ocupată să caute altul zmeura sa-si raspunda singura.

Scot un șervețel din buzunar și șterg sucul de culoarea vinului Degetele lui Daisy. — Și acum ar fi bine să o aduc pe aceasta acasă pentru prânzul ei. scuze, deşi, ea pare la avea lustruit oprit cel mai de ta budincă deja.'

— La revedere, Daisy, spune el, strângându-i mâna lipicioasă în a lui. 'Ne mai vedem, Lexie.

Întorc căruciorul spre casă. 'Bine.' Și eu zâmbesc. — Să văd tu, Davy.

Și la fel de noi cap pe al nostru cale de-a lungul cel drum, cel vânt poartă cu S.U.A încordările slabe ale cuiva care fluieră „The Bonnie Lass o’ Fyvie-O”.

Floră, 1942

The scoţian vară nu de obicei părea la ultimul lung suficient, dar acea anul s-a simțit interminabilă pentru Flora, Mairi și Bridie. Au încercat din greu să fie recunoscător pentru vremea mai calmă și zilele mai lungi, știind că acestea au fost lucruri care ar face viața la bordul navei puțin mai ușoară pentru Alec, Roy și Hal și miile de alții care au navigat pe mările agitate ale nordului. Dar când cei trei erau împreună, se puteau încrede unul în celălalt dorul secret pe care îl împărtășeau ca vara să se încheie astfel încât vânturile de toamna avea să-și aducă oamenii înapoi pe Loch Ewe.

Flora era recunoscătoare că îndatoririle ei o țineau atât de ocupată. Ea și Mairi aveau au fost selectați pentru a primi o pregătire medicală de bază suplimentară și ei petreceau mai mult timp conducând ambulanța pe care le-a fost alocată, lucrand ca o echipa. Ei cunoșteau drumurile din jurul lacului ca spatele mâinile lor și făceau alergări aproape zilnice transportând pe cei bolnavi și răniți înapoi și mai departe între cel bolnav dafin în cel baza la pepene Charles și celspital la Gairloch.

„Eu nu pot obține peste Cum mult este toate schimbat,' Floră a comentat. Ei ar face-o a fost trimis să ia un ofițer polonez din țara lui din Poolewe care avea nevoie tratament pentru un abces pe dinte. A vorbit cu ei pe drum, descriind cum scăpase din Varşovia când germanii au invadat şi cât de hotărâți erau el și camarazii săi să-și recâștige țara din naziștilor. L-au lăsat la spital și el l-a salutat inteligent în timp ce ei plecat. — Cine și-ar fi imaginat vreodată că vom face asta? Ea l-a mângâiat pe volanul ambulantei.

— Știu, e ciudat, nu-i așa? Dar, în același timp, se simte atât de familiar acum. Nu îmi pot imagina să mă întorc la cum eram înainte, doar să ajut cu ferma si bairns. Crezi că viețile noastre vor fi vreodată la fel?

Flora a ridicat din umeri. „Războiul se va termina într-o zi. Dar ai dreptate: cred când aceasta face bine găsi aceasta are schimbat al nostru vieți pentru totdeauna – pentru mai bine saumai rău, presupun.

Mairi se întoarse spre prietena ei. 'Ai auzit? Ei vor organizați niște petreceri de concert pentru a ajuta trupele să distreze. Am văzut un anunț în cantina cerând voluntari. Ar trebui să cânți pentru ei, Flora. Ei ar face-o te ridic într-o secundă.

„Oh, nu sunt sigur că aș avea curajul să cânt în fața unui public ca asta.' Flora clătină încet din cap. Era sfâşiată. I-ar plăcea să cânte la a concert, într-adevăr, dar își putea imagina ce ar face Sir Charles despre asta dacă ar afla. Ar fi un alt semn negru împotriva ei – angajarea în așa ceva frivolități în timp ce Alec era plecat pe mare. Cu siguranță ar dezaproba. Si ea încredere clătinat A mic la fel de ea se întreba dacă Alec s-ar putea să nu dezaproba de asemenea. Izbucnirea lui de furie semănase în ea o sămânță de îndoială. Nu putea să pună degetul pe degetul de ce o tulburase atât de mult, dar în asta în momentul în care simţise că devenise altcineva, nu Alecul pe care îl credea știa.

'Floră Gordon, sunt tu A femeie sau A mouse? Ai nu fost frică să cânte înainte. Și cu vocea ta, ar fi o crimă să nu o împărtășești cu acei bărbați și femei săraci care sunt blocați aici atât de departe de casele lor și tânjind după un mic distracție într-o seară.

Floră a râs. 'Sunt tu îndrăzneț pe mine, Mairi Macleod? Deoarece tu știi bine că și tu ai o voce cântând perfectă, așa că aș putea spune La fel şi vouă.'

„Cu siguranță că te îndrăznesc dacă asta este nevoie! Dar stii bine că nu am vocea ta. Deși presupun că Bridie și cu mine am putea te sprijini, dacă nu ești sigur că cânți singur în fața un public atât de mare. De fapt, lui Bridie i-ar plăcea asta! Haide, hai să-i dăm o încerca.'

Și așa a fost că trioul de prieteni a devenit Aultbea Songbirds, a act regulat și foarte popular la concertele săptămânale din sală. Cu siguranță Alec nu putea obiect, Floră spuse se, dacă ea a fost parte de A grup, face a ei pic pentru a menține moralul ridicat. Și dacă ar începe să-și imagineze unde ar putea cânta ei ia-o, nu a împărtășit niciodată acele vise cu nimeni, nici măcar cu Mairi și Bridie, în ciuda faptului că i s-a spus de multe ori că avea vocea oricui ar plătiți bani buni auzi.

Departe de distracția și râsetele și aplauzele concertului hol, în serile lungi de vară, odată ce cina era curățată și ea era liberă, Flora mergea singură pe deal până la lochan. Uneori ea ar fi peşte pentru cel maro păstrăv acea alunecat între cel tulpini de cel nuferi; dar mai des stătea, pierdută în gânduri în timp ce privea afară la cel îndepărtat mare, închipuind Alec departe Acolo, undeva, și întrebându-se dacă valurile care întâlneau stâncile la gura lacului ar fi putut întâlni nava lui în timp ce se rostogoleau spre nordul Scoției maluri. În timp ce ea stătea lângă bazinul argintiu încuiat în palma dealurilor, căprioara veghea, tăcută și nemișcată, de la înălțimile deasupra ei și, mai sus încă, cântecul a ciocurilor plutea mai departe aerul serii.

În cele din urmă, la sfârșitul lunii august, frunzele de porumb au început să se transforme în bronz iar ramurile sorbilor atârnau grele cu ciorchini de boabe stacojii. Când primele scheițe de gâște au apărut pe cerul deasupra lacului, lor răguşit strigă anunţând cel Sfârşit de vară, cel bum plase au fost desenat deoparte la permite Trei comerciant navelor prin la fel de cel Următorul Arctic convoi a început la adunare. Ruaridh a fost A util sursă de informație, monitorizarea ultimii sosiți de la postul lui de la stația de semnalizare de pe deal și a păstrat Flora, Mairi și Bridie au informat.

— Până acum sunt nave britanice, vin pe coasta de est de la Tilbury și Hull. Dar ei spun că este un alt convoi atlantic pe drum și unele dintre ele marina comercială americană transportă provizii pentru Rusia. Deci putem Ei bine, să-i vezi pe Roy și Hal peste mult timp.

Bridie și Mairi nu primiseră cărți poștale de la frați pentru a acum câteva săptămâni. Aveau sentimentul că acest lucru este fie foarte bun știri sau foarte proaste, și astfel au scanat orizontul și mai des decât de obicei cu un amestec de anticipare și groază. Flora auzise de la Alec că era încă în serviciul de patrulare în largul coastei Islandei, dar ea, de asemenea, așteptat cu nerăbdare pe *Isla* să se întoarcă.

În timp ce soarele răsare deasupra dealurilor, Flora și Mairi își pregăteau ambulanță pentru ziua, trecând prin controalele lor de rutină. Mairi s-a asigurat aveau proviziile necesare în trusa de prim ajutor, în timp ce Flora ștergea condensul greu pe care frigul nopţii o depusese pe parbriz. Aveau ordin să conducă un pacient la spital și să aleagă sus doi soldați care erau eliberați, aruncându-i înapoi la ei tabără în călătoria de întoarcere.

A fost una dintre acele zile liniştite de început de toamnă când pământul şi marea părea să fi primit un strat proaspăt de vopsea: apa era cea mai pură acvamarin și verdele dealurilor era stropit ici și colo cu aur de cotitură larice. Chiar asa de, cel Două soldati – OMS a avut întors afară la fie din regimentul indian tabără deasupra Mellangaun – privi puțin mizerabil în timp ce fetele le lăsau.

„Îmi pare atât de rău pentru ei”, a spus Mairi. — Trebuie să fie un șoc groaznic sistemele lor, trebuind să trăiască în corturi aici, în sălbăticie. Vor fi obișnuiți căldura și praful, nu ploaia și noroiul. Și în ceea ce privește mâncarea - ei bine, nu e de mirare că perechea a ajuns să aibă dureri de stomac atât de urâte. Nu că spital mâncarea va le-au făcut te simti mai bine.

— Știu, încuviință Flora. — Dar chiar și așa, spiritele lor nu au fost zdrobite suficient pentru a-i împiedica să ne facă în căsătorie pe drumul de întoarcere de la Gairloch.

— Destul de bine, recunoscu Mairi. — Vremea pare să nu aibă le-a atenuat noțiunile romantice. Dar probabil că sunt doar singuri. . .' Ea s-a întrerupt brusc, distras de vederea unei nave care tocmai apăruse în jurul cel punct. Ecranarea a ei ochi împotriva cel lumina soarelui, ea aplecat înainte pe scaunul ei, străduindu-se să distingă steagul ridicat deasupra punte. S-a desfășurat încet în tragerea insistentă a brizei ușoare, dezvăluind stelele și dungile inconfundabile ale drapelului american.

Floră tras cel camion la A oprire pe cel marginea drumului de mai sus cel dafin Unde cel britanic negustori culca la ancoră. The fetelor privit la fel de cel remorchere a manevrat pentru a deschide plasele boom, permițând navei să se strecoare în seif paradisul Loch Ewe.

Și apoi, dintr-o dată, Mairi sări din cabină, fluturând șapca WRNS deasupra capului ei. Iar lumina soarelui de toamnă strălucea pe părul blond al doi marinari care i-au făcut semn înapoi, la fel de entuziasmați, din partea lor statii pe punte lângă steag.

Partea îndepărtată a lacului era acum plină de nave comerciale, iar escorta navală se adunase în golful de la Mellon Charles. Săptămâna viitoare, primul convoiul sezonului avea să plece din Loch Ewe, dar deocamdată apa cu greu se vedea între vasele flotilei dens împachetate.

Sala de la Aultbea a fost la fel de plină pentru dansul de vineri seara când Floră, Mairi și Bridie mers în cu al lor proprii escorte, Alec, Roy

și Hal. La cererea populară, Păsările Cântece Aultbea ar cânta a câteva numere mai târziu, dar mai întâi au ajuns la podea când trupa a lovit sus, determinat să Fă majoritatea puţinii lor zile împreună.

Când Alec a avut sosit înapoi din a lui atribuțiile, Floră a avut simțit incomod în compania lui. Strălucirea de temperament la care asistat la el – atât de diferită de a lui blândețea obișnuită – continuase să o enerveze. Ea încercase să o stingă mintea ei, spunându-și că era doar stresul convoaielor și gândul de a fi din nou plecat la mare pentru atâţia. Dar ea ajunsese să-și dea seama că în moment când el ar fi zdrobit a lui pumn în cel perete ea ar fi recunoscut altceva în el, ceva care o făcea să se retragă fizic: o asemănare către tatăl său. Ea nu putea alunga gândul, nici amintirea lui vânătăi pe care le zărise pe partea inferioară a încheieturii lui Lady Helen care seară când ea ajutase cu cina.

Absența lui lăsase un vid pe care îndoielile și temerile îl puteau umple cu ușurință. Și poate de aceea se ținuse atât de ocupată intenționat. Precum și la concertele de seară, se aruncase în munca ei ziua, asumându-se sarcini suplimentare prin voluntariat pentru a ajuta la menținerea motoarelor pe cele mai mici bărci pe lângă ambulanțele de la bază. Descoperise repede o aptitudine de a convinge chiar și pe cei mai reticenți dintre cei curățați de sare, îmbibat cu apă motoarele înapoi la viață. Distragerile cântului și ale muncii ei – și camaraderia celorlalți Wren, precum și avizele navale pe care le-a lucrat alături – ajutase să treacă timpul în timp ce Alec era plecat. Mai mult decât că, de asemenea, dezvolta un nou sentiment de împlinire: un sentiment al ei sine și propria ei voce. Dar i-ar plăcea Alec această nouă latură a ei? Floră se gândea la Lady Helen, care părea mereu o astfel de umbră a femeii ar putea fi cu adevărat. Ar începe și Flora să dispară dacă s-ar căsători? Alec?

În ciuda grijilor ei, când a apărut în pragul casei de la Keeper cabana din nou ea a avut cel sens acea Alec a avut crescut Mai mult tentativă, a avut și-a pierdut ceva din vechea lui încredere în sine, așa cum ea devenise mai puternică, Mai mult încrezător în a ei muncă. El ar fi a ezitat, la fel de dacă nesigur de a lui Bine ati venit, iar ea întinsese repede mâna și-și pusese brațele în jurul lui, închizând distanța dintre ei, liniștindu-l cu sărutul ei că totul era bine și că încă îl iubea. A avut nevoie doar de puțin timp pentru ca amândoi să se reajusteze să fie din nou împreună, îşi spusese ea. Ea a încercat din nou să-l dea deoparte imagine de a lui față întunecat cu furie când el ar fi pocnit cel grajd perete.

Ori de câte ori se gândea la asta acum, era chipul lui Sir Charles pe care îl imagina și acea imaginea a tulburat-o mai mult decât a lui Alec furie.

Vechea lor apropiere a revenit, totuși, pe măsură ce își petreceau timpul mergând împreună de-a lungul țărmului sau în dealurile de deasupra Casei Ardtuath. Aceasta a fost și mai ușor când erau cu Mairi și Roy și Bridie și Hal, a căror fericire era contagioasă.

Mai devreme în acea zi, înainte de dans, cele trei cupluri făcuseră o drumeție peste dealuri la Slaggan Dafin și întinsă pe picnic covoare răspândire peste cel hummocks de marram iarbă la cel margine de cel semilună de de aur nisip. Din acel unghi, navele ancorate în lac erau ascunse de umăr de teren acea închisă cel plajă, permițând lor la a uita cel convoiuluiplecare iminentă pentru o oră sau două.

Roy și Hal au povestit despre traversările Atlanticului la care au luat parte de când erau ultima dată la Aultbea, care îi dusese la Portsmouth şi Liverpool.

'Aceasta a fost oarecum frustrant fiind asa de aproape și inca asa de departe,' Roy a spus.

Hal rânji. „Am încercat să obținem un permis de țărm și să vedem dacă putem sări pe el un tren pentru a ajunge aici sus, chiar și doar pentru o zi. Dar nu am avut nicio călătorie hârtiile, așa că am fost întoarse înainte chiar să reușim să ieșim din port.'

Erau mândri că au echipajul *PatriFk Henry,* unul dintre cei noi au construit nave Liberty, pe care americanii le-au făcut în timp record înlocuiți navele pierdute în urma atacurilor inamice.

„A fost lansată chiar de FDR”, le-a spus Hal.

„Este amuzant să numești o navă „ea” când are un nume de bărbat”, Bridie spuse, culegând un fir de iarbă și mestecând-l gânditor. 'Care este Patrick Henry, oricum?

„El a fost tipul care a spus: „Dă-mi libertate sau dă-mi moarte”. Aceste navele de stil nou vor aduce libertate Europei. Hal se întinse şi înmânat a ei A crenguță de mare cumpătare acea el ar fi smuls din cel machair aceacrescut în jurul semiluna al plajă. 'Pentru tu, al meu doamnă.'

Ea a râs în timp ce a băgat floarea în buclele ei întunecate, cele roz petale care evidențiază rozul obrajilor ei, înroșiți de vânt și de soare.

Arată atât de drăguță , își spuse Flora, *pentru că e atât de fericită. Toti suntem, astăzi.* Dar apoi ea aruncat o privire jos la ale lui Alec față. El culca întinsă lângă a ei pe cel tartan covor, odihnindu-se pe a lui coatele la fel de el privit cel lumina soarelui Joaca pe

apa golfului. Chiar și în repaus, era un întuneric în el, alergând ca un curent adânc sub suprafața zâmbetului lui în timp ce o surprinse privind l.

The distrugător el ar fi fost pe a avut doar întors din patrulare cel pasaj nordic între Orkneys și Shetland.

— Cum a fost acolo sus? l-a întrebat Roy.

Alec a fost tăcut pentru A puţini momente, reticent la permite cel realitate de război la turnat A umbră peste al lor zi. Dar apoi el descris cel peisaje de altă lume pe care le văzuse: insulele Orkney împrăștiate și joase cu plajele lor palide și câmpurile verzi; stâncile accidentate din Shetland care s-a înălțat din valuri ca o fortăreață, aspru și interzic; și a Islandei cu straniile sale plaje cu nisip negru și vulcanii acoperiți cu gheață. El a vorbit în linişte din ultimul convoi arctic care plecase devreme din Reykjavik vară. — Era imens, aproape patruzeci de nave, iar cursa a fost de asemenea mai lungă – toate de data aceasta drumul spre Arhanghel. Știam că este un risc, dar speram trecerea mai spre nord ar face diferența. A tăcut pentru o moment, privind nevăzut la valurile care se spălau ușor pe nisip. 'Aceasta a fost un dezastru. Convoiul a fost depistat și nemții au venit la noi forta. Eram pregătiți pentru luptă, dar apoi a venit comanda de la Amiraalitatea din Londra, spunând escortei navale să se întoarcă. Încă nu pot bânză al lor raţionament. Fiecare om afară Acolo a fost convins aceasta a fost cel gresit decizie. Abandonând acestea negustori a fost unu de cel cel mai rău momente de Ale mele viaţă. Noi știa o singura data am fi plecat cel U-Boats și cel Luftwaffe s-ar apropia de ucidere.

Al lui întoarse capul departe de ceilalți, dar nu înainte ca Flora să observe cum fața i se contorsiona de durere, amintirile prea greu de suportat. A ajuns pentru mâna lui și a împletit degetele ei cu ale lui, trăgându-l departe de întunericul gândurilor lui şi înapoi în lumina blândă a soarelui de toamnă care scăldat el cu ei strălucire vindecătoare.

Cu un efort, el se strânse, dându-i mâna recunoscătoare stoarce. El clătină din cap, de parcă ar fi încercat să scape de imaginile care aveau s-au întipărit în ochiul minții lui. — Am pierdut douăzeci şi şapte de nave şi sute de bărbați către avioane și submarine germane. Până la urmă, doar unsprezece a ajuns la Arhanghel. Atunci au decis să suspende cursele pentru cel odihnă de cel vară. Asa de, in schimb, noi am a petrecut cel ultimul puţini luni patrulând partea de vest a Mării Arctice, încercând să-l oprească pe german vasele alunecând prin din cel Est la atac cel atlantic convoaie. Noi

știe că au *Tirpitz* ascuns într-unul dintre fiordurile norvegiene – ea este una dintre cele mai mari nave de luptă ale lor – și nu am vrut să riscăm să o primească prin.'

— Apreciez asta, amice, spuse Hal. — Când eram acolo, pe Trecând, a fost bine să știm că voi, băieți de la marine, ne-ați luat cu spatele.

Ceilalți au schimbat subiectul cu tact, simțind suferința lui Alec. Dar Florei i s-a părut că umbrele din jurul lor s-au adâncit și că dacă tu ascultat cu atenție, liniștea valurilor de pe nisip avea ecouri jale de strigătele sufletelor pierdute. S-a apropiat puțin de Alec, încercând să închidă golf acea părea la a ameninta la lua -l departe din a ei din nou, și ei sat în tăcere, lăsând conversația să curgă în jurul lor.

În acea seară, la dans, Flora l-a ținut strâns pe Alec ca acordeon a jucat ultimul vals. El aplaudase la fel de entuziasmat ca și restul publicul când cântase „The Eriskay Love Lilt”. Dar totuși putea simți cel Taxă acea cel pierderi au fost luând pe l. Ea ar putea numai imagina cel obiective turistice la care asistat în timpul petrecut cu convoaiele - nave incendiate, trupurile arse și înecate pe care reușiseră să le scoată din el apă, înmormântările pe mare, încă mai mulți tineri au fost supuși frigului, mormânt adânc care ar rămâne nemarcat și nevizitat. Chiar mai rău ar fi au fost cei pe care trebuiau să-i lase în urmă în apă, navigând pe lângă brațele întinse și strigătele disperate, rugătoare, incapabile să ajute. Si ea imagina ultimul val de telegrame care avea să sosească la casele de peste Marea Britanie și America, cel nepoftit bate la cel uşă vestind cel livrarea unei foi de hârtie care era tot ce le mai rămăsese acele familii din tații lorși fiii lor.

Și-a dorit din toată inima ca muzica să nu se termine niciodată, că ei puteau dansa acolo, ținându-se unul pe altul strâns, pentru totdeauna. Pentru că atunci acolo ar fi Nu îndoieli și temerile, Nu nevoie pentru la revedere. Și ea nu ar fi trebuie să privească cum nava lui pleacă pe mareea dimineții, rupându-i despărțit încă o dată în timp ce se confrunta cu frigul brutal și cu teama necruțătoare a următoarea alergare arctică.

Ploaia cădea neîncetat și leuștenii au plâns în ziua aceea lacrimi de aur acea Hamish McTaggart încet ciclată cel mic de statura distanţă din cel post birou la cel casa la cel Sfârşit de cel dig o singura data din nou. Și acest timp cel

telegramă el purtat, adresat la Domnul și D-na Archibald Carmichael, și-a îngreunat ghiozdanul din piele mai greu decât oricare altul pe care trebuia livra in ultimul an. Fusese acolo când domnișoara Cameron fusese cu grijă transcrise cuvintele și i-o întinse cu o clătinare din cap.

D EEPLY REGRET LA INFORMA TU DE THE DECESE DE TA FII
J OHN A RCHIBALD C ARMICHAEL ȘI J AMES R OSS C ARMICHAEL
IN TIMP CE PE RĂZBOI SERVICIU LA E L UN LAMEIN . L ETERĂ URMEAZĂ .

Lexie, 1978

'Ce a fost aceasta ca, fiind trimis la Aultbea la fel de un evacuat?' eu cere Davy.

Stă în bucătărie, acceptând oferta mea de o ceașcă de ceai când a trecut pe aici să vadă dacă Daisy și cu mine ne-ar plăcea câteva dintre ele zilei prinde pentru cina noastră.

Își pune zahăr în cană și amestecă, luând în considerare întrebarea mea. „Eu a fost atât de mic, nu prea am amintiri clare din ziua în care am ajuns. eu cred că îmi amintesc puțin călătoria cu autobuzul – senzația de nervi când am fost trimis departe de casa noastră, amestecată cu entuziasmul de a vedea litoralul. Asta e Unde al nostru mami spuse S.U.A noi au fost mergand, Stuart a spus. La Trăi la cel litoral. Îmi amintesc că haina mea mirosea a rău pentru că făcusem la gătit și era nimic în autobuz cu care să-l curețe. Și cred că îmi amintesc că am stat la o măsuță cu stacada cu ceilalți copii și primind un fel de mâncare cu tocată și ciuperci, dar asta ar putea fi doar ceva despre care mi-a spus Stuart mai târziu. Primul Lucrurile pe care cu siguranță îmi amintesc sunt o stea de mare pe care am găsit-o într-o zi într-o piscină de stâncă și cel cale cel profesori cretă folosit la ţipăt împotriva cel tabla de scris în cel clasă. eu trebuie sa avea fost despre şase de apoi, eu ghici. Și eu amintește-ți zilele în care au venit telegramele pentru familia Carmichael. Mai întâi cel spunând că Matei a dispărut crezut mort în Orientul Îndepărtat și apoi cel despre Johnny și Jamie la El Alamein.

Tace și își întoarce fața spre fereastră, privind afară lacul. Dar am impresia că nu vede cum strălucește apa ca topit argint în cel raza de soare împotriva cel fundal de Violet dealuri dincolo și nici nu aude strigătul pescărușilor deasupra capului. În schimb, el este văzând cel durere contorsionare cel față de Archie Carmichael și auz țipătul ascuțit al Moirei dintr-un singur cuvânt, smuls din cel miezul ființei ei: „ *Nu* ! '

În cele din urmă, se uită în jos la cana de ceai strânsă în pielea lui de lucru... degete bronzate parcă ar fi surprins să-l vadă acolo. Ia o înghițitură.

— Trebuie să fi fost groaznic pentru tine și Stuart să fii martor la asta, spun eu blând.

'Aceasta a fost îngrozitor fiind în cel casa, auz cel bate la cel uşă, privirea afară de al nostru dormitor fereastră și văzând Domnul McTaggart Acolo. știind ce el ar fi adus lor.' El dă din cap. 'Dar aceasta a fost chiar mai rau după aceea. Soții Carmichael au fost amabili, dar mereu am avut sentimentul că nu ar fi trebuit să fim acolo. Că ocupăm spațiul în care au proprii fii ar fi trebuit să fie. Ne-am urât să fim amintiri de ceea ce ar fi făcut pierduți, băieții nepotriviți trăind sub acoperișul lor, dormind în paturile lor fii morți. Lucrurile băieților lor erau peste tot: rafturile erau pline cărțile lor despre așii din primul război mondial și anuale ale *Boy's Own* ; al lor lucios bastoane au fost în cel verandă la cel față uşă; a lui Matei timbru Colectie

. . . Colecția lui Jamie de sticlă de mare. . . schițele lui Johnny ale păsărilor de țărm. Fotografiile lor erau în rame pe şemineu, mândria soţilor Carmichael şi bucurie și cu greu suportam să mă uit la ei. Păreau atât de plini de vitalitate în acele poze – nu-mi venea să cred că aveau decedat.'

Ca și cum și-ar fi simțit tristețea, Daisy se îndreaptă spre el, apucându-l pe a lui genunchi pentru a se stabili și îi întinde Blue Bunny. El îi zâmbește atunci o ridică în poală, împingând cu grijă cana cu ceai fierbinte din îndemâna ei. Dar văd că e distras, că încă s-a întors în casa aceea prea goală de propria copilărie.

— Ne-am târâi, încercând să nu o deranjăm pe doamna C în zilele ei proaste. Acolo erau multe, zile în care nu se putea ridica din pat. Și cine ar putea-o învinovăți? Toți trei băieții ei au plecat așa. A fost la fel pentru atâtea alte familii din Highlands. Și în aceste mici crofting comunitățile, cel pierderi de puii lor bărbați a fost A lovitură devastatoare.

eu gândi de Ale mele mămică și cel Carmichaels și toate acestea alte oameni care a pierdut atât de mult în război. Erau o generație cu care trebuia să se obișnuiască la revedere. eu realiza Cum norocos eu a fost la fi născut doar la fel de cel război încheiat, într-o generație care a cunoscut doar optimismul unui viitor plin de pace.

Îl privesc pe Davy în timp ce îi zâmbește lui Daisy, luându-i laba ei minuscul în mult unul mai mare pentru a juca „în jurul grădinii”. Ochii lui sunt la fel de întunecați ca a mare bătută de furtună, dar caldă ca pietrele încălzite de soare pe o vară seara, de asemenea. Fața lui este gravată cu liniile din povestea vieții sale, deteriorate de cel vânt și cel pierderi el este a avut la urs. Inca la cel la fel timp, el pare

în pace cu el însuși și cu lumea care i-a luat atât de multe. eu Gândește-te la el cântând cu trupa în bar, cum pare să curgă muzica din interiorul lui până când e greu de spus unde i se termină brațele și chitara începe pentru că toate fac parte din același cântec. Poate că muzica lui are a jucat un rol în vindecarea acelor răni vechi. Și-au lăsat cicatrici, asta e pentru sigur. Dar poate cântând melodiile și cântând cuvintele pe care atât de mulți le au cântate înaintea lui l-au ajutat să-l conducă într-un loc în care a putut găsi o modalitate de a trăi cu pierderea. Poate că acesta este singurul mod de a trata jale. Este o sarcină atât de grea de suportat singur – dar știind că există întotdeauna alții să-l împărtășească este de ajutor.

Ale mele proprii jale are fost A greu sarcină la urs. Asa de greu acea Am Terminatîmi dau tot posibilul să-l dau deoparte și să-l ignor, îmi dau seama.

Margaretă chicotește și ajunge A mână sus la accident vascular cerebral a lui Davy față, îndemnându-l să joace jocul. "Câştig!'

Și la fel de el obligă, ceva pare la schimb interior pe mine, puțin decongelare frigul bulgăre de mâhnirea care este aşezată acolo pentru atât cât.

El priviri sus la pe mine și prinde vedere de ceva în Ale mele expresie – cel largimea de Ale mele zâmbet, poate, sau cel uite de sensibilitate în Ale mele ochi
– acea face -l a ridica a lui ochi la A mea, chestionare. eu tine a lui privirea, dândAle mele Răspuns.

El rândunele, la fel de dacă cules sus cel curaj la Spune ceva, și eu așteaptă, dându-i timp.

„Tu gândi Bridie și Mairi ar putea fi convins la dădacă și noiai putea să ieși la masă într-o seară? el intreaba. — Poate doar noi doi?

eu da din cap. — Aş vrea ca acea. Foarte mult.'

'Este A Data, apoi.' Davy zâmbete la pe mine. 'Nu A data-data, de curs,' el
adau
gă. eu nu pot Ajutor dar fard de obraz.

'Cu toate că,' el spune, a lui ochi nu plecând Ale mele față, „Eu mirare dacă A Data-
data ar putea fi de fapt o posibilitate la un moment dat? ce crezi, Lexie?

'Ce?' eu Spune, în a-și bate joc uimire. 'Sunt tu de fapt întrebând pe mine peA *real* data-întâlnire, Davy Laverock?

— Ei bine, da, cred că sunt. Desigur, Bridie și Mairi și toți ceilalți în Aultbea vom ști exact ce facem și vom fi cu ochii îndeaproape pe perechea dintre noi. Deci va trebui să fii acasă înainte de miezul nopții sau al tău

reputaţia va fi noroi.'

Râd. „Am impresia că reputația mea a ieșit pe fereastră de mulți ani în urmă. Dar dacă nu te deranjează să-ți riști pe al tău, să te consortezi cu stacojiu femeie din Ardtuath, atunci mi-ar plăcea.

'Bine atunci. Ce zici de mâine?'

Dau din cap. — Bine atunci, spun eu, reluând semnul de ușurare pe care îl detectez în spatea lui cuvinte. 'Mâine este. A data-data reala.'

Davy mă ia și mergem la cel mai bun restaurant din oraș. Desigur, este de asemenea, singurul restaurant din oraș, la hotel. Se simte puțin ciudat să nu fie mergem în bar pentru o schimbare și la început suntem amândoi puțin conștienți de noi să stea față în față peste o masă așezată cu șervețele de in și strălucitoare pahare de vin. Hotelul se află chiar pe malul lacului, așa că cel puțin avem distragere binevenită a vederii peste apă, unde soarele apune a început să picteze cerul în nuanțe din ce în ce mai adânci de roz coral.

Nu pot să nu-mi fac griji pentru Daisy. Este prima dată când o părăsesc de atunci accidentul și, deși știu că e bine acum și se va bucura de toate fel de distracție și jocuri cu Bridie la cabană, anxietatea mea ciupită la mine gâtul și îmi face umerii cocoși. Respir și mai stau puțin drept, încercând să se relaxeze.

'Tu uite Grozav,' Davy spune.

„La fel și tu”, răspund, așezându-mi șervețelul în poală pentru a-mi distra atenția de cât de penibil sună acest schimb.

eu uite sus și el este zâmbitor la pe mine. 'Tu stiu, eu într-adevăr făcut bucură-te auz cânți din nou, de ziua lui Elspeth. Așa cum spuneam pe debarcader că zi, înainte de accidentul lui Daisy, dacă vrei să faci ceva mai mult, ai fi Bine ati venit. Ta voce nouă se potriveste cântece vechi.

'Mulțumiri. Pot fi.' Nu recunosc că se simte acum o vârstă și cred că a mea este posibil ca vocea să fi ruginit din nou.

Ne oprim în timp ce chelnerul ne aduce meniul și ne toarnă pahare de apă. înghit a mea din fericire.

— Amuzant, nu-i așa? spune Davy. „Highlanderii sunt în general un popor de cateva cuvinte. Și totuși, cântecele tradiționale exprimă lucrurile pe care nu le-am fi făcut niciodată spun de obicei. Presupun că de aceea au fost scrise inițial. Pentru a spune lucruri care contează și le transmit din generație în generație.'

Râd. — Ei bine, da, sunt în mare parte despre dragoste și pierdere, totuși. Dar apoi Presupun că asta e mai ales ce viata este despre.'

Clătină din cap și oftă teatral. — Ah, Lexie Gordon, deci cinic pentru unul atât de tânăr.

— Nu chiar atât de tânăr! Sunt cu siguranță suficient de mare pentru a experimenta dragostea si pierdere. Și pun pariu că pentru fiecare melodie veselă îmi poți numi eu v-ar putea numi trei bocete.

— Da, ei bine, nimeni nu a spus niciodată că viața ar trebui să fie ușoară, nu-i așa? Și ar fi fost deosebit de greu pe vremea când acele cântece au fost scrise. Dar asta ne leagă împreună, nu-i așa? Greutăți comune și speranța veșnică pentru vremuri mai bune care urmează. Pentru copiii noștri cel puțin, dacă nu pentru noi înșine.

Mă gândesc la asta pentru o clipă în timp ce pretind că examinez meniul. Un imaginea mamei mele plutește în fața ochilor mei și în mintea mea îl aud melodii pe care le cânta. Viața ei a fost destul de grea, luând în considerare toate lucrurile, dar are dreptate: a existat întotdeauna speranță amestecată cu tristețea. Și să fie parte a comunității crofting strâns țesute de pe malul lacului Ewe a dat a ei A sens de soliditate, de apartenenta la ceva acea a fost la fel de de nezdruncinat ca dealurile şi la fel de constantă ca mareele. Muzica acestui loc este la fel de naturală la noi ca strigătele păsărilor marine și sunetul vântului pe dealuri – cel secțiuni de suflat și coarde din orchestra care oferă partitura la cântece din viața noastră.

La fel de el scanează cel meniul, Davy fredonează cel smulge de A cântec sub a luisuflu și recunosc refrenul „The Parting Glass”.

Știe un lucru sau două despre rămas bun, îmi dau seama. Cât de greu trebuie au fost pentru el să-și piardă fratele atât de brusc și să fie martor la încetinirea, moartea interminabilă a mamei sale prin băutura ei. Mama obișnuia cântă și cântecul acela. Poate că se gândise la toți oamenii în care s-a pierdut razboiul. Cât de greu trebuie să fi fost pentru ea să mă lase, când era timpul a venit pentru mine să mă mut la Londra și promisiunea unei noi vieți acolo și cât de ușor mi s-a părut să plec: o versiune modernă a atâtor la revedere care s-au jucat înainte din căsuțele acestor crofters de-a lungul malului lacului. Highlands sunt incontestabil frumoase, dar ei poate fi și dur, la fel ca viața însăși. Acesta este un pământ folosit de mult la rămas-bun.

De parcă ar putea să-mi citească gândurile, Davy ridică privirea din meniu și spune, — Nu uite asa de trist, Lexie. Viaţă este deplin de începuturi la fel de bine la fel de terminații.' El se toarnă vin în al nostru ochelari din A sticla acea cel Chelner are

pusă între noi. — Un toast, propune el. — La începuturi. Și la găsirea cântece noi de cântat.

eu a ridica Ale mele sticlă și ecou a lui cuvinte: 'La găsirea nou cântece la cânta.'

La fel de noi vorbi și mânca și vorbi niste Mai mult, eu ÎNCEPE la Relaxați-vă. Și ceva pare să mă hrănească în afară de friptura și chipsurile foarte bune pe care le avem a consuma. Când ne-am terminat masa și am scurs ultimele picături de vin din ochelarii noștri, un sentiment de mulțumire s-a instalat peste mine. Este un roman senzație, nu doar mulțumirea unei burte pline după o cină bună. E mai mult decât că. Se pare că are ceva de-a face cu a fi în compania lui Davy Laverock.

Până la sfârșitul serii, când îmi dă un sărut de noapte bună la poarta căsuței Keeper's Cottage (se presupune ca Bridie să nu ne vadă, dar eu sunt sigur că zăresc o lumină din colțul perdelei din sufragerie), eu observa ceva. Sub bătăile inimii mele și sub tăcerea unde e un curent care îmi trece prin vene care pare mai puternic decât mareele oceanului.

Cred că o recunosc din vremuri trecute: numele ei este speranță.

Floră, 1943

La fel de cel an a mers de, Floră a început la crește obișnuit la cel ciclu de sosiri si plecari. Lacul era rareori pașnic, cu constant să- mersul și întorsul marinei și activitatea aglomerată a tancurilor de realimentare și traulele cu plasă cu boom. După ce un convoi a plecat, răsturnând apele la a spumând a toca, Acolo ar putea fi A zi sau Două de relativ calm. Dar în A câteva zile aveau să se adune mai multe nave comerciale, aruncând ancora dincolo cel insulă, pana cand treizeci sau patruzeci Mai mult alăturat lor la formă A solid masa de transport maritim. Apoi se alunecau în pozițiile lor, unul în spatele alte, și a stabilit off on cel următorul periculos călătorie.

Dar de câte ori au fost adunarea și plecarea repetat, simțea că nu se va obișnui niciodată să-și ia rămas bun de la Alec. Fiecare când el pleca, ea zăbovea în brațele lui, savurând ultimele momente prețioase inainte de ei ar avea la spune fiecare alte, 'Bolnav fi văzând tu,' și ea l-ar privi plecând din nou. Oricât ar fi încercat, nu s-a putut întări inima ei împotriva vârtejului durerii pe care o simți la vederea umerilor lui largi dispărând jos cel cale, pătrat hotărât la fel de el pregătit la față din nou mările arctice. Doar că părea să doară mai mult, știind asta de fiecare dată s-a dus că va trebui să suporte acele lucruri care i-au corodat puțin sufletul mai departe. Uneori simțea că amândoi erau în derivă pe griul rece ape, luptându-se cu curentii subterane care încercau să le mături separați și s-ar putea dovedi prea puternici pentru ca relația lor să supraviețuiască.

Flora știa că cu lupta disperată pentru Stalingrad prin intermediul iarna crudă a anului 1942, înconjurată și asediată de forțele lui Hitler, a avut devin și mai critice pentru a menține deschise liniile de aprovizionare sovietice. Totuși, pentru exact cel la fel motiv, aceasta a avut deveni chiar Mai mult important pentru cel naziștilor la încerca la Stop acestea la fel provizii din obtinerea prin. Ea în imagine Alec pe bord cel *Isla* , încercând la proteja cel convoaie la fel de ei a fugit cel mănuşă de

deșeurile furtunoase și presărate de gheață ale Mării Barents în întuneric. Barbatii pe bord nu știa când cel Următorul atac ar putea vino din de mai sus sau dedesubt, în timp ce se luptau prin valurile biciuite de furtună care întorceau punțile a navelor în palate de gheață deformate, grele, amenințând să se răstoarne chiar și cel cel mai greu vasele. ei ar putea avea a avut antiaerian pistoale și adâncime acuzații pentru a se apăra împotriva sub-ambarcațiunilor și bombardierelor Heinkel, dar tot ce trebuiau să lupte împotriva păturii sufocante de gheaţă erau târnăcopi și lopeți. Cumva, totuși, multe dintre nave au trecut prin, livrând încărcăturile lor prețioase de avioane de luptă și tancuri, camioane și arme, precum și provizii de alimente, muniție și păcură.

La cel Sfârşit de cel iarnă, cel convoaie a avut fost suspendat din nou de-a lungul lunilor de vară, iar Alec fusese trimis înapoi în patrulare întinderea de mare dintre Insulele de Nord. Din nou și din nou, Flora asteptat și privit la fel de ea condus a ei ambulanță de-a lungul cel lac, scanare orizontul noilor veniţi şi căutări printre flotila de vase la ancora în golf pentru nava lui.

Și apoi, în cele din urmă, răbdarea ei a fost răsplătită. I se oferiseră câteva zile de concediu, zile în care spera că le vor petrece făcând plajă de-a lungul țărmului și pescuitul în lohanul acoperit cu crini. Dar tatăl său și-a găsit locuri de muncă pentru el face pe moșie și a bănuit că Sir Charles o păstra în mod deliberat Alec departe de Căsuța Păzitorului.

Într-o seară caldă de vară, Flora a rătăcit până la grajd, oferindu-se voluntar să se ocupe de garon. Când se apropia, auzi lovitură ritmică a toporului pe lemn. În spatele grajdurilor, l-a găsit pe Alec. Ea a zâmbit la primul, privind cel muşchii de a lui înapoi mișcare sub a lui cămaşă cu fiecare leagăn al toporului și cu fiecare lovitură. Trebuie să fi fost la serviciu pentru ore, ea realizat, observând cel Despică busteni presărat haotic în jurul l, lăsat nestivuit. Apoi a văzut cum cămașa i s-a lipit de spate, îmbibat de sudoare.

— Alec, spuse ea încet. Dar s-a pierdut în mișcarea toporului, legănându-l sus și lovindu-l pe un alt buștean. Forța lui mișcarea tăiat bucățica de lemn, rupând-o în două. Ea a spus al lui nume din nou, mai tare de data asta. Se întoarse, toporul ținut sus și pentru o secundă îngrozitoare a crezut că el era pe cale să o doboare asupra ei cap, despicandu-i craniul la fel de usor precum el despicase bustenii din jurul picioarelor lui.

Acea al doilea părea la a desena în sine afară la fel de cel pereche de lor a stat, îngheţat, în A grotesc tablou de furie și frică. Și apoi ea a văzut a lui față. Aceasta

a fost întunecat cu cel la fel furie ea ar fi asistat în -l inainte de, a lui trăsături contorsionându-se în cele ale tatălui său. Cu un gâfâit, ea îl zări cel topor mâner. Aceasta a fost roșu cu a lui sânge. Consumat de a lui furie, el ar fi jupuit pielea mâinilor lui până când acestea au devenit gheare contorsionate, stacojii.

În acea moment, ea cu greu recunoscut l. El părea complet pierdut în întunericul mâniei lui. Instinctiv, Flora sa strâns înapoi împotriva lui grajd perete și ținută a ei suflare pana cand el încet coborât cel topor și a renunțat la strânsoarea, lăsând-o să cadă la pământ lângă el. Ea a înghițit frica ei și s-a dus la el în timp ce corpul lui era zguduit de suspine și el a gâfâit iar și iar, „Îmi pare rău! Îmi pare atât de rău!'

L-a ținut în brațe până când a fost puțin mai calm, apoi l-a condus la cabană înăuntru liniște, unde ea i-a spălat și i-a bandajat mâinile. — Trebuie să te odihnești, ea spuse l. — Se presupune că tu a fi la plecare.'

A scuturat din cap. — Nu mă pot odihni. Nu pot să dorm, spuse el. 'De fiecare dată când eu închid ochii, văd valurile rostogolindu-se spre mine, venind după mine. simt ca dacă mă înec, Flora. E mai bine să fiu ocupat, ca să nu trebuiască să mă gândesc. Asa de că eu nu ai timp să-ți amintești chipurile celor bărbați pe care i-am pierdut.

Ea ținută a lui mâinile înfășurat în al lor căptușeală de alb bandaje între ei, de parcă ar încerca să-l împiedice fizic să se cufunde în disperarea și furia care îi aminteau atât de mult de Sir Charles. Dar ea era speriat. De fiecare dată când Alec naviga, se temea că ar putea să-l piardă. Și uneori ea am avut simt că el a fost pierdut la ea deja.

În ziua plecării lui s-au așezat împreună pe mal, iar Flora a ținut Alec s-a apropiat și i-a vorbit despre vremea când nu va mai fi nevoie de rămas bun: își duceau copiii la pescuit în apele întunecate ca turbă al lochanului și să strângă scoici din bazinele de stâncă de lângă lac. Ea nu a menționat problema opoziției lui Sir Charles față de această viziune roz a viitorul lor: ea presupunea că timpul va rezolva impedimentul, într-un sens sau alt. Și nu și-a exprimat îndoielile pe care le simțea în propria inimă distanţa dintre ei şi curenţii întunecaţi de furie şi durere care încă curgea în Alec, doar sub cel suprafaţă. In schimb, ea trasate cu a ei vârful degetelor liniile ancorei și coroanei de pe broșa prinsă de ea sacou și pictat a ei imagine de cel ani înainte, dând lor ambii ceva de care să te ții.

Anotimpurile s-au învârtit prin ciclul lor în continuă schimbare și căldura-dealurile acoperite s-au schimbat de la verde la violet la maro. Apoi, într-o dimineață, Floră trezit la găsi lor prăfuit cu A plafonarea de alb. Și a ei inima ridicate pe măsură ce primele raze ale soarelui făceau vârfurile să orbeze pe albastrul de cerul de iarnă, pentru că știa că era un semn că Alec ar trebui să se întoarcăorice zi acum.

O săptămână mai târziu, Flora făcea ceaiul, fredonând pentru ea însăși în timp ce Ruaridh stătea lângă fereastra bucătăriei cu bolul lui de terci, privind următorul convoi de negustori începe să converge pe Loch Ewe. Ei amândoi purtau navale lor uniforme, gata pentru îndatoririle zilei.

Ruaridh întinse mâna după perechea de ochelari de câmp care stăteau pe pervaz și scanat cel port, privind cel activitate. Apoi el întors la Floră cu un zâmbet. — Vino și aruncă o privire, spuse el, întinzându-i binoclul a lua.

Ea a concentrat priveliștile și apoi a scos un mic gâfâit de bucurie ca familiar au apărut liniile Insulei *, îndreptându-se spre dig.* Și stând pe pe puntea dinainte, ea putea distinge un ofițer stând în atenție alături toiagul, care a ridicat o mână pentru a saluta căsuța Keeper's Cottage, ca o sferă de vântul a făcut să danseze suprafața lacului.

Apucându-și pardesiul și șapca, Flora se grăbi să coboare la bază. Dar sa a ei consternare, ea găsite ea nu a fost cel numai unu cine ar fi vino la Bine ati venit Alec acasă. Sir Charles stătea la capătul digului cu spaniel-ul la al lui picioarele. Când a văzut-o pe Flora, câinele a sărit peste el, dând din coadă și și-a împins nasul umed în mână până când îi mângâie urechile moi și osoase late frunte.

'Corry! Toc!' se răsti Sir Charles. Spanielul s-a strecurat imediat înapoi pentru ea partea de maestru, capul coborât înăuntru frică.

— Bună dimineața, Sir Charles, spuse Flora politicoasă. — Nu e bine de văzut cel *Isla* din nou în port?

El îi aruncă o privire răcoroasă înainte de a se întoarce să privească nava ca ea manevrat în poziţie. — Nu ar trebui să vă îndepliniți îndatoririle, domnișoară Gordon?

Ea se uită la ceasul de mână. — Mai am zece minute înaintea mea tura începe, așa că m-am gândit să cobor și să-i urez bun venit lui Alec acasă.

Un mușchi al maxilarului i se zvâcni de enervare. — Ei bine, după cum puteți vedea, eu sunt deja aici. Nu este nevoie de o delegație. Sunt sigur că fiul meu o va face dori la vino Drept înapoi la Ardtuath Casa la vedea a lui mamă. Acolo va fi fi

timp suficient pentru ta *binevenit* ' – el accentuat cel cuvânt cu A sarcastic insinuare
– „mai târziu, când ți-ai terminat munca. Marina Majestății Sale nu este plătindu-te să zăboviți aici, distragând atenția oamenilor și stând în cale operațiuni importante.'

Degetele Florei se încolăciră în jurul broșei din buzunarul hainei, strângându-se atât de strâns încât vârful coroanei i se înfipse în carnea mâinii ei. Ea era pe cale să răspundă când s-a învârtit să o privească, cu fața întunecată cu furie. Ea se dădu înapoi îngrozită, recunoscând din nou acel fulger de asemănare între tată și fiu.

— Vrei să vorbesc cu ofițerul tău comandant, Domnișoara Gordon? Sau poate cu comandantul taberei, care este personal prieten de-al meu? Ai face bine să-ți amintești asta. Aș putea avea cu ușurință te-ai transferat într-o altă bază, și acel frate al tău la fel. nu am Mă îndoiesc că se bucură de poziția sa frumoasă și sigură pe uscat, în timp ce altora le place fiului meu se confruntă cu pericolele de pe mare. A scuipat cuvintele la ea, mici pete de scuipat adunându-se în cutele de pe părțile laterale ale gurii.

Involuntar, se dădu înapoi de el, simțind un amestec de groază și nedumerire la mușcătura veninoasă a cuvintelor lui. Pentru o clipă ea a fost fără cuvinte în timp ce încerca să-și adune gândurile. Ea a înghițit înapoi replică înțepătoare care i se ridică în gât, găsind totuși mâneca hainei strâns de o mână fermă. Întorcându-se, clipind înapoi lacrimile furioase care aveau inundat ochii ei, a găsit-o pe Mairi stând lângă a ei.

— Haide, Flora, spuse prietena ei, trăgând-o de braț. — Să mergem și să luămordinele noastre.

În timp ce se îndreptau spre semicercul de colibe care înconjura parada pământ, Mairi i-a spus: „Despre ce era vorba? Am putut vedea din felul în care ai dat înapoi că a spus ceva care să te rănească. Încă nu mai este acceptă despre tine și Alec, nu-i așa?

Flora clătină din cap, muşcându-şi buza ca să nu cadă lacrimile. Ea era hotărât să nu-i ofere această satisfacție.

— Nu contează, spuse ea, odată ce a putut avea încredere în vocea ei pauză. — Alec s-a întors, asta e tot ce contează. O să-l văd destul de curând. Ea îi aruncă lui Mairi o privire recunoscătoare. — Îți mulțumesc că ai venit când ai venit. eu a fost despre la Spune niste lucruri acea cu siguranță nu ar fi avea ajutat celsituatie.'

Mairi clătină din cap. — Nu prea are rost să te cert cu un bărbat ca acea. Iad nu auzi ce tu Spune, în orice caz. Da aceasta timp. Tot

voi fi diferit o singura data acest război este peste, vei vedea.'

Flora oftă. — Chiar mai mult timp. . . cum ar trebui să suportăm tu și cu mine aceasta? eu simt ca dacă al nostru vieţile au fost pe tine pentru ani deja.

— Știu, dar se fac progrese. Ai auzit despre *Tirpitz* ? Bridie spune că a fost o misiune secretă în Norvegia și ei doar primit cuvânt ieri acea aceasta a fost de succes. Aparent ei folosit pitic submarine și a primit la a ei în cel fiord Unde ea e fost ascunzându-se. ei Cred că a fost scoasă din funcțiune de luni de zile. Așa că bucurați-vă sus, acesta este un pericol mai puțin pentru noi să ne facem griji când Alec și Roy sunt acolo mai departe, nu-i așa?

Flora a zâmbit slab. 'Ai dreptate. În fiecare zi care trece suntem una ziua mai aproape de ei, venind definitiv acasă.

— Și nu îndrăzni să uiți, Flora Gordon! Mairi îi dădu o iuteală îmbrăţişare. „Dacă nu-l vei lăsa pe domnul Hitler să te bată, atunci nu-l poți lăsa pe domnul Și Charles face asta. Acum haideți să facem partea noastră pentru a face ziua aceea vino un pic mai devreme.

Pe măsură ce anul și-a atins ultimele zile de scurtă durată, Flora a ascuns ramuri de pin de-a lungul vârfului oglinzii din calea de intrare, astfel încât să umple cabana cu parfumul pădurii și i-a țesut o coroană de ilfin cu boabe stacojii atârnă pe ușa din față. Simțea că trece prin mișcări, dar ea Necesar la face un efort la niste fel de bine dispus normalitate la lift a ei spiritele.

Fusese bine să-l avem pe Alec acasă de câteva săptămâni, chiar dacă, în de ori în care fuseseră în stare să le smulgă împreună, ea fusese puțin slăbită și distras în cel trezi de domnule a lui Charles brutal amenințări. Ea nu a avut fost capabil la aduce se la spune Alec ce a lui Tată a avut a spus la a ei, știind aceasta nu l-ar pune decât într-o poziție și mai imposibilă. Alec era deja la punctul de rupere. Și acum era din nou plecat, și ziua lui de Crăciun ar fi petrecut în amurgul arctic, în timp ce se uita peste gri-oțelul mare, în permanență de veghe pentru atacurile inamice.

Aseară, Păsările Cântece Aultbea colindaseră în sala plină. Flora simțise că publicul de bărbați și femei se îmbrăca cu curaj față, acoperindu-și dorul de a fi acasă cu familiile prin creștere al lor voci împreună la cânta cel familiar cuvinte de cel sărbătorile crăciunului cântece. Astăzi,

ceață deasă învăluia navele ancorate în lac și Flora simți greutatea ei apăsând asupra plămânilor ei, la fel de înăbușitoare ca frica care învăluia asta a cincea Crăciun sfâşiat de război.

În timp ce ea a împins tava de prăjire care conținea brațul de fazani cuptor, se întrebă câte Crăciun mai poate dura acest război. Fiecare membru al comunității din Aultbea a fost îndemnat de afișe fixat pe avizierul din afara oficiului poștal pentru a ajuta la efortul de război: *Faceți și reparați , o farfurie clară înseamnă o consFienFe clară (nu luați Mai mult Decât Tu Poate sa Mananca))* , și *DoFtor Morcov – The Pentru copii Cel mai bun Prietene* . Flora a fost recunoscătoare că dealurile și marea le-au oferit mult-aveau nevoie de adăugiri la rațiile monotone care erau disponibile în magazin: ea făcuse un fel de mâncare de zgomot ca să ajute să scoată carnea păsărilor pat de fulgi de ovaz grosier care absorb sucurile savuroase din tigaie; și în timp ce nu existau fructe uscate de trebuit să facă tradiționalul clootie găluște, ea improvizase o budincă de mere și miere care ardea departe pe plita. Fructele fuseseră înmuiate cu un tot de whisky de la sticla prețioasă dăruită lui Iain de Lady Helen, ceea ce, spera ea, va fi infuzați-l cu puțină bucurie festivă. Un ulcior cu smântână stătea în cămară, un cadou din familia lui Mairi și i-a făcut gura apă când și-a imaginat cum ar fi prelinge peste cel felii de Fierbinte budincă. Dar chiar la fel de ea pregătit cel masă, nu se putea abține să se întrebe care va fi tariful lui Alec de Crăciun. Ea ar fi i-a dat o cutie de paine scurte, facuta cu cea mai mare parte din ratia de zahar din luna și legat cu o panglică de tartan, pentru a-și face dieta de la bordul navei din corn- sandvișuri cu carne de vită și căni de kye, așa cum le spuneau marinarii apoase cacao, un pic mai festiv.

Toți puneau o față curajoasă asupra lucrurilor și profitau la maximum ce ei a avut. Dar toata lumea a fost epuizat de acest fără sfârşit război. Cinci Craciunul. Și încă nu se vede un sfârșit.

Cu Alec la serviciu de escortă în Arctic și Hal și Roy pe alt Atlantic alerga, nici unul de cel fetelor simțit ca frecventând cel ceilidh în cel hol pe Box Ziua din acel an. Toți trei se oferiseră să fie de serviciu în ziua aceea și ei erau într-o pauză de ceai la cantină când Ruaridh a intrat și-a terminat ceasul la stația de semnalizare și venise în căutarea unei cupe de ceai și la dezgheţ afară după ore a petrecut în cel brut beton semnal post,

care a oferit mic adăpost din cel muşcător vânt acea a avut suflat departe cea de ieri ceaţă.

Fruntea îi era încrețită în timp ce își scotea șapca și grebla o mână prin buclele lui nisipoase decupate.

Flora ridică privirea, încordându-se imediat la expresia lui. 'Ce este?'

Își strânse buzele, ca și cum nu ar fi vrut să-i spună vestea pe care o auzise de la semnalizatorul care îl înlocuise la postul lui. Bridie a pus o ceașcă de ceai jos pe masa dinaintea lui.

— Mulţumesc, spuse el. Apoi întâlni ochii anxioși ai Florei. — Au fost logodit,' el a spus, concis. 'De un german vas de război.'

Flora încremeni, așteptând să spună mai multe. Nu era nevoie să întrebi la ce nave se referea.

— Dar am crezut că *Tirpitz -ul* nu mai era încă din funcțiune, interveni Mairi.instinctiv ajungând peste a pune o mână pe brațul Florei.

— Este un alt cuirasat german, *SFharnhorst* . Era ancorat în unul dintre fiordurile de pe Capul Nord. A început să se îndrepte spre convoiul din devreme, așa că escorta a intervenit.

' *Isla* ?' Floră intrebat, deja anumit de cel Răspuns.

Ruaridh dădu din cap. — Toate cele trei distrugătoare. Dar asta e tot ce știu la moment. Comunicatul tocmai a venit.

Automat, mâna Florei s-a dus la buzunarul hainei și a ei degetele s-au închis în jurul broșei de parcă, ținând-o strâns, ea ar putea proteja Alec. Era de nesuportat să ne imaginăm cu ce s-ar putea confrunta chiar în acel moment minut, dar tot ce puteau face era să aștepte să se scurgă mai multe știri. Ease simțea complet neajutorat.

Bridie avea însă alte idei. Au privit cum ea ridica o farfurie din pandișpanul galben strălucitor și a mers spre locul unde doi ofițeri stăteau, aplecați deasupra ceștilor de ceai, adânc în conversație. Nu puteau auzi ce s-a spus, căci schimbul era înăbușit de șuieratul urnei de ceai și zumzetul de zgomot din cantină, care reverbera de pe acoperișul de tablă al colibei. Dar câteva minute mai târziu s-a întors – minus farfuria cu tort – cu a triumfător rânji, și apucat Mâna liberă a Florei.

'E în regulă! Isla este *în* siguranță. Ei cred că bătălia s-a terminat acum și limba germana cuirasatul fost scufundat. The convoi este înapoi pe curs pentru Murmansk.

Ruaridh o privi cu admirație. — Bridie Macdonald, abilitățile tale sunt pierdut în cel NAAFI. ei ar trebui să fi dislocarea tu la fel de A secret agent. Dacă

ei întors tu liber cu A puţini felii de cel Galben Pune în pericol, OMS stiece inteligenţă ai putea să descoperi?

Cei patru au putut să respire din nou. Dar mulțumirea lor a fost mut, umbrit de imaginea mai multor vieți pierdute odată cu scufundarea de cel dusman vas de război. Pentru ei știa acea cel cimitir de cel ocean deeps era unul singuratic, cu slouri de gheață în locul pietrelor funerare și numai creaturi marine cu ochi goli pentru a veghea asupra oaselor marinarilor pierduți din ambele părți ale depărtării, deoarece au fost agitate de curenții neliniştiți.

Alec întinse mâna Florei și o trase ultimii câțiva metri în sus pe abrupt cale la cel vechi ambele lângă cel lochan. El ar fi a avut A puţini preţios zile la mal și acest timp ei ar fi a petrecut fiecare minut acea ea a avut gratuit împreună. La întoarcerea sa, o furtună zguduise lacul, ascunzând dealurile, furtunii trimițând foi de ploaie care mătură din mare și le țin în casă. El ar fi vino jos la cel cabana fiecare seară la vedea a ei, plecând a lui picurând geaca și cizme la ușă și întinzându-și picioarele spre căldura aragazului în timp ce-l întreba pe tatăl ei despre urmărirea zilei sau am discutat cu Ruaridh despre ultimele nave care au ajuns în port. El s-a deschis puțin, confirmând ceea ce Flora bănuise de mult în timp ce mărturisea el ea că prefera cu mult căldura primitoare a căminului soţilor Gordon la cel rece formalitate de Ardtuath Casa. La a ei relief, el părea Mai mult ca din nou batranul Alec, mai linistit si mai relaxat, in atmosfera familiara a Căsuței Păzitorului. De asemenea, îi mărturisese că relațiile sale cu tatăl său erau și mai tensionați. Se certaseră din nou din cauza refuzului lui Alec aplicați pentru un transfer la un loc de muncă pe teren în sud. mama lui luase partea lui, iar atmosfera rezultată a fost mai proastă pentru amândoi. Aceasta de la sine înțeles că prezența Florei ar fi un spin suplimentar Carnea lui Sir Charles, așa că a fost recunoscătoare că Alec nu a cerut-o niciodată până la mai casă.

Apoi, la ultimul, cel vânt și ploaie a avut diminuat și cel zi a avut răsăritlimpede si calm.

'Face cel cel mai de aceasta,' avertizat Iain. 'The cerb sunt rămânând pe cel lee decel deal. ei stiu cand mai este altul vine furtuna în.'

La fel de Floră și Alec urcat cel cale la cel Lochan, cel vânt a început laalege sus din nou, umplere cel cer la cel vest, întinderea aceasta la fel de încordat la fel de A albastru naviga la

unde a întâlnit orizontul. De la înălțimi se vedeau o pereche de corăbii intrând în lac.

— Va fi un alt convoi arctic atât de curând? întrebă Flora, surprinsă.

Alec clătină din cap. 'Nu încă. Aceștia vor fi călătorit de la spre sud pentru a se alătura adunării pentru următorul convoi atlantic. Există unul din cauza pleci peste câteva zile.

Flora răsuflă uşurată, ştiind că îl avea în siguranţă pe mal încă o vreme. Azi a fost un cadou. Au pescuit o vreme, dar nimic mușca; apoi s-au retras la adăpostul zidurilor celor doi, care a oferit puțină protecție împotriva vântului. Se legănase rotund spre nord-est, respirația arctică tăind straturile lor de îmbrăcăminte. Într-un colț era un mic depozit de bețișoare uscate și turbă, jumătate... îngropat sub niște scânduri vechi, iar Alec a reușit să aprindă un foc grătarul ca să-și poată încălzi mâinile și să prăjească bannocul pe care l-au făcut adus cu ei, untul topindu-se în fulgii de ovăz și picurându-se pe degetele lor.

El a tras-o lângă el și și-a înfășurat haina în jurul lor pe amândoi, scoțându-i din lumea de dincolo de zidurile celor doi și ea respiră în mirosul de fumul de turbă pe parul lui.

'În cel vară, hai sa vino și tabără sus Aici,' el a spus.

Și ea dădu din cap, un val de speranță răsărind prin ea la acest gând că va veni şi el va fi acolo. Și poate războiul s-ar fi terminat până atunci, iar îndoiala și frica care aruncau umbre atât de lungi ar fi plecat. Ar putea să-și planifice o viață fără rămas-bun, și paralizând angoasa nerostită că fiecare dintre acele rămas-bun ar putea fi al lor ultimul. Și l-ar ține pe Alec în brațe până când acesta se va vindeca.

În cele din urmă, strălucirea focului a început să se stingă, turba s-a prăbușit până la gri praf. Alec se ridică, scoţând firimiturile de pe jumper şi îi luă mâna ajuta-o sa se ridice. Dincolo de adăpostul zidului ambelor, vântul era ca o răceală lama pe obrajii lor.

— Arata ca ta Tată a fost dreapta,' el a spus, aruncând o privire la cel vest. La fel de soarele de iarnă a alunecat spre mare, un banc de nori întunecați s-a ridicat în întâmpinarea lui, devorând cu poftă lumina. — Urmează o altă furtună. Ar fi bine să te întorci.

De cel timp ei ar fi atins cel cabana, cel întuneric a avut învăluită lacul și vântul se transformaseră dintr-o tachinare într-un bătăuș. Desenul pană de curent la închide afară cel amenintatoare furtună, Floră tremura A mic în ciuda cel

căldura bucătăriei. Nu a fost o noapte pentru a fi pe mare. Ea a fost recunoscătoare Alec era pe mal și s-a gândit că poate furtuna va întârzia plecarea al următorului convoi atlantic. Ea spera doar că toate navele erau acum în siguranță s-au adunat în interiorul portului.

La început, când a ieșit la suprafață din somn, Flora a crezut că lovitul era o parte al simfoniei furtunii, o bătaie de bas care se alătură urletului banshee al vântul și zgomotul de zăpadă lapovioasă fiind împins de pereții cabana. Dar apoi și-a dat seama că bătaia ritmică și insistentă era cineva la ușă. S-a grăbit din pat, auzind pașii tatălui ei în coridor când se duse să răspundă.

Aceasta a fost din timp dimineaţă, încă întuneric in afara. Alec călcat peste cel prag, trăgând repede ușa închisă în urma lui în timp ce furtuna amenința să-l smulgă din strânsoare. Râvoaie de zăpadă care se topeau curgeau din pieile lui de ulei și strâns pe podea în jurul cizmelor lui.

— E o navă în necaz dincolo de punct, spuse el. 'Mergeau a avea nevoie de mai multe mâini, targi, ambulanțe. Flora și Ruaridh . . . ?'

„Suntem aici”, a spus Ruaridh, trăgându-și deja un tricou și întinzându-se trecut Alec pentru a lui propriile impermeabile, care atârna chiar lângă cel uşă.

În camera ei, Flora și-a băgat în grabă cămașa de noapte într-o pereche de pantaloni și i-a apucat paltonul. — Aruncă-mă la bază, le spuse ea în timp ce ei a sărit în mașină la poartă, cu motorul deja pornit. — O să primesc ambulanță și o ridică pe Mairi pe drum. Vă vom ajunge din urmă la capătul drumului.

Alec dădu din cap. 'Este plecat pe la cel stânci la Furadh Mor. este nu mergând la fi ușor să ajungi la ei. Aduceți ambulanța de-a lungul căii până la distanță poate în siguranță.

În întuneric, farurile camionului abia puteau să străpungă vârtejuri de zăpadă care se învârteau pe parbriz. Flora se uită în față, ea ochii se străduiau să găsească repere, conducând cât de repede îndrăznea, recunoscători că știa fiecare întorsătură și întorsătură ca dosul mâinii. Furtuna a lovit lateralele ambulanței, făcând-o să se legăne și să se clatine, zăpada zdrăngănit împotriva cel metal ca mitralieră foc, și ea a avut la luptă la a pastra

pe drum, care era alunecos de lapoviţă topit. Mairi s-a așezat lângă ea, cu faţa albă şi încordată, strângându-se de părţile laterale ale scaunului ei.

Flora știa ce avea în gând. Chiar zilele trecute, Bridie a făcut-o i-a arătat o carte poștală de la Hal care spunea că frații sunt pe drum înapoi la Loch Ewe reușind să obțină dane pe una dintre navele Liberty venire sus din Londra, care ar întâlni cu alții Acolo inainte de întorcându-se în America pentru a ridica o altă marfă. Niciuna dintre fete nu a vorbit ca ambulanță luptat mai departe prin cel furtună, dar ei ambii impartit cel aceeași frică și fiecare s-a rugat în tăcere ca Hal și Roy să fie pe alții navă, într-un alt port, rezistând furtunii.

Acolo a fost deja A mic cluster de militar vehicule parcat la întâmplare acolo unde se termina drumul, chiar dincolo de casele croft din Cove. A ușa s-a deschis în timp ce o victimă înghețată a fost ajutată înăuntru, unde D-na Kennedy și D-na McKenzie au fost face ce ei ar putea la cald cei care reuşiseră să ajungă la ţărm prin valurile clocotite. Floră cu prudenţă tivita cel ambulanță trecut și manevrat aceasta de-a lungul cel stare brută pistă, trăgând în spatele unui alt camion care se oprise deja în vârful stânca, farurile ei luminând vălul gros de zăpadă și agitația apele dincolo.

— Ai o targă? strigă un bărbat cu dungi de căpitan mânecile hainei lui. „Dă-le lor” – îi gesticulă el lui Alec și Ruaridh – „și adu ce provizii poți. Sunt victime pe mal, dar fii atent. Calea aia de stâncă este periculoasă și nu ne putem permite mai multe răni.

Floră gâfâi la fel de ea atins cel faleza margine. Sub lor, la cel pe fundul cărării stâncoase abrupte, plaja era acoperită de zăpada. Peste furia vântului, auzea valurile izbindu-se de stânci cu cel deplin forta de cel Atlantic. Ea încordat a ei ochi la vedea cel navă se prăbuși, dar dincolo de grindă era doar întuneric măturat de lapoviță a farurilor ambulantei. Ea a pornit prima, cu Mairi aproape de ea tocuri, năvălindu-se în necunoscut în timp ce furtuna o apuca de haină și îşi biciui părul peste faţă, încercând să o smulgă de pe stânci şi aruncă-o în căldarea furioasă care bubuia undeva sub ei.

Aceasta a fost haotic pe cel ţărm. Torță grinzi clătinat Aici și Acolo la fel de echipa de salvare a căutat supraviețuitori. Era imposibil de spus dacă ulei-negru, înghesuit forme pe cel plajă au fost stânci sau corpuri pana cand tu atins jos la atingere lor, sentiment pentru greu piatră sau cedând carne. Fiecare

din când în când se auzea un strigăt de „Pe aici!”, cuvintele smulse de vântul și aproape pierdut sub zdrobirea valurilor.

Cei de la căsuțele din Cove fuseseră primii la fața locului, chemat de rachetele de semnalizare trimise atunci când nava fusese aşezată pe plajă stânci și de un ofițer OMS a avut a reușit la înot la mal și a urca cel stâncă pentru a chema ajutor. Bărbații alergaseră în jos spre golf, urmați de femei care aduc pături și o cutie de ceai fierbinte. Un foc fusese aprins și acolo erau zări de siluete înghesuite în lumina flăcărilor care săreau a încercat să-i revină pe supraviețuitori.

Flora și Mairi se împiedicară spre lumina slabă a uneia dintre torțe și a ajutat să urce o victimă pe o targă. Marinarul s-a călit și s-a înecat, acoperit cu ulei gros negru și tusind cu apă de mare, epuizat de înot până la mal.

Undeva afară Acolo, dincolo cel a ajunge de cel lumina torțelor și cel fasciculele farurilor vehiculelor care așteptau pe vârful stâncii care iluminau dansul febril al zăpezii, vasul era înghițit, inexorabil, de Oceanul. Dacă ar fi navigat doar câteva sute de metri mai încolo, echipajul ar fi fost în stare să facă întoarcerea în siguranța lacului, dar în întunericul învăluit de zăpadă se apropiaseră de ţărm prea devreme şi furtuna împinsese nava în gura stâncoasă a vârfului. Convocat de rachetele trase de pe nava rănită de moarte, avea un remorcher din port a încercat să ajungă la nava lovită, trăgând o linie spre ea pentru a o trage în siguranță, dar valurile și vântul erau prea sălbatice și zădărniciseră salvarea atentat, încercare.

— Știm cum se numește vasul? strigă Flora către unul dintre brancardieri pe când urmau să facă călătoria periculoasă înapoi cel poteca de stâncă cu pacientul lor.

'Este A Yankee navă,' el a strigat înapoi. 'The *William H. WelFh* .'

Îngrijorată, Flora s-a întors către Mairi, pe cale să o întrebe dacă știe numele navei lui Gustavsens. Dar ea a înghețat ca un rază de lumină a torțelor a luminat masca de angoasă de pe chipul prietenei ei. Urmându-i privirea, Flora se întoarse să-i vadă pe Alec și Ruaridh purtând un trup fără viață între ei. În timp ce licărirea slabă de lumină le cerceta, ceva palid străluci pentru o clipă trecătoare, o sclipire de aur în întuneric. Și apoi Flora își dădu seama, îngrozită, că ceea ce zărise era o șuviță de alb-blond păr.

— Sunt Hal, strigă Ruaridh. În timp ce se apropiară, Flora o întinse vârfurile degetelor în curbura moale a gâtului, simțind un puls. Dar ea putea vedeadeja că era prea târziu.

Mairi se împleticise, strigând numele lui Roy, țipetele ei angoase ca strigătele unei păsări de mare pe vânt. Au căutat frenetic, știind nu ar fi fost departe de partea fratelui său, așa trebuie să fie, acum Aici undeva. După un eternitate ei găsite l, spălat la mal, cel frunzele părului lui plutind ca buruiana aurie pe malul apei. Ca Flora a strigat după o targă, Mairi a căzut în genunchi lângă el, fără să țină seama de înghețat apă. Ea aşezat a ei ureche împotriva a lui cufăr și a dat A singur, sfâşietoare suspine de uşurare când simţea răsuflarea slabă. Și apoi Flora trase a plecat în timp ce medicii au plecat la muncă, dorindu-l să trăiască, să respire din nou, să înoate cu putere împotriva curentului care îl măturase deja pe fratele său, luptându-și drumul înapoi spre țărmurile celor vii.

Pe măsură ce furtuna a început să se diminueze și un zori gri a izbucnit – în cele din urmă – peste dealuri, Floră și Mairi urcat obosit înapoi sus cel faleza cale, ca urmare a cel brancardieri purtând pe ultimul dintre supraviețuitori. Nu erau multe - doar o duzină mică din echipajul de peste șaptezeci reușise să trăiască atacul brutal al mării biciuite de furtună. Fetele erau îmbibate până la piele, tremurând de șoc și frig pe care abia le înregistrau. Prin în orele întunecate ale acelei dimineţi de februarie, făcuseră călătoria înapoi și mai departe la cel spital la Gairloch Trei ori, purtând supravietuitori, fiecare unul un miracol tras din apa neagră. Primul dintre ei fusese Roy Gustavsen.

La capătul apropiat al plajei fuseseră așezate pe un șir lung de cadavre nisip umed, membrele lor îndreptate ușor în timp ce erau așezați cu grijă unu pe langa cel alte. niste au fost dureros de inima tineri, băieți cine ar fi s-au alăturat Marinei Comerciale deoarece nu erau încă suficient de mari pentru militari serviciu. În acea rând, Hal Gustavsen culca lângă a lui coleg echipajul membri, și Floră a avut plâns Fierbinte sare lacrimi peste l, a ei inima de plumb la cel gând că trebuie să-i dea vestea lui Bridie și că Mairi trebuie să-i spună lui Roy. Și la fel de cel slabă iarnă lumina zilei castigat cel lupta la Apăsaţi cel noapte spre vest, aceasta dezvăluit cel spart carcasă de cel *William H. WelFh* , tras în țeapă pe cel stânci Unde cel foame, scoaterea valuri a continuat la alege curat este oase.

Întreaga comunitate s-a adunat în clădirea în acea duminică pentru a spune rugăciuni și cânta imnuri pentru sufletele pierdute în epava din ziua precedentă. Au plâns acei fii ai altor mame și tați ca și cum ar fi ai lor, ca și-ar dori ca oamenii lor să fie jeliți dacă ar cădea în țări îndepărtate: pentru că omenirea nu are granițe.

Moira Carmichael își ținea capul sus, deși șuvițe de păr gri a scăpat de sub pălăria ei de duminică. Contralto-ul ei profund o susținea pe Lady Soprana mai fragilă și mai șovăitoare a lui Helen și vocea Florei care zbura ca cel lark's, în creștere la cel căpriori de mai sus cel înghesuit strane. Și la fel de cel congregația s-a alăturat în corul final, o rază de lumină a soarelui din februarie era înclinată intră prin fereastră, orbindu-i ochii cu lacrimi de aur topit în timp ce ea aruncă o privire spre Bridie care stătea cu capul plecat de greutatea ei durere, incapabil să stea în picioare, incapabil să cânte, incapabil să vorbească.

Lexie, 1978

Atât de multe dintre cântecele vechi din aceste părți spun povești despre marea care ia iubit cele. eu presupune asta e inevitabil în A comunitate de pescari, a caror femeilor ceas și aștepta pentru acestea OMS ar putea nu întoarcere. La fel de Mairi și Parchez mașina și merg de-a lungul pistei până la promontori, cuvintele unuia un astfel de cântec joacă într-o buclă în capul meu.

— Taci fi tău gemete, singuratic pasăre de
cel mareCasa ta de pe roFks este un adăpost
pentru tine Casa ta este valul furios,
Al meu, dar mormântul singuratic
Horo, Mhairi dhu, întoarce voi la pe mine. '

Am venit să ne plimbăm în Black Bay, unde câteva rămășițe jalnice din epava navei *William H. WelFh* încă zac împrăștiate și ruginind. The carcasa navei în sine a dispărut, zăcând scufundată sub ape înconjurând stâncile din Furadh Mor. Dar când ne luăm drumul în jos stânci la cel plajă, eu loc cel răsucit și spart ramane de A barcă de salvare printre stânci. În timp ce începem să mergem peste pietre, fredonez pe plângător acordați-mi pe sub răsuflarea și vântul prinde notele și le aruncă peste întinderea de apă până la insula perfidă și stâncoasă care o marchează pe cea a navei mormânt. Ici și colo, resturi de metal ruginit rupte din navă de furie a furtunii din acea noapte din 1944 sunt încă vizibile acolo unde s-au spălat printre pietre. Mă aplec să iau unul – un șurub de vreun fel – și este grea în palmă. Îmi frec degetul mare peste sarea aspre suprafață și îmi lasă o pată de rugină brun-sânge pe piele. Cu grijă, eu înlocuiți șurubul în patul său de pietre. Toată plaja asta se simte ca un mormânt și Am sentimentul că nimic nu trebuie deranjat.

Am lăsat-o pe Daisy la Bridie azi dimineață când am luat-o pe Mairi pentru al nostru conduce afară la cel punct. La fel de noi au fost plecand, Bridie împingere A buchet de

nu-mă-uita albastru-cer în mâinile lui Mairi, legate cu o lungime de fildeș panglică. Ea a spus nimic, doar întors înapoi, deținere a lui Daisy mână în al ei,și a mers încet în sus calea către ea uşă.

Arunc o privire spre Mairi. Ea a coborât până la malul apei și ea stă cu măicuța în mâini, privind valurile. stau inapoi, lăsându-i să aibă spațiul ei în timp ce își amintește de noaptea în care Hal a fost pierdut și Roy a fost salvat. În cele din urmă, bâjbește într-un buzunar după un papuc și îl ridică îi șterg lacrimile de pe ochi și trec pe șindrilă pentru a sta la ea latură.

— Îți mulțumesc că ai venit aici cu mine, spune ea, întorcându-se spre mine cu un zambet. „Nu am fost niciodată capabil să înfrunt revenirea până acum. Dar e Mă bucur să stau aici cu tine, amintindu-ne de cei pe care i-am pierdut. Ta mama a fost uimitoare în acea noapte. Ea a muncit neobosit, făcând ceea ce se putea făcut pentru supraviețuitori. A avut grijă și de mine. După ce l-am găsit pe Roy și a luat -l la cel spital, ea a fost cel unu OMS a insistat pe venire înapoi încă de două ori ca să putem continua să ajutăm la salvare. am fost spulberat - să văd corpul lui Hal și să ne gândim că l-am pierdut și pe Roy a fost unul dintre cele mai rele momente din viata mea. Dar Flora m-a făcut să continui în noaptea aceea și știam asta a fost lucrul potrivit. Chiar dacă nu l-am putut salva pe Hal, au mai fost și alții care aveau nevoie de ajutorul nostru. Unii dintre ei erau băieți ca el, la fel de tineri ca optsprezece. Pe alocuri trebuia să simțim drumul nostru cu mâinile, pentru că în furtuna și întunericul era imposibil să distingem cele acoperite cu ulei trupuri din stânci.'

este greu la imagina acea noapte pe A de vară zi ca acest unu, cu capetele roz ale mării dând din cap în briza și soarele care se încălzește pietrele. Dar dacă închid ochii, îi văd pe salvatori poticnându-se orbește prin cel furtună: crofters, soldati și marinari deopotrivă alăturarea în cel căutare disperată, scena luminată din punctul de deasupra noastră de farurile de vehiculele parcate acolo.

Ne îndreptăm spre capătul îndepărtat al golfului și Mairi așează cu grijă Bucuria lui Bridie pe stâncile de la malul apei. Apoi, dând din cap, ea ia brațul meu și ne întoarcem. Pe măsură ce mergem, mă uit înapoi spre unde sunt valurile întinzând deja mâna spre curajosul buchet de flori a cărui panglică palidă flutură în vânt.

Ne întoarcem în tăcere de la promontul unde mama a parcat ambulanță acea noapte, de-a lungul cel stare brută urmări la Unde Am stânga cel mașină la cel

Sfarsit de drum. Mairi privește pentru ultima oară spre stâncile din Furadh Mor și apoi deschide portieră.

'Dreapta,' ea spune cu A mic Mai mult de a ei ca de obicei luminozitatea și vioiciune, „Nu știu despre tine, dar m-aș descurca cu o ceașcă de ceai și o îmbrățișa cu mica Daisy.

— Mulţumesc tu pentru arătând pe mine acea,' eu Spune. 'Aceasta într-adevăr ajuta, tu stiu, tu și Bridie spunându-mi mai multe despre Viața mamei inainte de am fost născut.'

Ea dă din cap. 'Știu. Chiar dacă este atât de dureros, durerea este ceva la noi avea la merge prin mai curând sau mai tarziu. Există Nu cale rundă aceasta, Nu cale la evita aceasta. Este ceva ce am învățat cu toții în război. Treci prin asta. Dar daca tu ai un prieten sau doi care să meargă pe acea potecă lângă tine, te ajută să suporti aceasta.'

Absorb cuvintele ei în timp ce mă întorc de-a lungul malului lacului. Ea e dreapta, eu realizezi. În al lor diferit moduri, cel prieteni Am găsite Aici sunt ajutându-mă să suport povara durerii mele în timp ce mergem împreună pe cale. Aceasta ajută să știu că sunt alături de mine.

La fel de noi Apăsaţi deschis cel uşă de a lui Bridie cabana, cel sunet de cântând salutăS.U.A.

„ *Pasam cu placere,*
mergem, Toc pentru călcâi
și deget pentru deget,Braț la
braț și rând pe rând,Toate
pentru a lui Mairi nuntă. '

a lui Bridie predare Margaretă cel — Lewis De mireasă Cântec', aplauze de-a lungul lapăstrează timpul.

' *Oh un o* ,' cântă Margaretă, razand la fel de Bridie sare a ei pe a ei genunchi.— Iată-le, uite, mama ta și mătușa ta Mairi.

— Mamă A ma,' este de acord Margaretă, ajungând a ei mâinile către pe mine. eu chiuretă a ei în Ale mele arme și da a ei A îmbrățișa, dar apoi ea se frământă la fi lăsa jos și se îndreaptă spre măsuța de cafea unde se află un album foto mare deschis. Mă așez pe canapea și o iau. Există un alb-negru poza cu Mairi și Roy în ziua nunții lor, când ies din țarcă. Aliniată de fiecare parte a potecii este o gardă de onoare a lui Wrens, în picioare la Atenţie în al lor îngrijit uniformele. a lui Mairi voal lovituri în cel briză și ea

râde de Roy, al cărui păr alb-blond strălucește în lumina soarelui în timp ce el îi zâmbește înapoi frumoasei lui mirese.

Mairi vine să se așeze lângă mine și Daisy se urcă în poală, unde ea este la fel de bine acasa precum ar fi pe a mea. 'Uite.' Mairi arată spre altul fotografie pe urmatorul pagină. — Ăsta e al tău bunicuţă.'

Margaretă contemplă cel imagine Serios și apoi puncte A stufoasădegetul ei. — Gan, spune ea.

— Și Bridie, de asemenea, au fost domnișoarele tale de onoare, exclam eu.

Nu am mai văzut aceste fotografii până acum. Mama și Bridie stau de ambele partea lui Mairi și fiecare dintre cei trei deține un buchet de flori. înghit în sec la fel de eu realiza ei sunt nu-mă-uita, legat cu lungimi de palid panglică, doar precum buchetul pe care Bridie l-a înmânat lui Mairi să plece pe plaja din Black Bay. Ea ar trebui să avea fost căsătorindu-se Hal în acest fotografie. Ea ar trebui să avea a pornit în cea mai mare aventură din viața ei alături de prietena ei, îndreptându-se plec să-și facă o viață nouă de cealaltă parte a Atlanticului. În schimb, viața care ea ar trebui să avea a avut decedat pe A înnegrită de furtună plajă pe A februarie noapte în 1944. Mă doare inima pentru ea și mă gândesc la ce a spus Mairi în mașină despre durere.

Mă bucur că Bridie și mama s-au avut unul pe celălalt în timp ce au mers pe acolo greu și poteca pietroasă împreună, unul langa altul.

Floră, 1944

Cu cel sosire de arc, Alec a fost reatribuit la cel patrule pe cel occidental Se apropie și, cu promovarea la comandant, s-a alăturat unui nou echipaj la bordul *Zmeului* . Deși era greu să te despărți din nou, de când a făcut-o a fost martor la naufragiu și trupurile înnegrite de ulei spălate pe plajă, un imagine de a lui însângerată mâinile pe cel topor a avut început la bântuieAl Florei vise și ea nu putea Ajutor dar simt A vinovat sens de relief.

Mairi, OMS știa a ei asa de bine, a fost astut suficient la înștiințare cel Schimbare în dispoziţia Florei şi a comentat-o într-o zi când aşteptau în afara spitalului în ambulanță. „Cum sunt lucrurile între tine și Alec?

— În regulă, răspunse Flora, dar auzea ascensiunea defensivă din propria ei voce. Ea a încercat să mai aibă puțină nonșalanță. 'De ce întrebaţi?' Ea a fost nerăbdător să-și încredințeze îndoielile prietenei ei. La urma urmei, Bridie îl pierduse pe Hal și Mairi a avut aproape pierdut Roy. Ea ar trebui la avea simțit ea a fost cel norocos unu.

— Pentru că e ciudat. Aproape că pari mai fericit în aceste zile cu el pe mare. Nu a fost niciodată așa. Sunt lucrurile grele cu părinții lui din nou?'

Flora dădu jalnic din cap, apoi se întoarse spre Mairi. — Asta e, da. Dar mai sunt,' a recunoscut ea. „Simt că-l pierd. Parcă totul este stăpânit împotriva noastră, nu doar tatălui său și poziția lui în viață, ci și războiul, acest cele mai recente promovare . . . Uneori aceasta simte la fel de deşi Tot este conspirând să ne despartă. Nu știu dacă pot continua să lupt împotriva tuturor pentru mult mai lung. Mai mult la cel punct, eu nu stiu acea el poate sa, fie.'

„Eu stiu este greu, fiind despărțit. The de război luând A imens Taxă pe S.U.A toate.

Dar oricine poate vedea cât de mult te iubește.

'Crezi asta? Pentru că nu mai sunt sigur de asta. El este luptand, Mairi. Și Sunt nu sigur fiind cu pe mine nu este realizarea aceasta

mai greu pentru el.

— Oh, asta e doar interferența lui Sir Charles care ajunge la tine. Tu nu a indrazni lăsa -l victorie, Floră Gordon! Nu da -l cel satisfacţie de distrugând ceva atât de bun.

Al lor pasager a apărut apoi, tăiere mic de statura cel șansă la Spune altceva. În timp ce se întorceau la bază, Flora încercă să se simtă liniștită de a lui Mairi cuvinte. Dar in ea inima de inimi, îndoielile a ramas.

Alec trebuia să fie plecat până în toamnă. Dar, ca capete albe de margarete cu ochi de bou au dat din cap spre marginea drumului și trandafirii câinelui au înflorit roz împotriva pietrelor cenușii ale digurilor, a venit vorba, prin Ruaridh, că există un plan de a risca un alt convoi de vară, care s-ar aduna în lac și a stabilit naviga pentru Arhanghel în mijlocul lunii august. Și asa de, cu A amestec de sentimente, ea a început să privească din nou marea, cercetând orizontul nordic în căutarea zări o pată de gri în albastrul adânc al apei, care s-ar putea întoarce afară a fi cel *Zmeu* revenind la port.

Bridie a fost prima dintre ei care a auzit, în cele din urmă, și a trecut în grabă cel paradă sol la spune Floră la fel de ea și Mairi parcat sus cel ambulanță pentru ziua. Era prima dată în luni de zile când Flora văzuse un zâmbet Fața lui Bridie și în timp ce încă părea slăbită, cu obrajii palizi ca iarna și umbre violete sub ochi, era bine să zărească acel scurt pâlpâie de a ei vechi Veselie, chiar dacă aceasta a fost la fel de de scurtă durată la fel de A Mecilovită de un vânt puternic.

— Al lui Alec navă este datorată în în cel ora,' Bridie a anunțat, A mic afară de suflare și apăsând o mână în partea ei unde o cusătură strânse. Ea a dat Flora o îmbrățișează rapid și apoi s-a grăbit înapoi la îndatoririle ei de la cantină.

— Poftim, spuse Mairi, întinzând mâna după cheia camionului. 'Voi umple rezervorul și aranjați totul pentru dimineața. Du-te și ieși din uniforma ta și apoi poți fi la debarcader când sosește el.

Flora a zâmbit mulțumesc. — Salută-l pe Roy din partea mea.

Mairi dădu din cap. El stătea la fermă, ajutându-l pe tatăl ei în timp ce el și-a recăpătat puterile. Plămânii lui fuseseră grav afectați de apa de mare cel noapte de cel distruge și ei ar fi foarte aproape pierdut -l la A pete de pneumonie care refuzase să se schimbe, ținându-l mai mulți în spital săptămâni. Plutise înăuntru și ieșind din conștiință, în derivă între viață și moartea, dar în cele din urmă strângerea hotărâtă a lui Mairi de mână îl trase înapoi spre malurile celor vii. Înapoi la ea. După aceea, ea îl ajutase să scrie scrisori la a lui părinţi, spune lor de a lui Hal final ore și descriind la

ei cum frații se alăturaseră în lupta disperată pentru a încerca să salveze navă. Trei ori cel remorcă din Lac Oaie a avut încercat la foc A linia peste la vasul care se prăbușea și de trei ori puterea furtunii se apucaseră linia, smulgând-o departe de *William H. WelFh* . Când comerciantul marinari știa acea toate a fost pierdut, cel fratilor a avut in cele din urma scufundat, împreună, în valuri pentru a înota spre mal, unde puteau vedea farurile ambulanţele de pe stâncă luminând o potecă prin vârtej. The forta de cel furtună a avut separat lor, dar cel gând acea Hal ar putea au ajuns în siguranță să aterizeze, l-au ținut pe Roy să se lupte mai departe, chiar și în timpul frigului i-a slăbit ultimele puteri.

Au scris despre Bridie, despre cât de fericit fusese Hal cu ea și cât de mult așteptase să o revadă; i-au spus ei părinților cât de mult era iubit fiul lor mai mic de toată lumea el ar fi întâlnit în acel pământ muntos sălbatic atât de departe de casa lui de prerie.

Iar Roy le-a promis că într-o zi, de îndată ce vor putea primi trecere în siguranță, se întorcea la ei, aducând cu el pe drăguța Scoțiană cu care era acum logodit. I-a spus lui Mairi că împreună ei s-ar duce cu toții să depună flori pe mormântul lui Hal: o simplă piatră albă gravată cu numele său, data nașterii și data epavei – 26 februarie 1944 – într-o curtea bisericii la marginea unei mări de grâu fluturând.

Flora îşi dădea seama din tăcerea lui Alec că ceva îl preocupa. El mers înainte de a ei sus cel cale la cel Lochan, purtând cel ambalaj cu lucrurile de care ar avea nevoie pentru a tabăra în ambele pentru câteva zile. The elastic turbă amortizat fiecare Etapa ei a luat, cel sol moale și umed din o toamnă recentă de ploaie de vară. Și-a mutat coșul pe brațul opus, schimbând perechea de undițe cu cealaltă mână și și-a ajustat ritmul mers pe jos pe langa -l Unde cel urmări lărgit suficient la permite aceasta. Ea a fost puțin precaut, totuși, atent la o altă schimbare bruscă a dispoziției sale, știind acea cel adunare întuneric ar putea conduce la o alta flash de acea furie incontrolabilă pe care o întrezărise înainte.

El a aruncat o privire spre ea și a zâmbit scuzându-se. — Îmi pare rău, nu sunt foarte buna companie din nou azi. Am mai avut o ceartă atotputernică cu Pa asta dimineaţă.'

Ea nu a întrebat despre ce fusese argumentul, știind că asta aproape sigur s-ar fi învârtit în jurul ataşamentului său nepotrivit faţă de fiica vânatorului. Dacă Sir Charles ar fi bănuit că planul lui Alec să petrec câteva zile de camping pe dealuri implicate petrecând timp cu Și Flora, fără îndoială, asta i-ar fi reaprins furia. În timp ce mergeau, se întrebă din nou dacă ar putea fi cu adevărat împreună când va fi război peste. Aceste vremuri extraordinare au permis să se spargă barierele, dar ce s-ar întâmpla când viața va reveni la normal? Alec ar putea vreodată a vindeca? S-ar reafirma vechile granițe? Ar putea ea vreodată fii cu adevărat amanta Casei Ardtuath? Sau, dacă ar fi forțat să aleagă, ar face-o Alec își lasă moștenirea în urmă pentru a fi cu ea? Care s-ar dovedi mai puternic, s-a gândit ea, datorie sau dragoste? Și ce-i cu propriul ei sentiment de ea însăși, care crescuse prin munca ei și cântatul ei? Ar fi vocea pe care o găsise să fie tăiați din nou dacă ar fi soț și soție?

Pe măsură ce perechea urca mai sus, incertitudinile Florei au îngreunat-o mai mult decât coșul pe care îl purta și liniștea dintre ei era grea cu gânduri nerostite.

Pentru a o rupe, Flora a întrebat: „Ce mai face mama ta?”, știind cum, domnule a lui Charles bolnav umorul ar putea vom avea avea mai lat repercusiuni.

— Cred că e în regulă. Ținându-se ocupată acum, este atât de implicată cu cel Rural aceste zile. este A lucru bun – devine ea afară de cel casă.'

În felul ei liniștit, văzând că era nevoie de ajutor, Lady Helen pășise pentru a o ajuta pe doamna Carmichael, insistând cu blândețe că status quo-ul ar trebui să fie menţinută cu Moira ca preşedintă, dar că a fost bucuroasă să împrumute a mână în culise pentru a continua munca SWRI. Cu multimea de soldați care vin și pleacă și rațiile întinse mai strâns decât vreodată, contribuția lor la conducerea cantinei și la organizarea evenimentele sociale deveniseră şi mai esenţiale.

În vârful celei mai abrupte părți a urcușului, s-au oprit să-și prindă răsuflă și se întoarse să privească înapoi peste lac. Alec respiră adânc și, să Ușurarea Florei, când îi zâmbi, ochii lui întunecați păreau să-și fi recăpătat ceva din vechea lor căldură. A fi pe deal îi făcea bine.

Cel mai de cel comerciant navelor a avut s-au adunat acum și culca la ancoră dincolo de insulă, nave americane Liberty legate alături de nave britanice. Navele de combustibil alergau înainte și înapoi între depozit și flotă, umplându-le tancuri în pregătire pentru cel oprit și service A norvegian autocamion cu motor diesel, care

ar însoți convoiul pentru a alimenta navele pe drum. Pe partea apropiată a cel dafin, cel *Zmeu* călărit la ancoră pe langa cel odihnă al naval escorta.

— De aici de sus, arată îngrozitor de mici, comentă Flora. 'Urăsc să Gândește-te la tine atât de vulnerabil acolo, pe traseul mai lung. Și este încă lumina zilei până aproape de miezul nopții acolo sus.

Alec și-a pus un braț în jurul umerilor, dându-i o strângere liniștitoare. — Nu-ți face griji, ni se vor alătura o pereche de portavioane ajungem la Scapa Flow, așa că vom avea suport Stringbag de la Fleet Air Bratul si. Acești piloți sunt și.

Văzuse odată unul dintre transportatorii, cu volumul său imens mai mic alte nave navale din port. Ruaridh îi explicase că Biplanurile de pește-spadă – supranumite afectuos Stringbags – s-au legat de el puntea ar putea părea de modă veche, cu carlingele deschise și acoperite cu material textil fuzelaje, dar ei au fost eficient vânători de submarine, căzând adâncime încărcături și bombe-torpilă de la înălțime asupra oricăror atacatori. El descriase îndemânarea de care au nevoie piloții pentru a se lansa cu viteza maximă de la aruncând puntea peste valuri pentru a vâna submarinele inamice, apoi pentru a întoarce-te la transportator și aterizează pe aceeași țintă în mișcare, cu doar una şansa de a prinde firul de oprire care ar încetini în timp avionul şi împiedică-l să se cufunde de pe punte în marea clocotită. Flora nu putea imaginează-ți cum trebuie să fie pentru acești piloți, care zboară adesea orbi și numai ieșind din pătura de ceață arctică la doar câteva sute de metri deasuprapuntea.

Chiar și cu sprijinul a două portavioane, totuși, ea știa cum vulnerabil acel convoi de vară ar fi. „Încă o apăsare”, toată lumea spunea. — Se va termina până la Crăciun. Din nou. Ea spera că poate asta convoiul ar fi ultimul . . . dar apoi de câte ori trimisese ea astao rugăciune specială deja?

ei ales sus al lor Angrenaj și a continuat pe către cel Lochan, cotitură spatele lor pe flotilă gri în lacul de mai jos.

Vremea era bună, așa că nu era nevoie de acoperire, deoarece legau muște la liniile lor şi au început să pescuiască pentru cina lor. Cuvertura lochanului de crinii verzi ofereau adăpost păstrăvului brun ai cărui solzi lustruiti erau de aceeași culoare cu apele infuzate cu turbă ale lochanului, așa că aruncau aproape de marginea crinilor, sperând să ispitească peștii la suprafață. Curând ei a avut A de dimensiuni bune unu, și Alec curățate aceasta in timp ce Floră a primit cel foc mergând în cel vatră de cel ruina. Ea a pune A dab de unt în A înnegrită

tigaia pe care o aduseseră cu ei și puneau la prăjit fileurile de păstrăv. În scurt timp, pielea a fost crocantă și aurie la margini, iar carnea peștele, uns cu unt brun, s-a transformat în fulgi suculenți. L-au mâncat cu câțiva cartofi, prăjiți în aceeași tigaie, și o mână de verde dulce mazăre.

Alec stătea întins cu capul întins pe poala Florei, în timp ce ea se aplecă împotriva pietrelor căzute ale zidului ambelor, și au vorbit mult în interiorul seara, despre cât de bine se descurca lui Roy în recuperare – ceea ce a avut un lucru grozav se ocupă de îngrijirea pe care o primea de la Mairi și familia ei de pe fermă – și Cum Bridie părea la fi pornire la recâştiga-o spiritele doar A mic.

— Cum se descurcă Stuart și Davy? întrebă Alec.

Soții Carmichael încă se luptau cu durerea lor și Flora fost îngrijorat acea cel Două iute băieți nu au fost obtinerea mult Atenţie. Asa de îi sugerase doamnei Carmichael să vină să o ajute la grădină și să-i dea tatălui ei o mână de ajutor cu unele dintre treburile moșiei. Trei zile pe săptămână pe parcursul vacanțelor de vară la care se prezentaseră Căsuța Keeper's și s-au aruncat în locurile de muncă pe care le găsise Iain pentru ei, ajutându-l cu poneiul și câinii, dezgropând tatuși și smulgând buruienile din grădina de bucătărie. Stuart creștea la fel de repede ca o ciulin, slab încheieturi și gleznele proeminentă din cel manșete de a lui pantaloni și jachetă, dar pestele și carnea în plus pe care băieții i-au mâncat la masa soților Gordon îl ajutau să completeze puțin. Braan a fost însoțitorul constant al băieților iar lui Davy, mai ales, îi plăcea garronul și își petrecea cu bucurie ore întregi pieptănând încurcăturile și bavurile din coama ei lungă blondă.

— Arată bine. S-au întors la școală săptămâna asta, dar vor continua să vină seara să-l ajute pe tata și să aibă ceaiul lor cu noi. Sunt destul de mari să ajute și acum cu lăstari. Tata spune că vor face bătători buni.

— Mama lor a reușit să se ridice să-i vadă în timpul verii?

Floră s-a scuturat a ei cap. „Eu stiu cel Carmichaels invitat a ei la vino și stai, dar nu a reușit să ajungă aici. Ea a spus că vine pentru a lui Davy zi de nastere, dar nu întors sus în cel Sfârşit. Aceasta a fost îngrozitor, văzând -l încerca să nu-și arate dezamăgirea. A fost atât de curajos – mi-a spus că e prea ocupată ajutând la fabricarea bombelor pentru a opri nemții să vină tocmai acum, dar ea va face vino și adu-l pe el și pe fratele său acasă imediat ce războiul se termină. Pentru deocamdată, le sta mai bine aici, Recunosc.'

Alec sprijinit se pe unu cot și aruncat o alta turbă pe cel foc. Aceasta nu a fost rece, dar cel fum ajutat a pastra cel muschii la dafin.

'Uite la acea,' el a oftat, aşezându-se se împotriva a ei din nou și întinzându-i mâna. — Nu cred că mă voi sătura vreodată să privesc vestul apus de soare de coastă.'

Siluetate pe creasta dealului, stătea o turmă de cerbi roșii neclintit, cu fața la apus, în timp ce picta orizontul vestic în nuanțe de purpuriu și vermilion. Culorile au devenit mai îndrăznețe și mai profunde înaintea lor s-a stins în cele din urmă și noaptea a tras o perdea albastru-neagră pe cer, întunecându-se cel cerb.

În acel moment, în siguranță pe dealuri, umbrele îndoielilor ei se ridicară mic. Alec părea la pace, sunând Mai mult ca a lui vechi de sine din nou, și Floră simțit cel tensiune în a ei gât și arme Relaxați-vă. Ea zvârcolit mai aproape la l, odihnindu-o Faţă în faţă pieptul lui dupa cum au început stele a aparea.

Ea știa A puţini de cel constelații: cel Ara, care cu roate în jurul punctului constant al Stelei Polare, a fost o trăsătură eternă a cerul de noapte deasupra lacului, un prieten familiar pentru fiecare familie crofting și pentru oameni care pescuiau în apele perfide ale Minchului. Și când era vai, a ei Tată a avut afișate a ei Cum cel vânător, Orion, ar apărea peste cel dealuri la cel sud în cel iarnă, in cautarea pentru cel Șapte Surori OMS a avuta fost plasat pe cer pentru siguranță de către regele zeilor.

'Spune pe mine A poveste despre cel stele,' ea a spus blând.

Alec s-a așezat mai confortabil, atrăgând-o în curba brațul lui. El a arătat una dintre constelațiile din nord. — Vezi asta W formă de luminos stele? este unu de Ale mele favorit constelații – a lui Cassiopeia Scaun.'

— Cine a fost Cassiopeia? întrebă Flora, trasând linia pometților lui cu a ei deget. A lui ochi au fost ca întuneric la fel de cel cer de noapte.

„Era o regină foarte frumoasă, mama Andromedei. Dar ea s-a lăudat cu zeul mărilor, Poseidon, că fiica ei era mai drăguță decât nimfele sale de mare. El a zburat în furie și a aruncat-o în sus în cer asupra ei tron, condamnarea a ei a invarti în jurul nordul Stea pentru eternitate.'

— Săraca, trebuie să stea cu capul în jos jumătate din timp. Floră a zâmbit.

— Ei bine, acum că o cunoști, când sunt plecat pe mare, noi fiecare poate să se uite la ea și să știe că lumina stelelor ei strălucește S.U.A ambii. The distanţă între S.U.A este nimic când tu gândi Cum departe oprit

acele stele sunt. Îmi va plăcea gândul ăsta când voi fi de veghe acolo sus, în Arctic mărilor. Va fi Ajutor pe mine la stiu tu sunt nu într-adevăr departe departe.' El împletita ei degetele cu al lui, obligatoriu mainile lor împreună.

Pe măsură ce priveau, din ce în ce mai multe stele au apărut până când i s-a părut că ei culca sub A pătură de negru catifea acea a avut capturat A milion picături de rouă scânteietoare în faldurile ei. Și când acele stele se învârteau deasupra lor, descriind un vârtej vast de lumină pe cerul nopții, ei au desenat mai aproape până când nu a existat deloc distanță între bătăile inimii lor, și s-au topit împreună pentru a deveni una.

Lexie, 1978

Daisy e în patul ei, ascunsă sub pătura ei cu model de scoici, iar Davy și Stau pe treptele din fața Căsuței Keeper și termin sticla de vin noi am impartit peste cină. eu a se sprijini Ale mele cap pe a lui umăr și vezi cum stelele se materializează în timp ce noaptea de toamnă își trage propria pătură de întuneric peste lac.

Există un sentiment confortabil de companie între noi, ca și cum am fi făcut-o dintotdeauna cunoscut unul pe altul. Pe care, într-un fel, avem. Este o senzație nouă pentru mine, acest sentiment de mulțumire, și îmi dau seama că nu am simțit niciodată acasă așa înainte.

'Spune pe mine cel nume de cel stele,' eu Spune.

El arată Plugul. „Toată lumea știe asta și este una bună când ești pe mare. Întotdeauna indică spre Steaua Polară, una dintre puținele puncte fixe pe cerul nopții. Odată ce știi unde este nordul adevărat, poți naviga mai usor.'

— Care este acela? întreb eu, trasând o linie în zig-zag pe cer deasupra noastră. 'The unu în formă ca A W? Asta e a lui Cassiopeia Scaun. este de obicei uşor

să reperez cu acele cinci stele strălucitoare. Și cel de acolo este Sirius, câinele stea. Este cel mai strălucitor de pe cer. Dacă observi ceva mai luminos, este probabil o planetă.

Se aplecă pentru a privi spre sud. — În această perioadă a anului, tu poate sa doar vedea Ale mele favorit constelaţie pe clar nopti. Aquila, cel vultur. Este mai greu de deslușit, dar acea stea mai strălucitoare chiar pe marginea Lăptoasă Way este Altair și acesta este capul vulturului. Aripile sale sunt întinse în formă de V din Altair, vedea?' A lui mână descrie cel mătura de cel vulturi aripi, schiţarea cel formă în cel întuneric. 'Unu noapte, când este apartament calm ca acest, Te voi scoate pe barcă. Afară pe apă, departe de luminile cabane, puteți vezi stelele chiar mai mult clar.'

Îmi imaginez că sunt acolo, imaginându-mă apa adâncă și neagră de sub barcă care înghite lumina lunii și a stelelor. Gândul face mă tremur puțin.

„Vino pe,' spune Davy, 'tu esti obtinerea răcit. Timp la merge în.'

eu scutura Ale mele cap, rezistând, nu dorind la pauză cel vraja de al nostruapropiere prin deplasare.

El standuri oricum. 'Bine, la cel mai puţin lăsa pe mine aduce afară A covor.'

The căldură de -l se evaporă din Ale mele piele și acum eu realiza eu do simte-te racit. Începe să se îndepărteze și, de nicăieri, o amintire a lui respingerea pe care am simțit-o la Londra mă întinde. E absurd, știu. El nu este plecând pe mine, el este doar fiind grijuliu. Dar cel răni de la Piers abandonul trebuie să meargă mai adânc decât am recunoscut.

— Iată din nou, încă încercând să ai grijă de toată lumea. Sunt serios usor, dar iese gresit, suna petulant si acuzator.

— Și iată- *te* din nou, speriată să nu lași pe cineva să aibă grijă de tine în caz că te-au rănit, răspunde el. Există un punct de iritare în cuvintele lui asta mă face să mă retrag, încercând să-i citesc expresia. Dar umbrele îi întunecă fața și se întoarce pentru a intra înăuntru.

Oftez și mă ridic și eu înainte ca el să se întoarcă cu o pătură. Gandul de aceasta face pe mine simt claustrofobic și a lui cuvinte avea înțepat pe mine. este de asemenea târziu acum; vraja a fost bine și cu adevărat ruptă. Intru si pornesc lumina, începeți să curățați lucrurile de cină în chiuvetă, să curățați robinetele, să ștergeți blatul.

Davy stă în prag, cu covorul în carouri în mâinile lui nu mai Necesar. O pliază cu grijă peste spătarul unuia dintre scaunele de bucătărie, netezind cutele.

„Atunci voi pleca”, spune el.

Dau din cap, frecând ocupat o cratiță, fără să-i întâlnesc ochii.

Se apropie și îmi îndepărtează ușor tamponul de curățat din mână, apoi mă înfășoară într-o îmbrățișare.

Nu știu unde a greșit seara asta. Poate că avem amândoi prea obișnuit să trăim pe cont propriu. Poate că suntem prea diferiți. Sau poate zidul pe care l-am construit în jurul sentimentelor mele de-a lungul anilor este pur și simplu prea mult pentru pe oricine – chiar și pe el – să demonteze. Totul pare atât de complicat dintr-o dată, să las pe altcineva să intre, să lucrez la o relație și tânjesc după simplitatea vieții mele solitare cu Daisy, deși știu cât de singură este poate fi.

— Îmi pare rău, spun, îngropându-mi faţa de cămaşa lui. — Dar nu încerca şi salvează-mă, așa cum încerci să-i salvezi pe toți ceilalți pentru că nu ai putut salvare mama ta și a ta frate.'

Se retrage, rănit. Apoi clătină din cap și își ridică jacheta. Se întoarce să plece, ezită, se uită înapoi la mine, cu expresia din ochi rănit.

— Nu încerc să te salvez, Lexie, spune el. — Încerc să te iubesc.

Ies la suprafață prin straturi de vise tulburi, încercând să dau un sens sunete care m-au trezit. A fost o săptămână de vreme calmă și așa cel brusc furtună asta e suflat în in timp ce eu a fost dormit este uluitor, urlând ca o banshee în timp ce se aruncă spre pereții cabanei cu a furie care pare să fi venit de nicăieri. Se aude și un alt sunet, mai statornic și mai insistent decât vântul și ploaia. În sfârșit îmi dau seama că este sunând de cel telefon și A val de alarma prinderi pe mine. este cel mijloc de cel noapte. Cine naiba ar putea suna?

Mă ciocnesc de stanbul ușii, lovindu-mă de umăr în timp ce mă grăbesc jos și smulge receptorul din leagănul său, trimițând o rugăciune rapidă de mulțumire acea Daisy nu a fost trezită de zgomot.

— Lexie, Davy e cu tine? Sunt Bridie, cu vocea ei ridicată cu panica.

'Nu. Nu l-am văzut de câteva zile. Nu din noaptea în care am spus așa cevarănitoare lucruri pentru el, dar nu îi spun asta.

— A plecat ieri cu barca. A spus că se îndrepta spre a câteva zile de pescuit când vremea era bună. S-a prognozat schimbare, dar nu atât de repede.

Panica ei se prinde, trăgându-mă înăuntru, iar mintea mea începe să se învârtească vârtej de frică.

— A spus exact unde se duce? întreb eu, încercând să-mi păstrez calmuleu poate gândi mai clar.

'Nu. Doar că ar fi pe larg. Oh, Lexie, ce ar trebui să facem?

— O să sun la paza de coastă. Vezi dacă au auzit ceva de la el pe radio. S-ar putea să fi intrat în Gairloch sau să se adăpostească în Golful Gruinard. Dacă nu, le voi spune că a dispărut, ca să poată efectua o căutare. Te voi suna înapoi de îndată ce am vorbit cu ei.

Sunt încă la telefon când Bridie ajunge la ușa din față, neputând ursule care așteaptă singur. Ea este înmuiată până la piele, după ce a trecut cu bicicleta prin furtună, și eu mână a ei A prosop la uscat a ei păr. Ea începe la scutura incontrolabil.

— E în regulă, Bridie, spun eu, așezând-o pe un scaun de bucătărie, încercând la calm a ei, cu toate că eu simt orice dar calm eu insumi. — Ei sunt punând afară A caută-l pe *Bonnie Stuart* . Ultimul său contact radio a fost tocmai din această parte a Insulele Shiant – a spus că se îndrepta spre casă înainte de furtună.

Încerc din greu să rămân calm și să-mi scot din minte o imagine a Albastrului Oamenii din Minch, acei kelpies rău intenționați de furtună, ieșind din ei peșteri în stânci de-a lungul marginii insulelor, intenționate să smulgă marinari din bărcile lor și trăgându-i până la moarte sub valul de valurile flămânde.

O țin pe Bridie de mâini, dar nu le pot opri tremurul. — Ceva nu corect, insistă ea. 'O pot simți.'

Frica ei mă infectează. Îl văd pe Davy în ochiul minții mele, al lui gri-albastru ochi înnorat cu rănit când el stânga cel cabana cel alte noapte, și eu auzi un ecou al cuvintelor sale liniștite și triste sub vuietul furtunii: *nu încerc să te eliberez, Lexie. Încerc să te iubesc.* Am o viziune bruscă asupra rămășițele rupte și răsucite ale bărcii de salvare de pe plaja din Black Bay și eu știu că trebuie să fac ceva, orice. Nu pot sta aici știind că a ieșit acolo undeva.

— Bridie, stai și ai grijă de Daisy pentru mine, vrei? o să plec până la punctul.'

Ea dă din cap, de parcă ăsta ar fi lucrul înțelept de făcut în miezul nopții cu A forta 10 vânt puternic suflare. Dar apoi noi ambii stiu, fără zicală aceasta, acea dacă se întoarce de la Shiants, se va îndrepta în trecutul Loch Ewe Furadh Mor.

„Ia-i Land Rover”, este tot ce spune ea. 'Veți putea înțelege urmări. Ai grijă, Lexie.

eu da din cap, strângerea Ale mele pijama pantaloni în Ale mele well-uri și hapsân Haina mamei din cârlig. În timp ce îl prind, degetele mele se ating de broșă dragă pe care am prins-o pe ea și senzația de argint de dedesubt Ale mele vârfurile degetelor dă pe mine A mic zdruncina de curaj, amintind pe mine acea mămică a făcut aceeași călătorie într-o noapte de furtună cu toți acești ani în urmă.

Opresc lângă Land Rover-ul lui Davy, care este parcat în fața lui casa, cel chei stânga în cel aprindere la fel de ca de obicei. The motor stropi o singura data,

de două ori, apoi se întoarce și pun mașina în viteză. Ambreiajul durează puțin m-am obișnuit și am zguduit pe drum, ploaia batjocoritoare ciocănind pe metal al acoperișului. Trag volanul în timp ce vântul bate vehicul, încercând să-l arunce în șanț. Din fericire, nu e nimeni altcineva afară pe drum în seara asta. Îmi ridic privirea spre cer, dorindu-mi să existe măcar o licărire a stelelor ca să-mi țină companie, dar norii de furtună s-au ștears scoatem constelațiile pe care mi le-a arătat Davy noaptea trecută. Fără lor, Cum poate sa el găsi Adevărat Nord? eu doar roagă-te acea cel busolă pe cel*Bonnie Stuart* va indica un curs constant împotriva sălbăticiei Marea.

În cele din urmă ajung la casele croft de la Cove și la capătul drumului. mă târăsc puțin mai precaut de-a lungul pistei, neputând vedea nimic dincolo de grindă de cel faruri. Sunt oribil conștient acea cel sol începe la toamna departe abrupt la dreapta mea aici, în timp ce toată forța furtunii urlă în jur pe mine. În cele din urmă, am mers cât de departe îndrăznesc și mă opresc smucind, trăgând de frana de mana. Întind farurile pentru o clipă, aplecându-mă în față deasupra volan pentru a șterge condensul de pe parbriz cu haina mea mânecă, scanând întunericul pentru orice licărire slabă de lumină. Și apoi văd aceasta. O înțepătură minusculă, la fel de slabă ca lumina stelelor, care apare pe moment și apoi dispare din nou pe măsură ce valurile îl copleșesc. Aștept, ținându-mi respirația, încordându-mi ochii. Și apare din nou. Cu siguranță o barcă! Dar este pe partea greșită a Furadh Mor și este aproape de coastă, se întoarce prea devreme, incapabil să vadă dinții vicioși ai promontoriului în întuneric.

Înnebunită, trec farurile înapoi în faza plină, conștient că lumina pare să se stingă prea aproape de mașină, înghițită de întuneric. Dar dacă barcagiul - indiferent dacă este sau nu *Bonnie Stuart* afară acolo – ridică privirea, el va vedea raza slabă de lumină și va realiza asta există teren intre el și cel gura de la lac.

Sar din Land Rover și furtuna mă apucă, aproape suflând mă scot din picioare, eliminând respirația din mine. Mă împiedic spre stâncă marginea, apucându-mă de pumni de erica pentru a mă ancora de solid sol. Și Acolo aceasta este din nou, cel minuscul ușoară chinuindu-se împotriva cel valuri. Dar încă se îndreaptă spre stânci, iar eu țip și fluturesc cu brațele, chiar deşi eu stiu acea eu poate sa nici fi văzut nici auzit de mai sus cel hohotitorde la mare.

— Întoarce-te departe!' eu ţipăt. — Întoarce-te departe!'

Sar înapoi în mașină și scufund frenetic și ridic farurile, emite un avertisment.

Înțepătura de lumină apare, apoi este înghițită din nou de către valuri.

Și apoi scot un hohot de ușurare. Pentru că data viitoare când apare și-a schimbat cursul, îndepărtându-se de stâncile perfide ale Furadh Mor. Progresul său este dureros de lent în timp ce se luptă împotriva forței furtunii. Apoi dispare complet pentru câteva minute interminabile, luptându-se cu care se apropie valuri și ascuns din vedere pe cel departe latură de cel insulă. Când reapare în dreapta promontoriului, în siguranță pe lângă stânci, răsuflesc în aer, abia atunci descoperind că mi-am ținut respirația așa cum așteptam zărește din nou punctul de lumină, acea licărire minusculă la fel de fragilă ca lumina stelelor în întinderea neagră a oceanului.

Aștept până când barca se îndepărtează bine de vârf și poate întoarce la tribord, alergând în gura Loch Ewe cu valurile. Și apoi invers înapoi cu grijă de-a lungul pistei până ajung într-un loc în care să mă pot întoarce. Ca si eu conduc înapoi pe malul lacului, îmi înclin capul la fiecare cotitură drum unde este posibil să se vadă peste apă. Sunt răsplătit aici și acolo prin scăpări de lumină, arătând constant înainte acum spre Aultbea. Întunericul pare puțin mai puțin dens, în sfârșit, și strălucirea slabă de zori se strecura sub cel pătură de gros furtună nori de mai sus cel turbulent, apele întunecate de cositor ale lacului.

Conduc Land Rover-ul pe debarcader. S-a vorbit și există bărbați s-au adunat acolo, așteptând să prindă frânghiile pe care le aruncă Davy și să-l ajute adu-l pe *Bonnie Stuart* la adăpostul portului. Mâinile se întind pentru a trage -l la mal și el strigă a lui Mulțumiri de mai sus cel furios de cel vânt. ei bate-l pe spate, fiecare recunoscător că unul dintre ei este în siguranță acasă o dată mai mult, smuls înapoi din strânsoarea kelpies de furtună. Și apoi vede eu, aşteptând lângă stiva de creele, iar el se îndreaptă spre mine. eu pasesc înainte, întâlnindu-l la jumătatea drumului și ține-l mai strâns decât am făcut-o oricând a ținut ceva înainte.

„Așadar”, spune el, când, în sfârșit, și-a revenit suficient de mult pentru a vorbi, 'cine este cel salvator acum, ar putea Întreb, Lexie Gordon?

Floră, 1944

La fel de cel zi de ale lui Alec plecare abordat, ea simțit cel întuneric creştere în -l o singura data Mai mult. The prețios cuplu de zile ei ar fi a petrecut camping în cel vechi ambele a avut adus lor mai aproape decât vreodată inainte de, și pentru A mic in timp ce ea ar fi fost capabil la convinge se acea a ei dragoste într-adevăr ar putea fi suficient pentru a-l vindeca, ținând umbrele la distanță. Dar ca venirea săptămânile de separare se profilau, îl simțea trăgându-se de ea din nou, îndepărtat și distras. A ei îndoieli a venit repezindu-se înapoi în la completati celdecalaj.

Ea ar fi dorit la petrece fiecare moment ea ar putea cu l, dar a ei munca de la bază le ținea depărtate. Și anxietatea ei a crescut și mai mult când a încetat să mai vină la Cabana Keeper pentru vizitele lui obișnuite de seară în care să stea bucătăria cu ea și tatăl ei și Ruaridh și împart un dram sau două din whisky.

Activitatea din port căpătase un sentiment mai mare de urgență, semnalizare cel iminent plecare de cel convoi, și Floră a fost chinuindu-se să se concentreze asupra motorului pe care îl repara. Ea a ridicat privirea când a auzit cel crunch de cizme pe cel şindrilă, împingând A rătăcit Lacăt de păr din a eiochii cu dosul unei mâini striate de ulei.

— Alec! Inima ei s-a oprit la vederea lui.

El întors a ei pup, dar nu a ei zâmbet, și a lui ochi nu a făcut-o destul de întâlni
al ei.

'Este bun la vedea tu,' ea a continuat. „Eu a fost îngrijorătoare ai face fi oprit
în curând și s-ar putea să nu avem ocazia să ne luăm rămas bun. Ea a șters-o mâinile pe o cârpă și și-a băgat șuvița liberă de păr înapoi în împletitură.

Se uită dincolo de golf, spre locul unde era ancorat *Zmeul* . 'Am vino să le spui acum, spuse el. — Nu vom naviga până dimineață, dar eu nu va avea ocazia să te văd din nou înainte să plec.'

— Atunci nu vei putea veni la cabană în seara asta? Ştii Tata și Ruaridh i-ar plăcea să te vadă.

A scuturat din cap. 'Mă tem că nu. Am câteva lucruri de făcut acasă. Și apoi eu avea la fi pe bord din timp la face gata cel navă inainte de noi prinde valul.

Era din nou acolo, distanța tulburătoare dintre ei. Ea a înfășurat brațele ei în jurul lui, încercând să recupereze puțin din apropierea acelei nopți când ea stătuse în brațele lui sub stele, dar parcă el o făcuse deja a părăsit-o, mintea lui anticipând următoarea călătorie brutală care se întindea înainte l.

— Ei bine, atunci, ne vedem. Ea spera în cuvintele cunoscute l-ar face să zâmbească, dar expresia lui era încă serioasă când se aplecă sărut-o pentru ultima dată. Și apoi s-a întors și a plecat, înapoi în sus plaja spre Casa Ardtuath.

Încercând la ridicare din umeri oprit cel frică ea simțit – pentru l, pentru lor – Floră l-am privit plecând, sperând că se va întoarce, zâmbește și face cu mâna ca ea să-și dea seama ea însăși că totul va fi bine. Dar a continuat fără a privire înapoi. În timp ce el a dispărut din vedere, ea a luat fără tragere de inimă o cheie și și-a îndreptat atenția înapoi spre treaba în mână.

Tocmai termina ziua și își întorcea uneltele la magazinul de la partea de sus a bazei, când a văzut mașina. Șoferul și pasagerul său nu au făcut-o observați-o în picioare lângă peretele ondulat de tablă al cabanei, dar ferestrele lor erau deschiși să profite la maximum de lumina și căldura verii seară, și ea a văzut ei destul de clar.

În timp ce Alec accelera, o șuviță din părul blond al Dianei Kingsley-Scott fluturat în cel briză, batjocoritor Floră la fel de ea privit lor conduce departe.

Un val de furie și umilință – punctul culminant al tuturor acelor vremuri înainte de când simțise rușinea excluderii ei din lumea lui Alec – curgea prin vene. Diana nu ar fi putut sosi doar la Ardtuath Casa din senin. Trebuie să fi fost acolo de câteva zile și Alec nu-i spusese. Nu numai atât, el o evitase: asta explica sfârşitul brusc al vizitelor sale obişnuite de seară. I-ar fi plăcut fantezie cine cu părinții lui și Diana în sala de mese a casei mari. Aceasta înțepat asa de mult Mai mult după cel zile și nopti ei ar fi a petrecut împreună pe cel

deal. Ce proastă fusese ea, crezând protestele lui de nevinovăție când Diana fusese acolo în decembrie pentru weekendul filmărilor. Acest lucru trebuie s-au întâmplat de atunci și în tot acest timp o folosea. Ea totuși nu ar fi umilit de el din nou. Degetele ei s-au închis în jurul broșă dragă în buzunar, strângând-o atât de tare, colțurile ei au străpuns-o piele.

L-a scos și s-a uitat la el unde se afla în palma ei, Unde cel argint de cel dafin coroană a fost pătată cu A de culoare ruginie mărgele din sângele ei.

A alergat pe poteca spre casă, împiedicându-se de rădăcinile pinilor din ea grabă. Nu voia să-l vadă pe Alec, așa că trebuia să lase scrisoarea înainte s-a întors de oriunde ar fi fost cu Diana. Spre uşurarea ei acolo nu era nici urmă de mașină, iar ușa din față era deschisă. Ea a pus plic conținând biletul ei și broșa dragă de pe recipientul de argint unde poștașul a lăsat postul zilnic, ca să-l găsească Alec pe al lui întoarcere. Și apoi s-a întors și s-a împiedicat înapoi pe potecă, recunoscătoare pentru întunericul de sub copaci în timp ce o înghiţi.

După A nedormit noapte, Floră Trandafir din timp, inainte de cel alții au fost despre. Înfășurându-și șalul în carouri în jurul ei împotriva frigului rouei din zori, ea a încercat să ignore navele comerciale în care începeau să manevreze poziție pentru convoi de pe partea îndepărtată a lacului în timp ce ea culegea sălbatic zmeura din incurcatura de trestie care creste deasupra cabanei.

Fructele ar fi un plus binevenit la masa de mic dejun. Și apoi avea să vorbească cu tatăl ei despre planul pe care îl născocise când îl aruncase şi s-a întors în patul ei. Trebuia să părăsească Ardtuath, să scape de Alec și familia lui. Nu putea suporta gândul la înșelăciunea lui, de a-l vedea din nou cu Diana. Prezența ei aici ar fi incomodă pentru toată lumea, nu mai puțin pentru tatăl și fratele ei care depindeau de moșie pentru casa lor. Dar acum, își spuse ea cu fermitate, descoperise abilități pe care le putea deprinde folos să se întrețină și o voce proprie. Ea ar cere o transferul la o altă bază și asta avea să o scape până când Alec întors. Apoi, o singura data cel război a fost peste, ea ar fi găsi muncă oarecum, oriunde

a ajuns ea. I-ar fi dor de familia și prietenii ei, știa ea, cu o durere de asta făcut a ei inima contracta. Și ea ar fi domnisoara cântând cu cel Aultbea Păsări cântătoare. Dar ar mai fi alte oportunități, alte șanse. Chiar, poate, un alt bărbat într-o zi, unul în care ar putea avea încredere și care să o iubească înapoi așa cum ea îl iubea.

O mișcare în umbră printre pini o făcu să ridice privirea și ea a pus jos castronul cu fructe de pădure și și-a șters mâinile pe șorțul ei ca Lady Helen se apropie, grăbindu-se pe potecă.

— Bună dimineața, doamnă.

Lady Helen a lăsat deoparte salutul. Obrajii ei de obicei palizi erau înroșiți și părea puțin fără suflare. 'Floră! Sunt atât de bucuros că am făcut-o te-am gasit.' A prins brațul Florei. „Te rog, trebuie să mă crezi când eu să-ți spun că Alec te iubește și numai pe tine. Cuvintele ei s-au prăbușit fără niciuna dintre ele rezerva ei obișnuită.

Flora o privi cu uimire mut.

„Soțul meu este vinovat de cea mai groaznică imixtiune. El o consideră dreptul său de a controla viața tuturor celor din jur. De prea mult timp am i-a permis să facă asta, dar nu pot să stau și să-l privesc distrugându-mi fiul. Alec te iubește. Mi-a spus despre scrisoarea ta. Da, Diana a rămas pentru câteva zile, dar la invitația soțului meu încă o dată. Alec era furios și nu a vrut să-ți spună, știind că doar te va supăra. Ieri a avut o ceartă atotputernică cu tatăl său și i-a spus domnișoarei Kingsley-Scott să intre fără termeni nesiguri că el nu era deloc interesat de ea. El are întors târziu, după ce a condus-o la tren. Atunci a găsit scrisoarea ta. El este devastat, Floră. Tu esti cel fată el iubiri. Și acum el este a avut la merge și obține pe acea sângeros navă și naviga departe din nou, gândire tu nu dragoste -lorice mai mult, și este frângându-mi inima . . .'

Nu o auzise niciodată pe Lady Helen rostind atâtea cuvinte și într-o asemenea puternic ton. Și unu de lor A jura cuvânt, de asemenea! La fel de ea a primit peste a ei șocul inițial și cuvintele s-au cuprins, Flora și-a lipit mâna de gură. Se întoarse sălbatic spre lacul unde se aflau navele comerciale căptuşite sus în lor pozitii acum, aşteptând off.

'Nu!' ea strigă. 'Alec! eu avea la merge la l! eu avea la spune -l eu a primit aceastatotul gresit.'

A încercat să se întoarcă, să alerge spre debarcader, dar Lady Helen nu făcuse încă a renunțat la strânsoarea ei. — Aici, spuse domnia sa. — Ia asta cu tine. Ea presat ceva în Flora mână. — Acum du-te!

Picioarele Florei zburau pe potecă, peste drum, de-a lungul țărmului. Dar ea a fost de asemenea târziu. La fel de ea privit, gâfâind pentru suflare, cel *Zmeu* alunecat în poziţia sa în fruntea convoiului şi a început să conducă linia de nave către cel gură de cel lac. Ea ondulat ambii arme de mai sus a ei cap, sperând că o va vedea acolo, dar știind că era deja prea departe departe. Și-a șterse lacrimile din ochi și apoi și-a deschis mâna să se uite la broșa drăguță pe care i-o dăduse Lady Helen înapoi. Ea a luat-o și l-a prins cu grijă de șal, în timp ce stătea în picioare privind convoiul părăsi.

— Întoarce-te la mine, șopti ea. Și briza i-a luat cuvintele și le-a împrăştiat peste apele argintii.

Era sfârșitul lunii august, la o săptămână după ce Alec plecase. Caprifoiul s-a vărsat din garduri vii și cântecul lăcașelor plutea pe briza de vară. Floră mergea acasă de la bază când i-a văzut pe băieții Laverock făcând jogging spre ea de-a lungul drumului. A fost una dintre serile lor în care să-l ajute pe Iain Ardtuath și ei veniseră direct de la școală, cu șosetele îngrămădite al lor gleznele de mai sus zgâriat pantofi, genunchi la fel de noduri la fel de pin noduri. Ea a zâmbit și a făcut cu mâna, dar apoi s-a oprit în loc când a văzut privirea fetele lor.

'Ce este aceasta?' ea intrebat, automat ajungând la neted a lui Stuartfranjuri din ochi.

'Noi văzut acea postie. Pe a lui bicicleta. El întors în la cel porti la cel marecasă.' Stuart a răsuflat răsuflat, gâfâind cuvintele.

'OMS a fost aceasta? Domnul McTaggart?

Băieții au dat din cap la unison.Flora

se albi. O telegramă atunci. Alec.

Ea ezită, dorind să afle, dar neputând să urce drumul spre Ardtuath House și înfruntați Mackenzie-Grants. Furia lui Sir Charles ar fi fi destul de rău; al Lady Helen durerea ar putea fi chiar mai rau.

Dar a nu ști era de nesuportat. Așa că era pe cale să se oțelească la do aceasta când ea prins vedere de o alta figura în A Wrens uniformă grăbindu-se de-a lungul drumului spre ei de la bază, cu brațele întinse, bucle maro fără capac înclinate. Și când picioarele Florei au cedat sub ea, Bridie a ajuns la ea și a apucat-o chiar înainte să cadă.

Lexie, 1978

a lui Mairi voce este blând la fel de ea aminteste cel fapte de Ale mele a tatălui moarte. aș auzit lor inainte de, din Mămică, de curs. The *Zmeu* a fost însoțitor acea vară convoi prin cel Barents Mare când ea a fost lovit de A torpilă. Ea a coborât rapid, luând cu ea echipajul de 239 de oameni. Numai nouă au fost salvate, trase din valuri de o navă de salvare, ca și restul navelor au continuat drumul spre Arhanghel.

Asa de Ale mele Tată minciuni, ca asa de mulți alte marinari, în A mormânt acea eu poate sa nu vizita niciodata. Numele său pe memorialul familiei Mackenzie-Grants din cimitirul nu pare suficient, dar presupun că totul a fost mama a avut. Acele flori sălbatice pe care le puneam acolo în fiecare duminică erau tot ce putea ea oferi-i. A plecat fără să știe că ea încă îl iubește. Trebuia să trăiască cu asta pentru tot restul vietii ei. Și nu a știut niciodată că ea îl poartă pe a lui copil.

Și apoi Bridie îmi spune cum, după slujba de pomenire din Kirk, domnule Charles abordat Ruaridh în față de toata lumea, a lui furie și jale vărsând peste, și spuse -l el ar trebui să fi ruşinat de se, stând sigur în A adăpost pe deal într-o slujbă de care Alec se asigurase pentru el, în timp ce a lui oasele fiului zăceau sub o sută de brazi de mare înghețată. Ruaridh se ridică acolo și l-a luat, fără să spună nimic, dar falca îi era încleștată, cu fața palid ca o fantomă cu propria sa durere la pierderea prietenului său din copilărie.

Flora l-a implorat să nu meargă, dar chiar a doua zi Ruaridh a mărșăluit a coborât la bază și a cerut un transfer la navele de escortă. Și, pentru că aveau nevoie de un semnalizator, i s-a dat o dană pe *Cassandra* , al cărui numele s-a dovedit într-adevăr a fi un prevestitor al pieirii. Ruaridh a fost pierdut ca Ultimul convoi se întorcea în Loch Ewe după o fugă sigură către Murmansk, a navei arcurile trase departe de un german torpilă.

Și așa a fost și data viitoare când domnul McTaggart a mers cu bicicleta pe șosea spre Ardtuath, a trecut de porțile moșiei și s-a întors la Keeper's Căsuță cu telegrama care avea să spargă – din nou – inimile lui Iain și Flora, la doar trei luni după ce aflaseră vestea despre Alec.

— Deci asta a fost, atunci, spun eu, după ce am digerat povestea mamei mele mi-au spus cei mai buni prieteni. Tragedia mă face să plâng.

Nu e de mirare că mamei i-a fost greu să vorbească despre tatăl meu. Trebuie să aibă m-am simțit atât de vinovat că i-a scris scrisoarea aceea îngrozitoare. Despre el navigând spre a lui moartea neştiind cât de mult era iubit.

Apoi cel îngrozitor realizare lovituri pe mine, de asemenea, acea ea ar putea avea simțit responsabil pentru a ei proprii a fratelui moarte. domnule a lui Charles furie la ale lui Alec dragoste pentru Flora trebuie să fi jucat un rol în furia lui cuprinsă de durere, detonând-o pe a lui izbucnire la Ruaridh. Atât tatăl meu, cât și unchiul meu au fost eroi de război, dar acum Înțeleg cât de complexe trebuie să fi fost sentimentele mamei cu privire la rol și-a imaginat că jucase în moartea lor.

Și, până la urmă, pentru ce fuseseră toate acestea? Am putea vreodată să avem a aparținut lumii Mackenzie-Grant? Ultima speranță slabă a mamei care s-a întâmplat vreodată a murit cu Alec. Ea nu a întâlnit pe nimeni altcineva. Mulți de cel bărbați OMS stânga al lor Highland case la luptă în acea război nu întors, asa de Acolo a fost o alta generaţie de femei, doar ca roșu fost în urma războiului precedent, ale cărui perspective de căsătorie erau slabe la niciunul. Mama fusese una dintre acele femei singure, care își trăia viața liniștită mica comunitate de pe malul lacului dintre dealuri, crescându-mă în Keeper's cabana cu Bunicul, până când el a murit tocmai după a cincea mea zi de nastere.

Stau în tăcere o vreme, gândindu-mă peste tot. Dar în cele din urmă întreb: „Ce sa întâmplat cu Păsările Cântece Aultbea?

„N-am mai cântat niciodată în public, în afară de în clădire, după Alec și Ruaridh a murit. Vocea lui Mairi sună blând melancolică. — Dar, Lexie, așa însemna mult pentru mama ta când ai câștigat acea bursă la școala din Londra. Atunci a simțit că ți se oferă oportunitatea pe care ea nu a avut-o niciodată. La împărtășește-ți vocea lumii.

Știu că cuvintele ei sunt binevoitoare, dar tresar, mă simt și mai rău acum acea Am lăsa lor toate jos. Și Ale mele mămică în special. Ea ar fi fost

Atenție să nu pună niciodată presiune pe mine, dar acum văd cât de mult cariera mea trebuie să fi însemnat pentru ea – mult mai mult decât îmi dădusem seama vreodată.

eu alege sus cel fotografie de mămică cu cel vânt suflare a ei păr și cel soare pe fata ei, expresia ei plina de o iubire care i-a fost luata asa brutal. Apoi eu a stabilit aceasta înapoi pe cel cămin cu A suspin. La fel de eu uite rundă,Îi surprind pe Bridie și Mairi schimbând o privire.

'Ce?' Întreb.

Bridie scutură din cap și își strânge buzele, ca și cum ar fi cuvintele ar putea scăpa, fără chef, dacă nu refuză să le lase.

Dar Mairi ajunge peste și mângâie a ei mână. 'Este timp ea știa cel deplin poveste, Bridie. Asa de ea poate înțelege.

'A intelege ce?' eu Spune, Ale mele ochi săgeată din unu față la cel alte.

Expresia lui Bridie este precaută, închisă în timp ce încearcă, pentru ultima dată, să o facă păstrează secretul că a ținut strâns atâția ani. Aproape treizeci și patru ani, mai exact: viața mea. Dar Mairi dă din cap, încurajând. Și așa, fără tragere de inimă, îmi spune Bridie restul.

Floră, 1944

Iain aruncă o privire spre Flora când își termina micul dejun. — Nu trebuie vino, ştii.'

Ea întinse mâna spre ceainic și îi umple ceașca. — Vin cu tu, tată, și asta e sfârșitul. Nu poți gestiona garronul la fel de bine ca armele de acolo sus cu Sir Charles. Știi cum e; el are a lui inima pusă pe vânatul lui de Crăciun. Chiar dacă nu ți-ar fi cerut să mă aduci pentru a ajuta la urmărire, aș fi vrut să-ți dau o mână de ajutor.

Tatăl ei a suflat aburul din ceai și a privit-o peste margine de cupa lui. — Ești sigură că ești la înălțime, fetiță? Încă nu te simți prea agitat?

În mod automat, Flora și-a pus o mână pe burta rotunjită. Ea a fost doar patru luni, dar descoperise că nu reușise în acea dimineaţă. A găsit o curea în sertarele lui Ruaridh, care încă nu fusese golit – niciunul dintre ei nu avusese încă inima – asta ar face ca să-i țină sus. — O să fiu bine, tată, sincer. Nu sunt atât de bolnav aceste zile, și Bolnav numai fi stând in liniste cu cel garron in timp ce tu merge susspre creastă.

Nici de lor Necesar cel aducere aminte acea Acolo a fost Nu unu altfel acum, în orice caz, cu Alec și Ruaridh plecați. Băieții Laverock, deși ei a avut dovedit înșiși perseverent și determinat bătători pe cocoș de cocoș și unitățile de fazan, erau încă pe partea tânără pentru a avea răbdare și rezistență pentru urmărire.

Ea s-a ridicat, curăţând vasele în chiuvetă, apoi i-a întins tatălui ei un pachet de sandvișuri împachetat în ziar pentru buzunar. Ea a tras jacheta și și-a aruncat șalul în carouri peste umeri, parțial pentru căldură și parțial pentru a ajuta la ascunderea umflăturii stomacului ei de Sir Charles. Ea nu a vrut să-și adauge mânia și durerea din cauza pierderii singurului său fiu cu știri acea cel al paznicului fiica a fost purtând a lui nepotul. Ea ar fi

a fost tentat să-i spună lui Lady Helen, care s-ar fi putut bucura să cunoască o parte de Alec trăit pe, dar cel ultimul timp ea a avut văzut a ei la A întâlnire de cel Rurală, Flora se întoarse, ferindu-și inconștient burtica cu o de protecţie braţ, îngrijorat acea cel întuneric Violet zdrobi pe a ei a doamnei pometul ar putea fi suplimentat cu mai rău dacă mânia lui Sir Charles ar fifi agravat în continuare.

Au pornit spre grajd și au lucrat în tăcere, Flora alunecând se punea peste capul poneiului și strângea cureaua gâtului, în timp ce tatăl ei a ridicat șa grea de căprioară pe spate și a fixat centura. Flora a condus garronul urcă încet pe pistă de lângă Casa Ardtuath în timp ce Iain mergea la adună puștile din seiful pentru arme și anunță-l pe Sir Charles că sunt gata.

A lui domnie a luat a lui cu dublu butoi Purdey din a ei Tată fără un cuvânt, de-abia recunoscând-o pe Flora în timp ce mergea înainte pe pistă. Ea mers constant, dacă A mic Mai mult încet decât ca de obicei, cel ponei cu răbdare potrivindu-și ritmul cu al ei în timp ce traversau dealurile deasupra satului. ei se îndreptau spre lochan, unde Flora avea să aștepte cu garronul în timp ce cei doi bărbați se cățărară mai departe spre pământul mai înalt unde avea să fie căprioara adăpostirea din cel bâfâind decembrie vânt. Când cel cale îngrozit, tatăl ei se întoarse și îi aruncă o privire îngrijorat, ridicând sprâncenele înăuntru o intrebare. Ea respira greu, dar îi dădu un semn liniştitor din cap el știe că se poate descurca.

Un ora mai tarziu ei traversat cel a arde doar de mai jos cel Lochan, umflat cu iarnă ploaie, și a ei Tată extins A mână la Ajutor stabil a ei Unde cel pietre au fost alunecos cu umed mușchi. Ea ar fi fost in cautarea jos, asigurându-se de picioarele ei, o mână pe frâul principal și cealaltă legănându-i automat burta, șalul alunecând ușor înapoi pe ea umerii. Când ea ridicat a ei cap din nou, a ei ochi întâlnit acestea de domnule Charles. O privea rece, apreciativ, de unde stătea poteca deasupra ei. Ea încremeni când văzu privirea lui întunecându-se și fața roșie roșu claret de mânie când se înțelese. Apoi se întoarse brusc și a mers înainte, spre apele lohanului care erau la fel de negre ca starea lui de spirit.

Când au ajuns la adăpostul celor doi, tatăl ei i-a întins pușca la Flora pentru păstrare și apoi și-a luat binoclul din husa de piele atârnat de șold, cercetând coasta dealului.

Un grup mic de cerbi de cerb roșu, căutând hrană pentru puținele culese ale iarnă sol, ridicat al lor Capete. ei au fost departe suficient oprit nu la fi panicat de apariția celor trei oameni și a poneiului alb, dar privit cu prudență de pe deal. Cerba de plumb a devenit neliniștită și a început să meargă departe, croindu-și drumul de-a lungul curbei de nivel, ceilalți urmând singuri dosar în spatele ei înainte de a se opri din nou. Partidul urmărit a fost ascuns din turma acum de lângă zidul ambelor, iar Flora a lăsat garronul să taie albit smocuri de iarbă acea crescut pe langa cel pietre, păstrarea a ei Liniște. Urechile cerbei se ciulară în timp ce aștepta, nemișcată, cu mușchii încordați pentru zbor. Dar când oamenii nu au reapărut din spatele ruinei, ea s-a instalat în sfârşit din nou şi şi-a reluat căutarea printre crengile lemnoase ale unui pâlc de mirt de mlaștină pentru ultimele frunze.

Încă privind cerbelele prin binoclu, tatăl ei spuse încet: — S-ar putea să primești o lovitură de aici. Sunt bine distanțate și tu ai dealul in spate lor.' A lui cuvintele erau abia mai mult decât a murmur.

Flora aruncă o privire spre Sir Charles. Dar el nu se uita la căprioară Dealul. El o privea. Și o frică de gheață a cuprins-o când a văzut-o uita-te in ochii lui.

A lui culoare de furie a avut plecat, la fi înlocuit de A uite de rece calcul. Foarte deliberat, a băgat mâna în carcasa de la centură și a luat scos două gloanțe. Cu ochii încă ațintiți asupra Florei, și-a încărcat pușca. Apoi el călcat departe din cel amandoi, punând spaţiu între se și cel Gordons pe măsură ce a crescut pistolul să umărul lui.

Căprioara a început să se miște din nou, acum nervoasă, iar tatăl ei a coborât binoclu. — Vor urca mai sus într-un minut, nu mă îndoiesc, acum au făcut-o întrezărit S.U.A. Cel mai probabil ei vor face pentru cel departe corrie dincolo cel ridgeline.'

Garronul se mișcă, bătând neliniștit o copită pe pământul dur.

Acolo a fost A moale clic la fel de domnule Charles eliberată cel Siguranță, ambii butoaiede pușca lui amorsată.

La cel sunet, a ei Tată întors către l, ridicarea A mână și spunând: „Nu vei primi o lovitură curată în piept acum, unghiul este greșit”. Apoi el oprit, a lui cuvintele rămase spânzurat, fără răspuns, pe aerul de iarnă.

Pentru o clipă a fost o liniște atât de profundă încât părea că pământul și-a ținut respirația. Cele trei figuri stăteau încremenite într-un tablou grotesc, privit doar de cerbul roșu și de o singură alargă care și-a lăsat flutura note de avertizare în tăcere pentru a rupe vraja.

Și apoi aerul s-a spulberat când o împușcătură a răsunat, răsunând de pe dealuri a revenit peste apele întunecate ale lochanului și într-o luptă îngrozităcăprioarele au fugit, sărind în sus, departe de ucidere.

Cu picioarele sigure ca întotdeauna, garronul și-a croit drum pe potecă. Căprioara şa pe este înapoi legănat cu fiecare Etapa sub cel greutate de cel corp atârnat peste el, un suflu de sânge înflorit stacojiu pe flancul ei alb. La fel de ajunseră la malul lacului, copitele poneiului răsunară în gol pe cel mai tare suprafata drumului.

Crofters au ieșit în tăcere din căsuțele lor ca Iain Gordon și fiica lui a condus garronul prin sat, croindu-și încet drum spre porţile Casei Ardtuath. Când se apropiau de sală, un grup de au apărut femei, iar Iain și Flora s-au oprit.

Acolo au fost gâfâie și cineva șoptit, 'Este domnule Charles!

Apoi fiecare cap s-a întors spre Lady Helen, care stătea înghețată în intrare.

Moira Carmichael a fost cea care sa mutat prima, grăbindu-se la Flora, care a făcut-o a început să tremure necontrolat sub faldurile șalului ei de lână.

Iain îl smulse de pe capul lui pe căpriorul decolorat și se ridică în fața ei doamnă, cu ochii în jos. Apoi și-a ridicat fața și a fost șifonată dedurere.

Vocea îi era aspră de angoasă, deși cuvintele lui erau clare și firmă, tare suficient pentru toate la auzi. 'Sunt scuze. eu făcut aceasta.'

Flora s-a scufundat la pământ, iar Bridie s-a repezit lângă ea, învelindu-o brațele ei și legănându-o în timp ce se ascuținea, strigătele ei la fel de plângărești ca și fără cuvinte cel curlew e pe mal.

Apoi Lady Helen a făcut un pas spre trupul soțului ei și Iain spânzurat capul lui din nou, incapabil să privească a ei.

'Nu.' Cuvântul a fost rostit cu o fermitate care nu suporta nicio disidență. Pentru A moment cel numai sunet a fost cel tăcere de cel valuri pe cel nisip, la fel depână şi cârcelul a tăcut.

Toate Capete întors din nou către a ei doamna. 'Nu,' ea repetate. — Au fost deja destule pierderi. Nu va mai fi. Acesta a fost un accident, Iain. Un accident tragic.

'Dar . . .' el a inceput.

— Nu, spuse ea din nou, făcându-l la tăcere. — Ați fost doi acolo fiți martori, tu și Flora. Arma lui a tras greșit. Cu toții înțelegem asta, nu noi?' S-a uitat în jur la mica mulțime care se adunase, membrii a comunității strânse de crofting care și-au împărțit viața unul altuia. The vânătaia de pe pomeți era o umbră întunecată împotriva albului ei piele. Urmă tăcere, apoi câteva încuviințări slabe din cap.

Se întinse și întinse o mână Florei. — Vino, draga mea, ia sus de pe pământul acela rece. Ai avut un șoc groaznic. Și în starea ta trebuie să ai mai multă grijă. Tandru, blând, trase șalul în jur Floră, ambalaj un braţ în jurul a ei umerii. — Haideţi obține tu în Ale mele mașină. O să te conduc acasă, Iain. Bridie, vino și tu.

Ea a tras se sus la a ei deplin înălţime și privit rundă poruncitor la cel asamblate companie. A ei voce, de obicei moale și ușor ezitant, era puternic. — Domnule Carmichael, domnul McTaggart, ați fi asa de drăguț la fel de la conduce cel ponei înapoi la Ardtuath Casa? Și ar putea cineva spune-i doctorului Greig să vină cât de curând poate? Mulțumesc. Voi aștepta.

Lexie, 1979

Este o dimineață de primăvară târzie, strălucitoare și plină de veșnicie, iar eu și Daisy vizităm curtea bisericii să inspecteze piatra cu inscripția ei simplă, care se află acum în ea loc pe mormântul mamei. Am adunat o grămadă de flori sălbatice din garduri vii din jurul căsuței Keeper's – margarete cu ochi de bou, campion roșu și dulce de luncă – și l-a legat cu o răsucire de lână din cutia de cusut a mamei. eu cred că i-ar plăcea asta. Daisy poartă un măciuc separat al ei. Noi am stabilit ele lângă piatra funerară, lângă cea care poartă numele mamei tată, mamă și surioară. Urmăresc literele incizate, frecând a puţin din lichenul care a început să încruste piatra mai veche.

Daisy se plimbă ocupată, culegând smocuri de bumbac de mlaștină pe care să le adauge la noi ofrande. Mă așez pe pământul cu mușchi și o privesc cum se joacă, lumina soarelui apune a ei Aura de aur roz bucle strălucitor. Printre cel sumbru gri pietre în cel micuța curtea bisericii, vitalitatea ei este o binevenită reamintire că viața continuă.

Extrag câteva dintre margarete din buchetul meu improvizat și pun una pe mormântul bunicului meu Iain.

— Mulţumesc tu,' eu şoaptă. 'Ea și eu nu ar fi fi Aici fără tu.'

Apoi eu căţăra la Ale mele picioarele și lua Margaretă de cel mână la mers pe jos peste la memorialul Mackenzie-Grant. Îngerul de piatră își ține ochii în jos, rugându-se pentru suflete dintre cei ea veghează.

'Și bine tu ar putea,' eu spune aceasta. 'El a fost A rău 'un, domnule Charles Mackenzie-Grant, chiar dacă el era al meu bunicul.'

Apoi iau o altă margaretă cu ochi de bou și o așez lângă inscripție purtând numele tatălui meu. *Alexander MaFkenzie-Grant, pierdut pe mare.* 'Mi-aș dori ai face a trăit, șoptesc eu. — Aş vrea te cunosc.'

Acum că piatra mamei este la locul ei, numele lui și al ei se confruntă peste o întindere de deal bătut de vânt deasupra lacului argintiu care era al lor Acasă. The loc Unde ei impartit cel cel mai fericit zile de al lor vieți. este nu

mult, dar măcar e ceva. Și știu că povestea lor va fi păstrată în siguranță aici, printre comunitatea care i-a hrănit așa cum mă hrănește pe mine și pe mine copil.

eu tine minte mămică punând a ei flori pe acest mormânt. aș mereu presupus că erau pentru Alec. Dar poate că erau și pentru Sir Charles. Poate ei au fost a ei cale de zicală ea iertat l. Iain și domnule a lui Charles Îmi dau seama că numele se confruntă, de asemenea, așa cum cei doi tați s-au înfruntat acolo sus, pe deal, în acea zi, pentru o fracțiune de secundă, înainte ca Iain să tragă acel foc mi-a salvat viața înainte de a începe corect.

Daisy fredonează pentru ea însăși în timp ce continuă să zbată printre pietrele cimitirul, așezându-se șuvițe de măzică violet și capete de bumbac de mlaștină fiecare.

Mă întreb unde este memorialul Lady Helen – bunica mea. Mairi și Bridie mi-au spus că a fost ucisă chiar la începutul anului 1945, în ultimele luni ale războiului. Cu Aliații în Europa până atunci, presupun toată lumea presupunea că Londra va fi un loc mai sigur. Dar nu au făcut-o a luat în calcul ultimele acte disperate de răzbunare ale naziștilor, care au avut a dezvoltat rachete mortale V-2 care puteau fi trase în inima Angliei capital din Germania, cu efecte devastatoare. În dimineața zilei de 3 Ianuarie, Lady Helen Mackenzie-Grant tocmai sosise pentru a începe să lucreze ca a voluntar la Spitalul Regal din Chelsea. Ea a fost una dintre cei uciși când o rachetă a lovit fără avertisment aripa de nord-est a clădirii.

La fel de eu urmă Ale mele a tatălui Nume cizelat în cel lustruit granit memorial, eu gândi acea doamnă a lui Helen Nume ar trebui să fi Aici la fel de bine, mai degraba decât – probabil – pe o piatră de mormânt într-un cimitir singuratic undeva în Londra pe care nimeni nu o vizitează vreodată. Promit că data viitoare când venim voi aduce un buchet potrivit pentru a se întinde la picioarele îngerului, în amintirea ei. Aș fi vrut să fi știut a ei, de asemenea.

Floră, 1944

Cortegiul funerar s-a învârtit de-a lungul drumului, în urma căruciorului funerar care condus încet din Ardtuath Casa la cel cimitir. Îmbrăcat în al lor Cel mai sumbru duminica, comunitatea privea în tăcere ca a lui Sir Charles sicriu a fost coborât în cel mormânt la cel a îngerului picioare, cel ministru recitare cuvintele care deveniseră prea familiare atâtor familii în trecut ani.

Lady Helen stătea cu spatele drept lângă mormânt, cu pălăria ei neagră și haină subliniind albul feței ei. În timp ce mulțimea trecea pe lângă ea, plătind al lor respect, Floră și a ei Tată spânzurat înapoi, aşteptare pana cand toți plecaseră, cu excepția groparului, care stătea într-o parte, sprijinindu-se lopata lui. Lady Helen a pășit spre ei și a înfundat-o pe Flora în ea îmbrăţişare.

— Ești bine, draga mea? întrebă ea, cu ochii ei întunecați preocupați.

Flora dădu din cap, incapabil să vorbească. Iain părea nenorocit, cu pălăria în a lui mână, nici negăsind cuvinte.

— Acum, a spus ea cu vioi, am rezolvat câteva lucruri. Am a avut de luat câteva decizii, după cum vă puteți imagina. Aș vrea să vin să văd tu mâine, dacă îmi permit?

— Desigur, spuse Flora, ridicând privirea surprinsă. 'Am putea veni la casă, dacă preferați?

'Nu, eu gândi aș ca la vino la Al gardianului cabana. eu stiu Cum bine ai venit, l-ai făcut pe Alec să se simtă acolo. Îmi va face bine să vizitez. Trebuiespunem mâine dimineață la zece? Nu trebuie să faci probleme.

Păzitorul și fiica lui au privit cum doamna ei intra în mașină neagră strălucitoare și a fost condus acasă. Apoi au urmat perechea, pe jos, să-și schimbe hainele bune și să-și continue munca.

doamnă Helen bătut la cel uşă de Al gardianului cabana la zece ora ascuțit dimineața următoare. Purta haina ei neagră și un basic de mătase înnodat sub bărbia ei.

— Vă rog, luaţi loc, doamnă. Tatăl Florei făcu semn spre cel stând camera, unde trei scaune a fost a stabilit afara in un rand.

'The bucătărie arata departe mai confortabil, eu gândi. hai sa sta la cel masa in schimb.' Ea și-a scos eșarfa și și-a netezit părul la loc, ridicând din umeri haina din umerii ei ca ea a întocmit o scaun.

Flora nu o văzuse niciodată arătând atât de relaxată. Parcă ar fi trebuit se poartă cu grijă, în mod conștient, la Casa Ardtuath, în timp ce aici, în cel cabana, ea ar putea fi în largul lor. Exact ca fiul ei înaintea ei.

— Pot să-ți aduc o ceașcă de ceai, Lady Helen? întrebă Flora.

— Nu, mulțumesc, dragă. Tocmai am avut una. Te rog așează-te.' Ea privi în jur, uitându-se la ragaz și la rafturile stivuite cu strălucire oale și tigăi, cești și farfurioare florale și dădu din cap, aprobând. 'Nu mirare Alec placut cheltuire timp Aici. Aceasta simte asa de casnic.' Ea a zâmbit.

Iain strâns și dezlegat a lui mâinile pe cel masa inainte de l, aparent nu știe ce să facă cu ei. Flora se întinse şi și-a pus una dintre mâinile ei peste ale lui, liniștindu-l.

Lady Helen și-a dres glasul. — Atunci, nu trebuie să se menționeze accidentul soțului meu. E în spatele nostru odată pentru totdeauna. Doctorul Greig a luat îngrijirea actelor și poliția a fost de acord că nu era nevoie de o anchetă. Toată lumea este mult prea ocupată cu lucrări de război mai importante în aceste zile. Ea îi zâmbi lui Iain, care dădu încet din cap, incapabil să-și exprime sentimentele recunoștință. „Am vorbit cu avocații mei. Nu am chef să păstrez Ardtuath Estate acum, și știu de ceva vreme că Urquhart au vrut să-l cumpere. Are sens ca ei să-l combine cu al lor teren. Ei sunt intenționând la plantă copaci. Aparent silvicultură este cel cale redirecţiona. Ei vor utilizare cel casa pentru filmare petreceri uneori, dar altfel va ramane inchisa. Ei ar dori să fii cu ochii pe lucruri aici, Iain, deși propriul factor va prelua conducerea generală a cel teren. The uzual pășuni voi fi menținut pentru cel utilizare de cel comunitate. Dar am exclus Keeper's Cottage de la vânzare și sunt realizarea aceasta peste la tu. Acest voi mereu fi ta Acasă, Iain, și A Acasă pentru

tu, Floră, și pentru Ale mele nepotul. Ale mele avocat în Inverness este desen sushârtiile.'

Flora și Iain se priviră uimiți. — Dar ce zici tu, Lady Helen? Unde vei merge?' întrebă Iain.

„Am decis să mă mut înapoi la Londra. Sunt prea multe amintiri aici – bune ale lui Alec, desigur, dar mă întristează, acele mementouri că nu mai este aici. Și am niște amintiri care nu sunt atât de bune, de asemenea.' Și-a lăsat ochii în poală pentru o clipă, dar nu înainte ca Flora să o facă întrezări în ei privirea de durere. Apoi și-a ridicat din nou capul, aranjându-se trăsăturile ei într-un zâmbet hotărât. — Deci va fi bine dacă mă întorc Londra. Din fericire, casa de acolo a scăpat de Blitz neavariată, iar eu Îmi va plăcea să fiu mai aproape de prietenii și familia mea din sud. E mult mai sigur acum că Aliații au preluat controlul asupra atât de mare a Europei. Există de lucru de făcut acolo în care mă pot implica, ajutând cu efort de razboi. Nu vă faceți griji, totuși, vom rămâne în legătură. Mă voi întoarce în vizită din când în când. Pot să stau chiar în Casa Ardtuath dacă îl pot convinge Urquharts că voi fi perfect de unul singur. Și vei veni și ne vezi uneori la Londra, Flora, nu-i așa? Vreau să-mi cunosc nepot.'

S-a ridicat, trăgându-și haina și ridicându-și basma. La ușă și-a luat concediu, îmbrățișând-o strâns pe Flora.

„Înseamnă atât de mult pentru mine să știu că Alec trăiește prin copilul său.”ea a șoptit.

Apoi a început să-și lege eșarfa peste cap, dar s-a răzgândit și l-a îndesat în buzunarul hainei ei.

Și Flora a privit-o îndepărtându-se pe potecă printre pini vânt din lacul sufland liber cel argint fire de a ei păr.

Lexie, 1979

Davy a venit la cina lui. O are pe Daisy în accese de chicoteli, urmărind-o în jurul sufrageriei în patru picioare, prefăcându-se a fi un urs. Ea permite ea însăși să fie prinsă și apoi își înfășoară brațele în jurul gâtului ursului înainte sărutându-l ferm pe nas.

— Buruiana A furtunoasă,' ea cereri, și cel urs obligă, aşezându-se a ei pe a luigenunchi în fotoliul mare de lângă foc.

Pleoapele încep să-i cadă după doar câteva pagini din *Where the Wild Lucrurile sunt* și ea se ghemuiește în curba brațului lui, sprijinindu-și mâna pe mâneca jumperului său. Mă sprijin de cantul ușii și mă uit la perechea ei, inima mea dintr-o dată atât de plină de iubire încât cred că s-ar putea să izbucnească.

Este o altă senzație nouă pentru mine, toată această dragoste. Ceva ce nu am mi-am permis să simt înainte. Parcă aș fi somnambul prin viață și, acum că povestea pe care mi-au spus-o Bridie și Mairi s-a cuprins pe deplin, M-am trezit brusc la ceea ce a fost chiar acolo, în jurul meu, tot de-a lungul.

Această comunitate – satul de care este nevoie pentru a crește un copil – m-a luat în ea inima lung inainte de eu a fost născut, și ajutat proteja pe mine de permițând Ale mele bunicul să rămână ca să ne poată întreține pe mama și pe mine. Ale mele bunica a decretat-o, făcând un pas pentru a-și proteja nepotul nenăscut și ceilalţi au fost de acord. Și au păstrat secretul, în toți acești ani, țesând în jurul meu pânza lor de iubire.

Îmi este atât de rușine să recunosc că am fost suficient de prost încât să citesc greșit. eu a interpretat firele acelei rețele ca legături nedorite, ținându-mă, legându-mă de un loc pe care l-am părăsit cât de curând am putut, tăind liniile și alergare la fel de departe și la fel de rapid la fel de eu ar putea merge cu abia A înapoi privire. Dar acum o văd într-o lumină nouă. Desigur, toată lumea din comunitate a simțit ei a avut un interes în pe mine. eu datora fiecare și fiecare unu de lor A creanţă de

recunoștință. La urma urmei, în fiecare zi în care au păstrat secretul bunicului meu ei protejează-o pe Flora în timp ce se confrunta cu provocările de a crește singură un copil. Și poate acea bebelus reprezentat departe Mai mult la lor. Poate ea reprezenta speranța și viața celor ca Moira Carmichael care pierduseră așa mult. Copilul Florei Gordon ar fi fost o licărire de lumină în întuneric luni după pierderea lui Alec și a lui Ruaridh și a atâtor alții tineri barbati din micul crofting comunitate.

Totul s-a schimbat. Și nimic nu s-a schimbat. Adevarul este a forta puternica.

Când Davy întoarce ultima pagină a cărții, pleoapele lui Daisy se închid, ea gene aurii trandafir fluturându-i pe obraji. Îmi las paharul jos și pășesc înainte să o ridic de pe poala lui, căldura lejeră a ei grea în brațele mele. eu duce-o și așează-o ușor în pătuțul ei, ridicând-o pătura bunica a tricotat-o pentru ea și a băgat-o înăuntru, învelind-o în dragoste. Ea agita a mâinile mici de stele de mare se răspândesc în timp ce degetele ei se relaxează pe șuvițele de moale lână, cel derivă de fin cusute scoici acea voi a pastra a ei sigur pana candvine dimineata.

Când mă întorc, Davy stă încă în fotoliu și se uită în interior portocale strălucire a foc. El este adânc în gând.

eu se stabilesc eu insumi peste din -l pe cel canapea, pierdut în gânduri de Ale mele
proprii.

El devine sus și cruci la sta Următorul la pe mine, și eu odihnă Ale mele cap împotriva a lui
umăr. Dar apoi el remiză înapoi A mic și eu întoarce asa de acea eu poate sa vedea a lui ochi. Există ceva acolo, o privire de incertitudine amestecată cu altceva acea Nu prea stiu sa citesc.

'Ce este?' Întreb.

El ezită, clătinând puțin din cap, iar ochii i se încrețesc colțurile în modul lor obișnuit în timp ce îmi zâmbește liniştitor. Dar asta ceva este încă acolo, pândește sub suprafață și trebuie să știu ce este.

'Spune pe mine,' eu presa l.

El oftă. Și apoi el piepteni a lui degete prin a lui păr, la fel de dacă încercândla a pune gandurile lui în ordine, și spune, „Bine”.

Se mișcă astfel încât să fie cu fața spre mine și îmi dau seama din expresia lui astaasta e important.

— Știu ce ți-au spus Bridie și Mairi despre povestea mamei tale. Dar există unu ultimul pic acea ei nu stiu. Nimeni stie. Am ținut aceasta

în siguranță atât de mult timp și m-am luptat să decid dacă să-ți spun sau nu. Dar este povestea ta, Lexie Gordon, deci cine sunt eu ca să ți-o țin? In afara de asta,' el adauga, „Eu nu vrei Acolo la fi orice secrete între S.U.A, vreodată.'

Dau din cap, nerăbdător ca el să treacă mai departe. — Aș ști, în orice caz. Eu pot citit iti place o carte. Spune-mi.'

Respiră. 'Bine. Ei bine, în seara de după venirea lui Sir Charles împușcat, Stuart și cu mine i-am auzit pe Carmichael vorbind. Erau în ședință camera de sub noi și pentru că era doar scândurile dintre noi și ei, am putut auzi tot ce au spus. Domnul C a spus că medicul ar avea nevoie la emisiune A moarte certificat și acea el ar putea avea la apel cel local politie la fel de fusese atât de brusc, indiferent dacă era sau nu un accident. Doamna C era supărată de acea. "Ce voi întâmpla la acea sărac fată dacă ea pierde a ei Tată la fel de bine la fel de fratele ei și iubita ei? Și ce zici de pui?" ea a spus. "Aceasta nu suportă să se gândească. Crezi că Lady Helen va putea să-l convingă pe doctorul Greig să-i dea drumul? Și apoi domnul C a spus: „Probabil va fi moarte pedeapsă pentru Iain dacă nu poate."

„Stuart și cu mine trebuia să fim în paturile noastre. Dar ne-am ridicat și ne-am strecurat în jos pe scări, trecând pe lângă ușa sufrageriei, care era închisă pentru a rămâne în interior căldura focului, iar în spate. O făcusem de multe ori înainte de când am vrut să căutăm nightcrawlers pe plajă pentru a le folosi ca momeală. Noi Ne-am luat catapultele cu noi și am fugit până la Cabana Keeper. Al nostru planul era să-ți aperi mama și Iain dacă vine poliția. Noi am avut al nostru gutties încărcate și gata și buzunarele noastre pline cu mai multe pietricele. Eram pregătit să meargă în luptă pentru ei, după tot ce făcuseră pentru noi.

„Am stat de secole în întuneric pe treptele de la ușa din față. Si in timp ce am stat acolo, i-am auzit pe mama ta și pe bunicul tău vorbind. El cozi oprit, ochii lui nu-i părăsesc niciodată pe ai mei.

'Ce făcut ei Spune?' eu prompt blând.

— Ei bine, vocea lui Iain era joasă și nu am putut înțelege prea mult din ceea ce el spunea la început. Dar apoi Flora a spus: „Nu, tată, nu te voi lăsa să-mi asum responsabilitatea pentru ceea ce am făcut." Și apoi am auzit cuvintele lui Iain, pentru că vocea îi era tare și fermă: „Nu-i voi lăsa să te ia, Flora. Bolnav nu-i lăsa să-mi ia nepotul. M-ai salvat de la prima lui lovitură. Și am fără îndoială că al doilea trebuia să fie pentru tine." Apoi mama ta l-a tăcut și vocile lor erau coborâte din nou ca să nu auzim restul.'

Îi scanez chipul, încercând să înțeleg ce înseamnă cuvintele lui.

'Mămică . . . ?'

El dă din cap. — La scurt timp după aceea, s-au dus în paturile lor. Dar Stuart și cu mine am stat acolo atâta timp cât am putut să ținem ochii deschiși, păzind ușa. Noi aproape a înghețat. Apoi, în cele din urmă, ne-am hotărât că este prea târziu să vină poliția în noaptea aceea, așa că ne-am strecurat înapoi la Carmichael și nimeni nu a fost mai înțelept.'

— Mai ştia cineva? Il intreb. — Că mama a fost cea care l-a împușcat pe domnul Charles?

— Nimeni, din câte știu eu. Eu și Stuart n-am suflat niciodată un cuvânt despre asta ce auzisem noi. Toți ceilalți au luat cuvântul lui Iain că el a fost cel care a făcut-oa tras.

The lumina focului pâlpâie, turnare este Joaca de ușoară și umbre peste S.U.A
ambii.

'Apoi, în orice caz, Dr Greig emis cel moarte certificat, Nu întrebări a întrebat. Așa că presupun că și el a fost implicat în conspirație. Mi-o imaginez pe Lady Helen ar fi fost foarte convingător. Și medicul trebuie să fi tratat suficient de vânătăile ei și oasele rupte pentru a ști ce s-a întâmplat în spatele marelui ușile Casei Ardtuath. Deci poate că era cu atât mai înclinat să facă ca ea a intrebat.'

Stau o vreme într-o tăcere șocată, angoasa îmi strânge gâtul. eu putea plânge după mama mea, care nu a ezitat să-și apere tatăl și pe ea copil nenăscut când a venit momentul. Aș putea plânge pentru cei doi băieți care stăteau tremurând chiar la ușa acestei cabane, cu prăștiile lor făcute în casă cel gata la apăra Ale mele familie. Și eu simt un chiar Mai adânc sens de rușine pentru felul în care am luat atâtea de bune toată viața mea – o viață căreia îi datorez mulți.

Davy mă înfășoară în brațele lui și mă liniștește, mângâindu-mi părul. Cand eu uită-te la el văd că angoasa lui o oglindește pe a mea și anxietatea pâlpâie în felul în care buzele lui s-au întors la colțuri.

'Tu au fost dreapta la spune pe mine. Sunt bucuros eu stiu acum.'

În cele din urmă, el zâmbește și ochii lui cenușii ca mare țin un ocean de dragoste atât de adância imi taie respiratia.

— Toată lumea a fost atât de amabil tot timpul, spun eu. — Și n-am știut niciodată. Am le-a răsplătit cu rea har şi ingratitudine. Cum să le mulțumesc vreodată?

El râde. „Le-ai răsplătit în fiecare zi trăindu-ți viața. Cum mândru că ne-ai făcut pe toți, având numele tău în lumini în West End. Tu habar n-am ce satisfacție le-a dat tuturor celor de aici, simțindu-se ca și cum ar avea a jucat un rol în asta.

'Și acum Am lăsa lor toate jos din nou, de pierzând Ale mele voce și prăbușindu-se din cariera mea.

— N-ai dezamăgit pe nimeni, în afară de tine, Lexie, spune el cu blândețe, „până te gândești la tine ca la un eșec. De fapt, ai făcut exact ceea ce noi toți dorit pana la urma. Ai venit acasă, aducând-o pe Daisy. Și aici este ai găsit un cântec nou de cântat.

Cuvintele lui se cufundă, liniștind durerea pe care o simt și îl sărut.

Și apoi, zâmbind, spune: „Deși, desigur, iau cea mai mare parte meritul pentru chestia cu cântatul.'

— O, vrei să treci peste tine, Davy Laverock, spun eu, sărutându-l din nou.

Și apoi, pe măsură ce jarul focului cad în sine, trimițând unul în sus Ultima sclipire de flacără în camera întunecată, îl iau de mână și îl conduc l, trecând în vârful picioarelor usa spre Camera lui Daisy, să pat.

Lexie, 1979

Sunt pegging afară cel spălat când cel ale lui postie mic roșu dubă apare, șerpuindu-și drumul de-a lungul malului lacului. Asigurându-mă cu atenție că a lui Daisy salopetă de stambă sunt în siguranță fix – cel vânt este mereu dornic la smulge cel haine din cel linia și împrăștia lor în cel ramuri de cel pini – eu merge să-l întâlnesc la poartă. Îmi întinde un pachet mic de plicuri și am o senzație familiară de scufundare în stomacul meu când le iau de la el, observând că majoritatea sunt maro și aproape sigur conțin bancnote. Am fost viaţă oprit cel ultimul de Ale mele economii și ei sunt în scădere rapid acum.

— Văd că e unul de la avocaţii aia din Inverness, remarcă el vesel.este cel ale lui postie prerogativă la inspecta cel Poștă temeinic la fel de el livrează aceasta fiecare zi, și asa de el este de obicei sus pe exact OMS are A zi de nastere,cine este primit A colet și – în Ale mele caz – cine este fiind trimis ruşinos, roșu-au scris mementouri finale pentru a-și plăti factura de energie electrică.

Avocatul este executorul moșiei mamei, așa cum este, și deci aceasta scrisoarea ar putea fi vestea că totul a fost rezolvat în sfârșit. Nu aia Sunt aşteptând mult în cel cale de un moştenire. mămică mereu trăit în liniște, scoțându-și bănuții cu mâncarea pe care a crescut-o. Am insistat mereu plătindu-i biletele de tren spre Londra, conștientă că câștigam bine bani în acestea zile și acea, cu toate că ea a fost calificat la realizarea se termină întâlnesc, ea nu avea prea multe de pierdut. Dar poate vor fi niște bani Ajută-mă să trec cu încă o lună sau două la Keeper's Cottage înainte să ampentru a face față inevitabilului și a vinde.

Gândul că trebuie să mă mut în altă parte mă consternă mult mai mult decât aș fi crezut vreodată posibil. În ultimele luni, așa cum am făcut-o mi-am pus laolaltă istoria familiei, parcă rădăcinile au început să crească, încet, in liniste, sub Ale mele picioare, legare pe mine la Al gardianului cabana. Acest loc are deveni A Acasă pentru pe mine și Margaretă și aceasta doare la gândi de plecând.

Nu-mi pot imagina să-mi iau rămas-bun de la Bridie și Elspeth și de la celelalte mame grupul de copii mici. Nu îmi pot imagina că nu mai pot face muzică cu următoarea generație de copii care va crește în culturile de-a lungul lacului, transmiterea cântecelor tradiționale în modul în care ne-au fost transmise peste cel secole. Și, cel mai de toate, eu nu pot urs la gândi despre plecând Davy în spate. Dar a reușit să-și câștige existența aici și asta e ceva ce va trebui să caut în altă parte. Așa cum au făcut mulți gata înainte, va trebui să părăsesc Ardtuath mai devreme sau mai târziu, să merg și să-mi găsesc un loc de muncă un oraș în care să mă întrețin pe mine și pe copilul meu.

Îi mulțumesc frumos postiei, încercând să nu las problemele mele să se vadă și să-i facă semn să plece înainte de a lua grămada de scrisori dinăuntru. Eu arunc plicuri maro pe masa din bucătărie, amânând deschiderea lor în timp ce eu citit cel a avocatului scrisoare. este nu exact informativ, doar A scurt Notă întrebând pe mine la apel și face un programare la vino la cel birouri în Inverness în cel mai scurt timp posibil. L-am pus deasupra mormanului de maro plicuri și mă ocupam să fac prânzul lui Daisy în timp ce împinge un tractor în jurul picioarelor mele, fredonând pentru ea însăși.

Odată ce Daisy a plecat să-și pună somnul de somn și am terminat de șters piureul cartofi de pe scaunul ei înalt – ea insistă să se hrănească în aceste zile, iar rezultatul este adesea dezordonat – sun la biroul avocatului. Femeia drăguță care câmpurile apelul meu îmi spune că „chiar nu a putut spune, dragă”, care a fost întâlnirea despre, dar ea face o programare ca să merg să-l văd pe domnul Clelland în continuareLuni după-amiază.

Apoi îmi iau carnetul de cecuri și cu un oftat de resemnare încep să fac deschide restul postării.

Birourile Macwhirter și Clelland Solicitors sunt ascunse într-un spațiu discret stradă laterală din spatele castelului. Mă așez, cocoțată pe pielea alunecoasă canapea și nervos netezire Ale mele fusta peste Ale mele genunchi. După asa de mulți luni de viață rurală, a fost un pic deranjant să conduci în oraș și găsirea A parcare spaţiu. Și Sunt nerăbdător la stiu ce Domnul Clelland are de spus. În momentele mele mai pline de speranță, mi-am imaginat o asigurare de viață politică care mi-ar permite să rămân la Ardtuath încă câteva luni. Pe cel alte mână, mincind treaz în cel iute mic ore de cel noapte, Am

mi-am imaginat o problemă cu impozitele sau taxele de moarte, ceea ce înseamnă că voi fi scufundat în datorii.

Domnul Clelland iese în cele din urmă din spatele ușii cu numele lui pe ea și îmi zâmbește, cu ochii măriți de ochelarii cu rame groase. — Domnişoară Gordon? Treci.

Se așează pe cealaltă parte a biroului cu blat din piele și ridică o foaie de hârtie cu aspect oficial din grămada din fața lui. El aruncă o privire la mine peste specificațiile sale și spune: „Acum, atunci, voi începe de la început, da?

Plănuisem să petrec o mică zi în Inverness, să intru în Marks pentru niște haine noi pentru Daisy (a crescut destul de mult din tot ce am adus cu pe mine din Londra acum), și cumpărare A puţini exotic biți și piese pentru dulapul magazinului, cum ar fi pudra de curry, pe care magazinul local nu le face stoc. Dar în cele din urmă, când domnul Clelland mă duce la ușă, sunt somnambul înapoi la mașina mea și conduc direct acasă. Pe parcurs, abia mă înregistrez priveliștile dealurilor și ale mării în graba mea să mă întorc la Cabana Keeper și acțiune Ale mele noutati cu Davy, și Bridie și Mairi, și Elspeth.

Am plecat de acasă azi dimineață, o mamă singură, afectată de sărăcie. ma intorc A bogat femeie. A femeie OMS ar putea nu avea visat de cel oportunități acea minciună înainte ea acum.

Lexie, 1980

Davy îmi adaugă paharul și bulele se spumă până la refuz înainte de a se așeza din nou. El își ridică propriul pahar într-un alt toast. „Lady Helen Mackenzie... Grant și Flora Gordon, femeile care au făcut toate acestea posibile.

Există A rundă de aplauze inainte de cel lăutari și flaut grevă sus din nou, joc — Al Florei Vals', cel bucată acea cel grup avea compusă in mod deosebit pentru Ale mele mămică. The cântărind melodie costume a ei perfect cu este Frumos simplu se ridică și se coboară și, în timp ce ascult, îmi pot imagina zâmbetul blând. Ea este cu mine aici în seara asta în casa mare când lansăm Centrul pentru Muzică tradițională, pe care am stabilit-o în numele ei. Ea nu a putut niciodată să ia și-a găsit locul de drept aici în timpul vieții ei, dar acum camerele goale vor fi plin de viață și râsete și muzică. Cântecele pe care mama obișnuia să le cânte vor fi rezonează din pereții cu panouri și tavanele cornișate și – în cele din urmă – Flora Gordon va fi amanta Casei Ardtuath.

Trebuie să fie un loc în care oamenii vor veni de departe și de lat și toata lumea voi fi făcut Bine ati venit: toate generatii și fundaluri, începători și experți, oameni care doresc să-și facă propria muzică. oameni care vor să-și găsească propriile cântece pe care să le cânte.

eu gândi Ale mele bunica, doamnă Helen, ar aproba, de asemenea. La cel întâlnire în Inverness, Domnul Clelland a avut explicat la pe mine acea pe a ei moarte, întreaga ei avere – încasările din vânzarea casei din Londra, de asemenea întrucât vânzarea casei și a terenurilor la Ardtuath – fusese pusă într-o cu grijă încredere gestionată. Ea precizase că în fiecare lună urmează să fie plătită o sumă la Flora Gordon de la Keeper's Cottage, Ardtuath, pentru a-i permite să locuiască acolo și a ridica a ei copil. Și pe Floră a lui Gordon moarte, cel încredere a fost la fi dizolvată și capitalul transferat în întregime celui care se va naște atunci nepotul de doamnă Helen Mackenzie-Grant, OMS ar fi a ei unic moştenitor.

Odată, domnul Clelland trecuse prin legalitățile lui Lady Helen moştenire cu pe mine, el ar fi apoi amestecat prin a lui morman de hârtii și întors atenția lui la voința mamei. Ea îmi lăsase cabana Keeper's Cottage, desigur. Dar ce eu nu a făcut-o stiu a fost acea ea ar fi a pune aproape toate de a ei lunar alocație din trust în contul ei de economii poștal, preferând să trăiește simplu și liniștit, așa cum făcuseră părinții ei înaintea ei pe micul croft. Ea îmi trimisese o mică alocație când studiam la Londra și eu imaginează-ți că s-ar fi putut folosi economiile pentru a plăti taxele pentru ca eu să particip etapă şcoală dacă eu nu a avut castigat A deplin Bursa de studiu. Dar ea ar fi mereu preferat să mă lase să stau pe picioarele mele, demonstrându-mi mie și lumii că Mi-aș putea face propriul succes și, în tot acest timp, banii economisiți au avut acumulat în liniște în fundal.

eu zâmbet la Davy la fel de el se alătură cel alte muzicieni pe cel etapă, culessus a lui chitară. El are A nou cu jumătate de normă loc de munca Aici acum la fel de unu de cel profesoricând el este nu afară pe cel barcă. Elspeth și eu voi muncă împreună alergare celadministrativ latură de cel centru, partajarea cel loc de munca și al nostru îngrijirea copiilor. Ea areMicuța Katie acum, sora lui Jack, și lui Daisy îi place să-și petreacă zilele cu ei.eu mângâiere cel blând umfla de Ale mele proprii burtă la fel de Davy începe la Joaca 'The Eriskay Dragoste Lilt'. este încă al nostru secret, dar Am Nu îndoială acea inainte de de asemeneamulți Mai mult săptămâni avea a trecut aceasta voi fi general cunoştinţe despre aceste părți acea Margaretă Gordon este mergând la avea a ei proprii iute frate sau sora decel timp cel Heather se întoarce cel dealuri Violet din nou în cel vară. Ale mele ale banilor pe Bridie Macdonald fiind cel primul la stiu.

La fel de el cântă cel verset, el căutări pentru pe mine în cel public și aratadirect în ochii mei.

„ *Tu ești muzica inimii mele,*
Harpa bucuriei, o Fruit mo
Fhruid, Luna călăuzirii Fe
noaptea, Putere și ușoară tu artă
la pe mine. '

El este cel care m-a ajutat să vin cu ideea centrului. Am încheiat un contract de închiriere pe termen lung asupra casei, astfel încât în loc să fie închisă cel mai de cel an și numai folosit pentru cel ocazional filmare parte, este deveni A focal punct de cel comunitate, deschis la toate. Acolo va fi fi concerte și festivaluri și retrageri rezidențiale oferite. Și vor fi lecții de muzică pentru copiii din localitate, precum și grupul de muzică și mișcare pentru copil mic care Elspeth și cu mine vom continua să alergăm. Avem

planuri să instalăm o înregistrare studio, de asemenea, asa de acea cel tradiţional cântece poate sa fi conservat pentru posteritate.

În seara asta, ferestrele Casei Ardtuath nu mai arată ca goale, ochi morți care se uită la lac și atmosfera apăsătoare de tristețe iar frica care stătea înainte în aceste camere a fost exorcizată. Deversări uşoare pe gazon, împingând umbrele înapoi și muzica plutește în aer, aducând noaptea la viață. Davy a spus odată că Keeper's Cottage a făcut-o mereu a fost plin de cântec și voie bună, și acesta este un alt mod în care Flora spirit are in cele din urma fost permis la locuiesc cel casa Unde ea ar fi o singura data visat de viaţă la fel de ale lui Alec soție. Cu toate că acea vis a fost destinat nu pentru a deveni realitate, poate că soarta are un mod amuzant de a se asigura că lucrurile merg bine în cele din urmă.

Odată ce seara a trecut și noul centru a fost bine și cu adevărat lansat, merg din cameră în cameră, stingând luminile pe măsură ce merg. zăbovesc înăuntru biblioteca și trasează-mi degetele de-a lungul marginii șemineului de deasupravatră.

În timp ce eu stau acolo, Davy intră în cameră. — Iată-te, spune el, înconjurându-și brațele în jurul meu. 'La ce te gandesti? Tu uite atât de departe.'

'Sunt gândire de Floră și Alec cheltuire un seară Aici împreună, și mi-aș fi dorit ca viața să fi fost diferită pentru noi toți, răspund. — Mi-aş dori să o facă au supraviețuit războiului și că au putut să se căsătorească. Mi-aș fi dorit să-mi cunosc tata. eu dori acea mămică a avut a avut -l de a ei latură in schimb de viaţă a ei viaţă singur pentru asa de mulți ani. eu dori ta mămică și Stuart au fost în viaţă. Și eu mi-ar plăcea să fie toți aici acum pentru a vedea asta și a ne împărtăși cu noi.

El dă din cap și îmi sărută părul. — Dar știi, Lexie, în felul tău, te-ai asigurat că ei trăiesc umplând acest loc cu muzica care a fost coloana sonoră a lumii lor. Ai luat toată pierderea și ai transformat-o în ceva care va aduce beneficii multor mai mulți oameni. Dacă lucrurile ar fi fost diferit, s-ar putea să nu fi găsit niciodată propriul tău cântec pe care să-l cânți. Asta, mai sus toate, a fost ceea ce Flora a vrut pentru tine.

Zâmbesc și mă întorc să-l sărut. „Vom păstra cântecele ei în viață și le vom transmite pe din generație în generație. Vom păstra toate cântecele lor în viață. Sunt recunoscători că el și cu mine am avut luxul de a avea timp să ne rezolvăm singuri și relația noastră, un lux pe care Alec și Flora nu l-au avut niciodată. Îi sunt recunoscător l-au găsit. Și sunt recunoscător că ne avem unul pe celălalt și muzica înăuntrusufletele noastre.

Opresc ultima dintre lumini și apoi plecăm, închizând greul față uşă in spate S.U.A și cotitură cel cheie în cel Lacăt inainte de noi face al nostru

drum înapoi de-a lungul potecii de sub pini până la Cabana Keeper's. arunc o privire înapoi peste umărul meu la casă chiar înainte ca faţa ei să fie ascunsă de copaci. Și, chiar deşi cel ferestre sunt întunecat din nou, aceasta pare la pe mine că Casa Ardtuath s-a trezit din somnul lung și este gata să trăiască și mai respiră o dată.

A doua zi, o așez pe Daisy în transportul ei și o ridic pe spate. Apoi noi a urca cel deal la cel lochan Unde cel alb crinii crește, cântând la fel de noi merge. Pe măsură ce traversăm panta deasupra Casei Ardtuath, tulpinile unei lăutări plutesc de la o fereastră deschisă, plutită spre noi de briza dinspre lac. The note se amestecă natural cu cel oftând de cel vânt în cel pin ramuri, în timp ce strigătele fluturate ale ciocilor de pe deal adaugă propria lor armonie peste cel melodie.

De mai jos S.U.A, în cel mic cimitir, A nou bancă are fost plasat alături de memorialul familiei Mackenzie-Grant. Pe ea este sculptat a dedicație pentru Lady Helen și cuvintele pe care le-am ales din gaelicul meu preferat binecuvântare: *Adânc peaFe de cel strălucitor stele la tu* . La ultimul a ei Nume este amintit acolo, pe lângă al fiului ei iubit, chiar dacă niciunul dintre ei nu mint sub capetele dând din cap ale ierbii de bumbac.

Pe apă, Davy va pleca în *Bonnie Stuart* la verifică-i creelele. Dacă avem noroc, vor fi squatti pentru cina noastră în seara asta.

Ajungem la bătrânul ambele și, din fericire, o așez pe Daisy jos, fără suflare cu efortul urcării. În timp ce o eliberez din transport, spun: „În curând vei fi prea mare pentru asta. Va trebui să mergi pe propriile tale picioare pentru căta copilul va intra cariera.'

— Copilul meu, spune ea, arătând cu un deget ciufulit spre stomacul meu. Atunci ea olarii să culeagă niște flori sălbatice dintre pietrele celor căzuți ziduri.

Îmi ridic fața spre soare și privesc cum o alarcă se ridică din toc deasupra noastră, zburând în albastru. Cântecul lui mă face să mă gândesc la Davy Laverock, care și-a păstrat secretul în toți acești ani. Un secret într-un secret, protejându-mi mama. Era felul lui de a-i răsplăti bunătatea față de el și Stuart, parte a ciclului natural de a da și de a primi care alcătuiește viața într-un strâns comunitate.

Un nor acoperit de vânt traversează fața soarelui, ascunzându-l pentru a puţini secunde. Și Acolo aceasta este din nou, acea truc de cel ușoară acea aduce cel nave fantomă pe lac. Îmi imaginez pe Alec Mackenzie-Grant și pe Ruaridh Gordon și Hal Gustavsen și Johnny, Matthew și Jamie Carmichael, și cel mulți alte tineri bărbați OMS a dat al lor vieți la cel război. Sunt bucuros că toți cunoșteau acest loc, lochanul ascuns acoperit de crini albi în dealuri deasupra Loch Ewe. Mă bucur că au auzit cântecul ciocârliei și știa Cum bun libertate poate sa fi. Asa de bun acea este in valoare de luptă pentru.

O adun pe Daisy la mine și o îmbrățișez strâns, îngropându-mi fața în trandafirul ei... aur bucle. Ea e scuipatul imagine a ei bunicuţă; toata lumea asa spune.

Apoi o așez pe spate în transport și-l ridic pe umeri pt plimbarea spre casă.

ALE AUTORULUI NOTĂ

'Acest este A Frica de Dumnezeu comunitate și cel local oameni suntsă fie tratat cu respect.'

Winston ChurFhill, într-o adresă adresată personalului naval la sosirea Home Fleet în LoFh Ewe. al 13-lea Septembrie, 1939

Scriind această carte, am încercat tot timpul să mă țin de cea a lui Winston Churchill directivă, tratând amintirile locuitorilor locali și istoria acestora cu cel mai mare respect. În scopul povestirii, toate personajele sunt fictiv. Orice asemănări la special indivizii sunt ambii întâmplătoare și neintenționat.

Nu există Ardtuath Estate și nici nu a existat o casă Ardtuath ar putea fi transformat din A filmare depune în A muzică şcoală. In orice caz, eu Sunt încântat să spun că o scenă muzicală tradițională înfloritoare și o renaștere în Învățătura limbii gaelice asigură că vechile cântece trăiesc în Highlands. The idee de A şcoală la Ajutor promova tradiţional scoţian muzică a fost inspirat, parțial, de Centrul Național de Excelență în Muzica Tradițională la Plockton, care oferă locuri rezidențiale pentru studenți din toate colțurile Scoţia. Asociația de muzică și cântec tradițional este un început bun punct pentru a afla mai multe despre melodiile incluse în această carte:

www.tmsa.scot

Pe cât posibil, am încercat să rămân la cronologia istorică a evenimente pe parcursul Lume Război II. eu avea făcut sus sau alterat cel nume de niste de navele pe care Alec servește în scopul povestirii, dar din nou, oriunde eu ar putea, eu avea reflectat cel istoric fapte la fel de cu precizie la fel deposibil.

Trei mii de oameni și-au pierdut viața în convoaiele arctice. Cei care a servit, întreprinzând ceea ce Winston Churchill a descris drept „cea mai proastă călătorie în lume', au primit în cele din urmă o medalie specială – Steaua Arctică – în 2012. Medalia a fost acordată atât personalului militar, cât și comerciantului marinari. Personalul convoiului din Arctic are dreptul să poarte o beretă albă, câștigând lor cel poreclă „ghioceii”. În cel grădină de cel Rusă Arctic Convoaie Muzeu în Aultbea, 3.000 ghiocei avea fost plantat la comemorați pe cei care și-au pierdut viața, reapărând ca o mare de alb înflorește în fiecare primăvară.

Vestigiile rolului esențial al Loch Ewe ca punct de adunare pentru convoaiele pot fi văzute și astăzi. În 1999, la Rubha a fost dezvelit un memorial Nan Sasan, punctul cu vedere la intrarea în lac, pentru a comemora curajul tuturor celor care au luat parte la convoai, care au jucat atât de vital rol în victoria aliaților.

Când am vizitat memorialul, printre macii care rămăseseră acolo în memoria celor care nu s-au întors niciodată în portul sigur al Lochului Oi, fusese pusă o piatră, pictată cu un singur cuvânt: Спасибо.

Este cuvântul rusesc pentru „mulțumesc”.

MULȚUMIRI

Mulțumiri la cel Rusă Arctic Convoaie Muzeu, Aultbea, A bogatie de material are fost conservat la a pastra în viaţă cel amintiri de acestea extraordinar ani pe parcursul Lume Război II când acea la distanta crofting comunitatea s-a transformat brusc într-o bază navală aglomerată și a devenit acasă pentru peste trei mii de militari. Muzeul, cu personalul voluntari primitori și cunoscători, este o comoară de informații și merită o vizită. Exponatele sale ajută să aducă acasă cât de groaznic condițiile erau în călătoriile către Murmansk și Arhanghel. Detalii despre convoaiele și bărbații care au servit pe ele sunt disponibile pe site-ul lor la adresa www.racm p .co.uk .

În mod similar, Steve a lui Chadwick carte *LoFh Oaie Pe parcursul Lume Război II* este A minunat referinţă muncă, înregistrare local ale oamenilor reminiscențe la fel de bineprecum faptele istorice.

Toate Iad Lăsa Liber: The Lume la Război 1939–1945 de Max Hastings are un capitol dedicat convoaielor arctice, care este un bun punct de plecare pentru oricine dorește să citească mai multe despre istoria lor în contextul mai larg al cel război.

eu a fost extrem norocos la fi dat acces la mai multe de prima mana conturi înregistrate de persoanele care au servit în convoai. îi sunt recunoscător Vivienne Giacobino-Simon care a împărtășit extrase din jurnalele ei tatăl, Noel Simon, autorul și conservatorul african al vieții sălbatice. Pe parcursul în război, Noel a fost un pilot de luptă cu Fleet Air Arm, care zboară Wildcats de la portavionul *Illustrious* , una dintre navele de escortă care îl însoțește mai multe convoaie. El a fost menționat în expedierile pentru a lui vitejie.

Jamie Jauncey mi-a împărtășit foarte amabil cartea bunicului său, the *ReFolementări navale aleatorii* ale amiralului Sir Angus Cunninghame Graham, care a comandat distrugătorul *Kent* pe convoaiele arctice la un moment dat în timpul a lui ilustră carieră navală.

De asemenea, îi sunt recunoscător Sandrei Nicholl din Tamarac, Florida, pentru împărtășire fotografii și amintiri de a ei părinţi' cariere în cel RAF și WRNS, inclusiv menționarea gărzii de onoare WRNS la nunta lor scoțiană.

Ale mele vecin, Ernie Carrol, spuse pe mine povestiri de a lui a tatălui armată carieră, care a contribuit la inspirarea unora dintre scenele din carte. Sper că câinele lui, Braan, nu mă deranjează că-i împrumut numele. Mi-am însușit și numele a câinelui prietenei mele Kiki Fraser, Corrie, cu permisiunea ei amabilă. Si al meu prietenii Peter și Wendy Miller au împărtășit foarte generos informații despre copiii refugiați care frecventau o școală de pe coasta de vest în anii războiului.

Jamie Elder de la West Highland Marine m-a dus pe Loch Ewe în barca lui, *Striker,* și mi-a oferit un tur excelent și informativ Locuri de al Doilea Război Mondial în jurul lacului din apă. Era foarte bine plasat să facă acest lucru, pescuind în apele toată viața, împreună cu tatăl său înainte el și – cu o ocazie – găsind o bombă neexplodata de la ani de război pe fundul mării.

Din suflet Mulțumiri, la fel de mereu, la Ale mele agent, Madeleine Milburn, și laechipa ei genială pentru sprijinirea și promovarea cărților mele în întreaga lume.A masiv multumesc tu la Ale mele editori, Sammia Hamer, Mike Jones, Gill Harvey și Monica Byles, la fel de bine la fel de la Emma Rogers pentru o alta uimitoareacoperi proiecta, și la cel odihnă de cel Lac Uniune echipă la Amazon Publicare. Tu sunt schimbatori de viata.

Încă un mare și sincer mulțumire tuturor prietenilor și familiei care mă încurajează și continuă să vină îmbrățișările. Mai ales: Lesley Singers și familia ei; mama mea, Aline Wood; mătușa mea, Flora Crowe; Karen și Michael Macgregor pentru inspirația de pe coasta de vest; James și Willow; Alastair și Carey.

Și, în sfârșit, sunt atât de recunoscător tuturor cititorilor mei pentru sprijinul acordat și mie aș dori să vă mulțumesc personal pentru că mi-ați citit cărțile. Daca ai savurat *The Alarkului SeFret* , eu ar trebui să fi foarte recunoscător dacă tu ar luați în considerare să scrieți o recenzie. Îmi place să primesc feedback și știu că recenziile au a jucat un rol important în a ajuta alți cititori să-mi descopere opera.

Cu Cel mai bun
urări,Fiona

DESPRE THE AUTOR

Fotografie © Salcie Findlay

Fiona este o autoare apreciată de bestselleruri numărul 1, ale cărei cărți au fost tradus în mai mult de douăzeci diferite limbi din întreaga lume.

Ea se inspiră mai ales din poveștile femeilor puternice pe parcursul cel ani de Lume Război II. A ei meticulos istoric cercetare îi îmbogățește scrisul cu un simț evocator al timpului și al locului.

Fiona și-a petrecut șapte ani locuind în Franța, mutandu-se acolo din Marea Britanie în 2007, înainte de a se întoarce să locuiască în Scoția. Dragostea ei pentru ambele țările, oamenii și istoriile lor și-au găsit drumul în cărți ea e scris.